Govor Sunca

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2023.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena.
Kitchener, Kanada, 2023.

SADRŽAJ

DAČANI, DAHAE, DAHIJE I DASE

Dahije su bili vođe janjičarskih jedinica u Beogradskom pašaluku. U svom Rječniku Vuk piše **Daìja** (jed.) i tumači to kao *pretendent*, *tražilac nasljednog prava*, *nastojatelj*, *emigrant*, *prognanik*, *izbjeglica* [1]. Tako se na kraju kod Vuka ne zna tačno šta DAIJA ili DAHIJA znači. Kod Daničića piše ovako:

"Arapski i turski dâ'î, ko šta prisvaja." [2]

Po Daničiću ni ovo da "dâ'î", ne može biti srpsko DAJ, nego to njemu mora biti tursko, iako su DAIJE bili janjičari, dakle su mogli biti iz bilo kog naroda, pa i srpskog ili Srbima po porijeklu i jeziku bliskog naroda. Iz radoznalosti sam potražio tursko **dâ'î** i nađoh da je to *"onaj koji zove, doziva ili poziva; molilac, misionar"* [3].

Skok navodi da na Kosovu ***daija*** znači ***junak*** i to povezuje sa turskim ***dayi*** iz ***daidža***, sa značenjem ***ujak*** [4].

Arapsko ***dāhī*** *(Bog) koji se širi svugdje* [5], a perzijsko ***daher*** znaci ***vrijeme*** [6], dakle se osnova DAH odnosi na Sunce, srpsko DAH je DISANJE, ŽIVOT.

PARTIJSKO ili ARSAKIDSKO carstvo u Persiji (od 247. god. st. ere - 224. god. n. ere) osnovali sa DAHAI ili DAHAE, koje istoriografi smatraju Skitima. U avestanskom jeziku, starijoj verziji partijskog jezika, nazivi PARTIA (*Parthava*) i PERSIJA (*Parsâ)* znače isto.

U imenu PARTIA osnova je PAR, što je isto osnovi PER [7] sa značenjem DIVAN, PREKRASAN, SJAJAN, PLEMENIT, UZVIŠEN, SLAVAN [8]. U galskom PAR i PER znače BAL, tj. SUNCE [9]. Od PAR je izvedeno srpsko PARNICA (linija, zraka) i PARŽOAK.

Kad je rimski car Trajan u dva svoja pohoda na

Dakiju (101–102, 105–106. god.) savladao Dačane, dao je da se u čast njegove pobjede u Rimu podigne trijumfalni stup i na tom stupu su prikazani i zarobljeni Patijani (Partići) i njihova ratna oprema. Tu su i štitovi sa četiri simbola **C**, ognjila sa srpskog grba (slika na sljedećoj stranici).

TRAKIJA je zvana PERKE (PERKI) i ARIA:

“TRAKIA - **I**. **IME**. - Pored svog originalnog imena, zemlja je imala, kako kaže Steph. B (s. v.) dva starija imena: **Πέρκη** i **Ἀρία**....." [10]

Sanskritsko PERU je PLAMEN, VATRA, SUNCE [11]. Osnova u PERU je PER, ista osnova koja se nalazi u imenima PERSEJ, PERSI i PERSA. Sinonim imenu PERKE je ARIA po imenu AR, Sunce.

Egipatsko PER znači VID, VIĐENJE, POJAVLJIVANJE [12], egipatsko PERTI znači MOĆAN, SILAN [13]. Egipatsko PERÁ znači HEROJ [14], a PERU znači BOGOVI SVETILIŠTA [15].

Velško PERCHI je POŠTOVANJE, ČAST [16]. Velško PERIF, jed. m. rod (PAR) je DAVALAC POSTOJANJA, ONAJ KOJI NUDI I KOMANDUJE, STVORITELJ [17]. Velško PERON je GOSPOD, BOG [18].

Perzijsko PER je KRILO, LET, LETAČ, KRESTA, PERJE [19]. Perzijsko PERIN znači DOBAR [20], perzijsko PERTAW je ZRAKA [21], PERAS je RASIJAVANJE, SAVRŠENSTVO, DAVANJE [22]. PERSEPOLIS je SJAJNI GRAD.

Egipatsko PER je PALATA FARAONOVA, PRESTOL VLASTI [23], FARAON je PER-ĀA [24]. Egipatsko PERKH je CVIJET [25], PER je VID, SVJETLOST, SUNCE; PERKH je RAZGRANAT KAO SUNCE [26].

Motiv sa Trajanovog stupa (završen 130. god.).

Osnivači PERSIJE su PERSI ili PARSI, kimersko pleme. Tračansko i egipatsko PER istog značenja kao i sumersko PAR: KUĆA SUNCA, CARSKA PALATA, dakle SJAJ.

Galsko PARCH je ČAST, SLAVA [27].

Grčko ime Persije glasi PERSIS (Περσίς), PERSIJANCI su PERSAI (Πέρσαι ili Πηρσαί) [28]. I pazimo sad ovo:

"Kralj Darije zvao je sebe 'Persijan sin Persijana, Arjan sin Arjana' [29]. Kralj Darije rodom je Medijanin i Herodot to zna i kaže da su *Arijani* staro ime Mediana:

“Nekad su ih svi zvali Arjanima, a kad je k njima došla Medeja iz Atine, oni su tada uzeli drugo ime, ovo sadašnje.” [30]

I rekli smo da je PARTIJSKO carstvo takođe poznato pod imenom ARSAKIDSKO: AR SAKA, tj. ARJANI (Tračani ili Kelti) i SAKE (Skiti). To su DAHAE ili DAHOI (grčki: **Δάοι**, Dáoi, **Δάαι** Dáai, **Δαι** Dai, **Δάσαι** **Dasai**; latinski: **Dahae**; kineski: **大益** D**ayi**; perzijski: داه ان**Dāhān**), u Dakiji i šire poznati kao DAKOI, DAKI ili DAČANI:

DAH > DAHA > DAHANI > DAKANI > DAČANI.

Sanskritsko DAH je BITI U VATRI, GORJETI, ŽARITI [31], i to je isto gotskom DAG [32], što je osnova nazivu DAGON sa smislom KREATIVNA SNAGA SUNCA U VODI: SUNCE je DAG ili DAGON, a sanskritsko DAKA je VODA [33].

Sanskritsko DĀHIN znači GORJETI, PLAMTJETI, VATREN [34], sto je isto kao SJAJAN, TRAČAN ili BITI U SLAVI, SLAVAN, SLAVEN.

Dakle: DAH > DAHI > DAHOI, DAHIJE.

Galsko DAH, DEH, DIH, DOH, DUH, DWH i DYH i DAI istog su značenja i znače SUNCE [35] (nema potrebe za prevod na srpski). Pomenuto galsko DAI je ono Skokovo “tursko” DAYI, za koje on kaza da u turskom znači “daidža”, odnosno “ujak” (sad vidite da je lupetalo).

Galsko DAE znači DVA [36], a DÂE su IZAZIVAČI NA NA DVOBOJ, MEGDANDŽIJE [37]. Na Kosovu DAIJE su JUNACI, a u Bosni DASE ili DASANI:

DAH > DAHAN > DASAN

Sanskritsko DÂSA je DIVLJAK, BES; ČUVEN, SLAVAN [38] i to isto znači i gaelik DASAN [39].

…............................

[1] Vuk Stefanović, Srpski rječnik, Beč, Štamparija jermenskog namastira, 1818, st. 117.

[2] Djura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio II; JAZU, Zagreb, 1884-11886, str. 220.

[3] James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon, Constantinople, 1890, p. 882.

[4] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 374-375.

[5] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p. 550.

[6] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; Oxford: The Clarendon Press, 1777, col. 826.

[7-9] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 234.

[10] William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1870, pg. 1176, p. 1176.

[11] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 648.

[12] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London: John Murray, 1920, pg. 243.

[13] Ib. p. 240.

[14] Ib. p. 243.

[15] Ib.

[16] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 414.

[17] Ibid. pg. 417.

[18] William Richards, Welsh and English Dictionary

(Geiriadur Cymraeg a Saeseneg); Caerfyrddin, 1832. p. 255.

[19] *John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, p. 366.*

[20] *Ib. pg. 386.*

[21] *Ib. p. 372.*

[22] *Ib. p. 368.*

[23] *E. A. Wallis Budge, Ibid. pg. 237.*

[24] *Ib. p. 238.*

[25] *Ib. p. 243.*

[26] *Ib.*

[27] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 235.*

[28] *The Encyclopædia Britannica, Vol. XVIII; Philadelphia, J. M. Stoddart Co., Limited, 1885, p. 573.*

[29] *Ib.*

[30] *Herodot, VII, 62.*

[31-32] *Monier Monier-Williams, Ib. p. 473.*

[33] *Ib. p. 465.*

[34] *Ib. p. 477*

[35] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p, 430.*

[36-37] *Ib. 429.*

[38] *Monier Monier-Williams, Ib. p. 477.*

[39] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 312.*

PARNICA, PAROŽAK I PERTLA

Naziv PARTIA je sinonim nazivu PERZIJA, dakle su PAR i PER istog značenja. Osnova PAR, što je isto osnovi PER [1] znači DIVAN, PREKRASAN, SJAJAN, PLEMENIT, UZVIŠEN, SLAVAN [2]. U galskom PAR i PER znače BAL, tj. SUNCE [3]. Od PAR je izvedeno

srpsko PARNICA i to je linija, zraka. Pošto je ZRAKA linija od Sunca, dakle je PAR u davnini bilo jedno od imena Sunca.

Posebno je zanimljiva riječ PAROŽAK i to je jedan krak vrha vila. Pogledajmo:

PAR > OG > PAROG > PAROGAK > PAROŽAK

Ovo OG je osnova u OGANJ, a PAROŽAK je ROG koji izrasta ia Sunca PAR. U PAR je AR, isto AR koje je u VAR i VARITI. Dakle: OG je OGANJ, AR je VRUĆINA. Keltsko ARAN je HLJEB, srpsko ARANIJA je ona velika posuda u kojoj se nad vatrom topi mast.

Rekli smo da su PAR i PER istog značenja: SUNCE, SVJETLOST, TOPLOTA. Od PAR je PARNICA, tj. zraka, od PER su PERA u vidu ZRAKA. Jedna takva duga zraka je PERTLA i to je ime dato onoj pertli za cipele i patike.

Puno PARNICA oko Sunca isto je što i MNOGO PERA oko Sunca: to je SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK.

Od PAR su nazivi PAR (dvoje istih), PARA, PARE, PARTIJA, PARENJE, PARANJE, PARAS, PARASKEVA, SPARTA, ŠPARTLA, SPARTANJE…

Od PER su PERO, PERUN, PERUNIKA, PERJE, PETAR, UPERITI, PERSEJ, PERSA, PERSIJA, PERSONA…

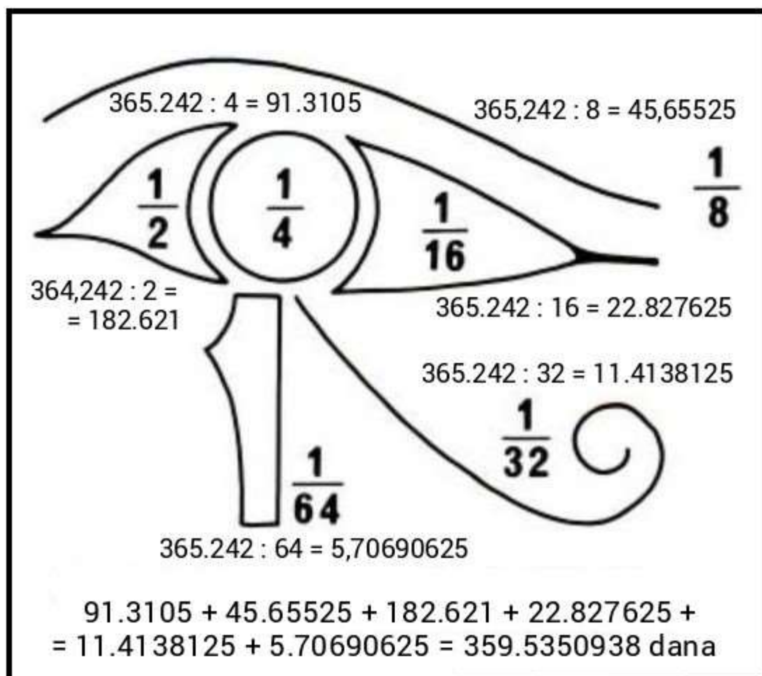
…...........................

[1] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 234.*

[2] *Ib.*

[3] *Ib.*

HORUSOVO OKO

$$\frac{1}{2}+\frac{1}{4}+\frac{1}{8}+\frac{1}{16}+\frac{1}{32}+\frac{1}{64}=\frac{63}{64}$$

Slikovno predstavljeno svaki dio Horusovog oko ima brojčanu vrijednost, a zbir svih vrijednosti je **63/64**, tj. 1/64 manje od cijelog broja [1]. Prvi cijeli broj je **1** (jedan): **1 : 64 = 0,015625** = **1/64** dana;

a) 0,015625 x 63 = 0,984375 = **63/64** dana = zbir svih vrijednosti Horusovog oka;
b) 0,984375 dana = 23 sata, 13 minuta i 30 sekundi

0,984375 x 365,242 = 359,5350938 = 360. Dan = 63 dijela godine:

1. 359,5350938 : 63 = 5,706906251
2. 5,706906251 x 64 = 361,242 dana = 1 godina.

…………………………

[1] Oswald Ashton Wentworth Dike, Mathematics and Measurement; Berkeley: University of California Press; London: British Museum, 1987, pg. 24.

KANDILO I KANDAON

Kod mnogih Santali naroda Indije CANDO (KANDO) je ime Sunca i Mjeseca, tj. sunca i mjesečine, dakle na santaliju CANDO je SVJETLOST: SUNCE (**Siń cando**) i MJESEC (**Ńindạ cando**) [1].

U Evropi i Zapadu uopšte judeo-hrišćanski ezoteristi nas drže skoro dvije hiljade godina u tami svojih laži i manpulacija svih vrsta, pa i u oblasti znanja. Evo primjer engleskog CANDLE, *vrsta vjestačlog svjetla*. Za englesko CAN-DLE tvrde da je postanjem od latinskog CANDELA, koje je vezi sa latinskim CANDID sa značenjem BIJEL [2].

Za srpsko KANDEL, KANDIL, KANDILO Skok kaže da je vjerovatno iz srednjogrckog (bizantinskog) i iz latinskog CANDELA [3]. I Skok, dakle, laže!

Riječi KANDEL, KANDIL, KANDILJ, KANDILO postojale su i kod Tračana, dakle i kod Ilira i Kelta: galsko CAN (KAN) znači BIJEL, LIJEP, SJAJAN [4].

"Nesumnjivo je istina da su Tračani poštovali boga rata; ali tračansko porijeklo grčkog Aresa ne može se dokazati. Ne znamo ni kako je bilo ime tračanskog boga rata; među Krestoncima zvali su ga Kandaon." [5]

U tračanskih Krestonaca bog rata zvao se KANDAON. Kad čujemo ovo ime, prvo što nam padne na pamet je KANDILO i to nije tek tako, jer KANDILO je SVJETILO, SVJETILJKA. Da vidimo kako to ide:

• KAN > KANDIL > KANDILO = svjetiljka;

• KAN > KANTA > KANTARA = lonac od bakra;
• KAN > KANTAR > KANTARION = ivanjsko cvijeće.

Sanskritsko KAN nosilac je značenja SJATI [6]. Latinsko CANDĒLA je BAKLJA [7], CANDEO i CĀNEO znače SJAJAN, BIJEL [8]. Starokeltsko (gaelik) CAN znači BIJEL [9], a starokeltsko DAON znači PROPAST, RUŠENJE, RAZARANJE [10]. I evo:

KAN + DAON > KANDAON = OGNJENI RUŠITELJ, SJAJNI RUŠITELJ, BIJELI RAZORITELJ.

Srpska vlastita imena KANDO, KANDA i prezime KANDIĆ potiču od keltskog (tračanskog) CAN (KAN).

Zašto nam lažu i ono što veze sa judaizmom i hrišćanstvom nema? Lažu nam jer su sluge Oca laži i sve njihovo je laž i da im snaga od Oca laži ne dolazi, oni bi kao dim isparili.

Previše je laži u našem judeo-hrišćanskom svijetu i ako se globalna civilizacija uskoro ne sruši, evropski i blisko-istočni judeo-hrišćanski svijet nema šanse za opstanak, jer su osnovni postulati, noseći temelji našeg svijeta na lažima su postavljeni i ovo naše danas je njihova laž i naše sutra je njihova planirana laž.

…………………………

[1] Alexander Campbel, A Santali-English Dictionary; The Santal Mission press, Pokhuria, Manbhum, India, 1899-1902, p. 89.

[2] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 91.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, st. 33.

[4] p. 261, 262.

[5] S. A. Cook, F. E. Adckok and M. P. Charlesworth,

The Cambridge Ancient History, Vol. VIII; Cambridge, The University Press, 1930, p. 550.

[6] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 248.*

[7] *Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 65.*

[8] *Ib.*

[9] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 158.*

[10] *Ib., p. 310.*

BOJ I BOJI

BOI (grčki: Bóιoι, latinski BOII) u savremenom srpskom BOJI, bili su jedno istoriji mnogo poznato keltsko pleme. Posljednje njihovo stanište je BOJKA ili BOHEMIJA, današnja Češka. Hristijanizacijom Crkva ih proglašava doseljenim Slovenima i krštava ih u Čehe. Značenje njihovog imena ostalo je u jednoj bosanskoj narodnoj pjesmi pošalici:

"Kućo moja sa dva boja, prozori u travi,
Kad se prenu', kućo moja, noge na meraji."

Boj je kat, sprat i to je visina kuće (i danas se visina zgrada kazuje po broju spratova, tj. bojeva). Galsko BOI (BOJ), dakle i srpsko BOJ, znači VISINA [1]. Treba znati da je u stara vremena slovo **I** bilo i slovni znak za **J**, a slovo **J** ulazi u evropska pisma tek od sredine 16. vijeka. Dakle, **BOII**, **Bóιoι** ili **BOJI** znači **VISOKI**.

U dječjoj igri "kule", igri orasima, najveći orah kojim se gađa "kula" je BOJAC, BOJANA je ime rijeke kod Skadra. Sinonim keltskoj riječi BOI (BOJ) je MOR: galsko MOR. znači VELIK, VISOK, MOĆAN [2], a to isto znači i gaelik MOR [3], te je BOJKA ili BOHEMIJA

poznata i kao MORAVIA ili MORAVIJA. U srpskom nalazimo MOR u riječima MORE, MORATI, MORGA (motka), MOROVLAH, MORAVA, itd.

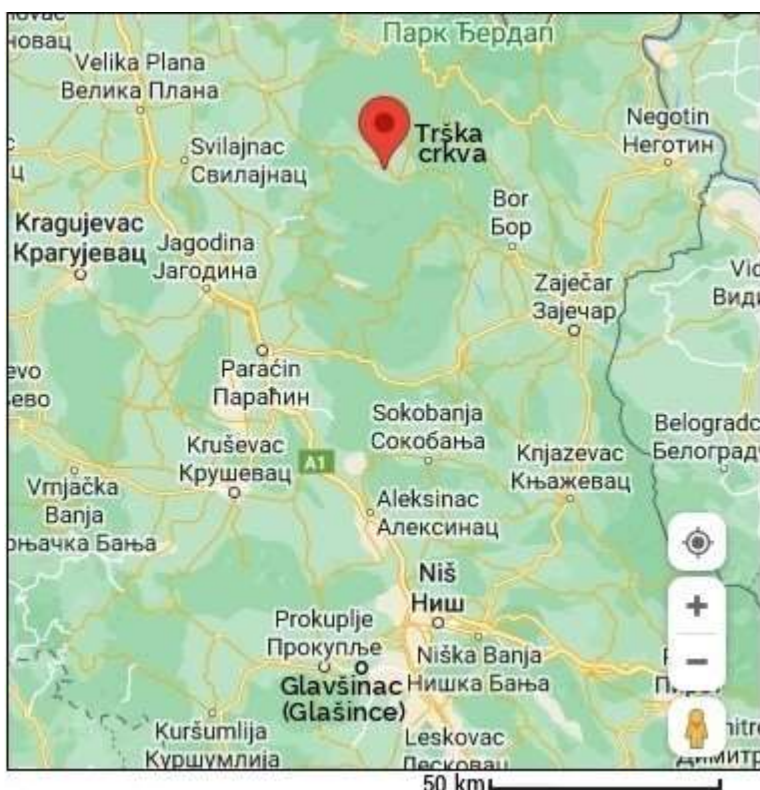
....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 185.

[2] Ib. Tome III, p. 174.

[3] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 404.

MAVRIANUS: GLAVŠINSKA ČUKA, TRŠKA CRKVA

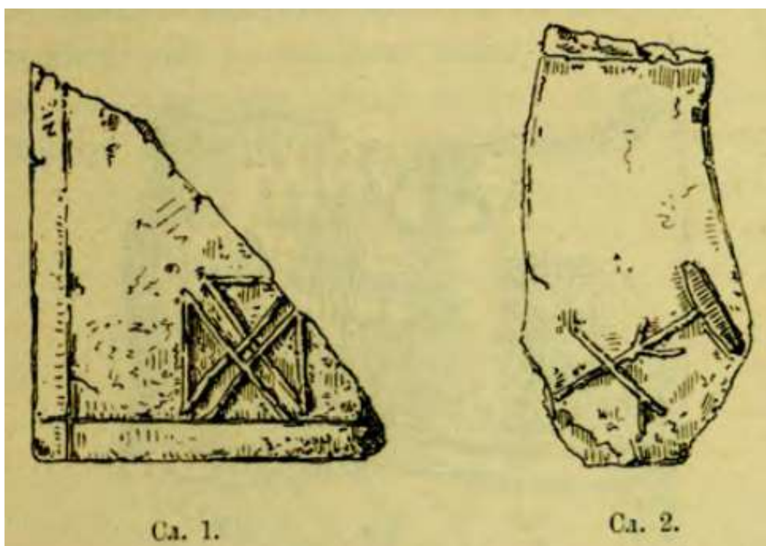

Trška crkva se nalazi kod sela Milatovac, 4,5 km sjeverozapadno od Žagubice, Srbija. Prvi pisani podatak o njoj potiče iz 1743. kad je zabilježeno da je podignuta između 1270-1280. Sazidana je na temelju i kamenim blokovima kimerskog svetilišta. U mnogim blokovima su urezani petroglifi sa jelenima i kalendarskim markerima, a među njima su i ovi krstovi specifične forme. Isti takvi nađeni su kalupima utisnuti u ciglu temelja neznang starog grada na lokaciji Glavšinska Čuka u selu Glavšinac, 8-9 km istočno od Prokuplja.

Krst i rogato božanstvo (petroglif, Trška crkva).

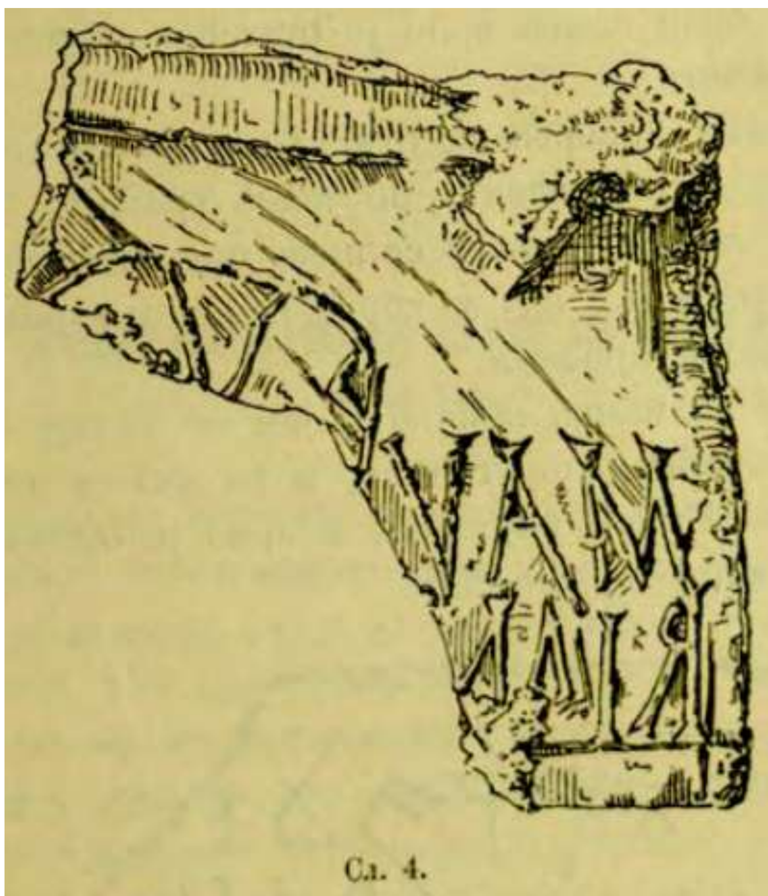

Krst utisnut u ciglu uzidanu u temelje nepoznatog drevnog grada na Glavšinskoj Čuki, selo Glavšinac kod Prokuplja (Tih. R. Đorđević, Gradište na Glavšinskoj Čuki (Jedna beleška); Starinar Srpskog arheološkog društva, Godina XII, Beograd, Srpska kraljevska državna štamparija, 1895, str. 107).

“Glavšinska Čuka leži u srezu dobričkom, okrugu topličkom, na lijevoj obali Toplice, dva sata daleko od Prokuplja.

Čuka je dosta visoka i sa nje je vrlo velika preglednost niz Toplicu, a dosta velika i na sve druge strane. Sa nje se vidi Hisar nad Prokupljem tako lepo da izgleda, e se može rukom doititi. Vrh Pasjače na kojoj ima staro gradište čini ti se tako blizu da se dobar muž može sa nje kamenom dobaciti.” [1]

“Na Glavšinskoj Čuki bio je nekad grad. Prostor koji je grad zahvatao svuda se jasno raspoznaje. Premerio sam na brzu ruku i debljinu zida i prostor grada pa sam našao: debljina ogoljenog temelja odakle se kamen

Сл. 4.

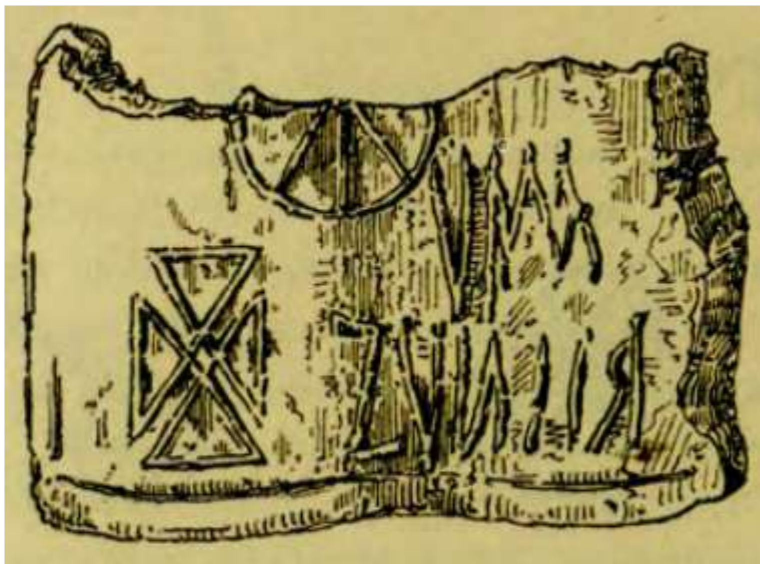
Natpis MAVRIAΛ (*Glavšinskoj Čuka, Glavšinac , Prokuplje (Tih. R. Đorđević, Gradište na Glavšinskoj Čuki (Jedna beleška); Starinar Srpskog arheološkog društva, Godina XII, Beograd, Srpska kraljevska državna štamparija, 1895, str. 109).*

vadi na istočnoj strani iznosi 2,05 met., a na zapadnoj 1,59 met.” [2]

“Koliko se na prvi pogled primetiti daje, grad je bio sagrađen od kamena i cigle koji su vezani vrlo jakim malterom.

Mnoge cigle ovoga imaju na sebi šare koje, kako mi se čini, kazuju rimsko poreklo.

Pošto moja poseta grada beše uzgredna, to se na njemu i ne mogoh dugo zadržavati, ali opet nađoh nekoliko komada od cigalja sa šarom koje ovde iznosim*. [3]

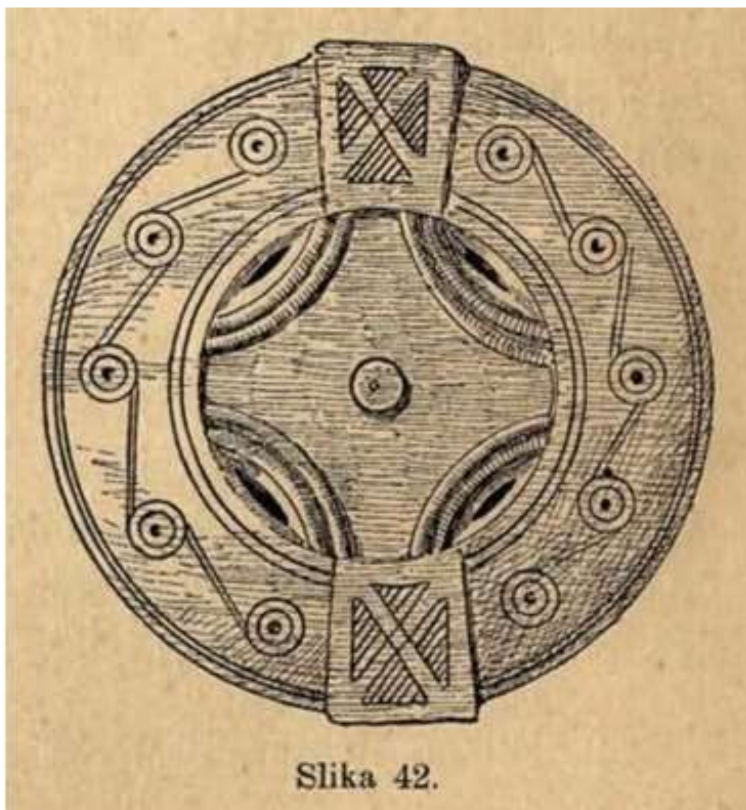

Tu piše MAVRIANUS [Tih. R. Đorđević, Gradište na Glavšinskoj Čuki (Jedna beleška); Starinar Srpskog arheološkog društva, Godina XII, Beograd, Srpska kraljevska državna štamparija, 1895, str. 108].

----

*) Šare su, kako se iz nacrta vidi krst od linija složen (sl.1. i 3.), krug koji seku četiri prečnika te grade sliku točka sa osam spica (sl. 3. i 4.) i dva nejasna stabljikama ukrštena cveta (sl. 2.). Na komadu sl. 3. i 4. Ima još i natpis od rimskih pismena, no koja su obrnuto istisnuta, te se ređaju od desna na levo.” [4]

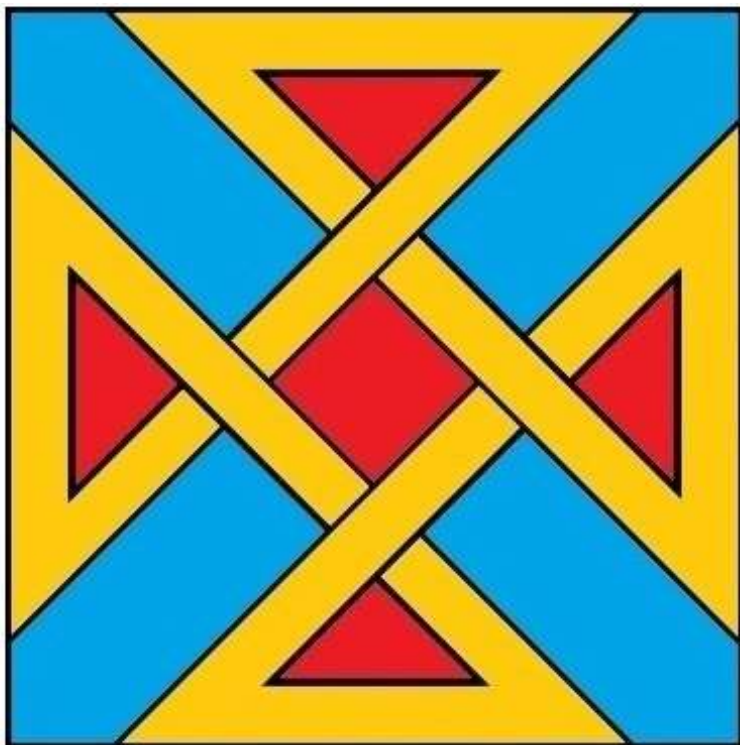
“A ime istisnuto na tiim opekama biće po svoj prilici ime pritežaočevo. Ono glasi **MAVRIANVS**.” [5]

Krstovi na keltskoj (ilirskoj) fibuli ("Arareva" gromila, Sokolac BiH (Ćiro Truhelka, Predhistorijski predmeti sa Glasinca, Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Knjiga III, Sarajevo, juli-septembar, 1889, str. 37).

Kod Gala Belenos je bog Sunca, a Velšani su ga zvali BELI MAWR [6]. Riječ BELI nije potrebno prevoditi na srpski, a velško MAWR znači VELIK, VELIČANSTVEN, SLAVAN [7]. Galsko MAWR ima isto značenje kao i velško MAWR [8]. MAVRIANUS odgovara latinskom obliku MAVRIANUS ili MAVRI JANUS, tj. VELIKI JANUS. Galsko JANUS znači ŽUTI, SVIJETLI [9], dok u latinskom znači KAPIJA, VRATA. Očito je da se

radi o bogu proljeća, a rogato božanstvo na petroglifu u zidu Trške crkve svjedoči da je to jedno od imena galskog Kernunosa.

Krst u zidu Trške crkve (petroglif iz prehrišćanskog vremena, selo Milatovac, Žagubica, Srbija).

MAVRIAL (MAVRIANUS), ROGATI BOG PROLJEĆA.

Kernunos, Silvan, Mavrial ili Mavrianus na stećku u Mratincma kod Drinjače (Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Veselin Masleša, Sarajevo, 1965, Tabla XC, br. 19).

U imenima MAVRIAL i MAVRIANUS, MAVRI INUZ korijen je MAV, koji se nalazi u srpskom MAVI, MAVEN [10] (tursko MAVISI) i to je PLAVA, boje nebeskog plavetnila. Istoričar MAVRO ORBINI (1563 -1614) dobio je ime po MAVRIALU. MAVRO je keltsko ime [11]. U Istri DUGA je MAVRICA [12], u niškom kraju u Srbiji PORODICA je MAVILIJA [13].

I da se podsjetimo: u ciglama temelja nepoznatog drevnog grada na na Glavšinskoj Čuki kod današnjeg

sela Glasince, na oko 9 km istočno od Prokuplja, nađeni su solarni simboli sa natpisom MAVRIAL, MAVRIANUS (ili MAVRI IN-UZ):

"A ime istisnuto na tiim opekama biće po svoj prilici ime pritežaočevo. Ono glasi **MAVRIANVS**." [14]

„Sastanak Sezostrija sa hetskim vladarom Hetasarom rom – kojeg ćemo nastaviti detaljnije upoznavati – ima za cilj retrospektivu ranijih sastanaka kada su od zadnjeg brat M a u t e r u n i njegov otac M a u r o s a r sa S e t h o z i s I., kao i njegov djed S a p l e l sa Sezostijevim djedom R a m z e s o m I, prvo u neprijateljskim, zatim u mirnim odnosima." [15]

„Ugovor koji je sklopio kralj Heta: Hetasar hrabri, sin Maurosara, kralj Heta bjese hrabri, sin sina Saplelova, kralj Heta,..." [16]

Citati iznad su sa egipatskih natpisa. Hetasar je bio hetski kralj i on je naslijedio svog oca MAUROSARA. Njihova imena su kraljevska imena. Ime MAUROSAR je isto kao i ime MAVROSAR, jer je u stara vremena slovo **V** bilo i **V** i **U**. Ime dubrovačkog istoričara MAVRA Orbinija (1563 -1614) Latini prevode kao MAURO Orbini. Ime MAUROSAR je složenica od MAURO + SAR, tj. MAVRO + SAR.

U imenu MAUROSAR je riječ SAR: bliskoistočno SAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH [17]. Hetitsko SAR znači VLADAR (> CAR) [18], egipatsko SAR je ČAST, SLAVA [19]; u turskom SAR znači ŽUTO, SJAJNO [20]; u mongolskom ŽUTO, SJAJNO, ZLATNO [21]. Persijsko SAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH [22].

MAURO ispred SAR u hetskom MAUROSAR znači VELIKI, VISOKI, NEBESKI. Ime MAVRO isto je hetskom MAURO u MAUROSAR i isto je grčkom MAURO u MAUROVLASI (Μαυροβλάχοι): VELIK, VISOK, NEBESKI.

....

[1] Tihomir R. Đorđević, Gradište na Glavšinskoj Čuki (Jedna beleška); Starinar Srpskog arheološkog drušva, Godina XII, Beograd, Srpska kraljevska državna štamparija, 1895, str. 105 -106.

[2] Ib. str. 106.

[3] Ib.

[4] Ib. str. 106-107.

[5] Ib. str. 108.

[6] Steven L. Akins, The Lebor Feasa Runda: A Druidic Grammar of Celtic Lore and Magic, New York, Bloomington, IN, iUniverse, 2008, p. XXII.

[7] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 147.

[9] Ib. p. 37.

[10] Vuk Stefanović, Srpski rječnik, Beč, Stamparija jer-menskog namastira, 1818, st. 380.

[11] John Campbell, The Celt in Ancient Egypt and Babi-lonia; Transactions of The Canadian Institute, No 9, October, 1896, Vol. V., Part 1., Toronto: The Copp, Clark Company, Limited., 1896, p. 99.

[13] Pero Budmani i Toma Maretić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika; Dio 6, JAZU, Zagreb, 1904--1910, str. 538.

[13] Ib.

[14] Tihomir R. Đorđević, Gradište na Glavšinskoj Čuki (Jedna beleška); Starinar Srpskog arheološkog društva, Godina XII, Beograd, Srpska kraljevska državna štamparija, 1895, str. 108.

[15] Franz Joseph Lauth, Aus Aegyptens Vorzeit. Eine übersichtliche Darstellung der ägyptischen Geschichte und Cultur von den ersten Anfängen bis auf Augustus; Berlin, Verlag von Theodor Hofmann, 1881, p. 286.

[16] Ib. p.313.

[17] Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

[18] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language; New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, p. 51, 299.

[19] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. II, London, John Murray, 1920, p. 637.

[20] C. R. Conder (Claudie Reignier), Ib.

[21] Ib.

[22] John Richardson, A Dissertation on the Languages, Literature, and Manners of Eastern Nations; Proofs and Illustrations, Oxford: The Clarendon Press, 1777.

SLATINA I SLATKOVINA

Slatkovina

"**Toponimi** (grčki: τόπος *topos* = mjesto, + ὄνομα – *onima* = ime) su imena naseljenih mjesta, brda, planina rijeka i ostalih geografskih pojmova. To su one riječi koje označavaju imena mjesta, njiva, pašnjaka, polja, naselja, gradova, ulica, trgova, dijelova grada i naselja i slična mjesta. Spadaju u oznake koje daju prve informacije o određenim mjestima, o ljudima, kulturama, religijama i običajima onih koji žive ili su živjeli na tim mjestima i spadaju u prvorazredne historijske i kulturno-istorijske izvore i spomenike.

Uobičajeno je da se toponimi svrstavaju u tri osnovne grupe:

• **ekonimi** ili **ojkonimi** - imena naseljenih mjesta;

• **oronimi** - imena planina, brda uzvisina, livada, ravnica;

• **hidronimi** - imena voda: izvora, potoka, jezera, mora i okeana" (Wikipedia, Toponim)

Pomoću toponima možemo rasvjetljavati istoriju i porijeklo naroda. Ovaj put za takav primjer poslužiće nam riječi **SLATINA** i ime biljke **SLATKOVINA**. SLATINA je ime naselja, a SLATKOVINA vrsta trave. Prvo pogledajmo gdje se sve nalaze naselja sa imenom SLATINA!

Slovenija:

Rogaška Slatina, Slatina pri Ponikvi, Slatina Radinci.

Hrvatska:

Podravska Slatina, Kutinska Slatina, Moslavačka Slatina, Petrova Slatina, Slatina Pokupska, Slatina Svedruška.

Srbija:

Slatina (kod Prizrena), Slatina (kod Čačka), Slatina (kod Negotina), Slatina (kod Kruševca) Slatina (njive sela Dražanj kod Umčara, južoo od Beograda), Slatina-potes (u ataru sela Odžaci kod Trstenika), Slatina (kod

Šapca), Slatina (mjesto kod Prištine na kojem je izgrađen aerodrom), Slatina (dio naselje Sopot kod Beograda), Slatina (dio Loznice), Slatina (kod Uba), Slatina (kod Jagodine), Slatina (kod Bora), Slatina (kod Knjaževca), Slatina (kod Prijepolja), Slatina (kod Leskovca), Slatina (dio Vrnjačke Banje), Slatina (kod Vučitrna), Slatina, (kod Leposavića), Slatina (kod Podujeva), Velika Slatina (opština Kosovo Polje), Mala Slatina (opština Kosovo Polje).

Crna Gora:

Slatina (kod Andrijevice), Slatina (kod Danilovgrada), Slatina (kod Pljevalja), Slatina (kod Šavnika).

Bosna i Hercegovina:

Donja Slatina (kod Ribnika), Gornja Slatina (kod Ribnika), Donja Slatina (kod Šamaca), Srednja Slatina (kod Šamca) Slatina (kod Foče), Slatina (kod Laktaša), Slatina (kod Srebrenice), Slatina (kod Teslića), Slatina (kod Čajniča), Slatina (kod Oštre Luke), Slatina (kod Goražda).

Makedonija: *Slatina (Slatino kod Kačanika).*

Grčka: *Slatino (od Grka prozvano Chrysi, Kastoria).*

Ukrajina:

Slatina-Doly (Slatina-Selo), Solotvino (mađarski: Aknaszlatina, rumunski: Slatina).

Albanija: Slatine (Sllatina).

Češka:

Slatina (Kladno oblast), Slatina (Klatovy oblast), Slatina (Litoměřice oblast), Slatina (Nový Jičín oblast), Slatina (Plzeň-North oblast), Slatina (Svitavy oblast), Slatina (Ústí nad Orlicí oblast), Slatina (Znojmo oblast), Slatina nad Úpou (Náchod oblast), Slatina nad Zdobnicí (Rychnov nad Kněžnou oblast), Horní Slatina (Jindřichův Hradec oblast), Slatina (dio grada Brna), Slatina (dio Chudenice), Slatina (dio Františkovy Lázně),

Slatina (dio Horní Vltavice), Slatina (dio Hostouň), Slatina (dio Hradec Králové).

Slovačka:

Slatina (oblast Ljevice), Slatina (rijeka).

Bugarska:

Byala Slatina (grad), Slatina (dio Sofije), Slatina (oblast Montana), Slatina (oblast Plovdiv), Slatina (oblast Silistra), Slatina (oblast Loveč).

Rumunija:

Slatina (grad), Slatina (oblast Suceava), Slatina (oblast Nucșoara, Argeş) Slatina-Nera (oblast Sasca Montană, Caraş-Severin), Slatina-Timiş (oblast Caraş-Severin), Slatina de Criş (oblast Dezna, Arad), Slatina de Mureş (oblast Bârzava, Arad).

Hidronimi SLATINA u Rumuniji (u zagradama su nova rumunska imena, falsifikovanje istorije)*: Slatina (Sebeș), pritoka rijeke Sebeş, Slatina (rumunski Leșunțu Mare), pritoka rijeke Leşunţu Mare, Slatina (Nera), pritoka rijeke Bresnic, Slatina (Brusturi), pritoka rijeke Brusturi, Slatina (Remezeu), pritoka rijeke Remezeu, Slatina (Putna), pritoka rijeke Putna, Slatina (Cerna), pritoka rijeke Cerna, Slatina (Trebiș), pritoka rijeke Trebiş, Slatina (Criciova), pritoka rijeke Criciova, Slatina (Iza), pritoka rijeke Iza, Slatina (Arieș), pritoka rijeke* Arieşul Mic. Slatina (Râul Doamnei), pritoka rijeke Râul Doamnei Slatina (Slatina-Timiș), pritoka rijeke Timiş, Slatina (Bega), pritoka rijeke Apa Mare.

Odakle potiče riječ SLATINA, čija je i šta znači? Koji je narod tu živio i imenom SLATINA nazvao svoje mjesto, svoju rijeku i svoju biljku nazvao SLATKOVINOM? Šta znači SLATINA, čija je to riječ, iz čijeg je jezika?

I sad i Srbi i Hrvati i Bošnjaci mogu reći da je to iz današnjeg njihovog jezika po riječi SLATKOVINA, a to je vrsta biljke, koja se kao loza vere uz visoku travu, uz

grmlje, granje i zidove. Čekaj malo, ta riječ postoji i kod Bugara, kod Čeha? Odgovor može biti da je to riječ iz jezika Slovena, ali ako je iz jezika Slovena, šta ona znači, po čemu je dobila ime? Je li se jede, pa je SLATKA? Ne, ne jede se i uopšte nije slatka, dakle nije iz jezika Slovena!

Srpski glagol SLATI, POSLATI označava radnju u kojoj se neko ili nešto od nekoga ODVAJA, a POSLANO putuje svojim pravcem ka cilju. Taj razmak od pošiljaoca do primaoca je DUŽINA i po dužini je glagol SLATI, SLAT.

Gaelik (keltski) SLAT znači PRUT, ŠTAP, MOTKA, MORGA [1]. To je DUŽINA, razmak.

Gaelik IN, INE [2] znači KANDŽA, KUKA. Svaka KUKA je SAVIJANJE, UVRTANJE, VINTANJE (svaka loza ima KUKE koje se VINTAJU oko drveta dok loza raste. I u galskom (keltski) SLAT i SLAD znače PRUTKA, ŠTAP, MOTKA, MORGA [3], a IN znači U, UNUTRA [4]. I pogledajmo:

SLAT + IN > SLATIN > SLATINA

SLATINA je iz keltskog jezika i stanovnici koji su dali imena svim SLATINAMA i SLATKOVINI bili su KELTI, a Kelti su Kimeri, što je isto kao Tračani i Iliri (tako piše u istoriji, ali se u javnosti svi prave mutavi i ćute o tome, jer im vjerska uobraženost ne dozvoljava da priznaju da su ne baš tako davni svi bili jedan rod).

Šta je trava SLATKOVINA? Mnoge trave VINJAGE (loze penjačice) narodnim imenima nazivaju se SLATKOVINA. Riječ SLATKOVINA sastoji se od tri riječi SLAT KO VINA:

1. SLAT = PRUTKA, ŠTAP, MOTKA, MORGA

2. KO = KAO

3. VINA = LOZA (od korijena VIN- što znači VINTATI, SAVIJATI, UVRTATI).

SLATKOVINA = GRANA SE KO VINA = GRANA SE K'O LOZA.

I na kraju: čije su riječ SLATINA i SLATKOVINA? To su keltske riječi, a Kelti su Kimbri, Kimeri, Gimeri, Gomerovci, a Gomer je Jafetov, Jafet je Nojev.

Glavni razlog promjene naziva nekog toponima je da se izbriše istorijski trag naroda tog kraja i to preko svojih ljudi u politici rade sve vjerske organizacije na Balkanu, po Evropi i po svijetu uopšte

I zašto na mene pljuje današnja balkanska većina? Pljuje me, jer kad, Bogu hvala, nešto napišem, tome se njihovi zvanični lažovi među profesorima i akademicima ne mogu suprotstaviti, ćute k'o popišani i cickaju svoje budaletine na mene i nastavljaju po zadatku stranih gazda da zavađaju i krve ljude i narode istog roda.

…………………………

[1] *Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 498.*

[2] *Ib. p. 324.*

[3] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 360, 361.*

[4] *Ib. p. 45.*

SPOR, SPORI I SPORT

Prokopije Cezarijski (6. vijek) kaže da su se Sloveni i Anti u stara vremena zvali SPORI:

"Uistinu, Sloveni i Anti stvarno su u dalekoj prošlosti imali jedno ime; u drevno vrijeme oboji su se zvali Spori, zato, pretpostavljam, što odvojeno živi jedan čovjek od drugoga i tako rasuti nastanjuju svoju zemlju. I kao posljedica ove činjenice oni drže veliki prostor zemlje; jer samo oni sami nastanjuju najveći dio sjeverne obale Dunava." [1]

Na ove Prokopijeve tvrdnje o značenju imena SPORI nasjeli su svi istoriografi i ni jedan nije se zapitao zašto bi jedan negrčki narod, protivnik i mrzitelj Grka, uzeo sebi ime iz grčkog jezika (grčko "sporos, σπόρος" znači SJEME i od tog je izvedeno grčko "dijaspora".

U odgonetanju tajne imena SPORI idemo do gaelika, preživjelog keltskog dijalekta, jer su Kelti, kao potomci Kimera, bili isto što i Tračani i to Strabon svjedoči na dva mjesta:

1. "Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri...." [2]

2. "Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani...." [3]

Većina Evropljana i većina Srba porijeklom su od Kimera, tj. od Kelta, tj. Tračana ili Ilira, jer su i Tračani i Iliri takođe bili jedan narod:

"Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod." [4]

Dakle idemo u keltski gaelik:

a) SPOR = OGNJILO, KRESIVO, OCILO [5]

b) SPOR = KREMEN [6]

c) SPORADAIR =MAJSTOR za PRIBOR za POTPALU VATRE: KREMENA i OGNJILA (OCILA ili KRESIVA) [7].

Gaelik SPOR ima i sljedeća značenja: IZAZIVANJE, PODSTICANJE, NAPREDOVANJE [8], a gaelik SPORACH znači KAO KREMEN, ČVRST, JAK, TVRD [9]. U starocrkvenoslovenskom takođe ima SPOR:

“U stcslav. imao je još prvobitno značenje ‘uber, izdašan, obilan, berićetan’. To značenje očuvale su ostale slavine, a u nas nalazi se još u sintagmi *spor lieb* ‘hljeb koji je izdašan’….” [10]

Onaj ko je IZDAŠAN i OBILAN, taj je KRUPAN, JAK, ČVRST, TVRD. To isto znači i gaelik SPORACH sa osnovom SPOR. Starocrkvenoslovensko SPOR i gaelik SPORACH znače isto.

Galsko SPOR i SPORA su nazivi za MAMUZA [11]. MAMUZA je ogrugla i NAZUBLJENA sa puno OŠTRIH ŠILJAKA, baš kao SUNCE sa ZRAKAMA.

Idemo sad do savremenog srpskog SPOR kad kažemo: "Između njih je nastao SPOR." Šta je SPOR?

SPOR je SUDAR suprotnih sila, BORBA suprotnih sila. Tako i čelično TVRDO OGNJILO i TVRDI KREMEN kad se brzinom SUDARE stvaraju ISKRU koja pali VATRU.

Od SPOR je izvedeno keltsko (gaelik) SPORS: IGRA, RAZONODA; ISMIJAVANJE, RUGANJE PREZIR; PONOS [12]. Od SPOR je izvedeno SPORT i to je SUKOB, BORBA, za gledaoce to je ISMIJAVANJE, RUGANJE PREZIR; PONOS.

Govore nam da je SPORT ZABAVA, RAZONODA, IGRA. Gledaocima u rimskim arenama borba gladijatora jeste bila RAZONODA, ali je gladijatorima bila BORBA na život i smrt. Pored zabave za navijače SPORT je ujedno ISMIJAVANJE, RUGANJE i PREZIR prema suprotnoj strani, ali je i PONOS i SLAVA pobjedilaca i njihovih navijača. SPORT je JAKI SUDAR i BORBA za prestiž i slavu kako direktnih učesnika, tako i njihovih navijača. Izvorno i najstarije značenje riječi SPORT je BORBA.

I gle: gaelik SPOR znači SUDAR, BORBA, a to isto znači i keltsko SPAR: SPOR = SPAR [13], a SPAR znači isto kao i SPARR = KRETANJE, KAO KLIN; EMITOVAN SNAGOM, POTISAK, JURIŠ [14] (ovo će nam zatrebati za tumačenju riječi SPARTA).

Od SPOR je postalo SPORT. Tražite li etimološko porijeklo riječi SPROT, nećete nigdje naći pouzdano,

nego neki pretpostavljaju da je od latinskog DISTORT, DESPORT; drugi navode latinsko DEDUCERE, DEDUIT (rekreacija), pa zabušavaju starofrancuskim DESDUITE, DESPORT, DÉPORT i talijanskim latinizmom DISPORTO, DIPORTO. I kad sve naredaju, opet nemaju izvora, niti znaju šta je originalno značenje riječi SPORT. Rekreacija? Zar su olimijske igre antičke Grčke bile rekreacija, ili borba za slavu? Zar su gladijatorske borbe bile rekreacija?

Ime SPORI Prokopije Cezarejski tumači kao RAŠTRKANI, RASUTI, a sve po grčkom SPORA (σπορά) sa značenjem SJETVA, jer i grčko SPORAS, SPORADOS (σποράς, σποράδος) znači RAZBACIVANJE, RAŠTRKAVANJE. Tako je i Prokopije mislio da su Sloveni bili po stepama račtrkani i stanovali daleko jednan od drugog. Neće biti, tako, Prokopija!

Evo zbog čega je Prokopijeva tvrdnja neodrživa: u grčkom nema osnovne riječi SPOR, nema riječi SPOR da bi od nje bilo izvedeno grčko SPORA, SPORAS, SPORADOS, jer SPOR keltsko i srpsko: SPOR je SUKOB, SUDAR, BORBA i od SPOR je SPORT, a nije SPORT ni od latinskog, ni od starofrancuskog, niti od talijanskog.

A sad da vidimo od čega je nastala riječ SPOR?

U SPOR je OR. U galskom OR je TOK, PROTOK [15], a najstariji TOK na zemlji je VRIJEME i ono je neodvojivo od SUNCA, a Sunce je SJAJANO, te galsko OR takođe znači ZLATO [16]. I gaelik ÒR je ZLATO, POZLATA [17], dakle se o SJAJU radi. U srpskom jeziku OR je u riječi ORO (kolo), ORAO, ZOR, ZORA, ORAČ i (H)ORA je VRIJEME.

I evo, narode: u grčkom SJEME je SPOROS (σπόρος), u galskom SJEME je POR [18], u gaeliku je PÒR [19], dakle je grčko SPOROS postalo od keltskog POR. U galskom PÔR ima i značenje GLAVA, POGLAVAR,

GOSPODAR, BAL, SUNCE [20], te je isto što i PAR, PER, PIR, PUR i sve ove riječi su sinonimi sa značenjem BAL, tj. SUNCE [21].

Galsko SPOR i SPORA znače MAMUZA, KANDŽA [22], jer je mamuza NAZUBLJENA kao šapa kandžama, kao Sunce zrakama. I gaelik SPOR znači KANDŽA (kao oštra zraka) i znači PODSTICAJ, KREMEN, KRESIVO, OCILO, OGNJILO [23]. U svakom sporu varnice frcaju.

I da se podsjetimo na srpsku gramatiku: SPOR je oblik jednine, SPORI (Σπόρους) je množina, drugim riječima kazano: simbol pomenutih SPORA je njihov grb sa KRESIVIMA, tj. sa OCILIMA ili OGNJILIMA i jasno je o kom se narodu radi.

....

[1] H. B. Dewing, Procopius, History of the Wars, Book VII, Ch. 14, 29-30; Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press; London: William Heinemann ltd., 1962, p. 273.

[2] Strabon, I, 3, 21.

[3] Ib. XIII, 1, 8.

[4] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15; August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, p. 135.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Ga-elic Press, 1902-, p. 886.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 313.

[11] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue

Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 372.

[12] *Edward Dwelly, Ibid., p. 887.*

[13] *Ib. p. 879.*

[14] *Ib.*

[15] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 220.*

[16] *William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.*

[17] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 710.*

[18] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 271.*

[19] *Edward Dwelly, Ib. Vol. III, p. 732.*

[20] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p, 271.*

[21] *Ib.*

[22] *Ib. p. 372.*

[23] *Edward Dwelly, Ib. p. 886.*

SPARTANCI SU TRAČANI

Etimologija pokazuje mnogo toga što zvanična istorija falsifikuje i to ćemo pokazat na primjeru Spartanaca i njihove Sparte.

Keltski (gaelik) SPOR znači SUDAR, BORBA, a to isto znači keltsko SPAR: SPOR = SPAR [1], a SPAR znači isto kao i SPARR = KRETANJE, KAO KLIN; EMITOVAN SNAGOM, POTISAK, JURIŠ [2].

Keltsko (gaelik) SPART je SUŠTINA, SRŽ, BIT, BITAK, ŽIVOT [3]. Čuvena je SPARTA sa svojim SPARTANCIMA.

Sanskritsko SPARDHĀ je SUPROTSTAVLJANJE, PROTIVLJENJE, SUPARNIŠTVO, isto kao i srpsko i keltsko SPOR. Sanskritski SPARDHIN je PROTIVNOST, PONOS, DIVOTA. SPARDHIN znači IZVRSTAN, DIVAN, BOŽANSTVEN, a sanskritsko SPARDHYA je VREDNOĆA, DRAGOCJENOST. Sve to govori

da su SPARTANCI bili TRAČANI, isto što i SPORI.

SPARTAK (latinski: SPARTAKUS) je ime čuvenog gladijatora Tračanina. Tri tračanska kralja Kimeriskog i Pontijskog zaljeva na Crnom moru zvali su se SPARTAK ili SPARTAKUS.

Pričaju nam da su SPARTANCI bili Grci, ali su oni bili neprijatelji Grka. U grčkom nema ni korijena ni osnove riječi SPARTA niti riječi SPARTANCI. Ono desetak riječi što počinju osnovom SPART pokazuju šta su za njih bili SPARTANCI isto kao što mnogim Srbima riječ HRVAT ne znači ništa pozitivno kao što znači Hrvatima. Tako i Hrvatima riječ SRBIN ne znači ništa dobro kao što znači Srbima. Tako i Grcima njihovo SPARTION (Σπαρτιον) znači UŽE, KONOP, ŽICA [4] što je Grke podsjećalo na zarobljavanje od strane SPARTANACA i odvođenje u ropstvo.

Ime SPORI Prokopije tumači kao RAŠTRKANI.

Grčko SPARTOS (Σπαρτὸς) znači POSIJANI, RASIJANI, RASUTI, RAŠTRKANI, POTOMCI [5]. Tako su Grci zvali tračanske SPARTANCE.

I pri kraju evo i srpsko ŠPÂRTATI sa dva današnja značenja:

1. vući vodoravne i okomite crte; iscrtavati;

2. ići, hodati, kretati se tamo-amo, gore-dolje

Ako olovkom IŠPARTAMO list papira, šta dobijemo? Dobijelo cik-cak linije u vidu KLINOVA: **ΛΛΛΛ**. Keltsko (gaelik) SPARR = SPARRADH = POGON KAO KLIN; NAPRIJED, JURIŠ; KLIN [6].

Dakle je SPARTATI dalo srpsko ŠPARTATI što znači ISPISIVAT KLINASTE LINIJE šetati cik-cak: **Λ** . Pogledajmo znak **Λ** na štitovima SPARTANACA: to je KLIN (**Λ**), KUT, KUĆA. Dva ovakva uspravno spojena klina su drevni znak za SVJETLOST i SUNCE: **ϟ**. To je runa *sovilo*, danas znak upozorenja *visoki napon*. Ovaj

znak nalazimo i kod Trojanaca, a prikazan je i na jednom srednjovijekovnom stećku.

Evo još jedna riječ iz srpskog:

"ŠPARTA f (Vuk) 'neka dječja igra': *igrati se Sparte*. Denominai: *išpàrtati*, *-ãm* pf. (Vuk) 'špartanjem zabilježiti', *Spanati* (Popović, Srijem), prešpartati (Sarajevo) 'linije, crte povlačiti'." [7]

"U Šparti biahu medjutim dugovi odpušteni, hrabro su išli mladi Špartanci na bojište'…" [8]

Govoreći o porijeklu engleske riječi SPARK, sa značenjem VARNICA, ISKRA, Walter W. Skeat kaže:

"Teutonsko SPRAK odgovara arijskom SPRAG izvedeno je od SPAR, *tresti se*. cf. sanskritsko *sphur,* tresti, sa sanskritskim *sphurj*, 'grmiti'." [9]

Šta je znak MUNJE? To su dvije vertikalne ŠPARTE: **ϟ**. To je ISKRA, VARNICA između pozitivnog (**+**) i negativnog (**-**). To je SPOR, SUKOB, BORBA između pozitivnog i negativnog. SPOR je sudar TVRDOG ČELIKA (ocila) i TVRDOG KREMENA.

I ko su bili SPORI što su u drevna vremena bili isto što i ALANI? To su potomci TRAČANA, a Grci su TRAČANE zvali SPARTOS (Σπαρτὸς) i to je Grcima značilo ONI KOJI SU RASIJANI, RASUTI, RAŠTRKANI. Tračanima je SPART značilo SUŠTINA, SRŽ, BIT, BITAK, ŽIVOT i to je VATRA od koje je SPARINA i VRUĆINA.

Prokopije Cezarijski (6. v.) kaže da su se u stara vremena Sloveni i Anti zvali SPORI (Σπόρους), jer, kako je on mislio, oni su raštrkani, rasijani [10]. I nema nedoumice: imena SPARTI (Σπαρτὸς) i SPORI (Σπόρους) su istog značenje, sinonimi [11], dakle su Tračani, Spartanci, Sloveni i Anti jedan narod.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III,

Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 879.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray And Company, 1836, p. 521.

[5] Ib.

[6] Edward Dwelly, Ib. p. 879.

[7] Peter Skok, Ib. str. 409.

[8] Anonimna studija "Historičko ogledalo ženah", Danica Ilirska, Danica ilirska, br. 36–40, 1840, str. 150.

[9] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 578.

[10] H. B. Dewing, Procopius, History of the Wars, Book VII, Ch. 14, 29-30; Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press; London: William Heinemann ltd., 1962, p. 273.

[11] John Groves, Ib. p. 521, 523.

PAR, SPAR, SPARTA I SPARTANCI

Sparta (sparta) na spartanskom štitu i na stećku 19. vijeka u Negotinu, Srbija.

Sumersko PAR je SVJETLO. Keltski (gaelik) SPAR (SPARR) SPARRADH znači KRETANJE, KLINAST, POTISAK, JURIŠ [1].

Ime SPARTANACA tumače po grčkoj mitologiji (jadna je to istorijska nauka):

“Σπαρτὸς, posijan: σπείρω, εσπαρται. Σπαρτοὶ, posijani ljudi, Tebanci koji su tvrdili da potiču od zmajevog zuba posijanog od Kadmusa.” [2]

I kaze grčka mitologija da su SPARTANCI nikli iz POSIJANOG zmajevog ZUBA. Prvi i najveći SIJAČ je SUNCE, jer Sunce SIJE isto kao što i čovjek SIJE:

“Sunce sije nad Učkom, kroz prozor pali su u sobu kosi traci, te zlate siedu i pognutu Marinu glavu i jednu golu Marijanovu ruku.” [3]

Sunce SIJE! Evo grčkih riječi za SJEME i SIJANJE (RASIJAVANJE):

- SPORA (σπορά, σπείρω) = SJETVA, SIJANJE [4];
- SPORAS (σποράς) = SIJANJE [5];
- SPOROS (σπόρος) = SJETVA, SIJANJE [6];
- SPORADOS (σπόράδος) = RASIJAN [7];
- SPORADIN (σπόράδην) = OVDJE, TAMO (RASPORENO) [8];
- SPORADIKOS (σπορᾰδικός) = ODIJELJENI (žive ovdje i tamo) [9];
- SPORAIOS (σποραῖος, α, ον = σπόριμος: - σποραῖα, τά = SJEME [10];
- SPORA (σπορά, σπείρω) = SJETVA, SIJANJE [11];
- SPORAZO (σποράζω) = RASTURANJE, RAZBACIVANJE, RASIJAVANJE [12];
- SPOREIS (σπορεύς, έως, ό = POSIJAN, ZASIJAN [13];
- SPOREITOS (σπορευτός, ή, όν) = POSIJAN, ZASIJAN [14];
- SPORITOS (σπορητός) = POSIJANO ŽITO, RASTUĆE ŽITO [15];

- SPORIMOS (σπόριμος, ον, σπείρω = POSIJAN, SP-REMAN ZA SIJANJA [16].

U svim navedenim riječima zajednička osnova je OR i od nje izvedeno je SPOR, dok je u riječima SPARTA i SPARTANCI osnova je AR, od koje je izvedeno SPAR. OR i AR si sinonimi sa znacenjem SUNCE.

Galsko OR je TOK, PROTOK [17], a najstariji TOK na zemlji je VRI-JEME i ono je neodvojivo od SUNCA. Sunce je SJAJANO, te galsko OR takođe znači ZLATO [18]. I gaelik ÒR je ZLATO, POZLATA [19], dakle se o radi o SJAJU, o SVJETLOSTI. U srpskom jeziku OR je u riječi ORO (kolo), ORAO, ZOR, ZORA, ORAČ i (H)O-RA je VRIJEME.

SJEME na grčkom je SPOROS (σπόρος) i riječ je postanjem od OR sa značenjem SUNCE. U grčkom ne postoji prosta riječ OR, nema je, jer je to kimerska, tj. keltska, odnosno tračanska, ilirska, tj. srpska riječ. OR se nalazi i u grčkom ORĀMA (ὅρᾱμα) sa značenjem VID, VIDIK, POGLED [20], a grčko ORĀSIS (ὅρᾱσις) je GLEDANJE [21] i to je potvrda da OR znači SVJET-LOST, SUNCE.

Ima u grčkom i osnova IR sa značenjem SUNCE, ali ni ova prosta riječ ne postoji samostalno u grčkom.

Tvrde da je SPARTEON (ςπαρτέον) kao glagolski pridjev postao od osnove SPEIRO (σπείρω) sa zna-čenjem TREBA SIJATI [22]. Arapsko IRR, IRĀṢ je VA-TRA, OGANJ [23]; IRAT je OGNJIŠTE [24], IRRAT je VATRA [25], IRAN je ŽIVAHAN [26]. Arapsko ĪRĀS je VARNICA [27], takođe naziv za ŽUTI PREDIO po žutilu cvjetova neke biljke koja raste u Feliks Arabiji [28]. Perzijski naziv za Perziju je ĪRĀN [29], dok perzijsko IRAJ ili ERAJ znači SUNCE [30].

Starogaelik IR je LJUTNJA, GNJEV [31] i to je emo-tivna VATRA. Gaelik IRIS je BRONZA [32], a bronza je SJAJNA, ŽUTA. IR je u bretonskom IRCH i velškom

EIRA, EIRY i to je SNIJEG [33], a snijeg je BIJEL i to je boja najjačeg dnevnog Sunca. I gle: velško IR je ČISTO, FINO, ali je i GRUBO I PROBOJNO [34]. Velško IRAD je STRAST, LJUTNJA, GNJEV [35]. Hebrejsko ĬR je OSMATRAČ. Osmatrač može da osmatra samo u OSVIJETLJENOM prostoru [36], dakle je IR u izvornom smislu SVJETLOST, VATRA, SUNCE. Preko vedske Siddhante u tamilskom jeziku postoji riječ IṚAI i znači CAR, BOG [37].

Tvrde da je grčko SPARTOS (σπαρτός) postanjem od grčkog SPERMA (σπέρμα) [38] i etimoloski izjednačavaju ΣΠΑΡ i ΣΠΕΡ [39], ali je to netačno, jer grčko SPARTOS (σπαρτός) nije postalo od istog korijena kao i SPERMA (σπέρμα), jer jedno je osnova AR u SPARTOS, a drugo je osnova u ER u SPERMA: osnova ER je u perzijskom ERAJ sa značenjem SUNCE [40]. Proste riječi ER, sa značenjem SVJETLOST, SUNCE, u grčkom nema, jer je grčki od raznih jezika postao.

Naziv SPARTA i SPARTANCI su izvedeni od osnove SPAR. To je ista osnova od koje su izvedene ispod nevedene grčke riječi sa svojim značenjima:

- SPARAGMOS (Σπαραγμός) = ODVAJANJE, CIJEPANJE, PARANJE, SJEČA [41];
- SPARASSO (Σπαράςςω) = IZVUČEN, RASCJEP, SUZA, OTPARAN, UZNEMIREN [42];
- SPARTION (Σπαρτίον ili Σπάρτιον, -ον, i Σπάρτον, -ον, -τὸ, i Σπάρτος, -ον, -δ) = (σπάω), IZVUĆI, postalo od SPARTO (σπείρω) SIJATI; SPARTO = UŽE, KONOPAC, ŽICA [43];
- SPARTOS (Σπαρτὸς, frigijski σπείρω, SIJATI) = POSIJAN, ODVOJEN, ODIJELJEN [44].

I jasno je da osnova SPAR znači SVJETLOST, ZRAKA, SIJANJE, RASIPANJE, RASIJANJE i u tom SPAR je keltsko PAR sa značenjem SJEME. I gle: u grčkom SJEME je SPOROS (σπόρος), u galskom

SJEME je POR [45], u gaeliku PÒR [46].

Dakle je grčko SPOROS postalo od keltskog POR. Galsko PÔR takođe znači GLAVA, POGLAVAR, GOSPODAR, BAL, SUNCE [47], te je isto što i PAR, PER, PIR, PUR i sve ove riječi su sinonimi sa značenjem BAL, tj. SUNCE [48].

Osnova PAR je i u srpskom PARA, novac. Osnova PAR je u nazivu PARTIJA i to je sinonim imenu PERZIJA, dakle su PAR i PER istog značenja. Osnova PAR, što je isto osnovi PER [49], znači DIVAN, PREKRASAN, SJAJAN, PLEMENIT, UZVIŠEN, SLAVAN [51]. U galskom PAR i PER znače BAL, tj. SUNCE [52].

Latinsko SPARGO (SPARGE) nastalo od sanskritskog korijena SPARÇ i sve znači DOTAĆI, DIRNUTI, PRSKATI, SIJATI [53]. Latinsko SPARGO znači još:

"**a)** otpuštati u velikom broju, obasuti (projektili); pljuštati (duvati, itd);

b)staviti (kosu, itd.) da se rasipa u svim smijerovima;

c) emitovati u svim pravcima, rasipati svjetlost ili drugu fizičku pojavu" [54].

U svim značenjima bukvalno je prikazano SUNCE i njegovo SIJANJE i RASIJAVANJE SVJETLOSTI kroz nebo po zemlji.

A sad malo o ZLATNOGLAVOJ ribici što se na grčkom zove SPAROS (σπάρος), na latinskom PARUS AURATUS. Latinsko SPARUS znači KOPLJE [55]. U grčkom SPAROS i latinskom SPARUS ista osnova AR.

I gle: AR > PAR > SPAR

Ovom SPAR je znak **Λ** i to je onaj mitološki "Kadmov posijani zmajev zub iz kojeg su nikli SPARTANCI". Sunce se slikovno predstavlja kao krug. Najprostija predstava sunčevih zraka su prave linije oko kruga ili oko kruga strelasti znakovi SPAR: **Λ**. Tako je metaforična alegorija postala istorija.

Irsko SPARR odgovara engleskom SPAR, islandskom SPARRI, danskom švedskom SPARRE, njemačkom SPARREN, holandskom SPARR sa značenjem SNOP, SVJETLOSNI ZRAK, GREDA, JARBOL. To je sve simbolika pravih linija sunčevih zraka [56].

Englesko SPARK znači VARNICA, ISKRA. Anglosaksonski to je SPEARCA od starijeg SPARCA; staroholandski SPARCKE, srednjovijekovno grčko SPARKE. Sve je od arijevskog SPRAG Koje je izvedeno od SPAR što znači PODRHTAVANJE, ŽMIRKANJE, BLJESKANJE, SVJETLUCANJE i povezano je sa sanskritskim SPHURJ što znači GRMITI [57].

Latinski SPARUS od arijskog je oblika SPARA što znači STRIJELA, KOPLJE; vjerovatno od SPAR sa značenjem BLJESKATI blisko povezanim sa engleskim SPAR što znači SNOP, ZRAKA, ŠIPKA [58].

Govoreći o engleskoj riječi SPEED Skeat kaže da je to postalo od osnove SPA što znaći IZVUĆI, IZDUŽITI [59]. BRZINA je LINIJA puta, a na slikovnoj predstavi to je PARNICA, linija.

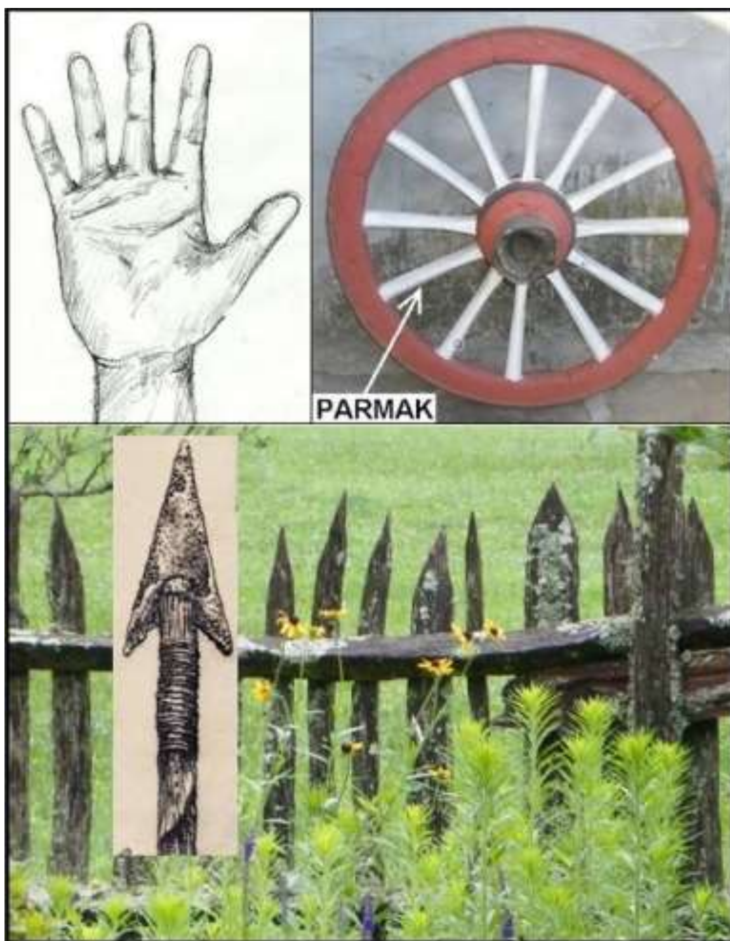
Sumersko PĀR znači ŽIV, ŽVJETI, a znači i RAŠIRITI, IZDUŽITI, RASIJATI [60]. Hebrejsko PAR'OH značilo je FARAON [61]. U starokeltkom PAR je dalo BÀR sa značenjem STRIJELA, HLJEB, ŽITO, HEROJ [62]. Starokeltsko BÀR jednako je starokeltskom BÀRR sa sljedećim značenjima: **1.**VRH, **2.** ŠILJAK, **3.** ROD ŽITA, POVRĆA I TRAVE, **4.** ŽETVA, **5.** NADMOĆ [63].

Kao dokaz da se sve odnosi na Sunce navešćemo

sljedeći citat:

"Iza 'Sjajni Bar' sa asirskih baraljefa, bog Sunca Abar je rimski jubar, sunčev zrak, i sunčevo ime ili epitet egipatskih monarha kao sinova sunca, faraona." [64]

Kod Rimljana JUBAR (IUBAR) je značilo: **1.** prva svjetlost dana, **2.** treperenje, sjaj, vatra, izvor svjetlosti [65].

Par > parst > prst; par > parmag > parmak.

Sunčevi zraci vidljivi su kao LINIJE i kao LINIJE vide se oko kruga Sunca i tako se slikovno prikazuju. Prsti

su kao linije i u turskom prst je PARMAK. Kod Srba na Kosovu PARMAK je paok (palac) točka [66].

PARMAK je prava i na vrhu klinasto zašiljena daska u ogradi. PARMAK je PRAVA LINIJA sa osnovom PAR sto je u sumerskom značilo ZRAKA, BLJESKANJE, TREPERENJE; IZVUČEN, IZDUŽEN, ODIJELJEN, SIJANJE, RASIJNJE; RODAN, ŽIVOTAN, ŠILJAK, KOLAC, STRIJELA, VRH, NADMOĆAN, HEROJ.

PAR je SUNČEV ZRAK, sunčev zrak je LINIJA, linija je PARNICA ili SPARTA (izgovorom prešlo u ŠPARTA). Pravac SPARTE ili ŠPARTE označava se STRELICAMA: **>** ili **V**, **Λ**

Keltsko (gaelik) SPAR (SPARR) SPARRADH je POKRET, KLINASTO; POTISAK, JURIŠ [67]. U srpskom PAR je u sljedećim riječima: PAR (dvoje istih), PARA, PARE, PARTIJA, PARENJE, PARASTOS, PARASKEVA, SPARTA, PAROŽAK ŠPARTLA, ŠPARTANJE…

Centralna spojna tačka PARMAKA na drvebnom kolu volujskih kola zove se GLAVNJA. Spojna tačka dva ili više PARA (sunče-vih zraka) je SPAR i u toj tački svi sunčevi zraci se SPARE. Pošto je Sunce je spojna tačka svih sunčevih ZRAKA, Sunce SPAR. Iz Sunca se SIJU zrake i značenje riječi SPAR sačuvano je u engleskom SPARKLE: PRSKATI, RASPRŠAVATI, RASPRŠITI [68]. Sunce RASPRŠAVA i SIJE svoje ZRAKE ili SPARTE [69] u kojima je njegovo sjeme u vidu čestica FOTONA, koji u vodi i zemlji stvaraju život.

Sunčeva SPARTA ili ŠPARTA isto je što i sunčev TRAK ili sunčev ZRAK. Tračani su dobili ime po sunčevom TRAKU, Spartanci su dobili ime po sunčevoj SPARTI, a sve je SUNČEV ZRAK. SPARTA je SUNČANA, SJAJNA ZEMLJA.

……………………………

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 879.

[2] Francis Edward J. Valpy, The etymology of the words of the Greek language, London: Longman, Green, Longman, and Roberts, 1860, p. 156.

[3] Evgenij Kumičić, Sirota. Roman iz života, Zagreb, Naklada Matice hrvatske, 1885, str. 104.

[4] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1417.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Ib.

[17] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 220.

[18] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[19] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 710.

[20] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. pg. 1067.

[21] Ib.

[22] Ib., p. 1412.

[23] John Richardson, Dictionary Of Persian, Arabic, And English; London: Printed by J. L. Cox, 1829, p. 49.

[24] Ib, p. 54.

[25] Ib.

[26] Ib. p. 52.

[27] Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: WM. H.Allen and Co., 1852, pg. 195.

[28] Ib.

[29] Ib. p. 196.

[30] Ib.

[31] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 335.

[32] Ib.

[33] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 226.

[34] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 255.

[35] Ib.

[36] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 381.

[37] Daniel Jeyaraj, Genealogy of the South Indian Deities; RoutledgeCurzon, London and New York, 2005, p. 204.

[38] Henry George Liddell and Robert Scott, Ibid. p. 1412, 1413.

[39] Ib. p. 1413.

[40] Francis Johnson, Ib. p. 196.

[41] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1883, pg. 1411.

[42] Ib. p. 1412.

[43] Ib.

[44] Ib.

[45] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 271.

[46] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 732.

[47] Jean-Baptiste Bullet, Ib.

[48] Ib.

[49] Ib. p. 234.

[50] Ib.

[51] Ib.

[52] Ib.

[53] Charlton T. Lewis and Charles Short, Latin Dictionary, First edition 1879, Impression of 1945, Oxford, The Clarendon Press, p. 1734.

]54] Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, pg. 1796. Ibid. p. 1797.

[55] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 577.

[56] Ib. p. 578.

[57] Ib.

[58] Ib. p. 579.

[59] Ib.

[60] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexikon, Part III, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1907, p. 268.

[61] Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bibbe Dictionary, Regensy Reference Library; Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 645.

[62] Edward Dwelly, Ib., Vol. II, p. 68.

[63] Ib. p. 69

[64] S. F. Dunlap (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 20.

[65] Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 976.

[66] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 610.

[67] Edward Dwelly, Ib. Vol. III, p. 879.

[68] Hensleigh Wedgwood, A Dictionary of English Etymology, Vol. III, London: Trübner & Co., p. 273.

[69] Edward Dwelly, Ib. Vol. III, p. 879.

TIN, TINA, ATINA I SOVA JEINA

Keltsko TIN isto je keltskom TAN, TEN, TON, TUN: VATRA [1].

Iz TINA potiče ISTINA: TIN, TINA, TINI, TINIA, TINIJA vrhovni je bog Rasena (Etruraca):

"Najviše božanstvo je Tina; on odgovara arjanskom Zevsu i personifikacija je neba." [2]

Trag i značenje njegovog imena nalazimo u srpskoj riječi TINJATI:

“tinjati, -nja impf. (Vuk, subjekt vatra) ‘slabo gorjeti, prestajali gorjeli’ prema pf. stmjati se (subjekt vatra).” [3]

Vuk u svom Rječniku bilježi:

“TINJANJE, n. das Glimmen, ignis gliscens. TINJATI, nja, v. impf. glimmen, glisco: tinja vatra.” [4]

TAN je isto što i DAN [5], TIN isto što i DIN > DINJA; TUN isto kao DUN > DUNJA; TON isto kao TON > TONČI, TONKA; TON > TONAR > DONAR, gromovnik > DONATOR.

Dakle, TIN i TEN su VATRA. VRHOVNI rasenski BOG je TIN, TINA. Hetitsko TIN znači ŽIVOT [6]. I gle: A + TINA > ATINA, grčka VRHOVNA BOGINJA, žena gromovnika Zevsa, vrhovnog boga grčke mitologije. Njeno ime Grci pišu kao AT^{H}-E-NÉ (Ἀθήνη), ATENA (Ἀτηνᾶ), ATENAIN Ἀτηναίη [7]. I kao što vidimo: u grčkim oblicima imena ATINA osnova je TEN, te po logici slijedi da i TEN ima isto značenje kao TIN: VATRA.

Osnova TEN je TENRI, TENGRI, TANRI ili TANGRI, je bog munja i gromova kod mnogih naroda u pravcu od Crnog mora prema Mongoliji. Kod Gala TEN je istog značenja kao i TAN, TIN, TON, TUN, SEN [8].

Galsko TENE je VATRA [9]. U srpskom boja kože je TEN, u engleskom TEN je broj DESET; grčko *jota* (ιώτα, **I**) i hebrejsko *jod* (**'**) imaju brojnu vrijednost DESET, a uz to hebrejsko *jod* znači VATRA, SUNCE.

SOVA je simbol ATINE (ATENE) i govore nam da je SOVA simbol mudrosti, ali nije, lažu nam. Srpsko SOVA i galsko SOUA (SOVA) iste su riječi, jer galsko **U** takođe je znak sa glas **V** [10] i ovi glasovi u govoru če-sto prelaze jedan u drugi.

Značenje srpske riječi SOVA otkriva nam galska riječ SOUA: galsko SOUA znači VATRA, POŽAR [11]. Dakle, SOVA nije simbol mudrosti, nego VATRE, POŽARA i zato Iluminati u Bohemijskoj šumi (*Bohemian Grove*) pred kipom sove pale veliku vatru.

Srpski sinonima za SOVA su JEINA i BULJINA. Galsko JAIN znači BOG [12], dakle JAINA, tj. JEINA je BOGINJA.Tvrdjna da je JEINA simbol mudrosti dolazi iz indijskog JAINISMA preko sanskritske riječi *jñāna* sa značenjem ZNANJE [13].

Galsko BULLI znači SJAJNO, ŽUTO [14], a galsko BULLIO je MASA ZLATA ILI SREBRA [15]:

BULLI > BULLINA > BULJINA = ŽUTA, SJAJNA

Evo i ovi primjeri: srpska osnova PAL iz PALITI u grčkom PALLAS: Παλλὰς ᾿Αθήνη ili Παλλὰς ᾿Αθηναίη [16]. To je epiteti Atine: ATINA PALADA. Grčko PÁLA (πάλα) je GRUMEN ZLATA, španski PALAGA ili PALACRA [17], galsko PALADR je PRAVAC, ZRAKA [18]. Na estonskom SOVA je PÄLL, hetsko PAL je VRIJEME [19].

Dakle grčko PALLAS (Παλλὰς) je ZLATNA (SJAJNA) ZRAKA. Sanskritsko [20], gaelik [21] i srpsko LAS znači SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK. Velško PAL je ZRAKA [22], PALAD je PRESIJAVANJE, BLJEŠTANJE [23]. ATENA PALADA je VATRENI SJAJ i zato je SOVA njen simbol.

Na litvanskom SOVA je PELĖDA, u havajskom i kod mnogih Polinežana PELE je boginja vulkana [24], vuklan je LAVA, VATRA.

O imenu biljke PELAGIJE kažu ovako:

"Pelagija, u Prirodnoj istoriji ime kojim su Plinije i drugi drevni prirodnjaci obično nazivali purpuru." [25]

PURPURNA boja je BOJA VATRE.

I tako je kod Grka rasenski TIN, TINA postao ZEVS, ali je vatrena ATINA Zevsova žena.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 419, 411.

[2] Isaac Taylor, Etruscan researches; London, Macmillan and Co., 1874, p. 132.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 472.

[4] Vuk S. Karadžić, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima, Beč, 1818, str. 763.

[5] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 59.

[6] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language; New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, p. 302.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 30.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 411.

[9] Ib.

[10] Ib. p. 463.

[11] Ib. p. 367.

[12] Ib. p. 36.

[13] Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 426.

[14] Ib. Tome II, p. 228.

[15] Ib.

[16] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 30, 114.

[17] Ib. p. 1110.

[18] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 230.

[19] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language; New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, p. 300.

[20] Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 899.

[21] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic

Press, 1902-, p. 570.

[22] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803.

[23] Ib.

[24] Lorrin Andrews, A Dictionary of the Hawaiian Language; Honolulu, Pulbished by the Board, 1922, p. 539.

[25] Abhraham Rees, The Cyclopædia or Universal Dictionary of Arts, Sciences and Literature, Vol. XXVI; London, 1819.

KO JE JAHVE

Bog JAHVE je BOG judaizma i hrišćanstva, biblijski BOG NAD BOGOVIMA, a istina je ovo:

„Prema tome, moderna istraživanja su pokazala da je među hananskim plemenima, posebno među Feničanima i Sirijcima u sjevernom dijelu, Bog Sunca bio obožavan pod misterioznim imenom koje je gotovo istovjetno imenu JEHOVA, ili, kako bi se to pravilnije izgovaralo, JAHVE ili JAHWE." [1]

Netačno je da su Feničani potomci Hanana, unuka Nojevog i sina Hamovog. Feničani su Hananci samo po mjestu svog boravka: ime zemlje HANAN je od galske riječi HAN sa značenjem STANIŠTE, BORAVIŠTE [2], u arapskom JAVNO PRENOĆIŠTE, HOTEL [3]. Galsko HAN sa navedenim značenjem sinonim ja galskom HAM [4], a najstariji izvorni smisao naziva je SUŠTINA [5]. Šuština postanka i održavanja života je Sunce, jer HAN znači isto kao i BAL, tj. SUNCE [6]. Pošto AN u HANAN znači TOPLOTA, ŽAR [7], tako HANAN znači TOPLO STANIŠTE, SUNČANA ZEMLJA:

"I ono što je prvo učinjeno pukim oponašanjem običaja okolnih plemena, konačno je ustanovljeno kao

zakon cijele zajednice u vrijeme Samuila, pod prvim kra-ljem Saulom. Tada se Izrael prvi put formirao u naciju, a zatim je, također, JAHVEH prvo bio formalno priznat kao nacionalni Bog Izraela; i njegova moć i premoć nad bogovima susjednih naroda bili su u potpunosti prika-zani u očima naroda kada je Davidova vojska trijumfalno marširala pod njegovim okriljem." [8]

Da, tako se piše prividna istorija po Bibliji, ali to nije nauka, jer da bi to postalo nauka, potrebni su dokazi o postojanju Samuila, Saula i Davida, a naučnih dokaza nema, niti bilo koji autor antičkog vremena spominje Samuila, Saula, Davida i Solomona. Ni Herodot sredinom 5. v. st. ere ne spomine Judeje kao narod koji se obrezuje [9], jer početak osnivanja judaizma počinje tek u vrijeme Herodota kad je 459. iz Vavilona u Jerusalim došao Ezra i donio tih godina napisanu Mojsijvu knjigu zakona. Osamdeset godina prije Ezre iz Vavilona u Jerusalim došao je Zorobabelj i gradi hram, ali on uza se nema Mojsijevu knjigu zakona, niti bilo koji biblijski spis.

Pošto su pisci Biblije preuzeli ime JAHVE od susjednih plemena, ime JAHVE upisali su u prve spise u obliku JHVH, jer samoglasnici tada nisu pisani, te se "tajno i zabranjeno ime" JAHVE tumači ovako:

"Ime JAHVEH znači 'On jest', izvedeno je iz hebrejskog glagola koji znači 'biti'; i tako čitamo: 'I ELOHIM je reče Mojsiju 'JA JESAM KOJI JESAM', a On je rekao: Ovako ćeš reći sinovima Izrailjevim: JA JESAM posla me k vama." [10]

Evo u sanskritu pravo značenje imena YAHVA:

• YAHU (YAHVĪ) = nemiran, brz, moćan, jak [11];
• YAHVA (YAHVĀ) = tok, nemiran, aktivan, krečući, brzi; um, razum (odnosi se na vatru, boga Indru i somu) [12];
• YAHVĪ = nebo i zemlja [13].

U imenu JAHVE osnova je JAH, kao i u njemačkom JAHR sa značenjem GODINA. Dakle se o vremenu radi, a vrijeme je neodvojivo od Sunca, odnosno BOGA SUNCA. JAH je u srpskom JAHATI i JAHORINA. Skraćeno od JAHATI je JAHA:

JA + HA > JAHA

Sanskritsko i srpsko JA znaći JESAM, POSTOJIM, BIVAM; SVJETLOST [14]. Sanskritsko HA je NEBO, NEBESA, RAJ, UŽIVANJE; ZNANJE, VRHOVNI DUH, BOG [15].

U srpskom JAHORINA imamo sljedeće:

1. JA + HOR + IN - A = JESAM ROG SUNCA (hor > hora > gora = vis; in = sam, jedan = Sunce na nebu);

2. JAH + OR + IN - A = JESAM SJAJ SUNCA (galsko *or* je *zlato*, srpsko *ora* je *vrijeme*, srpsko orao je *visok, velik*, *silan*, *moćan*, *sjajan*).

I ko je u ezoterijskom smislu sakriven iza BOGA JAHVEA? Sakriveno je SUNCE, BOG SUNCA:

JA > JAH > JAHTA > JAŠTA = DA = JEST = ISTINA.

....

[1] John William Colenso, Lectures on the Pentateuch and the Moabite Stone; London: Longmans, Green and Co., 1873, p. 77.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 5.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib, Tome II, p. 49.

[8] John William Colenso, Ib. p. 81.

[9] Herodot, II, 104.

[10] John William Colenso, Ib. p. 82.

[11] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 849.*
[12] *Ib.*
[13] *Ib.*
[14] *Ib. p. 407.*
[15] *Ib. p. 1286.*

HETSKI HIJEROGLIF "HA"

106
LES HIÉROGLYPHES HITTITES, t. Ier

199 1. Dieu de l'orage. 2. *ha.*

Forme cursive du FOUDRE (nº **196**).

Variantes :

Heroglif HA znači "vatrište, ognjište, Sunce".

Sarmatska fibula i keltski novac.

Sanskritsko HA jedno je od imena ŠIVE, vedskog boga oluja, munja i gromova [3], a znači još NEBESA, RAJ; ZNANJE; VIŠNJI DUH [4].

Hetski hijeroglif HA, sa značenjem BOG OLUJE, [1] nalazi se iznad prikaza Sunca na liku perzijskog boga Zurvana (Zervana) [2].

Piktski kamen, Aberlemno, Škotska.

Hetsko HA je u hetskom HARA(N) [5] i to je ORAO, zatim u hetskom HARKI: BIJEL, ZARAN, SJAJAN [6].

Ovo HA je u sanskristkom DĀHA sa značenjem GORENJE, ŽAR, POŽAR, VRELINA, CRVENILO [7]. HA je u turskom HAREM i srpskom HARTIJA sa značenjem BIJELO.

Hetsko HA nalazi se u hetskom HARA(N) [5] i to je ORAO, zatim u hetskom HARKI: BIJEL, ŽARAN, SJAJAN [6]. Ovo HA je u sanskritskom DĀHA sa značenjem GORENJE, ŽAR, POŽAR, VRELINA, CRVENILO [7]. HA je u turskom HAREM i srpskom HARTIJA sa značenjem BIJELO.

U nekim jezicima ovaj znak u obrnutom smijeru je glas **A**, moderni masoni dadose mu u obrnutom smijeru značenje slova **Y** za riječ YAKHIN (JAKIN, grčki: ʾΙαχούμ) [8].

....

[1] Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Pre-mière partie; Éditions du Centre National da la Recherché Scientifique, Paris, 1960, p. 106.

[2] Zurvan, metal plate, Cincinnati Art Museum, Ohio, USA.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1286.

[4] Ib.

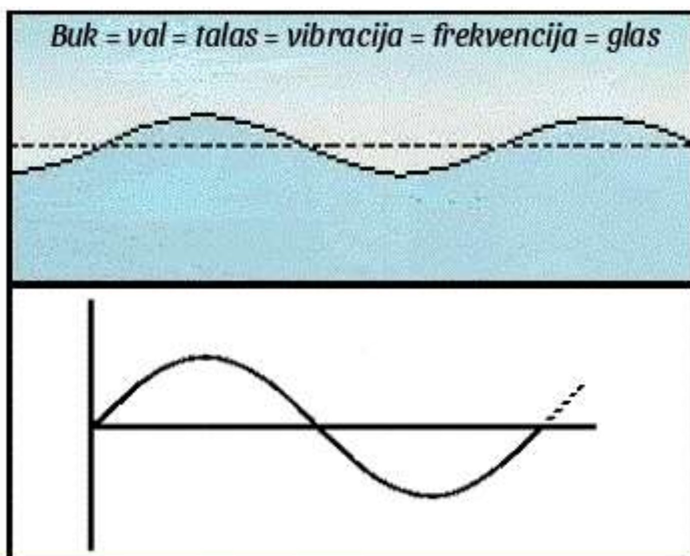
[5] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librariie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 37.

[6] Ib. p. 98.

[7] Monier Monier-Williams, Ib. p. 477.

[8] Septuaginta, 3. Kraljevima, 7, 7.

AS, BUK, AZBUK I SRPSKI GRB

1. AS = PRVI
2. BUK = VAL (< BAL)
3. BUK = BUKA = ZVUK = GLAS = RIJEČ = GOVOR [1]

• AS + BUK > ASBUK > AZBUK = PRVI GLAS, PRVA RIJEČ.

• BUK = BOG [2]
• AS BUK = AS BOG = PRVI BOG
• AS BUK = AS BOG > AZ BOG = JESAM BOG

....

[1] John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Vol. II; Toronto: Williamson & CO., 1890. p. 64.

[2] Ib.

ZAPIS NA ETRURSKOM OGLEDALU

Na rasenskom (etrurskom) ogledalu ugraviran je zapis:

MIMALENALART^{H}IARURUHENUS

Gaelik:

• IMHEAS = NEPOŠTOVANJE [1]
• ARTH-THEINE = KREMEN [2]
• UR = KRASAN, ŽIVOTAN [3]
• UR = GRANICA, VATRA, POČETAK [4]

Galski:

• MIMHEASAD = PROTJERAN [5]
• ALENA = JEDAN [6]
• ART = GOREĆI, ŽARNI [7]
• ARTIL = HARDD [8] = LIJEP, ČASTAN, SLAVAN [9]
• UR = STANIŠTE [10]
• HENU = NE PRIMA, NE DOBIJA [11]

Zapis:

MIMALENALART^{H}IARURUHENUS

Dešifrovanje:

MIMALENAL ART^{H}IAR URU HENUS

Prevod zapisa:

NIJEDAN SLAVNI NE DOBIJA STANIŠTA

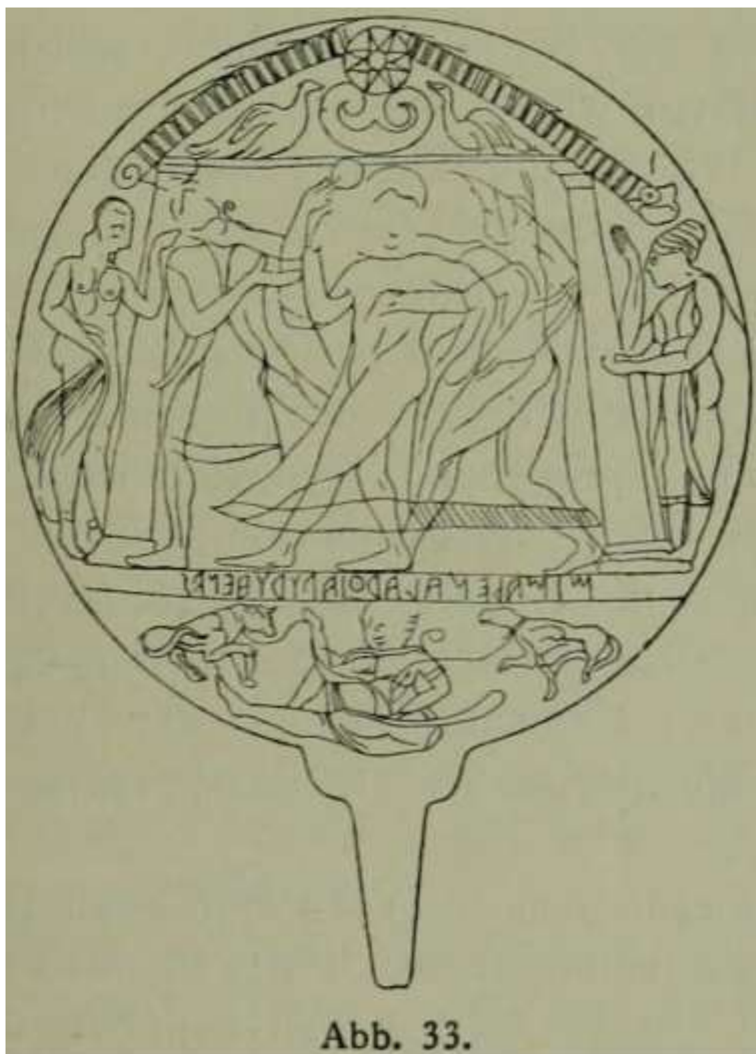
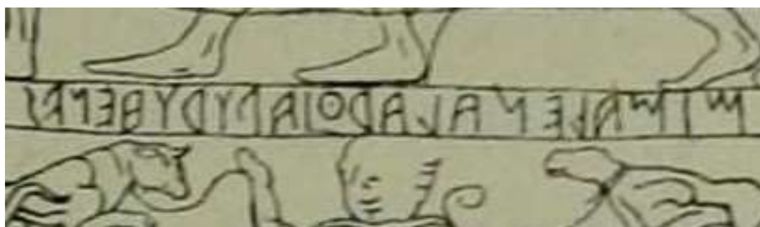

Abb. 33.

Rasensko bronzano ogledalo sa zapisom.

....

[1] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 656.*

[2] *Ib. Vol. I, p. 48.*

[3] *Ib. Vol. III, p. 997.*

[4] *Ib. p. 998.*

[5] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 165.*

[6] *Ib. Vol. II, p. 34.*

[7] *Ib. p. 89.*

[8] *Ib. p. 90.*

[9] *Ib. Tome III, p. 7.*

[10] *Ib. p. 475.*

[11] *Ib. p. 15.*

SUNCE, SOLOMONOV HRAM, ZEMLJA I PIRAMIDA

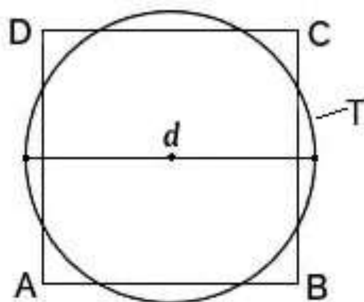
Po nauci srednji prečnik Sunca je 1,392.000 km [1], i kažu da je to 109 puta veći prečnik od prečnika Zemlje. Ono što odmah budi radoznalost jeste zašto su metrolozi kao mjeru za uže odabrali 109,729 m (1 skein) [2], jer u metrologiji ništa se ne određuje slučajno, nego uvijek po nekoj mjeri iz prirode. Inače, uže je simbol vremena, a zemaljsko vrijeme je neodvojivo od Sunca, dakle bi u tih 109,728 m i Sunce moglo imati neku

ulogu i to ćemo ovdje provjeriti u nadi da ćemo naći nešto zanimljivo.

Po značenju imena biblijski kralj Solomon je Sunce, a ne čovjek i kralj, niti je postojao Solomonov hram u Jerusalimu, jer je Zemlja Solomonov hram, tj. Sunčev hram. Metaforični Solomonov hram imao je sljedeće mjere u svetim laktima (*2. Dnevnika, 3, 3-41; 1. Kraljevima, 6, 2*):

- visina portala: … **120**
- dužina hrama: … **60**
- visina hrama: …. **30**
- širina hrama: ….. **20**

Kroz geometriju Zemlje po ovim mjerama dobijamo polovinu širine Kraljeve odaje u Velikoj piramidi, pa da vidimo hoćemo li dobiti neki značajni broj ako počnemo od geometrije broja **1** kao jednog dana (prečnik **d**) i broja **Pi** kao obima kruga **T** i to su **3,14159 dana** (*slika ispod*).

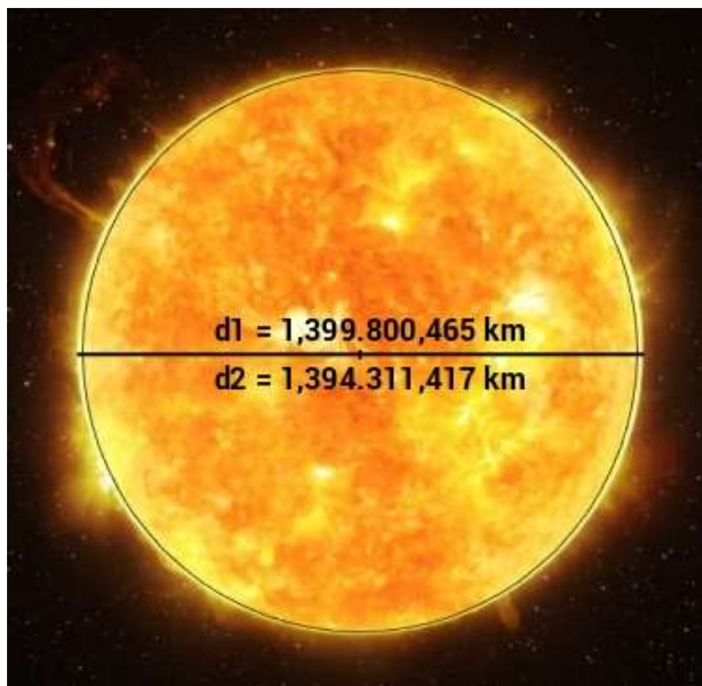
Geometrija broja **Pi** *kao obima kruga* **T**.

U krugu obima 3,14159 jedinica (dana) prečnik **d** je **1** (**1 dan**). Površina kruga je 0,7853975 kvadratnih jedinica (dana) i toliku površinu ima i kvadrat **ABCDA** sa dužinom strana po 0,886226551 jedinica, tj. dana:
AB = **BC** = **CD** = **DA**.

Po jednom od kodova Velike piramide mjere dužine mogu se kodirati u mjerama vremena (i obratno), tako što u jednom danu kodirano 2,466586509 cm. U 0,88622655 dana po 2,466586509 cm je 2,185954455 cm kodirano.

Kad 2,185954455 cm pomnožimo sa visinom Piramide od 14.765,05019 cm, dobijemo 0,322757272 km i sad ove kilometre uzastopno množimo sa brojevima Solomonovog hrama:

0,322757272 x **120** x **60** x **30** x **20** = **1,394.311,417** km i to je prečnik Sunčevog geometrijski pravog kruga (**d2**), što je za 2311,41682 km duže od zvanične srednje dužine Sunčevog prečnika.

Pravac d1 je prečnik sjajnog, a d2 upisanog kruga.

Po Velikoj Piramidi Zemljin ekvatorski prečnik ima 12.757,00336 km i ako ovu dužinu i pomnožimo brojem 109,728 (ne dužina 1 skeina, nego broj jednog skeina), dobijemo **1,399.800,465** km ili **869.795,6839** milja, što u nauci zaokružuju na 870.000 milja (**d1**, prečnik vanjskog ruba Sunca, *slika na str. 70*) i to je stvarni, a ne srednji ekvatorski prečnik Sunca.

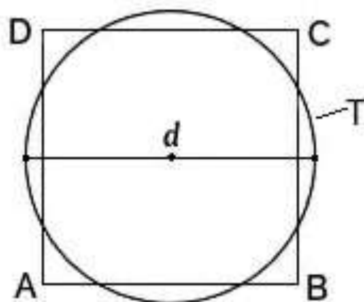
Sunčev stvarni prečnik (**d1**) od **1,399.800,465 km** u odnosu na prečnik Sunčevog geometrijski pravilnog kruga od **1,394.311,417 km** (**d2**) duži je za 5489,048 km. Sad ovu razliku dijrlimo brojevima Solomonovog hrama:

5489,048 : 120 : 60 : 30 : 21 = 127,0612963 cm

Pošto je po Piramidinom kodu 1 dan 2,4665865 cm, u ovih 127,0612963 cm kodirano je **51,51301032** dana:

• 1 solarna godina traje 365,242 dana:

365,242 : 51,51301032 = 7,090286468 dana = obim kvadrata **ABCDA** (*slika ispod*):

• **AB** = 1,772571617 jedinica

• površina kvadrata **ABCDA** = 3,142010137 kvadratnih jedinica = **1 Pi** = površina kruga **T**;

• poluprečnik kruga **T** = 1,000133734

• prečnik kruga **T** = 2,00013373

• obim kruga **T** = 6,283600123 = 2 x 3,141800062 = **2 Pi**

I da zaključimo: Piramidi Zemljin ekvatorski prečnik iznosi 12.757,00336 km i ako ovu dužinu i pomnožimo sa brojem 109,728 (*broj jednog skeina*), dobijemo **1,399.800,465 km** ili 869.795,6839 milja i to je stvarni, a ne srednji ekvatorski prečnik Sunca. Sad ovaj prečnik dijelimo brojevima Solomonovog hrama:

1,399.800,465 : **120** : **60** : **30** : **20** = **32** = = **32.402,78853** cm = **12.757,00336** inči = u kilometrima ekvatorski prečnik Zemlje:

32.402,78853 cm = 0,3240278853 km:

0,3240278853 x **20** x **30** x **60** x **120** = **1,399.800,465 km** = stvarni ekvatorski prečnik Sunca.

....

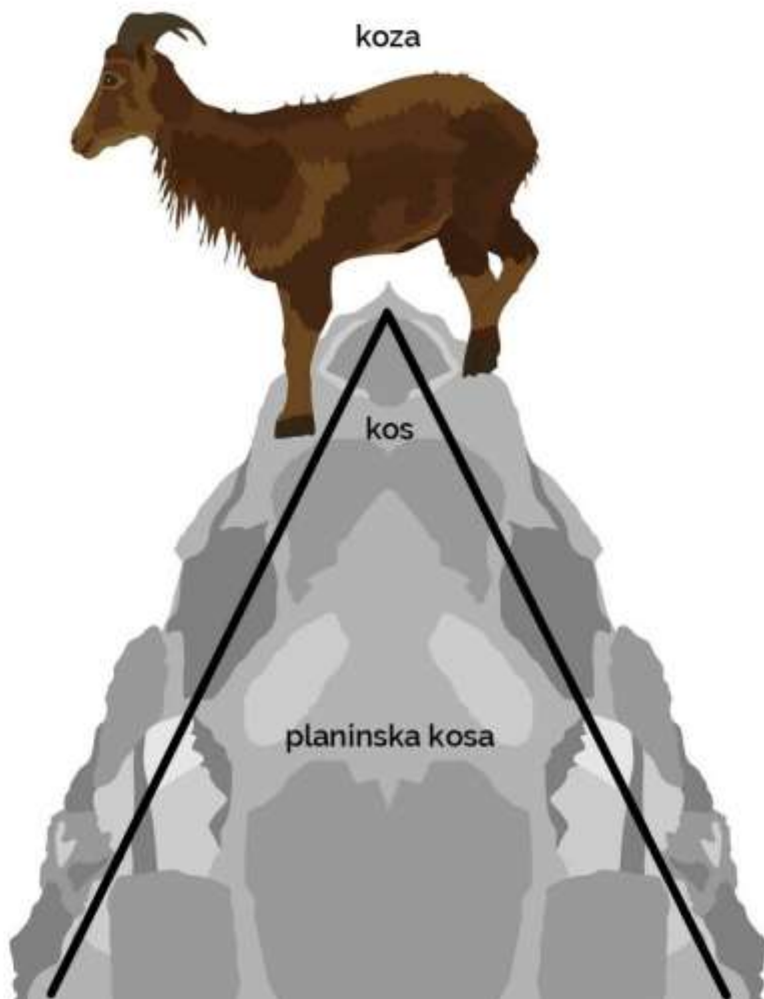
[1] Thomas J. Glover, Pocket Refeference Book, Second edition, Sequoia Publishing, Inc., Littleton, Colorado, 1994, p. 216. ISBN 1-885071-00-0

[2] Ib. p. 499.

KO, KOS I KOSMOS

Da su kod Srba u prehrišćanskoj prošlosti postojale riječi KO i KOS kao imena Sunca, svjedoče mnoge riječi izvedene od tih riječi, a među njima je i KOSTRIJET, ekavski KOCTPE, ikavski KOSTRIT. Kod Rusa je KOСТЁРЬ, kod Poljaka KOSTRA. To je kozja dlaka i od nje se pravi grubo platno za žake, džakove ili vreće. Galsko KO isto je galskom COS, CAS sa značenjem VRH, VIS, ARU, BAL, SUNCE [1]. Dakle:

1. KO = KOS = SUNCE
2. KO > KOS > KOSA = ZRAKA
3. KO > KOS > KOSTRET = ZRAKA

I KOSA i KOSTRET ponekad se NAKOSTRESE, usprave se baš kao zrake oko Sunca. U srpskom KO je u KOS, KOV, KOLO, KOSA, KOVRDZA, KOVRT, itd.

Kod Rusa je opstao u običaju festival vezan za odlazak proljeća i početak ljeta uz Ivanjdan i Petrovdan i

božanstva tih doba sa imenima Koshchei ili **Koshchei** ili **Kashtshei** [2], **Kostroma** i **Kostrubonko** [3]. Ime svakog božanstva počinje osnovom KOS.

Toponim **Kos**, **Cos (**grčki: *Κως* i *Κῶς*) je ostrvo u jugoistočnom Egejskom moru, odmah uz obalu bivše tračke Karije. Riječ KOS nije grčka i u grčkim rječnicima nema objašnjenja njenog izvornog značenja i postanja.

Pošto Grci ne znaju šta znači naziv KOS, i ne trude da to objašnjavaju, ali šeprtlje Zapada svojim lažima i glupostima sve čine samo da se neko ne bi približio istini, te KOS tumače preko nečije davnih dana kazane "tradicionalne pretpostavke da je iza te riječi karijska riječ KON", te je njima:

"*Kōs*, 'ovca', tursko *Kozi*, 'jagnje', mongolsko *Khosa*, 'ovan', kirgizijsko *Koi*, 'ovca'. [4]

Homer je u Ilijadi (XIV, 250) ime ovog ostrva napisao KOON (Κόων), a grčki arhiepiskom Eustathius Solunski (1115 – 1195/6. n. e.) u svojim komentarima Ilijade napomenuo je da ime KOS (*Κῶς*) neki pišu kao KOON (*Κόων*), što je (po njemu) KOJON (*κοΐon*), karijski naziv za "*ovca*". I gle: galsko KO znači VIS, isto kao i galsko CON [5]: GLAVNI, VELIKI. Galsko ON može da znači JAGNJE [6]:

CO + ON > COON = JAGNJEĆI VIS

Sastavljeno CO ON isto je Homerovom KOON (Κόων) za koje tvrde da znači OVCA, ali galsko ON takođe znači DOBAR, KRASAN [7]:

CO + ON > COON = KRASNI VIS, kasnije nazvan KOS, i to nije JAGNJE, nije OVCA, nego VIS, VRH, ŠILJAK. Galsko COS je VATRA, ali je takođe isto galskom KOS sa značenjem NOGA [8]. Tri noge triskeliona sa glavom Merkura (Sunca) na jednoj strani rimskog novca sa Sicilije (49. st. ere), koje su simboli hoda, kretanja, kruženja i vremena. U centru triskela je glava boga Merkura. GLAVA na galski je COS. Krila

oko glave svjedoče da je to Merkur, a ne Meduza. Na drugoj strani je antropomorfni prikaz gologa boga sa orlom u lijevoj ognjevitim bacacem munja u desnoj ruci. Dakle je to KOS, bog ljeta, gromovnik. Oko njega je natpis LENT ΛAR COS (*slika ispod*).

Galsko LENT znači ŽESTOKI, BIJESNI, PLAMTEĆI [9]. Ovo LENT sinonim je riječima LANT i LAN sa značenjem VRH, VELIK; ČIST, KRASAN; HRAM; ZAOKRUŽEN, PUN [10]. LAR je BOG SUNCA, etrurski LARES, rimski LAR. Dakle, na novcu piše LENT ΛAR COS = PLAMTEĆI VELIKI LAR.

U svemo ovome niko od etimologa ne spominje srpsko KOS, KOST, KOZA, KOSA, KOSMAT, KOSMAJ, KOSOVO, itd. Oni i u mongolskom traže i nađu, a u srpskom, tu na pripišaj hoda od ostrva Kos, njih srpski ne zanima, jer ideologija judeo-hrišćanstva mrzi sve što je starije od njihove ideološke “istine”.

Od čega je postanjem grčko KOSMOS (*κόσμος*) sa od njih zdravom logikom određenim značenjem: POREDAK? Kažu da potiče od grčkog KOSMIKOS (κοσμικός), smislom vezano za SVIJET [11]. Čekaj malo, čovječe! To objašnjenje važi za dvije riječi istog značenja, ali to ne objašnjava korijensko postanje riječi KOSMOS (κόσμος) i KOSMIKOS (*κοσμικός*)? Kažite vi

nama šta izvorno u svom najstarijem smislu znači KOS? Na tu temu jedan Grk kaže:

“Κόσμος, ου, ό (vjerovatno od κομέω), poredak, ...” [12]

I on kaže da riječ KOSMOS vjerovatno potiče od grčkog KOMEO (*κομέω*). Riječi KOS i KOMEO jesu od iste osnove KO, ali izvedenice KOS i KOM nisu iste riječi, nemaju isto značenje. Čim on pretpostavlja, znači da ne zna! Iza toga u istom pasusu navodi da KOSMOS kod antičkih autora značila VLAST, SNAGA, PRISTOJNOST, MODA, UKRAS, ČAST, SLAVA, KOSMOS, SVIJET, ČOVJEČANSTVO [13]. Knjiga iz koje su uzeti podaci izdata je 1852., a već u novijim izdanjime ovih podataka nema, što znači da ne vole priču o tome, jer znaju da to nije grčka riječ i ne može se reći da KOS u KOSMOS znači OVCA, kao što su slagali da znači u nazivu ostva KOS.

Grčko pisanje KOS (*κόσ*) u KOSMOS (*κόσμος*) i pisanje starogrčkog KAS (*Κως*) (u starogrčko “**ω**” u **Κως** izgovaralo kao dugo “**a**”) dokaz je da se radi o galskim sinonimima COS i CAS sa značenjem BAL, tj. SUNCE [14].

Osnova KOS je u svim južnoslavenskim narječjima i jezicima u nazivu KOSITER, književno KOSITAR. I gle: KOS-I + TER.

Galsko COS (čita se: KOS) znači GLAVA; VATRA; SUNCE [15]. Galsko TAR istog je značenja kao i galsko znači TER [16]: ČISTO, SJAJNO, SVETO, SVIJET; SUNCE [17].

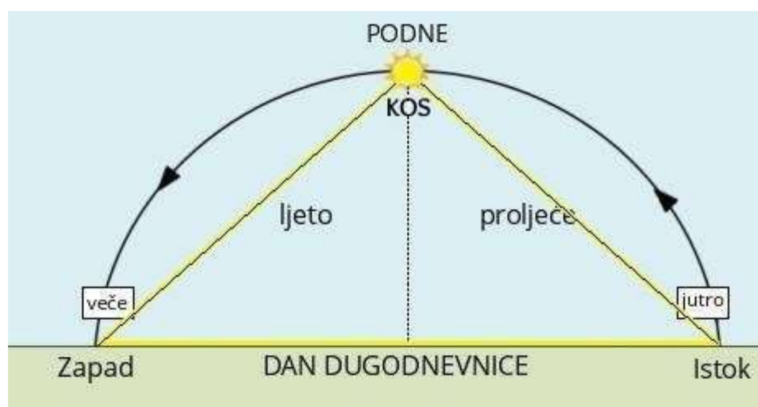
KOS, pisali ga kao **κόσ** ili **Κως**, je VIS, DRŽAČ, NOSAČ, POREDAK, ZAKON; UKRAS: SUNCE.

A riječ KOSMOS (κόσμος), je li to grčko? Ne, nije! Evo galskih riječi:

COS + MOS.

Već rekosmo da COS (KOS) znači VIS, DRŽAČ, NOSAČ, POREDAK, ZAKON; UKRAS: SUNCE, a galsko MOS istog je značenja kao i galsko BOS [18]: VATRA, SJAJ, SVJETLOST [19] i to je KOS + MOS > KOSMOS = GLAVA I SVJETLOST = SUNCE I SVJETLOST = BOG I SVJETLOST, a BOG je KOS: VIS, DRŽAČ, NOSAČ, POREDAK, ZAKON.

Galsko CO (čita se KO) znači VIS, PLANINA [20], COS znači VRH, GLAVA; ŽESTINA, VATRENOST [21] i to je sinonim riječi COS sa značenjem BAL, tj. SUNCE [22].

KOZA se popne na planinsku KOSU, a vrh planinske kose je KOS. I Sunce ima svoju mitološku planinu, odnosno simboličnu planinu sa VRHOM njene KOSE i to je dan ljetnog solsticija, prvi dan ljeta kad oko podneva na zenitu Sunce dostiže svoju najvišu godišnju tačku Ovo vrijeme i to SUNCE je KOS.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 335.

[2] J. G. Fraser, The Golden Bough, Part VII, Vol. 2; Mcmillan and Co., Limited, London, 1919, p. 108.

[3] J. G. Fraser, The Golden Bough, Part III; London: The Macmillan Co. of Canada, Ltd., 1911, p. 261, 262.

[4] C. R. Conder, The speech of Lycaonia (Acts xiv, 11); The Palestine Exploration Fund, Quarterly Statement for 1888, October, 1888, London: Society's Office, I, and Richard Bentley & Son, 1888, p. 250.

[5] Jean-Baptiste Bullet, Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib. p. 365, 63.

[9] Ib. Tome III, p. 80.

[10] Ib. p. 80, 70, 69

[11] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 136.

[12] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Based on the German work of Francis Passow; New York: Harper & Brothers, Publishers, 1852, p. 790.

[13] Ib.

[14] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 365, 283.

[15] Ib. p. 365.

[16] Ib. Tomme III, p. 403, 412.

[17] Ib. p. 412, 403.

[18] Ib. p. 178

[19] Ib. Tome II, p. 191.

[20] Ib. p. 335.

[21] Ib. p. 365.

[22] Ib. p. 365, 283.

DARDANIJA, NJENO IME I LOKACIJA

Velško DAR je HRAST [1], a velško DAN je ROD, PRINOS; DRAŽ [2].

Galsko DAR znači HRAST, DRVO, SUMA; SUNCE [3]:

DAR + DAN > DARDAN = HRASTOV ROD; HRASTOVA DRAŽ; ROD HRASTOVA.

U nazivu DARDANIA su tri riječi: DAR + DAN + IA > > DARDANIA.

Ovo IA je starokeltska riječ sa značenjam OBLAST, ZEMLJA, POSTOJBINA [4], isto IA koje se nalazi u engleskim nazivima nekih zemalja: SERBIA, BOSNIA, CROATIA, ALBANIA, itd. Tako naziv DARDANIA znači ZEMLJA DRAŽESNIH HRASTOVA ili ZEMLJA DRAŽESNE ŠUME, ili ZEMLJA HRASTOVOG RODA.

Pošto su HRAST, DRVO i ŠUMA simbolikom vezan za SUNCE, riječ DAR upućuje na SUNCE, ali o tome na sljedećim stranicama.

……………………..

[1] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.*

[2] *Ib.*

[3] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 437.*

[4] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-p. 535.*

DAR I DARDANIA

Velško DAR je HRAST [1] galsko DAR je Galsko DAR znači HRAST, DRVO, ŠUMA; SUNCE [2].

Sanskritsko DARA znači PUPAK [3], a DĀRA znači UDUBLJENJE, UDOLINA [4].

Potvrdu da DAR u DARDÆ i DARAD znači KRUG nalazimo u sumerskom DAR sa značenjem OKRET, UVRTANJE, UVIJANJE; JAJE; OKRUŽENO [5]. Pogledamo li geografsku mapu Kosova, vidimo da je Kosovo KRUG, PUPAK, UDUBLJENJE.

Galsko DAN je DOLINA [6], galsko DARCAN [7] i gaelik DARCAN znače DOLA na dlanu [8]. I gle: gaelik COS (čita se: KOS) znači DOLINA [9].

Hebrejsko DĀR, DARA je TEMELJ, NOSAČ, DRŽAČ [10], DARDA je BISER ZNANJA [11]. Perzijsko DĀR je VLASNIK, GOSPODAR, STARJEŠINA [12], a

DĀRĀ je VLADAR [13]. Arapsko DARR je BLJEŠTEĆI, SJAJAN [14]. Perzijsko DĀRA znači KRUG [15], a DARD je BOG [16]. Osim što znači HRAST, galsko DAR znači SUNCE [17]. U Bibliji se spominje KOS kao BOG Idumejaca u Edomu [18], dakle su DAR i KOS sinonimi imena Sunca.

Satelitski snimci Dardanije, tj, Kosova, pokazuju da je to KRUŽNO između planina UDUBLJENJE, te grčke "mitološke" priče o nekakvom Dardanu kao pretku Dardanaca samo su grčke izmisljotine dokonih filozofa. Taj DARDAN je metafora Sunca, KRUŽNO SUNCE u vrhu UDUBLJENOG NEBA, a DARDANIA je ZEMLJA SUNCA, NEBESKA SUNČEVA ZEMLJA sa ŽAR-PLANINOM i njenih 1511 m nv. svjedoči vatru Sunčeve planine.

……………………..

[1] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.*

[2] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 437.*

[3] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Vol. I; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 470.*

[4] *Ib. p. 475.*

[5] *Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg 208-209.*

[6] *William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.*

[7] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 312.*

[8] *Ib.* p. 256.

[9] *Samuel Fallows, The Popular and Critical Bible Encyclopædia, Vol. I; Chicago: The Howard-Severance Company, 1922, 1835-1922 p. 497.*

[10] *Ib.*

[11] *John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London: Wm H. Allen and Co., 1852, p. 550.*

[12] *Ib.*

[13] *Ib. pg. 551.*

[16] *Ib.*

[17] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 437*

[18] *Studia Biblica: Essays in Biblical Archaeology and Criticism and Kindred Subjects, Volume 5, by Members of The University of Oxford, Oxford, The Clarendon Press, 1885, p. 244.*

DARDANIA I KOSOVO

Velško DAR je HRAST [1] galsko DAR je Galsko DAR znači HRAST, DRVO, ŠUMA; SUNCE [2].

Sanskritsko DARA znači PUPAK [3], a DĀRA znači UDUBLJENJE, UDOLINA [4].

Potvrdu da DAR u DARDÆ i DARAD znači KRUG nalazimo u sumerskom DAR koje znači OKRET, UVRTANJE, UVIJANJE; JAJE; OKRUŽENO [5].

Pogledamo li geografsku kartu Kosova, vidimo da je Kosovo KRUG, PUPAK UDUBLJENJE, UDOLINA.

Galsko DAN je DOLINA [6], ali znači i VATRA [7] kao i galsko COS [8]. I gle: gaelik CÒS (čita se: KOS) znači UDOLINA [9]. COS je DOLINA, COS je VATRA; DAN je DOLINA i DAN je VATRA.

Hebrejsko DĀR, DARA je TEMELJ, NOSAČ, DRŽAČ [10], DARDA je BISER ZNANJA [11]. Perzijsko DĀR je VLASNIK, GOSPODAR, STARJEŠINA [12], a DĀRĀ je VLADAR [13]. Arapsko DARR je BLJEŠTEĆI, SJAJAN [14]. Perzijsko DĀRA znači KRUG [15], a DARD je BOG [16]. I evo:

a) DAR + DAN > DARDAN

b) DARDAN + IA > DARDANIA

Starokeltsk IA znači PODRUČJE, OBLAST, ZEMLJA, POSTOJBINA [17].

Osim što znači HRAST, galsko DAR znači HRAST, ŠUMA, VATRA, SUNCE [18]. U Bibliji se spominje KOS kao BOG Idumejaca u Edomu [19], dakle su DAR i KOS sinonimi imena Sunca.

U srpskom KOS je vrsta ptice žutog kljuna, KOZA i KOZOROG postanjem su od KOS, a tu je i imenica KOSA (oko glave) i KOSA, povijena oštra metalna alatka za košnjenje trave, te KOST, KOSITER. Ovdje spada i toponim KOSMAJ, planina u Srbiji. Sve ove riječi izvedene su od osnovne riječi KOS, što je jedno od drevnih imena Sunca, jer galsko COS (čitaj: KOS) znači VATRA [20], isto kao i CAS i to je SUNCE [21] (KOS je SUNCE, glava: KOSE su ZRAKE):

"…Kosnathan, složenica od Kos, idumejski bog Kos, kako ga Jozefus zove, Koze…" [22]

Galsko KOSAM znači PROROČANSTVO, BOŽANSKA REČENICA [23], KOZ znači ŠILJAK [24]:

"Cos, kos, Kῶς, Kōs, 'vrh';…" [25]

Kod Zayse naroda u Etiopiji i kod naroda pripadnika Starog Nara jezika u istočnom Sudanu KOS je ime Sunca [26], a kod Iyonaroda u Papua Gvineji i Kwaza

Indijanaca u graničnom području između Brazila i Bolivije Sunce je KOSA [27].

Na Kosovu je ŽAR-PLANINA, jer je KOSOVO je ZEMLJA SUNCA. Iako je od početka srpsko, današnji Srbi ga ne mogu imati zbog dva razloga: prvi je što je tu zemlju srpski narod prokleo u vrijeme robovanja pod Nemanjićima, a drugi razlog je što su se Srbi odrekli svog Sunca. Neće tu ni Šiptari imati sreće, Sunca će ih istrijebiti.

……………………..

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 437.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Vol. I; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 470.

[4] Ib. p. 475.

[5] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg 208-209.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 434.

[7] Ib. p. 437.

[8] Ib. p.

[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 256.

[10] Samuel Fallows, The Popular and Critical Bible Encyclopædia, Vol. I; Chicago: The Howard-Severance Company, 1922, 1835-1922 p. 497.

[11] Ib.

[12] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London: Wm H. Allen and Co., 1852, pg. 550.

[13] Ib.

[14] Ib. p. 551.

[15] Ib.

[16] Ib.

[17] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-p. 535.

[18] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 437

[19] Studia Biblica: Essays in Biblical Archaeology and Criticism and Kindred Subjects, Volume 5, by Members of The University of Oxford, Oxford, The Clarendon Press, 1885, p. 244.

[20] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 365.

[21] Ib.

[22] Members of The University of Oxford, Studia Biblica, Vol. V; Oxford, The Clarendon Press, 1885, p. 224.

[23] James Austin Bastow, A Bible Dictionary; London: Longman, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, p. 185.

[24] Ib. p. 418.

[25] James Orr, The International Standard Bible Encyclppedia, Vol. II; Chicago, The Howard-Severance Company, 1915, p. 723.

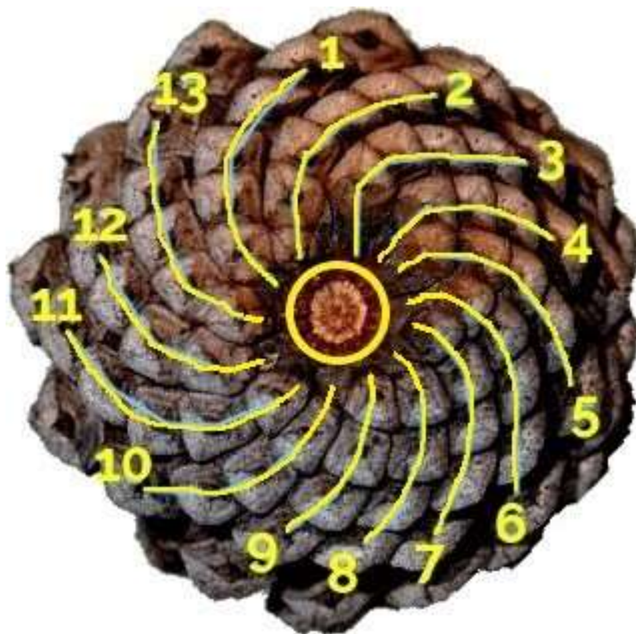
[26] Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистичес-кий журнал Идиот, № 43, Витебск, 2012.

[27] Ib.

SUNCE, BOROVA ŠIŠARKA I ČOVJEK

Riječ ŠIŠARKA je složenica od ŠIŠ + ARKA. ŠIŠ je od ŽIŽ, ŽIŽA, ŽIŠKA, dakle VATRA. ARKA je od AR i to je VIS, NEBO, SUNCE, dakle ŠIŠARKA znači ŽIŽ VISINE, ŽIŽA NEBA, ŽIŠKA SUNCA.

U engleskom ŠIŠARKA je PINE (*pinus pinea*, lat.) i preko latinskog PINUS to povezuju sa grčkim PITUS (πίτυς). O porijeklu grčkog PITUS različita su mišljenjanja, ali tu je jasno da se o srpskom PITA radi, a PITA je SPIRALA i to je simbol KRETANJA, simbol SVJETLOSTI i SUNCA.

Sanskritsko PITĀ je OTAC [1] kao i u starom perzijskom zend-jeziku [2]. Sanskritsko PĪTA je ŽUTO [3] i SUNCE je ŽUTO i ono je OTAC života na Zemlji. Dakle: ŠIŠARKA na gčkom je PITUS (πίτυς) i to je PITA, SPIRALA. Na slici je ŠIŠARKA crnog bora (Pinus

nigra, lat.) i kad se gleda od njenog dna uz peteljku, jasno se videspiralni navoji i šišarka ima izgled kolovrata.

Ima li broj 13 neku simboliku? Gle:

“Sva imena hebrejskog boga utemeljena na Zabranjenom Imenu bila su numerički umnožavana od 13. Ljudi su učeni da je ovo ‘nesretan’ broj kako bi bili odvraćeni da ga istražuju." [4]

Hebrejsko JHVH ima brojnu vrijednost 26 = 2 x 13. Da vidimo neka mjesta u Bibliji sa brojem 13:

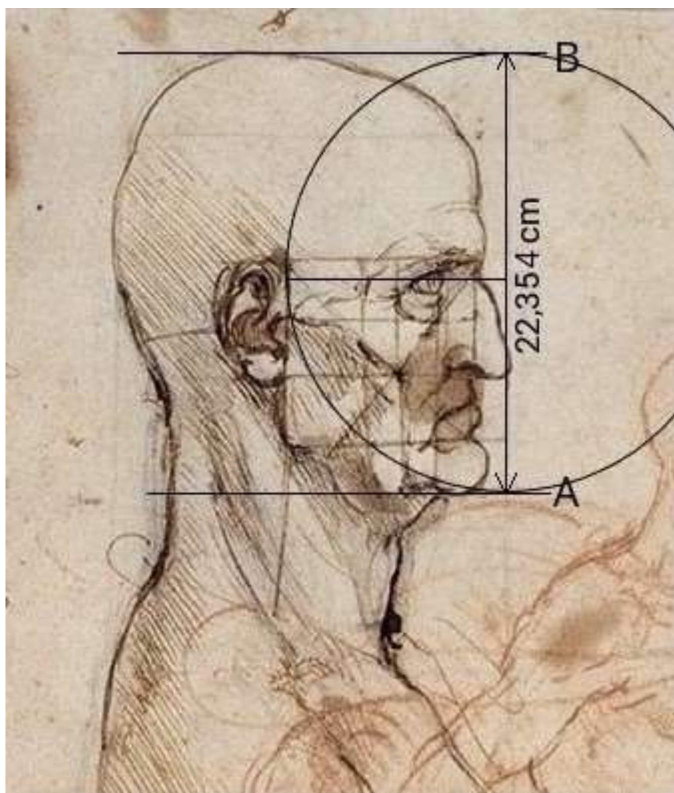
a) Avramov Isak je obrezan kad je imao 13 godina;
b) Isakov Jakov sa svojih 12 sinova čini broj 13;
c) književnik Ezra ima 13 pomagača;
d) Isus u svojoj 13. godini boravi u hramu;
e) Isus sa svojih 12 apostola je 13

“Među njima (frimasonima) broj 13 je simboličan, jer aludira na 13 plemena Izrailja, i zbog ovog razloga načelni ili superior oficira frimasonerije je 13 širom zemaljske kugle, rasturenih po različitim kraljevstvima i provincijama radeći isto.” [5]

Svi ovi brojevi 13 simbolika su Sunca sa dvanaest mjeseci: Sunce u sredini, a sa strana dvije grupe po šest mjeseci: šest mjeseci podizanja Sunca od juga ka sjeveru i šest spuštanja od sjevera ka jugu.

Srednji poluprečnik Sunca je oko 432.474 milja [6], tj. 695.999,4371 km, dakle je prečnik 1,391.998,874 km i to se zaokružuje na 1,392.000 km. Srednji obim Sunca je 4,373.089,743 km i ovo je bazni broj, osnovna vrijednost šišarkine 13. spirale.

A sad ovih 4,373.089,743 km dijelimo svim brojevima manjim od 13: prvo dijelimo brojem 12, pa brojem

11, zatim brojem 10 i sve na niži broj do kraja kolovrta i kraju ćemo dobiti krug obima 70,22769669 cm, a prečnik tog kruga je 22,3542 cm i to su srednja širina i visina čovjekovog lica (*slika iznad*).

Neki smatraju da šišarka ima veze sa pinealnom zlijezdom, ali tu još ništa nije dokazivo. I razmislimo o ovome:

"I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Bžijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih." (*Postanak, 1, 27*)

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 627.

[2] Ib. p. 626

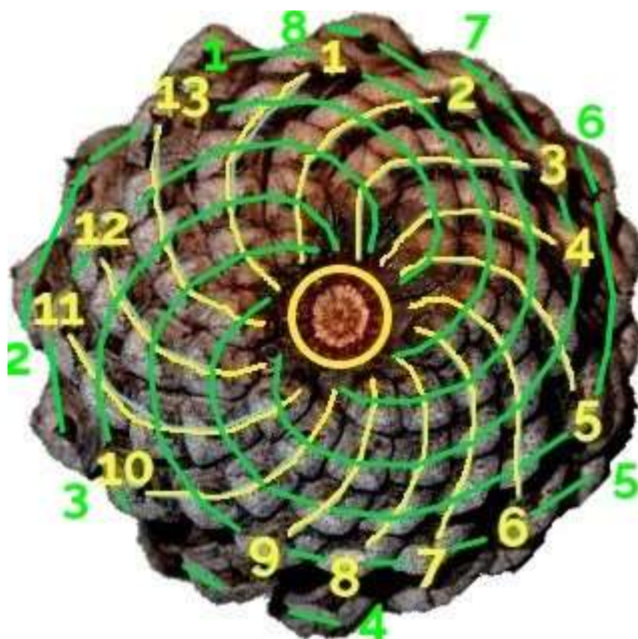
[3] Ib. p. 629.

[4] Frank C. Higgins, The Beginning Of Masonry; New York, 1916, pg. 102.

[5] Masonic Mirror: and Mechanic's Intelligencer, Vol. II, Boston, 1825-1926, p. 278.

[6] Thomas J. Glover, Pocket Refeference Book, Second edition, Sequoia Publishing, Inc., Littleton, Colorado, 1994, p. 216. ISBN 1-885071-00-0

SUNCE, BOROVA ŠIŠARKA I ZEMLJA

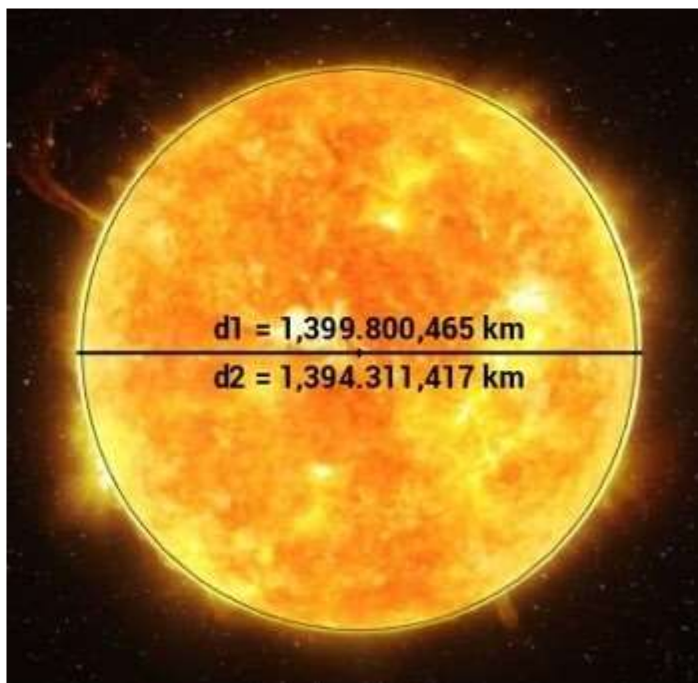

Šišarkin kolovrat označen zelenim ima 8 spirala i suprotnog je je smijera od prvog kolovrata koji ima 13 spirala (žuta boja). Zeleni je pravac okretanja Sunca

preko dnevnog neba, žuti pravac Zemljine rotacije oko njene ose i oko Sunca.

Ovdje ćemo početi sa tačnim brojevima dužine jedne solarne Zemljine godine od 365,252 dana i njenih 12 mjeseci po 30,43683333 dana.

Broj dužine jednog mjeseca od 30,43683333 dana je dužina jedne stranicu kvadrata ABCDA. Površina kvadrata jiznosi 926,4008233 kvadratnih mjernih jedinica, a toliku površinu ima i krug T. Prečnik kruga (d) dug je 34,34430315 mjernih jedinica, obim kruga 107,8957193 mjernih jedinica.

Šišarkin kolovrat označen zelenim ima 8 spirala i kad broj 107,8957193 množimo svim brojevima od 1 do 8, dobijemo 4,350.355,403 mjernih jedinica. Ako to uzmemo kao obim Sunca, prečnik Sunca bio je

1,384.762,303 km, što je za 7237,69702 km manje od zvaničnog srednjeg prečnika Sunca od 1,392.000 km. Razlika od zvaničnog broja je za oko 859,18022 km više od dužine Zemljninog ekvatorskog poluprečnika, dakle je to mala razlika od zvanične mjere Sunčevog prečnika. Treba napomenuti i to da 100% tačne mjere Sunca niko ne može utvrditi i svi podaci o tome variraju u približnoj vrijednosti.

Rekli smo da je svaka strana kvadrata ABCDA duga po 30,43683333 mjernih jedinica, dakle je zbir strana 121,7473333 mjernih jedinica, u ovom slučaju dana: to je $^1/_3$ godine, jedna grana triskeliona.

LU, LUK I LUKŠIJA

Riječi LUK i LUKŠIJA iz ovog vremena 2023. direktna su i ni od koga oboriva kulturno-jezička veza Srba sa drevnim Hetima, Trojancima, Brigima, Frizima, Liđanima i Likijcima Male Azije i Levanta, Tračanima i Ilirima, Etrurcima i Kimerima širom Evrope kroz sve dane u prošla tri milenija, pa i dalje, ali računamo do vremena zvanične upotrebe pisama.

Osnova LU je u LJUDI, LUK i LUKŠIJA. Možda neki ne znaju šta je LUKŠIJA, pa da im objasnim: uzmeš šaku pravog i čistog drvenog luga i saspeš u lonac sa desetak litara vode, promiješaš i staviš na vatru da proključa i čim počne da ključa skloniš sa vatre. Ako nemaš deterdženta ni sapuna, sačekaš da se temperatura lukšije smanji prema vrsti tkanine (nije sa sintetiku, stopiće je), staviš tkaninu u duboki sud (prije se koristio drveni čabar), preliješ lukšijom do vrha, poklopiš i sačekaš 5-6 sati da se kiseli u lukšiji. Ako ne pratiš Mjesečeve faze i pokiselio si haljine u vrijeme mijene, odjeća se raspadne. Zatekne li se u odjeći koja buva ili vaška, to lukšija ubija.

Nakon kiseljenja od 5-6 sati vadiš odjeću i dobro je na koritu ili kamenu lupačom izlupaš i izapereš u čistoj vodi. Radi starog stila i prirodnih šampona izmio sam se lukšijom oko 1985., malo sam pretjerao sa jačinom i tri-četiri dana pri dodiru je koža mi je bridila. Lukšija bila priridni šampon protiv vaški, prirodni dezodorans i prirodni deterdžent prije deterdženata.

U Vukovom Rječniku nema LUKŠIJA (st. 574-575) i vjerujem da ju je bečki kraljevski cenzor J. Kopitar izbacio. U prvom izdanju Rječnika hrvatskoga i srpskoga jezika, Dio VI, u izdanju JAZU, koji su obradili obradi P. Budmani i T. Maretić, na str. 215. unesena je LUKŠIJA. U kasnijim reprint izdanjime LUKŠIJA je izbačena, nema je na stranici *317*.

I sve ide ovako: LU > LUK > LUG > LUKŠIJA.

Hetsko LÚ znači ČOVJEK, OSOBA [1], isto kao i sumersko LU [2]. LU je osnova u srpskom LUTKA, u slovenskom i poljskom LUD sa značenjem LJUDI [3]. Kod apeninskih Hrvata u južnoj Italiji i kod Rusa LJUD [4]. Petar Skok kaže da je riječ LJUDI baltoslavenska, sveslavenska i praslavenska [5]:

LU > LUK > LUČ > LUČA = VATRA, SVJETLOST.

Hetsko LŪKSZI znači ZAPALITI, RASPLAMSATI [6]. Postojanje ovih starih riječi u srpskom jeziku svjedoči istorijsko postojanje Srba u starini i njihovo trajanje kroz tri hiljade godina.

....

[1] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 56.

[2] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 226.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 339.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Edgar H. Sturtevant, A Comparative Grammar of the Hittite Language; Linguistic society od America, University of Pennsylvania, Philadelphia, 1933, p. 57.

ČOVJEK, ZLO I ZAKON KARME

Jedan od razloga zašto u nekom vremenu na čovjeka, na ljude, narod i narode naiđe veliko zlo je iz vedske literature poznati "zakon karme". Sanskritsko "karma" znači *iznad*, a *kārma* znači *radi, djeluje*. Dakle je *karma* ili *kārma* nešto gore iznad što djeluje, radi. Tako je ovo ljudsko iskustveno vjerovanje da se svako činjenje zla, ili grijeha u nekom vidu zla vraća na počinitelja ili na njegovo potomstvo. Za ovo vjerovanje znali su i pisci judejskog Petoknjižja, pa su dejstvu karme zapisali u Bibliju:

"...Bog revnitelj, koji pohodim grijehe otačke na sinovima do trećega i do četvrtoga koljena, onijeh koji mrze na mene;..." (*2. Moj. 20, 5*)

"Koji čuva milost tisućama, prašta bezakonja i nepravde i grijehe, koji ne pravda krivoga, i pohodi grijehe otačke na sinovima i na unucima do trećega i četvrtoga koljena." (*2. Moj. 34, 7*)

Dakle, karma je kažnjavanje odozgo, iz neba, za činjenje zla, ali i za opravdavanje učinjenog zla i za opravdavanje nečijeg činjenja zla, pa i onog zla pri velikim društvenim prevrtanijama radi religijskih ili političkih promjena, iza kojih uvijek stoje ekonomski geopolitički interesi neke moćne vrhuške.

Evo par primjera kako su na čovjeka, na ljude i na narode širom svijeta kroz ondašnje lokalne Velike resete naturene od tajnih društava nove, danas moćne velike religije svijeta. Pripadnici ovih religija danas ne samo da opravdavaju učinjeno zlo u ime "Boga"

njihove vjere, nego i sami u ime tih vjera čine zlo i opravdavaju činjenje zla!

Kad se književnik Ezdra sa u Vavilonu sastavljenom i napisanom "Mojsijevom knjigom zakona" i svojim pomoćnicima i naoružanom pratnjom, u sedmoj godini vlade vavilonskoga cara Artakserksa, 459. st. ere vratio iz Vavilona u Jerusalim, razglasio je Ezra po Jerusalimu i okolini novi zakon kojim ga je opunomoćio pomenuti vavilonski car:

“A ko ne bi izvršivao zakona Boga tvojega i zakona careva, odmah da mu se sudi, bilo da se ubije ili da se protjera ili da se oglobi ili da se baci u tamnicu.” (*Ezdra, 7, 26*)

“Onda oglasiše po Judeji i Jerusalemu, da se svi, koji se vratiše iz ropstva, imaju skupiti u Jerusalemu. Onome, koji ne bi došao za tri dana prema zaključku knezova i starješina, uništiće mu se sve što ima, a on sam biće isključen i zajednice onih, koji se vratiše iz ropstva. I skupiše se svi ljudi od Jude i Benjamina za tri dana u Jerusalem. Bilo je devetoga mjeseca, dvadesetog dana u mjesecu. Sav je narod sjedio na trgu pred hramom Božjim, dršćući zbog te stvari i od kiše.” (*Ezdra, 10, 7-9*)

To je u Jerusalimu i okolini u 5. v. st. ere bio lokalni Veliki reset i tako je silom zla nametnuta nova religija sa novim propisima o vjerovanju, mi*š*ljenju, govoru i svakodnevnom životu. I po ovom "duhovnom" receptu krenulo se u osvajanje cijelog svijeta.

Tako je rimski car Justinijan pobio skoro sve što nije pripadalo zvani*č*noj vjeri njegove državne Crkve. Tako je 988. godine u jednom danu silom mača i ognja izvršena hristijanizacija Rusa, tako je Stefan Nemanja ognjem i mačem kroz krv Srbima starovjercima i dvovjercima krstjanima oko 1186. nametnuo ortodoksno hrišćanstvo i u ime nove vjere sve Rašane pretvorio u

svoje roblje i svu Rašku pretvorio u svoj evlastito imanje. Čak je i zec u planini bio proglašen za Nemanjino lično vlaništvo i za ulov njegovog zeca gubila se glava:

“I sve svoje otačastvo nauči, i svečasnu veru Hristovu ustanovi da se jasno i veleglasno slavi i klanja presvetoj i životvorećoj Trojici: Ocu i Sinu i Svetome Duhu, iskorenivši jeretičku i mnogobožačku prevaru po celome svome otačastvu, tako da svi budu hrišćani, služeći jedinome živom Bogu, mali i veliki, robovi i slobodni, mladi i stari, bogati i ubogi.

I niko se ne nađe da se protivi njegovoj blagočastivoj zapovesti; pa ako se i ne sa ljubavlju obraćaše, no ipak od straha prema onome ko je zapovedio, ne zaostajaše.

I tako se Božjom blagodaću i molitvama prepodobnoga oca našega svi se sabraše u svetu sabornu i apostolsku crkvu pošto njegova dobra vera beše u sprezi s vlašcu. Radi toga sva zemlja njegova otačastva naviče u jedno vreme slaviti Hrista sa Ocem i Svetim Duhom.

Tada iščeze od nas prevarni mrak idolske prevare mnogobožja i molitvama prepodobnoga oca našega javiše se po celom otačastvu njegovu zrake dobre vere, i razrušiše se žrtvenici, podigoše se crkve Hristove, i razbiše se idoli a javiše se ikone svetih; besi pobegoše, a svečani krst Hristov osveti svu zemlju..." [1]

To je bilo oko 1186. kad je templar Nemanja silom oruzja kroz svoj Veliki reset prisilio Srbe starovjerce i dvovjerce krstjane da prime grčko ortodoksno hrišćanstvo, u modern doba nazvano "pravoslavlje". Tako je Crkva oko 1700 godina po Evropi i svijetu mačem i ognjem izvodila svoje lokalne Velike resete.

Tako je silom sablje, ognja i krvi nametnut islam, tako su nametani zakoni revolucija i komunizma, tako se od 2020. silom njihovih zakona nametala vjera u

nauku, tako se danas silom zakona zabranjuje sloboda mišljenja i govora i nameću novi bezbožni zakoni, ponašanja i običaji u toku sadašnjeg globalnog Velikog reseta, jer su oni preko lokalnih Velikih reseta skoro potpuno ovladali svijetom i sad vrše ovaj Veliki reset radi svog bezbožog Novog svjetskog poretka, “Doba Razuma”.

I ti, čovječe, ti koji osuđuješ, pljuješ i zoveš satanistima današnje vođe i izvođače globalnog Velikog reseta i boriš se protiv njih, iste takve Velikoresetaše iz istorije svog naroda danas ti veličaš, svetiš i slaviš. E, ne može to tako, jer odozgo se vraća karma i na tvoju glavu i vratiće se još više i jače na glavu tvoje djece, tvoje unučadi i njihovog potomstva, jer ovo što je danas zlo, to je od postanja svijeta bilo zlo i pred ljudima i pred Bogom.

Dakle, čovječe, ti pravoslavni Srbine i svi ostali ma koje vjere ili političke grupacije bili, zaludu se bunite protiv izvođača današnjeg Velikog reseta, zaludu se bunite protiv Rotšilda, Rokfelera, Soroša, Gejtsa i njihovih crnoiluminatskih kompanjona, zaludu se bunite i protiv svojih vodećih zlih političara, jer iste takve iz prošlosti svojih djedova, pradjedova i predaka vi sa ponosom hvalite, svetite i slavite. Time, čovječe, priznaješ da ti nije stalo do Božije pravde i istine, nego bezbožnu istinu i bezbožnu pravdu hvališ, svetiš i slaviš i kako ti sada radiš, tako će budući umno izdresirani zombiji hvaliti, svetiti i slaviti Rotšilde, Rokfelere, Soroša, Gejtsa i njihove crnoiluminatske kompanjone.

I kako njihova i tvoja bezbožnost, laž, nepravda i zlo rastu i jačaju, tako se i karma odozgo vraća sve veća i sve jača, dok ne ojača toliko da sve na Zemlji u ognju izgori. Mijenjaj sebe, čovječe, mijenjaj sebe, možda spasiš svoju djecu, možda spasiš svoje unuke, potomstvo i svijet.

....

[1] Život Svetoga Simeuna, napisao Domentijan; na svijet izdao Đura Daničić, Državna štamparija u Beogradu, 1865, str. 30-31.

ALA BANDA ZAMETNU SE KAVGA

U nekim epskim narodnim pjesmama ponavlja se isti stih kao stereotip opisa početka žestoke bitke:

"Ala banda zametnu se kavga –
Pobiše se ognjevite vojske." [1]

. U kontekstu ostalih srpskih razumljivih riječi izraz ALA BANDA ostaje nejasnog smisla.

U antičkoj maloazijskoj Kariji postojao je grad Alabanda:

"Rekoše da je grad dobio ime po heroju Alabandusu (Steph. Byz. v. Ἀλάβανδα. Cf. Cic.de Nat. Deor. III. 19.) ili od toga što je osnovan nakon konjinčke pobjede. *Ala* u karisjkom jeziku znači 'konj', i *Banda* znači 'pobjeda'." [2]

Tumačenje da ALABANDA znači POBJEDA KONJICE je pretpostavka grčkog autora Stefana Vizantijca iz 6. vijeka (latinski: Stephanus Byzantinus; starogrčki: Στέφανος Βυζάντιος).

Pošto je karijsko ALA značilo KONJ, treba uzeti u obzir od čega je ta riječ izvedena, a izvedena je od AL, koje je u galskom znači VISOK, VELIK [3], ali znači isto kao i karijsko ALA: znači KONJ [4]. Sinonimi riječi AL su IL i EL sa bukvalnim značenjem SUNCE, DIV, BOG.

Tursko ĀLĪ znači VISOK, VELIK [5], dakle je i ovdje osnova AL. Perzijsko ĀL je NARANDŽASTO, SJAJNO [6], perzijsko ĀLĀ je CRVENO [7], kod Srba sa Kosova

to je AL ili ÂL [8]. Perzijanci su mješavina Semita i kimerskih Parsa, Persa ili Partijaca, a Kimeri su isto što i Tračani i Iliri.

Perzijsko ĀLÂV je PLAMTEĆI [9], što je kod Srba u nazivu ALEVE paprike. Arapsko ALL je SJAJNO [10]. Od AL je srpsko ALAT (konj crvenkaste boje), za koje Petar Skok pogrešno tvrdi da je turskog osmanskog porijekla, jer jedna riječ može postojati u više i u mnogim jezicima (Al iz ALEVA je u srpskom PALITI).

I sad nedoumica: kako AL može značiti i KONJ i BOG? Vrlo jednostavno: konj je vedski simbol Sunca, a Sunce se poistovjecivalo sa nevidljivim Bogom.

Galsko ALA znači DIVLJI, DIVLJAK; DIVLJI PAS [11], u srpskom je to NEMAN. Starokeltsko ALA je RANA, OZLJEDA [12]. I svuda vidimo da se AL i ALA značenjem odnose na SUNCE, na SJAJNO, al i na VATRENO, CRVENO. I krv je CRVENA i crvena boja na nekim insektima, gmizav-cima i vodozemcima znak je opasnosti, te galsko AL takođe znači STRAH: strah od BOGA, strah od žarke munje, strah od krvi, borbe, ranjavanja, smrti. ALA je STRAŠNA NEMAN, ZMAJ koji riga vatru.

Galsko BANDA znači MOĆ, SNAGA; HRABROST [13], te ALA BANDA u našim epskim narodnim pjesmama znači: STRAŠNE SNAGE zametnu se kavga KRVAVE SNAGE zametnu se kavga, SMRTNE SNAGE zametnu se kavga.

………………………..

[1] Žalovan, Ratovanje slovinskoga naroda proti Turci, Pjesma XXXVII, Boj kod Rasine glavice na Jelovici, ep. nar. pjesma, stih 26-27; Dubrovnik, Tiskara D. Pretnera, 1881, str. 157.

[2] John Anthony Cramer, A Geographical and Historical Description od Asia Minor, Vol. II; Oxford, The University Press, 1832, p. 206.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 31.

[4] Ib.

[5] James W. Redhouse, Redhouse's Turkish Dictionary, Part II, London: Bernard Quaritch, 1880, p. 650.

[6] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p.145.

[7] Ib.

[8] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 22-23.

[9] Francis Johnson, Ib.

[10] Ib.

[11] Jean-Baptiste Bullet, Ib.

[12] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 25.

[13] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, p. 126.

KUBELA

FIG. 3.—Phrygian inscription. RAMSAY, *On the Early Historical Relations*, Plate III.

Galsko CUP (čitaj: KUP) značenjem je isto galskom CAP, CEP, CIP, COP i sa značenjem BAL, tj. SUNCE [1], isto je i riječi CUPA (kupa), ZDJELA [2].

Kad god nam pričaju o tračanskoj boginji Kubeli, Velikoj Materi (frigijski: *Κύβελον* ili *Κύβελα*; lidijskI: *Κυβαβα*; grčki: *Κυβέλη*, *Κυβήβη*, *Κύβελις*; latinski: *Cybele),* govore da ne znaju pravo značenje imena, ali pretpostavljaju da ima neke veze sa planinom [3].

I gle: galsko CUP (kup) oblikom je isto srpskom KUPA, galsko CAP (kap) slično je nazivu KAPA, CEP (kep) liči na ČEP, CIP (kip) liči na KIPI, COP (kop) upućuje na KOPNO; KAPA je na vrhu, na visu, na glavi; ČEP je na mjestu odakle nešto CURI, ISTIČE; na prejakoj vatri KIPI; KOPNO je NOSAČ, DRŽAČ. I vidimo tu skup riječi sličnog značenja: VRH, VIS, ŠILJAK, GLAVA, VRUĆINA, IZVOR, TOK, DRŽAČ, NOSAČ.

Galsko CUP (kup) značenjem je isto riječi CUPA (kupa) i to je ZDJELA, MJERA, DRŽAČ [4] i isto je riječima CUB (kub) i CUV (kuv) [5]. Ove tri riječi znače isto što i CAB (kab), CEB (keb), CIB (kib), COB (kob), CWB (kub), CYB (kib). Svim navedenim riječima značenjem su isto galsko CAB i srpsko KAB (kabal, kabanica) [6] i sve u početnom smislu znače BAL, tj. VRH, VIS, ŠILJAK, GLAVA, VRUĆINA, IZVOR, TOK, DRŽAČ, NOSAČ, SVJETLOST, SUNCE [7].

Galske riječi CUBA (kuba), CUBE (kube), CUPA (kupa) i CUBELUCHA (Kubeluća) sinonimi su sa značenjem BAZEN, REZERVOAR [8]. I pogledamo li od početka sve nabrojane riječi, u njima vidimo početne dijelove srodnih imena kabaste boginje KUBELE, KIBELE, KUVELE, KOBELE, KABILE ili KUBABE.

Druga riječ u imenu KUBELA je ženski rod imena EL: EL je drevno ime BOGA, a ELA je BOGINJA:

"EL, AL, HA, ELI bilo je ime istinitoga Boga; ..." [9]

EL = AL = IL > BEL = BAL = BIL.

I da zaključimo: KUBELA je NEBESKI IZVOR, NEBESKI BAZEN, NEBESKI REZERVOAR:

“U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom.” (*Postanje, 1, 1-2*)

To su El (Bog Sunca) i Kub Ela, Visoka Boginja, Velika Boginja, Velika Mater svijeta. Ona je u ljudskom liku Kubele antropomorfni prikaz Nebeske Vode, ETRA, nama još nepoznate životvorne kosmičke suštine iz koje se rodila materija našeg svijeta i prikaz je zemaljske vode iz koje se neprekidno pomoću svjetlosti i toplote Sunca rađa i održava život.

……………………..

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 398.

[2] Ib.

[3] Robert Beekes, Etymological Dictionary of Greek, Vol. I, Brill Press, Leiden • Boston, 2010, p. 794.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Ib.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 240.

[7] Ib. p. 392.

[8] Ib.

[9] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 179.

ZNAČENJE RIJEČI "BOG"

BOG OGANJ i NEBESKA VODA (ETAR), NEBESKA MAJKA. Njih dvoje su jedno tijelo.Univerzuma.

Tvrdnje da riječ BOG potiče od staroslovenske riječi koja je značila *sreća*, *bogatstvo*, *imanje*, *roba*, što je u sanskritskg *bhaga*, nije tačna, jer su ovo izvedenice nastale kasnije od izvorne osnove koja je dala ime BOG.

Sve polazi OD KRUGA i SLOVA O. Korijenska osnova u imenu BOG je OG, osnova koja je dala riječ OGANJ. U svom originalnom smislu riječ OGANJ je pridjev, koji kasnije poimeničen, jer OG je VATRA, a OGAN je VATREN (jotovanje u OGANJ je skorašnja pojava):

O

OG

OGA

OGAN

OGANJ

Dakle, OG je VATRA, a glas P uz OG daje izvedenicu POG, koja u govoru daje BOG. POG je POGON i POGLED. Od POG je preko oblika POGRET dobijeno POKRET. OG je prvo načelo postojanja i života i ON je POG, tj. BOG koji sve POGONI:

P-OG > POG > BOG = POGON = OGANJ = SUNCE (BOG).

Počev od jezika drevnih Heta, preko Gota, Turaka, Srba i jezika mnogih drugih naroda, pa čak i kod eskimskih Aleuta sa Aljaske i Dakota sjevernoameričkih Indijanaca, ATA znači OTAC [1]. I gle:

POG ATA > BOG ATA = BOG OTAC

Srpsko OTAC postanjem je od tračanskog, tj. brigijskog ili frigijskog ATES (OTAC). Sanskritsko AT znači HODAJUĆI, NEPREKIDNO PUTUJUĆI [2] i u mnogim jezicima ovo AT je osnova za OTAC [3]. Galsko AT

znači UČESTAL, FREKVENTAN [4], što upućuje na treperenje, vibracije, elektromagnetne talase. Kod keltskih Brita OTAC je ATH, kod Velšana A'TH [5]. AT je u srpskom SAT, vrijeme. I riječ ATOM izvedena je od AT. Kod Gala ATA je POBJEDNIK [6]. Jasno je da se pod najstarijim smislom imena ATES (OTAC) podrazumijevalo SUNCE, BOG. Galsko BOG značenjem je isto riječima BAG, BEG, BIG, BUG i sve pokazuju neku osobinu SUNCA [7]:

POG ATA > POGATA > BOGATA

Galsko OG u BOG je TOK [8], SIN [9], OKO [10]. Vrijeme je TOK. Po biblijskoj Knjizi postanja SIN je SVJETLOST:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (*Postanak, 1, 1-2*)

To su prve napisane riječi Biblije i tu su dva kreativna rađajuća principa: NEVIDLJIVI DUH BOG OTAC je muški princip i NEVIDLJIVA VODA je BOGINJA MAJKA, ženski princip. OTAC se DIŽE nad MAJKOM i postaje i rađa se SIN SVJETLOST:

"I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost.' (*Postanak, 1, 3*).

I sad su tu BOG OTAC, BOGINJA MAJKA I SUNCE BOG SIN. To je nebesko SVETO TROJSTVO.

Mnogo kasnije grupa ljudi sve ovo pretvara narodu u priču o Marijinom začeću DUHOM SVETIM i rođenju SINA BOŽIJEG ISUSA HRISTA, SUNCA PRAVDE I CARA SVJETLOSTI (SLAVE), i sve karakteristike Sunca prenose na Isusa i među ljudima to nije tajna:

"Ovo što se sad zove hrišćanska religija postojalo je među drevnima i nije bilo odsutno od ljudske rase do

Hristovog dolaska od čijih vremena istinita religija, koja je već postojala, počinje da se zove hrišćanstvo.” [11]

Da je BOG OGNJENA VATRA to i pisci Biblije na više mjesta u Bibliji zapisaše (*2. Mojsijeva, 24, 17; 5. Mojsijeva, 4, 24; Psalmi, 84, 11; Jovan, 1, 1-5; Jevrejima, 12, 9; 1. Jovanova, 1, 5*):

"JER JE GOSPOD BOG SUNCE I ŠTIT" (*Psalm, 84, 11)*

....

[1] *Andrew Woods Williamson, The Dakotan Languages, and their relations to Other Languages; American Antiquaria, January, 1882, pg. 5.*

[2] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 12.*

[3] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 97.*

[4] *Ib. p. 98.*

[5] *Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 14.*

[6] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 98.*

[7] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 185.*

[8] *Ib. Vol. III, p. 213.*

[9] *Ib. p. 214.*

[10] *Ib.*

[11] *Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity, Second Edition, Cincinnati, The Robert Clarke Company, 1897, p. 59.*

DAHIN I DAHANA

Vinčanska Dahina i evropska grlica (Streptopelia turtur).

Sanskritsko DĀHIN znači PLAMTEĆI, GORUĆI [1]. To isto znače DAHANA i sanskritsko DAH. Treba li Srbima objašnjavati šta je DAH? Naravno da ne treba!

Osim sto znači PLAMTEĆA, sanskritsko DAHANA znaci GOLUBICA [2]. Ona je dio mjesečevog pravca [3]. Pod imenom DAHANAPIRIJĀ je žena BOGA

AGNIJA, tj. OGNJA [4]. VODA je DAHANÂRĀTI [5].

Dahana je NEBESKA VODA, NEBESKA MAJKA (ETAR). Na vinčanskim kumirima prikazana je u zoo-- antropomorfnom liku sa stilizovanom glavom golubice i obojena crno-crveno. CRNO je ETAR, ŽENSKI PRINCIP i NOĆ kao simbol Mjeseca, a CRVENA je simbol njenog muža BOGA OGNJA, te SUNCE i NEBESKA SVJETILA, njihovu djecu. Na njenoj desnoj ruci ispod ramena su četiri linije kao znaci za četiri fundamentalne fizičke sile koje održavaju poredak kosmosa, četiri elementa Zemlje, koji su od NJE i OGNJA takođe rođeni, i četiri godišnja doba kao četiri kuće njihovog sina SUNCA.

Poslije ćemo Dahanu sresti u priči o golubici sa Nojeve lađe, koja donosi Noju grančicu masline, srešćemo je postpotopskim kulturama i civilizacijama. Nalazimo i u Kukutensko-tripoljskoj i Gumelnita-karanovskoj kulturi iz vremena Vinčanske kulture, nalazimo je kao GOLUBICU u Mikenskoj kultur, u bronzanom dobu Dupljaje i Glasinca opet kao GOLUBICU.

Kod Sumeraca DAHANA je INANNA, kod Akađana je IŠTAR u Egiptu je IZIS, kod Tracana je KUBELA, VELIKA MATER; kod Grka AFRODITA, kod Rimljana VENUS, kod Kelta i Rasena je THANA, kod Slovena VENERA, DANA, DANICA ili ZORA; u Crkvi je GOLUBICA BOGORODICA, KOLESNICA PLAMENOLIKA, KRALJICA NEBA, koja je rodila ISUSA HRISTA, SUNCE PRAVDE:

“Djevice bogolika; nevjesto čista; palato Presvetog Duha; ognjeni prestole Cara nevidljivog; kivote nebeski; nositeljko Logosa Božijeg; kolesnice plamenolika; počivalište živoga Boga; neizrecivi sastave tijela Hristova; gnijezdo Orla nebeskog; grlice bogoglasna; golubice krotka, tiha i nezlobiva;…” (*Akatist Presvetoj Bogorodici, odlomak*)

Dahina sa sinom Suncem (Vinčanska kultura).

I na kraju: "Ovo što se sad zove hrišćanska religija postojalo je među drevnima i nije bilo odsutno od ljudske rase do Hristovog dolaska od čijih vremena istinita religija, koja je već postojala, počinje da se zove hrišćanstvo." [7]

Dahin i Dahina, kasniji slovenski Bog Rod i Boginja Roda (5000-3500 st. ere).

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 477.

[2] Ib. p. 473.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity, Second Edition, Cincinnati, The Robert Clarke Company, 1897, p. 59.

SVE VIDLJIVO I NEVIDLJIVO

Dvoglave i crveno-crne obojene vinčanske figurine predstavlja bezgranični kosmos, sve što postoji svijetleći se i sve što postoji i ne svijetli i ne vidi se. Ove dvije glave kosmosa Bog Dahin i Boginja Dahina, ili Bog Rod

i Boginja Roda, jesu dvije suprotne suštine jednog tijela univerzuma, u čovjekovom životu primjer muška i ženska, muža i žene:

"I biće dvoje jedno tijelo" (*Postanak, 2, 24*)

Za postojanje plusa potreban je minus i bez plusa nema minusa, jer razlike njihovih suština čine jedno tijelo postojanja. Ako magnet popoloviš, opet će obe polovine sa jedne strane imati plus, sa druge minus i da ih sitniš sve do molekula i atoma, uvijek će biti jedno plus, sa druge strane minus. Ako i atom popoloviš, dobićeš ovo sa slike: crveno i crno i vidljivo ce preći u nevidljivo.

Ovovremeni pokušaji izvitoperenih nezemaljskih i zemaljskih umova da čovjeka i ljude transformišu u jedno, jeste put ka uništenju čovjeka i ljudi, jer ni čovjek ne može postojati bez kao plus i minus, bez kao muško i žensko, kao muž i žena, dvije suprotne suštine jednog tijela sa dvije glave dviju posebnih osoba, dviju duša.

VIDOVDANSKI KRESI

Istorija može da se uči iz jezika, iz etimološkog porijekla riječi i kao još jedan primjer uzećemo srpsku riječ KRES. Iako riječ postoji i u jezicima još nekih “Slovena”, radi se o srpskoj riječi, jer su Srbi istorijski najstariji među “Slovenima”, a Sloveni su nastali iz suživota Kimera, tj. Tračana, odnosno Kelta sa Hetima ili Getima ili Skiti-ma i ovi su narodi porijeklom od Gomerovih sinova.

Prvo malo postojeće istorije:

“Kikoni, koji su takođe Gali i Brijanti (britanska plemena imaju isto ime) tukli su se sa Odisejem nakon pada Troje; i tvrdi se da su kimerijski Brigi iz Trakije otišli u Malu Aziju i postali Frizi. Oni su Briganti Britanije.” [2]

“Ptolomej, Tacit i Seneka kažu nam da su Briganti naselili Albion, koji je kad su oni pisali, bio dio ostrva iza Rimskog carstva: dakle su Briganti ondašnji Albini ili Albani.” [3]

Velšani su ogranak Briganta koji su porijeklom od tračkih Briga. Evo riječi KRES u velškom jeziku:

- CRES = GRIJANJE, ZAPALJENJE, SPEČEN [4]
- CRESIAD = ZAPALJENJE [5]
- CRESIG = GRIJANJE, UPALA [6]
- CRESOL = ZAPALJIVO [7]
- CREST = SPEČEN [8]
- CRESTYS (od CRESTLYS) = GOSPINA TRAVA (*Hypericum androsaemum*) [9]
- CRESU = SUŠITI, PRŽITI, OPEĆI, OPALITI [10]
- CRESUR = UPALJENO [11]
- CRESTEN = SPEČENO, STVRDNUTO (KRESTA, KRASTA) [12]

Velško **C** ima vrijednost glasa **K** i evo dokaz tome:

“**C,** suglasnik sa istom vrijednošću kao K.” [13]

I nema tog lingviste koji može negirati istinu da je velško CRES potpuno isto srpskom KRES, VATRA. Preko tri hiljade godina, možda i četiri od odlaska onih prvih Briga sa Balkana i iz Male Azije u Britaniju, a eto još na obe strane živi brigijska riječ KRES i na Balkanu i u Britaniji. Da li vama to išta znači, da li vam to išta kazuje, da li vama KRES išta svjedoči?

Evo i galsko CRES:

“*CRES*, isto što i *Cras*, *Cris*, *Cros*, *Crus*. Vidi *Bal*.” [14]

Galsko CRAS je srpsko KRAS, KRAŠKI:

“*CRAS*, suvo meso, ošueno vatrom ili suncem, suvo,

vrlo suvo.” [15]

“*CRAS*, isto sto i *Ras*. Vidi *Aru*.” [16]

ARU je od AR i to je ime Sunca. Da vidimo šta znači RAS, jer je to u nazivu RAS, RASI, RASIJANI, RAŠKA, RAŠANI:

“*RAS*, isto što i *Res*, *Ris*, *Ros*, *Rus*. Vidi *Bal*.” [17]

BAL je Sunce, jer Sunce je VATRA, SVJETLOST, a galsko RUS (koje je značenjem isto galskom RAS, RES, RIS, ROS sa izvornjim značenjem SUNCE) ovo galsko RUS znači CRVEN, VATREN, talijanski ROSSO [18].

I kao što rekosmo: galsko CRAS isto je srpskom KRAS:

“CRÂS, sprzeno, suvo, …” [19]

KRAS je dalo KRASAN, rusko КРАСИВЫЙ. KRAŠKI predjeli su KREČNJAK, a KREČ je BEL, BEL je EL ili BAL, tj. SUNCE.

Galsko CRE u galskom CRES i srpskom KRES znači MOĆ, SNAGA [20], jer bilo sta iz stanja mirovanja dA KRENE, mora da mu se doda snage. Ovo KRE postanjem je od galskog RE sa značenjem VRIJEME, TOPLOTA; KRALJ [21]. I sve vezano za SUNCE, jer SUNCE je KRAS, KRES i KRESNIK i njegovi simboli su na srpskom grbu oko KRESTA su ocila, ognjila ili KRESIVA.

I na kraju samo da se podsjetimo: u vrijeme apostola Pavla prvi Isusovi sljedbenici nisu se zvali hrišćani, nego KRESTJANI i prvi vaškrsnji pozdrav kod Srba i naroda poteklih od Srba bio je “Hristos vaskrese” ili “Hristos Voskrese”.Tako su stari srpski KRESI današnjih Srba postali GRESI.

....

[1] John Evans, A Popular History of the Ancient Britons or the Welsh People, London: Elliot Stock, 1901, p. 6.

[2] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, p. 213.

[3] John Knox, The History of the Reformation of the Church of Scotland; Preface by Mr David Buchanan, p. 28, Vol. I, Edinburgh, Printed for Oliver & Boyd, 1816,

[4] Daniel Silvan Evans, A dictionary of the Welsh language, Part 3, Carmarthen, W. Spurel & Son. London: Simpkin, Marshall & Co.; Bernard Quaritch. 1893, p. 908.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] William Owen Pughe, A dictionary of the Welsh language, Vol. I, London: Printed for E. Williams, 1803.

[13] Ib.

[14] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 380.

[15] Ib. p. 375.

[16] Ib.

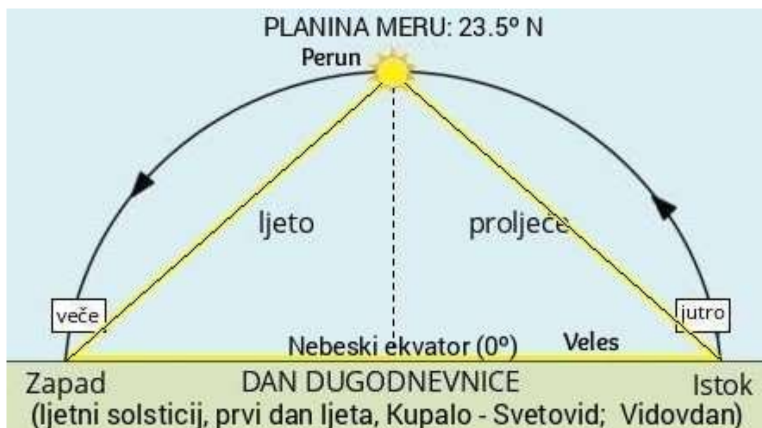
[17] Ib. Tome III, p. 297.

[18] Ib. p. 325.

[19] Ib. Tome II, p. 375.

[20] Ib. Tome III, p. 298.

PERUN UBIJA VELESA

Po staroj vjeri Srba i ostalih Slovena krajem proljeća PERUN, bog ljeta, ubija VELESA, boga proljetne vegetacije. U stvarnosti prirode iza njihovih imena su dva godišnja doba, snaga sunca proljeća i sunca ljeta i njihova smjena na prvi dan ljeta.

Od početka proljeća iz slabe zimske snage toplota sunca prelazi jaku i sve jaču, te sve bilje počinje da klija, niče, pupa, raste i buja. Legu se i množe ptice, rastu mladunčad, iz zimskog mrtvila život prirode se obnavlja i sve džiklja. Snagu Velesa simbolično predstavljaju dvije jake divlje životinje: vepar i medvjed.

Snaga sunca, koja daje rast, vraća i množi život prirodi, nazvana je VELES po osnovi VEL > VE-LIK ili VOLOS po osnovi VOL, sto je u tračanskom, tj. kimerijskom, značilo SUNCE [1]. Primjer tome najbolje je sačuvan u galskom, u kojem su VOL, VAL, VEL, VIL, VUL i BAL isto što i BEL sa značenjima VIS, LJEPOTA, SNAGA, VATRA, VRUĆINA, MASIVNOST, VOL (> VO) [2].

Ime Peruna je od PER, koje u galskom znači ŠILJAK, PROBADAČ, KOPLJE [3] i to je simbolika vrha Sunčeve najviše godišnje tačke na zenitu sjevernog

neba na dan ljetnog solsticija o prvom dan ljeta, na dan Kupala Svetovida. Skiti su grifona zvali PERUS [4]. Galsko PER isto je galskom PIR, POR, PAR sa značenjem SUNCE [5]. Sanskritsko PERU je VATRA, ZLATNA PLANINA MERU, SUNCE [6]. Velško PERON je UZROK; GOSPOD [7].

Perun ubija Velesa u liku medvjeda (kameni reljef, 8. vijek, Zrnovnica kod Splita, Hrvatska).

Perunovo ubijanje Velesa u prirodnoj realnosti je prestanak rasta proljetne vegetacije, vrijeme zrenja i nastanak sezone Dajboga sa ubiranjem plodova proljetnog rasta: vrijeme koševine, žetve, vrševine i nastavak za zimnicu skupljanja ostalih vremenom pridolazećih plodova.

Stara srpska vjera bila je praktična i duhovna veza čovjeka sa prirodom, sa Suncem, sa danima, mjesecima, godišnjim dobima, veza sa danima cije godine i uslovima života u tim danima, dakle veza sa postojećim, a Sunce su poistovjećivali sa nevidljivom Bogom Stvoriteljem, sa Višnjim Bogom. Hrišćanstvo nije takvo, jer ono je prekinulo sve čovjekove veze sa prirodom, prekinulo je sve životne veze sa stvarnim nebom, sa Suncem i zemljom. Hrišćanstvo zapovijeda čovjeku da se odrekne razuma, da se odrekne znanja i nauke i da

život pretvori u vjeru o Jevreju Bogočovjeku Isusu, kojeg je djevojčici u njenoj 14. godini Duhom Svetim začeo Bog lično. To je ludost, jer prkosi suštini netjelesnog Boga, jer Bog je Duh, samim tim je Bog Sveti Duh i ne postoje dva Sveta Duha.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 474.

[2] Ib. p. 468; Tome II, p. 118-120, 149-150.

[3] Ib. Tome III, p. 250.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 648.

[7] William Spurrell, A Dictionary of the Welsh Language; Carmarthen: W. Spurrell, London: H. Hugnes, 1848, p. 249.

ODAKLE POTIČE IME BALKANA

Naučili su nas da je BALKAN turska riječ, te Petar Skok kaže da je to turska riječ sa značenjem "strme planine obrasle šumom i da je u tursko doba kao oronim zamijenio antičko ime *Haimos*" [1]. Nije tako, slagali su nam kao čto nam sve lažu, jer oni preko svojih laži od Oca laži dobijaju vlast nad nama.

“BAL, lopta, visoka, uzvišena, duga, iznad, vrh, vrhovna. G. *Bal*, *Bala*, vrh, uzdizanje, gore, iznad, vrhovni, vis, vršak, vrh, na perzijskom; *Bala* na staroperzijskom je vršak, višnji, uzvišeni, visoki, uzvišenost, uzvišenje; *Belme*, visok, u perzijskom; & *Belk* znači mnogi na istom jeziku. *Abal* na hebrejskom, preveliki, prema Akvili. *Balos* na grčkom u Favorina, uzvišeni put. Balaban, visok, ogroman na turskom; *Balkan*, velika planina na istom jeziku;…” [1]

Velško BAL imenuje ono što se ističe, što strši. Time se imenuju planine sa šiljkom [2].

"Bal càn, bijeli vis, i ovo je današnje lokalno ime proslavljenog planinskog Hæmusa.” [3]

“Balkan ili drevni planinski lanac *Hæemus*, dolazi od velške riječi *‘Bal’*, visoko uzvišeni šiljak ili vrh i *‘Can’* svjetlina ili bjelina, i sl.; bukvalno ‘bijela planina’ i to je drugo ime Hæmusa, koje dolazi od ‘Hem”, granica, ili vrlo ekspresivno, granični lanac planina.” [4]

Svi lažovi mrze i odbijaju istinu, a vole, ponavljaju i šire laži, jer njihov Bog je Otac laži.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 118.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; Denbigh, Printed and pyblished by Thomas Gee, 1832, p. 147.

[3] Ib.

[4] Alexander Jones, The Cymry of '76; New York: Sheldon, Lamport & Co., 1855, pg. 56.

HRIŠĆANSTVO JE VERA NA POVERENJE

“Posmatrani ma s koje strane, dogmati se uvek javljuju kao božanske istine, koje u svakom pogledu premašaju i prevazilaze ljudski razum. Nema dogmatske istine koja se može sasvim smestiti u čahuru ljudskog ogrehovljenog razuma, te stoga nema dogmata, koji se može potpuno logički shvatiti, logički objasniti, logički obrazložiti.” [1]

Ko je osmislio dogmate: Bog ili čovek? Osmislio čovek, uža grupa sa carem bliskih o tome raspravljala, prepravljala i uobličila. Na vaseljenskom saboru još šira grupa vođa iz pokrajina i zemalja glasali i usvajali

“božanske istine”. Koji se nisu slagali i koji su na saboru glasali protiv takvih “božanskih istina”, jer oni su znali da to nije od Boga, njih su oglašavali jereticima, izgonili iz Crkve, progonili, zatvarali i ubijali.

Hiljadu i nešto godina kasnije istim metodom djeluje rad Centralnog komiteta Komunističke partije Jugoslavije i Kongresi Partije rade potpuno isto kao što su radili vaseljenski sabori.

Kao začetnik neke ideje Josip Brozu Tito (ili njegov strani gazda) prenese to svojim najbližim i najpoverljivijim članovima Centralnog komiteta, koji sve detaljno formulišu za finalno usvajanje na Kongresu KPJ i “demokratskim centralizmom” glasanjem na Kongresu usvajali. Ko je na Kongresu ili nakon Kongresa bio protiv Titove volje, prolazio je isto kao jeretik nakon crkvenog sabora: biva proglašen za klasnog neprijatelja, isključen iz Partije, progonjen, zatvaran i ubijan.

I nakon rečenog u navodu citata ispod naslova Justin Popović nastavlja:

“Pošto nam je Bog darovao blaga, kaže sveti Zlatoust, koja prevazilaze ljudsko shvatanje, On s pravom zahteva od nas veru. Svi naši najvažniji dogmati tuđi su umovanju (ερημα λογυσμων) i dostupni jedino vjeri (πιστεως εχεται μονυς).” [2]

Kroz ovakvu “božansku istinu” sprege Crkve i države svi smo prošli od 2020. i ono što je za istinu proglasio njihov iluminatski vrh, niko u ljudskim razumom nije smio u to da sumnja, a ko se protivio bio je progonjen, neki zatvarani i tučeni, neki su ubijeni.

U svom ludilu Justin Popović govori kao da Svemogući Bog ili ne zna i ne može svoje istine da objasni čoveku, te Svemogući, Sveznajući, Svemilosni i Sveljubavi Bog silom državne vlasti tera čoveka da veruje čak i u ono što čovek svojim razumom ne može da razume!? Ooo, baš je ovaj Popović umom prolupao!

Da je Bog objavio čoveku te dogmate, objavio bi ih celom ljudskom rodu, kao što je svima dao da se svi rađaju, žive i mru, kao što je svima dao jedno Sunce da ih greje, nego su ti dogmati ozvaničeni za božanske istine samo u narodima koje je Crkva mačem satrla i okupirala? Eto primer Srba i njihovog stradanja od Vatikana: milioni su Srba pobijeni zbog par dogmatskih razlika u raskoljenoj Crkvi.

Da li je Bog Srbe naučio da tako veruju, ili je Srbe vrh njihove Crkve tako naučio? Da li je Bog naučio Hrvate da onako veruju, ili je Hrvate njihovoj veri njihova Crkva naučila? Ne radi se tu o Bogu, nego o ideolozima dva vrha Crkve, koji se otimaju za vlast nad Srbima i to Srbi milionima nevinih žrtava platiše i još plaćaju. I sve zbog razlika njihovih "božanskih dogmata koje ljudski razum ne može da razumije". Svašta će đavolja sorta da izmisli, samo zlo svoje vlasti nad čovekom, ljudima, narodima i celim svijetom da opravda.

A sad da vidimo šta je VERA, šta znači ta reč, jer crkvena definicija pojma VERA u gornjim citatima izrečena tvrdnja da je VERA od Boga zapoveđena ISTINA koju su narodu vođe Crkve i države saopštili, ISTINA koju ljudski um ne može da razume, pa mora da veruje da je to istina (isto kao "istina struke i nauke" od 2020.).

U narodnom sanskritu kanarskog (kannada) jezika Dravida Indije VERA znači ISTINA, TAČNOST [3]. U velškom VERA je GWIR ili WIR i to je ČISTA TEČNOST, ETER (ETAR), ČISTOĆA; SUŠTINA ŽIVOTA; ISTINA; PRAVDA [4]. Hristijanizacijom reč GWIR, ili WIR, biva zamenjena crkvenom kovanicom CREED, koja je izvedena od latinskog CREDIT, CRĒDO [5] sa značenjem POLOŽITI SVOJU VERU U TO, IMATI POVERENJE [6]. To je sanskritsko ÇRAT, ÇRAD sa značenjem POVERENJE [7]. Kratko i jasno: CREED je KREDIT, POVERENJE i to je nešto sasvim drugo onog

što je ISTINA u značenju reči VERA.

I pratimo dalje: latinsko CRĒDO postanjem je od grčkog **χρῃδῶ** porijeklom od grčkog **χρῄζω** sa istim značenjem kao **χράω**: “dajem kao pozajmicu, dajem zajam” [8].

Iako u latinskom postoji reč VĒRUS sa značenjem ISTINITO, STVARNO, Zapadna Crkva tu reč nije uzela za garanciju “božanske istine” svojih dogmata, nego je odabrala KREDIT kroz LJUDSKO POVERENJE. Istočna crkva je uzela grčku reč PISTE (**πίστη**) sa istim značenjem kao i latinsko CREED: KREDIT, POVERENJE, OBEĆANJE [9], To grčko su u srpskom umjesto KREDIT, tj. POVERENJE, zamenili rečju VERA u ono što vrh Crkve uz podršku države saopšti da je ISTINA, dakle je i to KREDIT, POVERENJE u ljudsku reč, koja se ljudskim umom ne može razumeti, jer je to velika izrečena nebuloza i ne može se dokazati kao ISTINA, iako reč VERA znači ISTINA.

Za latinsko VĒRUS tvrde da potiče iz teutonskog [10], i kažu da je VERA indoevropska, praslavenska, sveslavenska i starocrkvenoslavenska reč [11]. VERA je stara srpska reč od osnove VER, koja se kao prosta reč sačuvala u galskom sa istim značenjem kao VIR (srpsko VIR, VIRA), VAR (srpsko VAR, VARENJE), VOR (srpsko DVOR, ZAVORANJ), VUR (srpsko VURUNA, > furuna) i sve u galskom znači BAL, tj. SUNCE [12], BOG.

VERA je ISTINA I TAČNOST i počiva na realnosti i razumu: SUNCE je VIDLJIVO I OSJEĆA SE. SUNCE JE SLIKA NEVIDLJIVOG BOGA i tu čovekovom umu ništa nema nerazumljivo: Boga Stvoritelja nemoguće je videti, to svi ljudi znaju. Ono u Bibliji napisano da su Boga neki ljudi videli, i to je VERA NA POVERENJE, ISTINA NA POVERENJE. Sledbenici Biblije veruju na poverenje u nečije reči i to je VERA NA KREDIT. Ne-

ma kredita bez interesne kamate za kreditora, a VERA kad je u pitanju, zalog za kredit je DUSA.

....

[1] *Justin Popovic, Dogmatika Pravoslavne Crkve, Knjiga I, Beograd, 1980, str. 34.*

[2] *Ib.*

[3] *William Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 884.*

[4] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; Denbigh, Printed and pyblished by Thomas Gee, 1832, p. 173.*

[5] *Charles H. Halsey, An Etymology of Latin and Greek; Boston: Published by Ginn, Heath, & Co., 1882, p. 104.*

[6] *Ib.*

[7] *Ib.*

[8] *Francis Edward Jackson Valpy, Etimological Dictionary of the Latin language; London: printed by A. J. Valpi, 1828, p. 106.*

[9] *John Groves, A Greek and English dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 468.*

[10] *Francis Edward Jackson Valpy, Ib. p.* str. 505.

[11] *Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 602.*

[12] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 468.*

ISTINA JE IZ TINA

U Jovanom jevanđelju između Pilata i Isusa vodi se dijalog:

"Onda Mu reče Pilat: Dakle si ti car?

Isus odgovori: Ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to rođen, i zato dođoh na svet da svedočim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj.

Reče Mu Pilat: Šta je istina?" (*Jovan18,37-38*)

Zaista, šta je ISTINA, odakle potiče i šta znači?

Riječ ISTINA sa,stoji se od dvije riječi: IZ TINA. Keltsko TIN je VATRA [1]:

"Najviše božanstvo je Tina; on odgovara arjanskom Zevsu i personifikacija je neba." [2]

Hetitsko TIN znači ŽIVOT [3].

TIN (TINI, TINIA, TINIJA) vrhovni je bog Rasena (Etruraca) [4]. Trag i značenje njegovog imena nalazimo u srpskoj riječi TINJATI:

"**tinjati**, -nja impf. (Vuk, subjekt *vatra*) 'slabo gorjeti, prestajali gorjeli' prema pf. stmjati se (subjekt *vatra*)." [5]

Vuk u svom Rječniku bilježi:

"TINJANJE, n. das Glimmen, ignis gliscens.
TINJATI, nja, v. impf. glimmen, glisco: tinja vatra." [6]

Riječ ISTINA je složenica od dvije riječi: **1.** IZ (prijedlog), **2.** TIN (imenica):

IZ TINA > IZTINA > ISTINA (zvučno **Z** pred bezvučnim **T** prelazi u bezvučno **S**).

ISTINA je IZ TINA, a TIN je VATRA, OGANJ, BOG:

"Ja sam za to rođen, i zato dođoh na svijet da svjedočim istinu." (*Jovan.18,37*)

ISUS je došao da svjedoči ISTINU, da svjedoči SVOG OCA (Sunce, vidljivi materijalni BOG, sin je nevidljivog

BOGA).

Neko će reći da Sunce nije Bog, nego materija! Da, ali materija, ili možda "materija", koja svojom snagom ZAČINJE, RAĐA, HRANI I OBNAVLJA ŽIVOT na Zemlji, a to može samo BOG, jer Isus reče sljedeće:

"Ja i Otac jedno smo." (*Jovan,10,30*)

"Otac koji stoji u meni on tvori djela." (*Jovan,14,1*0)

"Ja sam u Ocu i Otac je u meni." *(Jovan,14,11*)

"Ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me."

Bez Sunca nema puta (svjetlost kojom kroz život zemljom i ka nebu treba ići) i da taj put vodi u ŽIVOT (spasenje u BOGU, jer hetsko TIN je ŽIVOT).

U razgovoru sa Pilatom Isus reče da je svako ko sluša njegov glas OD ISTINE, tj. OD TINA, OD BOGA. Šta je glas Sunca? Glas Sunca je što svjetlošću i toplinom svemu na zemlji čini dobro i time svjedoči ISTINU! Duše umrlih u drugi svijet ulaze kroz Sunce.

Budi SUNCE kao Isus, svjedoči ISTINU, sjaj bližnjima, svima i svemu čemu možeš budi ISTINA, PUT I ŽIVOT!

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 419, 411.

[2] Isaac Taylor, Etruscan researches; London, Macmillan and Co., 1874, p. 132.

[3] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language; New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, p. 302.

[4] Massimo Pallottino, The Etruscans, Indiana University Press 1975 edition; published by Ulrico Hoepli, Milan, 1942.

[5] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 472.

[6] Vuk S. Karadžić, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima, Beč, 1818, str. 763.

DREVNI LAKAT, NJEGOV IZVOR I DUŽINA

"Dugo se pokazalo da je pokušaj da se dođe do vrijednosti drevne mjere lakta bio uzaludan, osim u pogledu približnog iznosa njegove stvarne dužine; odnosno izvor njegovog nastanka ostao je misterija. Prikupljajući neke od rezultata o utvrđivanju dužine ovog lakta, u '*Israelite*' i u '*Ancent of Days',* autor kaže:

'Dugo se tražila vrijednost staroegipatskog lakta, sa sljedećim rezultatima:

iz Elefantine, 20.625 inči = 1.7187 + stopa,
iz Memfisa, 20.47291 inči = 1.70607 + stopa,
iz Turina, 20.57869 inči = 1.71489 + stopa,
drugi, 20.61806 inči = 1.71817 + stopa,
drugi, 20.65843 inči = 1.72153 + stopa,
drugi (Karnak) 20.650 inči = 1.7208 + stopa,
Sir Isaak Newton 20.604 inči = 1.717 + stopa,

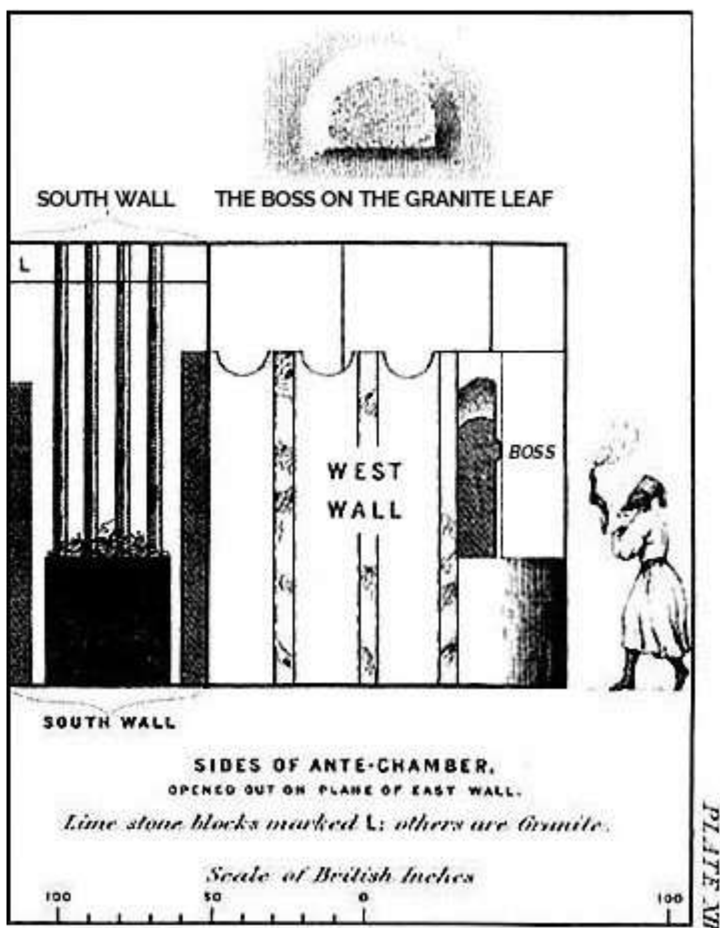
Najvažnije, kako je utvrdio Seyffarth, na mjerama francuske ekspedicije iz 1799. je 20.61113988 = 1.71759 stopa.

Ovi rezultati su tačno preuzeti od različitih autora. Njihova blizina istini dovoljna je da pokaže da je savršeno određivanje ove vrijednosti lakta postignuto u vrlo uskim granicama; zapravo, toliko usko da se mogu razumno polagati male nade u daljnju korekciju, osim ako se na neki način ne naleti na sam osnovni princip iz kojeg je izvedena brojčana vrijednost lakta." [1]

Navešćemo još neke približne dužine ovog lakta:

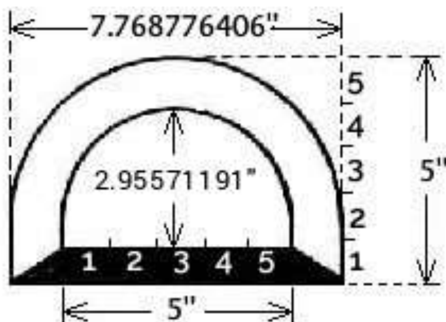
"Biblija ………………….. 21.8 inči

Egipat 2650 st. e. …........ 20.6 inči
Vavilon 1500 st.e ……….. 20.9 inči
Asirijski 700 st.e. ……..…. 21.6 inči
Jerusalim 1. n.e. ……….. 20.6 inči
Drudi Eng. 1 n.e. ……….. 20.4 inči
Crna, Arabija 800 n.e. ….. 21.3 inči
Meksiko – Asteci ……….. 20.7 inči
Drevna Kina ……………… 20.9 inči
Drevna Grčka ……… ….... 18.2 inči
Engleska …………..……… 18 inči” [2]

Ovaj lakat neki zovu “kraljevski lakat”, neki “profani” ili “svjetovni lakat”, a osnovni princip, ono što je poslužilo kao izvor iz kojeg je izvedena dužina ovog lakta, kažu da je nepoznat nauci, dakle nedostaje im nešto što je materijalno, opipljivo. Ima i to i eno ga u Portalu pred Kraljevom odajom u Velikoj piramidi: simbol našeg podnebesja, ispupčenje na granitnoj ploči iznad prolaza u Portalu, tkz. “Boss” (*slika na 126, 127. str.*).

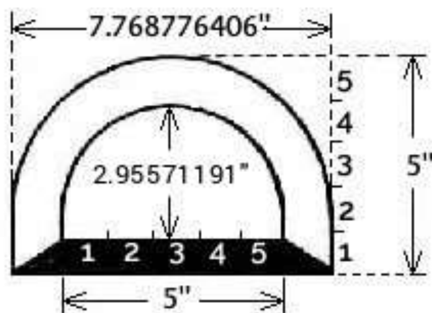

Simbol našeg svijeta, simbol podnebesja i zemlje u Portalu ispred Kraljeve odaje u Velikoj Piramidi.

“Ovo ispupčenje, kojeg su teoretičari toliko izvikali, samo je vrlo grubo ispupčenje, poput bezbroj drugih koja se mogu vidjeti; ostavljeni originalno radi podizanja blokova. Kada je objekat bio gotov, ova ispupčenja

su odbačena (pokupio sam jedno između gomile otpada u Gizi) a njegovo mjesto izbrušeno je i uglačano kao i ostatak kamena. Samo u nevažnim dijelovima ostaju netaknuti. Ovo ispupčenje na ploči je vrlo loše uobličeno, između 4.7 i 5.2 široko, i između 3.3 i 3.5 visoko na njegovoj vanjskoj strani; na svom spoju sa blokom još je manje uobličeno i može se računati na bilo šta između 7.2 i 8.2 širine i 5.6 do 6.6 visine." [3]

Ispupčenje je samo 2.5 cm debelo, te tvrdnja da je ispupčenje služilo da se ispod njega postavi uže za podizanje i nošenje granitnog bloka zaista nema smisla. Citirani autor je Flinders Petrie (1853 - 1942), jedan od najcjenjenijih zvaničnih britanskih i svjetskih egiptologa, kojeg su njegovi poslodavci poslali u Gizu da opovrgne dotadašnje nalaze i piramidologa, prvenstveno Piazzi Smyth-a (1819 - 1900) velikog matematičara, vrsnog astronoma i direktora Škotske Kraljevske opservatorije u Edinburgu.

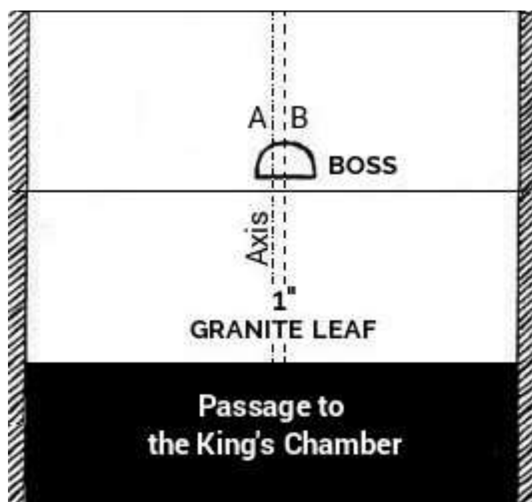
Skoro polukružno ispupčenje na granitnoj ploči u Portalu baznom poliranom stranom dugo je pet inči:

"Ali šta je tu, u portalu, podijeljeno na pet?" 'Sveti, ili Velike piramide vlastiti naučni lakat,' odgovara Captan Tracey; jer je ovdje tako podijeljeno u obliku ovog uočljivog *ispupčenja* na granitnoj ploči, i široko je samo pet inči. I dalje, taj peti dio tog lakta Velike piramide simboličnog oblika pred našim se očima ponovo dijeli na

pet; jer debljina ovog naglašenog ispupčenja je 1/5 njegove širine. Dakle, imate podjelu neobičnog Piramidinog lakta na 5 x 5 inči." [4]

Jedan Piramidin sveti lakat ima 25 inči ili 63,5 cm, a ovdje je tema Kraljevski ili svjetovni lakat dužine između 18 - 20.9 inči, njegova 100%-tna tačna dužina i njegov neutvrđeni originalni izvor, a taj izvor je upisan na simbolu podnebesja u Portalu Kraljeve odaje u Piramidi:

"Onda smo izmjerili ispupčenje i otkrili da strši iz njegovog kamena *jedan inč*; i da je udaljeno od središta širine njegovog kamena tačno *jedan inč*; mjere koje potvrđuju prethodne mjere." [5]

Granitna ploča (granite leaf, en.) i simbol zemlje (boss, en.).

Za očekivati je da se ispupčeni simbol (*boss*, en.) nalazi na sredini ploče, jer sredina ploče nije samo sredina Portala, nego je osa Piramidinog ulaza, osa prolaza kroz uzlazni kanal ka Velikoj galeriji, osa Galerije i Portala i osa ulaza u Kraljevu odaju. Ali nije tako: od ove ose (*Axis*, pravac **A**) znak je tačno jedan inč pomjeren zapadno (pravac **B*)***. Time je genijalni arhitekta Velike

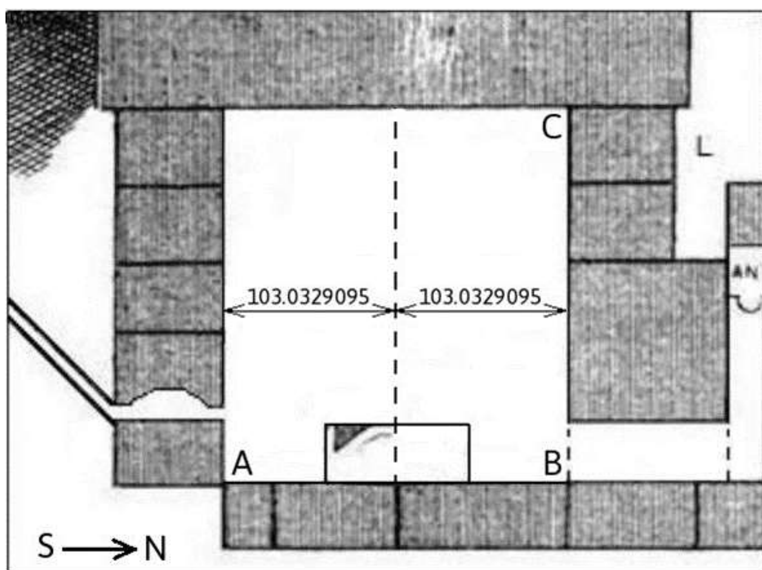
piramide računao na moć zapažanja i inteligenciju ljudi i da će razumjeti svrhu mjera ovog znaka i razlog zašto nije na sredini glavne ose, nego je pomjeren jedan inč (razmak **A-B**). Arhitekta je takođe računao na dekodiranje ostalih mjera ovog simbola, jer i ostale mjere potkrepljuju i svjedoče svrhu postavljanja ovog znaka. Drevni masoni znali su značenje ovog simbola, a danas to znaju neki stepeni moderne masonerije i prikazuju ga kao privjeske ženskih božanstava, dok masoni vrha Crkve slikaju ga znad Marijinog čela.

Simbol podnebesja, simbol našeg neba i našeg zemaljskog svijeta iz Portala Kraljeve odaje u Piramidi na ruci je tračkog Sabazijusa, kao privjesak ženskog božanstva i na čeonom dijelu Marijine marame.

Dakle: 1 sveti lakat = 25 inči, tj. 5 x 5 inči = 63.5 cm.

Prva Piramidina baza po krečnjačkoj podlozi brda Gize duga je 365.242 sveta lakta, za svaki dan godine dužina jednog svetog lakta.Tako je riješen problem porijekla 1 inča, a sad da riješimo problem porijekla kraljevskog lakta i njegove 100% tačne dužine, koja kroz istoriju do danas kruži po svijetu oko 20.6 inči.

Kraljeva odaja u Velikoj piramidi.

Dužina Kraljeve odaje iznosi 412.1316378 inči, a širina (**A-B**) je polovina njene dužine: 206.0658189 inči:

206.0658189 : 10 = **20.60658189** inči = 1.717215158 stopa = 52.340718 cm = **1 kraljevski lakat**. Simbol zemlje u Portalu i širina Kraljeve odaje osnovni su princip iz kojeg je izvedena brojčana vrijednost svjetskog i egipatskog kraljevskog ili profanog lakta. I evo mala provjera sa brojem dužine jedne tropske godine:

a) 365.242 : 20.60658189 = 17.72453102

b) 17.72453102^2= 314,159 = **100 Pi**

Vanjska bazna dužina simbola je oko 8 inči, sa srednja dužina 7.768776406 inči = 19.73269207 cm. Po jednom od Piramidinih kodova dužina vremena može se kodirati u mjerama dužine (i obratno) tako što je 1 dan = 2.466586509 cm:

a) 19.73269207 : 2.466586509 = 8 dana,

b) 365.242 : 8 = 45.65525 dana = ½ godišnjeg doba (kolo vremena sa osam podioka).

Vertikalna visina poliranog dijela iznad bazne dužine od 5 inči je oko 3 inča:

a) 2.95571191 inči = 7.507508251 cm = 3.043683335 dana;

b) 3.043683335 x 12 = 36.5242 dana = 1/10 godine.

....

[1] J. Ralston Skinner, Key to the Hebrew-Egyptian Mystery in the Source of Measures; Second edition; Cincinnati: Robert Clarke & Co., 1894,.p. 47-48.

*[2] Thomas J. Glover, Pocket Refeference Book, Second edition, Sequoia Publishing, Inc., Littleton, Colorado, 1994, p. 216. ISBN 1-885071-00-*0

[3] Flinders Petrie, The Pyramids and Temples of Gizeh; London: Field & Tuer; Simpkin, Marshall & Co.; Hamilton: Adams & Co.; New York: Scribner & Welford, 1883, p. 78.

[4] Piazzy Smyth, Our Inheritance in the Great Pyramid, Third Edition; London: Daldy, Isbister & Co., 1877, p. 186.

[5] Ib. p. 189.

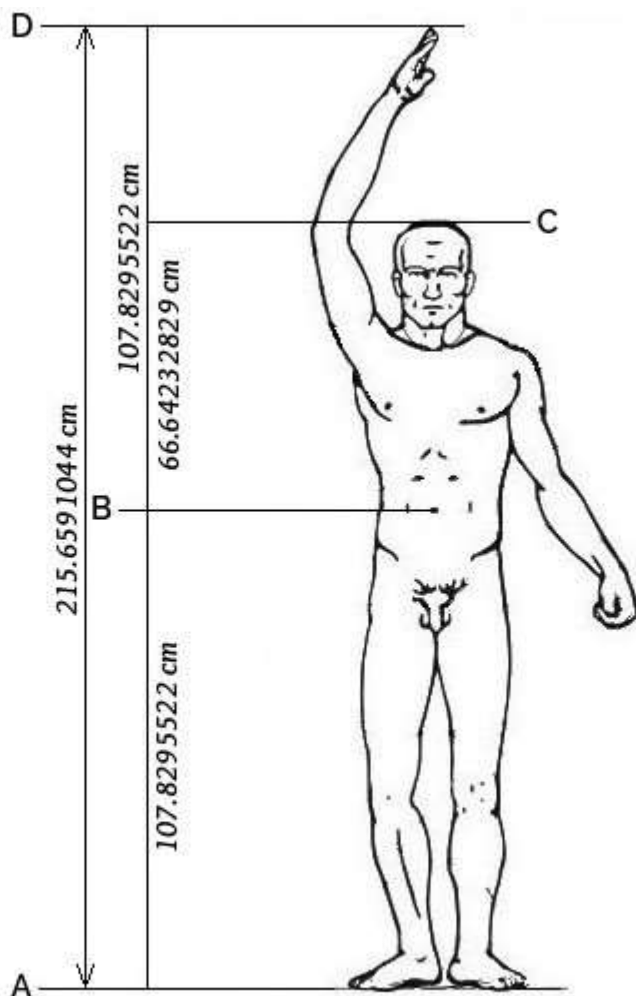
KRALJEVSKI LAKAT I ZDJELA IZ VARNE

Pozlaćena keramička posuda iz tumulusa u Varni prečnika jedan kraljevski lakat (Arheološki muzej Varna, Bugarska).

U jednom od tumulusa nekropole u Varni nalaze se i zlatnim nakitom ukrašene kosti biblijskog Tubala, sina Kainovog, unuka Adamovog i prvog kovača na zemlji. U grobu br. 4 pronađena je oveća keramička zdjela ukrašena pozlatom i crnom bojom islikanim kolom vremena sa četiri kraka uz koje stoje solarni simboli **ᒋ**, plameni jezici, jezici Sunca. Ono što je najinteresantnije za ovu posudu je dužina njenog prečnika na okruglom vrhu. Prečnik je dug 52.340718 cm = 20.60658189 inči.

KRALJEVSKI LAKAT, ČOVJEK I PIRAMIDA

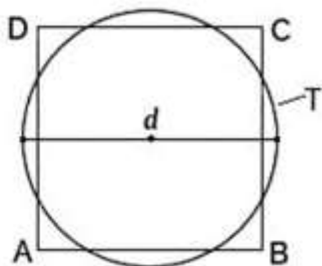
1 kraljevski lakat = 20.60658189 inči = 52.340718 cm

52.340718 x 1.273240621 = 66.64232829 cm

66.64232829 x 1.618033988 =107.8295522 cm

- 1 kraljevski lakat = 20.60658189 inči = 52.340718 cm,
- ugao uspona Piramidinih strana = 51.85399754°,
- tangens 51.85399754 = 1.273240621
- broj Fi = 1.618033988

a) 52.340718 x 1.273240621 = 66.64232829 cm = BC,
b) 66.64232829 x 1.618033988 = 107.8295522 cm = = AB,
c) 107.8295522 x 2 = 215.6591044 cm = AD = obim kruga **T** (*slika ispod*),

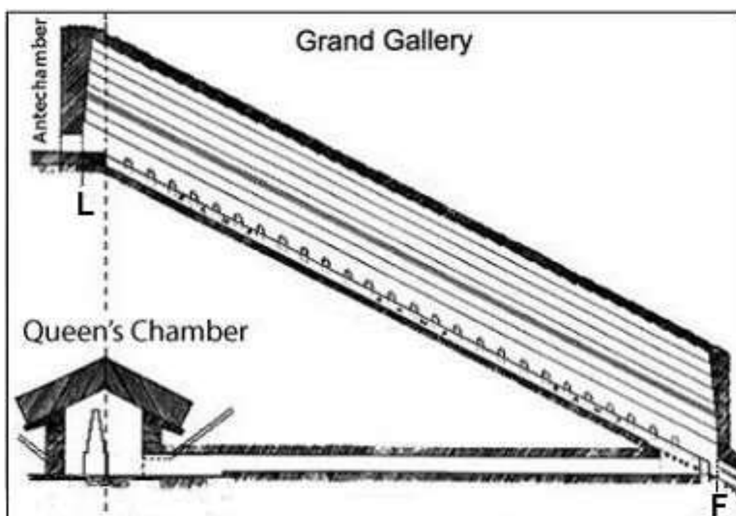

d) d = 68.64648297 cm,
e) površina kruga T = 3701.05976 cm² = površina kvadrata ABCDA,
f) AB = BC = CD = DA = 60.83633585 cm.

<u>Zaključak:</u>

60.83633585 : 1.273240621 = 47.78070606 cm

47.78070606 x 100 = 4778.070606 cm = 1881.13016 inči = FL = dužina podne linije Velike galerije.

ZEMLJA, SOL. HRAM I KRALJEVSKI LAKAT

Dužina Zemljinog ekvatora: 40 077.27418 km.

• 1 kraljevski lakat = 52.340718 cm = 20.60658189 inči,
• dužina Zemljinog ekvatora = 40 077.27418 km,
• 40 077.27418 km = 1 577 845 440 inči.

Mjere Solomonovog hrama u svetim laktima:

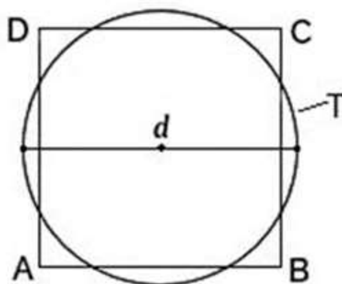
• visina portala: **120**
• dužina hrama: **60**
• visina hrama: **30**
• širina hrama: **20**

a) 1 577 845 440 : 120 = 13 148 712
b) 13 148 712 : 60 = 219 145.2
c) 219 145.2 : 30 = 7304.840001
d) 7304.840001 : 20 = 365.242

• 365.242 : 20.60658189 = 17.72453103
• 17.72453103 : 10 = 1.772453103
• $\mathbf{1.772453103^2}$ = **3.14159** = **Pi**

• 20.60658189 : 17.72453103 = 11,62602376
• 11,62602376 x 3.14159 = 36.5242

Dužina Piramidine baze = 9131.05 inči:
9131.05 : 36.5242 = 250

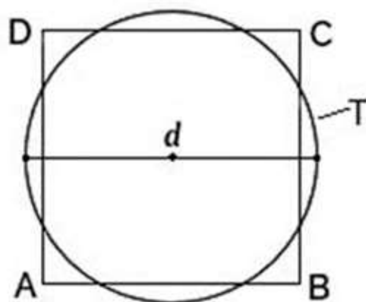
• AB = 52.340718 = 20.60568189 cm = 1 kraljevski lakat,
• površina kvadrata ABCDA = 2739.550761 cm² = površina kruga T,
• poluprečnik kruga T = 29.53010036 cm = 500-ti dio visine Velike piramida (visina je 147.6505019 m),
• prečnik kruga T = 59.06020072
• obim kruga T = 185,542936 cm = 125-ti dio dužine Piramidine baze,
• 185,542936 cm x 1000 = 1.85542936 km:

Ako bi se nešto kretalo brzinom 1.85542936 km/s, za 21 600 sek. (360 min. = 6 h) prešlo bi 40 077.27418 km = dužina Zemljinog ekvatora.

KRALJEVSKI LAKAT I BROJ 10

*Hebrejsko "jod" znači "vatra", "plamen", a brojna vrijednost slova "jod" = 10 (trougao je simbol Boga). Grčko slovo "jota" (**I**) = 10. Na Justinijanovom novcu dvije zvijezde su Poluks i Kastor, slovo **I** je 10 =*
= Sunce ljetnog solsticija = nevidljivi Bog.

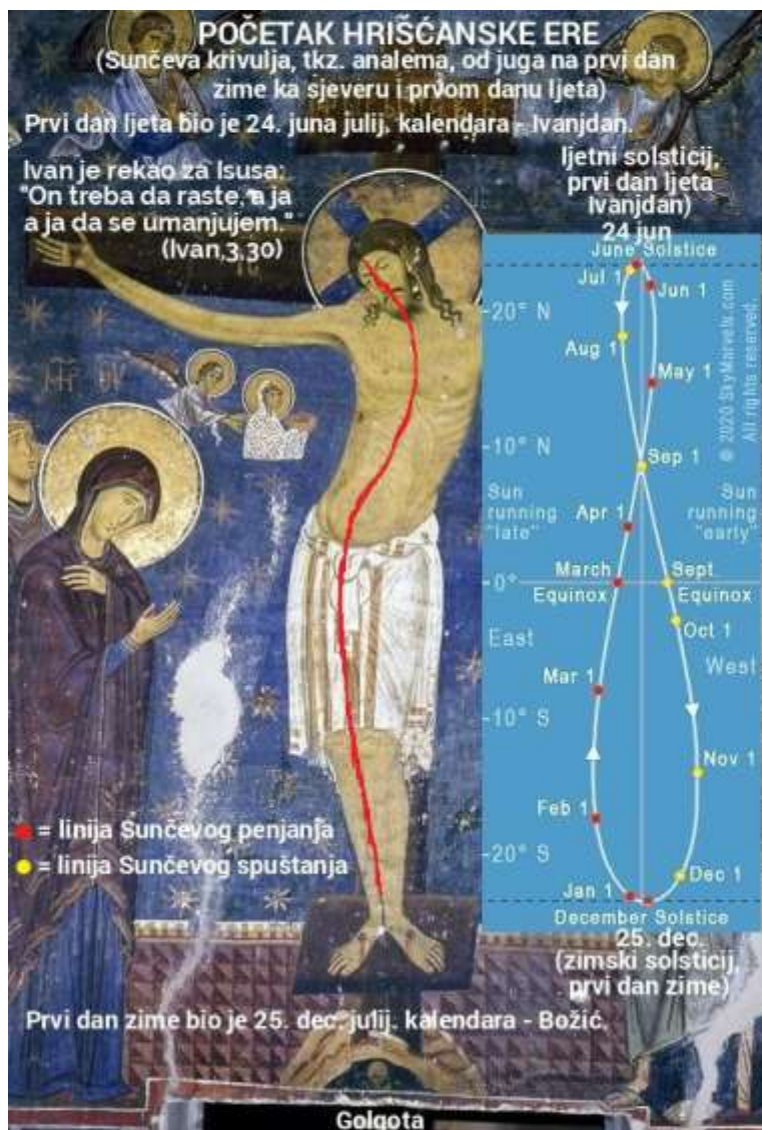
- Obim kruga **T** = 3.14159 jedinica (dana) = broj Pi,
- prečnik kruga (d) = 1 (dan),
- površina **T** = 0.7853975 kvadratnih jedinica (dana) = = površina kvadrata ABCDA,
- **A-B** = 0.886226771 jedinica (dana

Broj kraljevskog lakta: 20.60658189 (inči):

a) (20.60658189 x 0.886226771) x **10** = 182.621

b) 182.621 x 2 = 365.242 = broj dana 1 godine.

ISUSOVO TIJELO - POLOVINA ANALEMA SUNCA

Isusovo tijelo na krstu isto je liniji Sunčeve analeme, Sunčevog uspona od juga na prvi dan zime do prvog dana ljeta. Ivan Krstitelj je rekao za Isusa: "On treba da raste, a ja da se umanjujem." (Ivan,30,31)

SVETI HRISTOFOR I ASTRONOMIJA

Iza mnogih biblijskih priča kriju se prava značenja iz svijeta kako zemmaljskog tako i nebeskog, dakle su mnoge biblijske priče maske preko istine i nečije laži, a istina je sakrivena iza toga i odgovara istini. Tako rade sva tajna društva, tako je Isus radio, tako su radili apostoli i tako rade arhijereji iz vrha Crkve kroz milenijume i tako rade danas.

Lažive priče za narod masoni nazivaju egzoterijom, a onaj pravi, sakriveni smisao, nazivaju ezoterijom. Tako lakovjerni ljudi misli da je Biblija ono što oni u svom neznanju misle da jest, a Biblija je samo jedna egzoterijska, tj. laživa priča o ezoterijskim istinitim znanjima. Primjer egzoterijske laži i ezoterije istine je crkvena narodu laživa priča o svetom Hristoforu.

Za svetog Hristofora govore da je živio u trećem vijeku i kažu da je bio divovskog rasta i da je imao pseću glavu. Ko može dokazati da je postojao taj i takav čovjek, a nigde traga zapisanog o njemu nema? Zato lažovi iz vrha Crkve svoju laž uviju u prevaru svog "svetog predanja" i spretno se prilagođavaju vremenu i sve

češće izraz “sveto predanje” zamjenjuju terminom “legenda”. Tako “legenda” pripovijeda da je Hristofor na ramenima prenio malog, ali vrlo teškog Isusa preko velike rijeke i po tome je nazvan HRISTOV NOSAČ, na grčkom HRISTOFOROS (Χριστόφορος).

Lakovjerni ljudi ne koriste razum, lakovjerni ljudi su maloumne kao ovce, jer razumni čovjek bi zapitao:

"Čekaj malo, vladiko, čekaj malo! Po tvojoj tvrdnji Isus je Bog, kako može biti da Bog, bio mali ili veliki, ne može preko rijeke, a piše u Pismu da je hodao po vodi Galilejskog jezera?"

Ali vladika zna da čovjek kad jednom u veliku nebuloznu laž zagrize i proguta, teško da se više ikad može vrati izvoru Istine i skoro zauvijek ostaje rob laži, tj. rob njegov, vla-dikin.

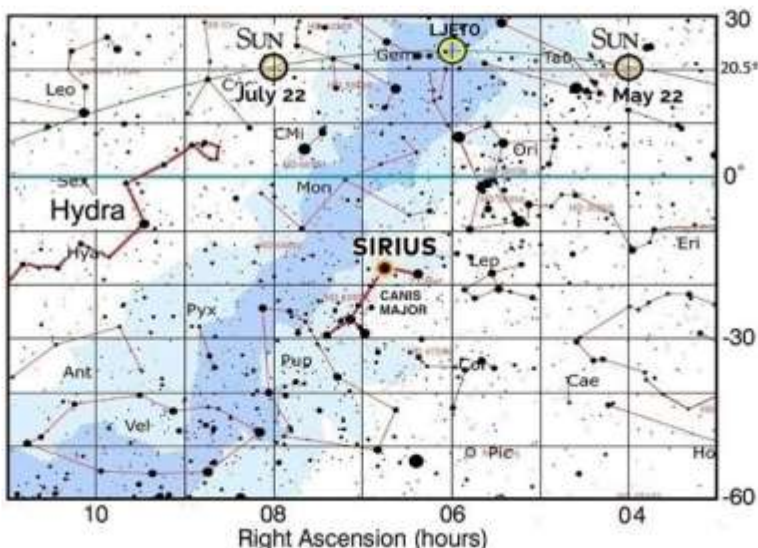
U srpskoj ikonografiji Crkva prikazuje Hristofora sa sa psećom glavom. Otkud čovjek sa psećo glavom? I opet bi onaj razumni čovjek zapitao:

"Stani, vladiko, čekaj! Nije li Bog stvorio čovjeka po svom liku i evo niko od nas nema pseću glavu, niti je ikada iko vidio čovjeka sa takvom glavom! Koji je to bog po svom liku stvorio tog Hristofora sa psećom glavom?"

Ali, vladika zna da robovi laži ne koriste razum i ne tragaju za istinom, zna da su kao stado i da će povjerovati u bilo kakakvu nebulozu koju im on manipulator u ime Božje ispriča.

Nego, šta se krije iza laži priče o Hristoforu i malom Isusu kojeg Hristofor prenosi preko velike rijeke? Da bismo to dokučili, treba da znamo da su Crkvu osnovali judejski masoni, dakle oni koji su imali tajno znanje i znanje koristili kao sredstvo dobijanja vlasti nad ljudima. I malo po malo dobijali su vlast i za 270 godina propovijedanja egzoterijskih priča o Isusu judejsko tajno društvo preko Crkve postaje jedina državna religija

cijelog Rimskog carstva. To je istorijski događaj svjetskog značaja i od tada od Crkve po cijelom svijetu počinje u krvlju gasenje svih dotadasnjih nejudejskih religija.

Mliječni put je "velika rijeka" preko koje div Hristofor, tj. Orion, prenosi malog Isusa, tj. Sunce.

I kad je judejsko tajno društvo preko Crkve zavladalo Rimskim carstvom, šta biva? Biva isto kao i danas u politici: na sve važne državne funkcije vladajuća stranka postavlja svoje članove smjenjujući članove opozicione stranke. Tih godina sve guzonje i prdonje na visokim državnim funkcijama Rimskog carstva pobojali su se za svoje pozicije i prelaze u vladajuću stranku, tj. u hrišćanstvo. Tako članovi iz vrha rimskog mitraističkog kulta prelaze u Crkvu i od vremena cara Konstantina u znanje judejskog tajnog društvu u vrhu Crkve dospijeva ezoterijsko znanje mitaizma, među kojima je i znaje pretvoreno u egzoterlijsku laž o svetom Hristoforu sa psećom glavom.

Reljef na stećku u Barevištu kod Lištice u Hercegovini (Šefik Bešlagić, Stećci – kultura i umjetnost, Veselin Masleša, Sarajevo, 1982, str. 332).

Godine 2016. obradio sam ovu temu u e-knjizi “Vrata vremena” i tada je u crkvenom kalendaru Dan sv. Hristofora bio upisan na 2. maj (19. april julijanskog),a danas vidim da je datum pomjeren na 22. maj gregorijanskog (9. maj julij.). To je očigledni dokaz da crkveni masoni povremeno vrše izmjene kalendara prema potrebama novonastalih prilika,a da ne poštuju kanone Vaseljenskih sabora, to je svima jasno..

Na jednom reljefnom prikazu na srednjovijekovnom stećku krstjana dvovjeraca prikazan je sv. Hristofor i po prehrišanskoj simbolici i po crkvenom “svetom predanju”. Po prehrišćanskoj simbolici prikazan je kopljanik (Sunce) kako lovi jelena (Oriona) i pas tjuri za jelenom.

U srpskoj narodnoj tradiciji SIRIUS je PASJA ZVIJEZDA. Latinsko CANIS je PAS, a latinsko CANIS MAJOR je sazviježđe u kojem je SIRIUS, sazviježđe VELIKI PAS. Drevni narodi su znali da pred ljeto Sirius

nestaje na zapadu večernjeg neba i da se oko 70 dana kasnije pojavljuje na istoku prije izlaska Sunca. Ovo vrijeme između nestanka Siri-usa na zapadu i njegove pojave na jutarnjem nebu is-toka Srbi su zvali PASJI DANI.

Latinsko CYNOCEPHALUS znači PSOGLAV. Vrijeme kad na nebu nema sazviježđa VELIKOG PSA je vrijeme kad zadnjeg mjeseca proljeća Sunce i ulazi u prvi mjesec ljeta i za to vrijeme prelazi preko nebeskog meridijana u Mliječnom putu. To vrijeme ukriveno je u liku divovskog PSOGLAVOG Hristofora iza kojeg se krije sazviježđe diva, orijaša ORIONA, jer se tada ni Orion ne vidi, Sunce je iznad Oriona, te liči kao da Orion nosi Sunce, odnosno “Hristofor nosi Hrista”.

Kad se neka laž Crkve otkrije, lažovi mijenjaju taktiku, te da bi prikrili istinu o Pasjim danima, pomjerili su Hristoforov dan sa 2. maja na 22. maj, ali su opet sve podesili po astronomiji i sad je Dan sv. Hristofora podešen po crkvenom kalendaru sa početka hrišćanske ere i nalazi se tačno na sredini između Blagovijesti i Ivanjdana, jer je početkom hrišćanske ere na Blagovijesti bio prvi dan proljeća, a na Ivanjdan prvi dan ljeta.

Znanje i lukava vještina prilagođavanja crkvenih laži zahtjevima vremena učinili su da Crkva, kao ustanova laži, opstane i manipuliše čovjekovim razumom skoro dvije hiljade godina i sad smo tu gdje jesmo i svi znate gdje smo.

TRIBAL, BOG TRIBALA

Na kamenom reljefu je troglavi Tribal sa dvosjeklom sjekirom*, labarisom* ili l*abrisom* (*zavjetna ploča, 2-3 v., Plovdiv, Bugarska*). To je BAL (SUNCE) sa tri glave, keltski TROG, kod Slovena TRIGLAV. TRIBAL je BOG LJETNOG SOLSTICIJA, tribalsko Sveto Trojstvo:

TRI + BAL > TRIBAL > TRIBALI = SRBI.

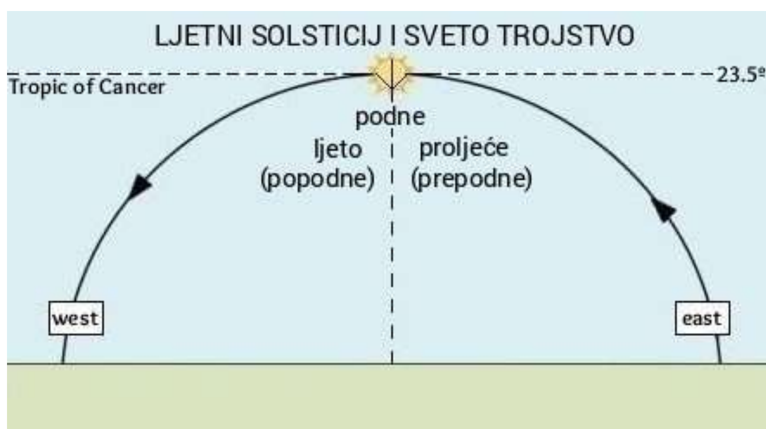
U dnu ploče vidljiv je dio natpisa: ΕΙϹΥΝΓΕΝΙΑ...

U natpisu EISUNGENIA tri su galske, tj. tri brigijske,

odnosno tračanske, ilirske ili tribalske riječi:

• EIS = GRUPA [1]
• UN = JEDAN; VATRA [2]
• GENI = IZVOR; ROĐENJE; UZROK RASTA; RAST [3]

Po ovim riječima, koje su i oblikom i značenjem slične grčkim riječima, EISUNGENIA znači JEDNOG VATRE IZVORIŠTA DRUŽINA .

To je SUNCE DUGODNEVICE, sunce prvog dana ljeta. Jedna glava je Sunce u prepodnevnim satima proljeća, druga je Sunce u popodnevnom dijelu dana ljeta, u sredini dana je VIŠNJI BOG, tračanski BOG DRŽALAC, SABAZIOS, SAVAZIOS (grčki: Σαβάζιος).

U imenu SAVAZIOS je galsko, tj. tračansko, ilirsko ili srpsko SAV sa srpskim značenjem PUN, POTPUN, SAVRŠEN i sa galskim značenjima TOK (vrijeme); VIS, VRH; IZVOR [4]. Galsko SAV i SAB znače isto je što i SEV, SIV, SOV, SUV sa smislom BAL, tj. SUNCE [5], sanskrit SAVA [6]. I gle:

a) SEV > SEVS > ZEVS,
b) SIV > ZIV > ŽIV > ŽIVA = ATINA,
c) SOV > SOVA > SOVET = SAVET,

d) SUV > SUVA > SUVARAK

Od SAV postanjem je ŠAV (RUB, IVICA, IVAN, IVO). Taj ŠAV je krajnja linija sjevernog neba koju Sunce dosegne jednom u godini na ljetni solsticij (23.5º iznad nebeskog ekvatora). Sanskritsko ŚAV je PREOKRET, PROMJENA [7], jer na ljetni solsticij nastaje preokret vremena: Sunce počinje da se spušta ka jugu i dan kraća.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 535.

[2] Ib. Tome III, p. 472

[3] Ib. Tome II, p. 632.

[4] Ib. Tome III, p. 337.

[5] Ib. p. 337, 327.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1190.

[7] Ib. p. 1059.

PET I PETKA

Početkom hrišćanske ere dugodnevnica sa prvim danom ljeta padala je na IVANJDAN, 24. juna julijanskog (danas 7. jula greg.) kalendara. Od tog dana do PETROVDANA ima PET DANA, tj. PETROVDAN je PETI dan ili PETĀR, PETO SUNCE od IVANJDANA. PETAK je bio PETKA, a PETI DAN iza dugodnevnice bio je PETĀR i tu je Crkva ubacila svog apostola PETRA.

Nedjelja prehrišćanskog kalendara imala je PET, a ne sedam dana, te je Srbima starovjercima i krstjanima PETAK bio NERADNI PRAZNIČNI DAN, kao nedjelja hrišćanima.

Od čega je postala riječ PET od koje su izvedene mnoge srpske riječi, šta je njen korijen i šta je njegovo primarno značenje?

Ako glasno da izgovaramo PET, ovo **E** je dugo, razvuceno, istegnuto: PĒT. Zašto je u PET, glas E dug? Gle:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju." (*Postanje, 1,1*)

Nebo je prvi svijet, duhovna dimenzija, duhovni svijet besmrtnih bogova i duša. Zemlja je drugi svijet, svijet dimenzije naše fizičke materije. I evo šta bi u početku:

"A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (Postanje, 1, 2)

Nas svijet postoji u vidu VODE, a iznad VODE je BOG DUH, dvoje su njih i ne vide u bilo kakvom obliku. Niti se vidi BOG, niti se vidi VODA. BOG je DUH, VODA je IZVOR MATERIJA NAŠEG SVIJETA. BOG je MUŠKO, VODA je ŽENSKO i sami su, ne vide se, u mraku su. I šta bi? Od njih dvoje rodi se svjetlost:

"I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (*Postanje,1,3*)

Od BOGA OCA i MATERE VODE postade SVJETLO, dijete se rodi i VIDI SE, vaseljna svijetli. A kakve veze sve ovo ima sa riječju PET? Ima, ima, sad ćemo vidjeti i obratimo pažnju na riječ BI:

"I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost."

BI > BIT > BIĆE = ŽIVOT

Koje slovo je PRVO u azbuci, prvi znak PRVOG GLASA? Prvo je slovo **A** i ono je **AZ** ili **AS** i znači PRVI.

BOG za sebe kaza:

“Ja jesam onaj što jest.” (*Izlazak,3,14*)

Slovo A je na početku azbuke i znači AZ, AS, tj. JA, JESAM, BIVAM, POSTOJIM. To je BIT, osnova u BIT je BI, BI je ŽIVOT, BI je BOG: “I bi svjetlost.”

Biblijska alegorija u kojoj iz plamtećeg nesagorijevajućeg žbuna Bog govori Mojsiju, samo je ukrivena tada već postojeća ideja o Bogu, šta je Bog i kakav je Bog: BOG JE OGANJ, BOG JEST OGANJ, BOG je OGANJ, BI, SUŠTINA POSTOJANJA, BIT, BIĆE i to je AZ ili AS. Sanskritsko AṢ znači KRETATI SE, IĆI; SJATI; PRIMATI ILI DAVATI [1].

“A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom.” (Postanje, 1, 2)

Tama je crna, noć je CRNA. Galsko BE znači NOĆ [2], galsko BE znači ŽENA [3], galsko BE znači DVA, DVOJE [4], galsko BE znači DIV [5] i to na galskom znači VODA [6]. Kod drevnih Srba DIV je značilo BOG, u latinskom DIVUS znači BOG, u galskom BOG je DIU [7], sanskritsko DIV, DÍU znači NEBO; SJAJ; BOŽANSTVO, OTAC [8]. Velško DIW znači SAVRŠENSTVO; SVE [9], a velško DEW, DEU znači BOG [10]. U gaeliku DIS znači BOG [11]. Korijen DI u srpskom je DIS, DISANJE, ŽIVOT. U gaeliku BE znači ŽIVOT, ŽENA, NOĆ [12], a BI znači BIT, BITAK, BIĆE, JEST, BITIŠE[13]. I vidimo da su ovdje korijeni DI i DE istog značenja i vidimo da su BI i BE takođe istog značenja i tu se samo radi o ekavskim i ikavskim oblicima, baš kao u srpskom ikavsko DIV, DIVA, DIVICA i ekavsko DEV (u broju devet), DEVA, DEVICA. Tako je i sa BI i BE:

a) BI > BIT > BIĆE = ŽIVOT = BOG;

b) BE > BE > BES = VATRA = BOG = ŽIVOT

Ime egipatskog boga BES znači VATRA, GORENJE [14]. Zna se da je kult BESA u Egipat stigao iz Trakije i BES je tračanska riječ preostala u srpsko BES, gnjev. Korniško BEN je GLAVA [15], galsko BEN je GLAVA, POGLAVAR [16], galsko BER je IZVORIŠTE [17]; ljepota [18], BERV, BERVI je KLJUČANJE [19]. Galsko BES znači OKRUGLO; SUNCE [20], galsko BER je BAL, SUNCE [21].

Korniško BÊS [22] i galsko BES znače PRST [23]. Korniško BES takođe znači SVIJET [24]. I bretonsko BES ima dva značenja: PRST i SVET (svijet) [25].

U galskom BET ili BED je SVET (svijet) [26]. Galsko BET znači isto kao i galsko PET [27], koje je isto galskom PAT, PIT, POT, PUT sa značenjem SUNCE [28], isto galskom VET [29], koje je isto riječima VAT, VIT, VOT, VUT i sve znači BAL, tj. SUNCE [30].

A sad da sa podsjetimo na pitanje sa početka teme: od čega je postala brojna imenica PET i zašto je ono **E** u PET dugog izgovora? Biblija kaže:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju.A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (Postanje, 1, 1-2)

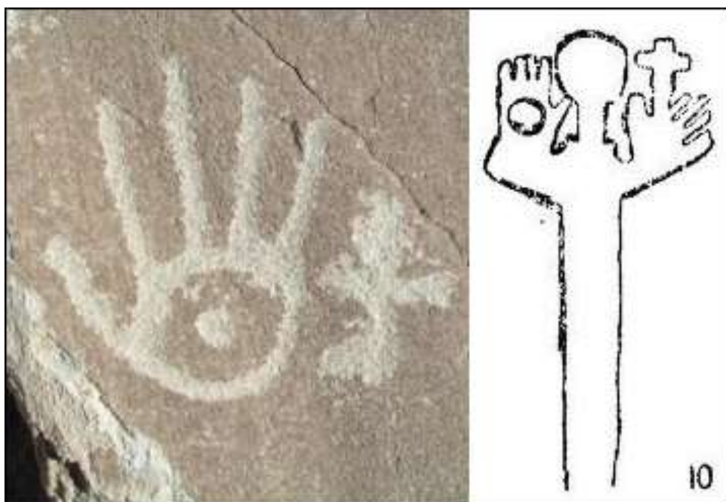
Rekli smo da galsko BE znači DVA, DVOJE i našli smo da su BI i BE sinonimi i da BE znači VATRA. Tako bi prelaskom **B** u **P** od BET moglo postati PET, ali tu bi bilo samo jedno kratko **E**, dok je **E** u PET dugo.

Pratimo sad ovo: velško ED znači RAD, KRETANJE, BRZINA [31]. Velško ETH je KREČUĆE [32].

Bretonsko EDN je JEDAN [33], galsko ED je PLODNOST, RAĐAJUĆE, OBILJE [34], galsko ED ili EDA je VODA [35] i to je crni ETAR, ETER. ET u ETAR i ETER postanjem je od ED i evo od čega je postala riječ PET:

BE + ED > BEED > BĒD > PĒT

Tu dva **E** iz dvije osnove i zato je E u PET dugo. BE je BOG, ED je VODA, ETAR i od njih je BED ili BET i to na galskom znači SVET (svijet), a prvo na SVETU što je u tami postalo vidljivo je SVETLOST, SUNCE.

Otvoreni dlan je simbol Sunca, znak ljetnog solsticija, znak mira i blagoslova (petroglif, Tanum, Švedska), desno je reljef na stećku (Raška Gora, Mostar, BiH).

PET znači isto kao PAT, PIT, POT, PUT sa značenjem SUNCE [36]. PET je u PETELJKA, PAT u PATLJICA, PIT u PITA (spirala, sanskristko "otac"), POT u POTKA, PUT je PUT (zraka), a konj PUTKO obilježen je bijelim iznad kopita.

Dakle: PET, PETKO, PETAK, PETKA, PETAR, PETAO, PETA, PETARDA, PETLJA, PETROLEJ; PESMA, PESNIK, PESNICA, PESAK.. I prije hristijanizacije PETAK je bio srpski NERADNI DAN, PRAZNIK:

“Slovenska hrišćanska 'sedmica' potisnula je stariju 'peticu', jer se sreda nalazila između drugog i četvrtog dana tog vremenskog perioda. Od Strabona znamo da je Pitagorina 'petica', a svakako i 'τετραηύς' preuzeta od tračkih plemena...." [37]

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 116.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 488.

[7] Ib.

[8] Monier Monier-Williams, Ib. p. 478.

[9] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 468.

[10] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 69.

[11] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 341.

[12] Ib. 79.

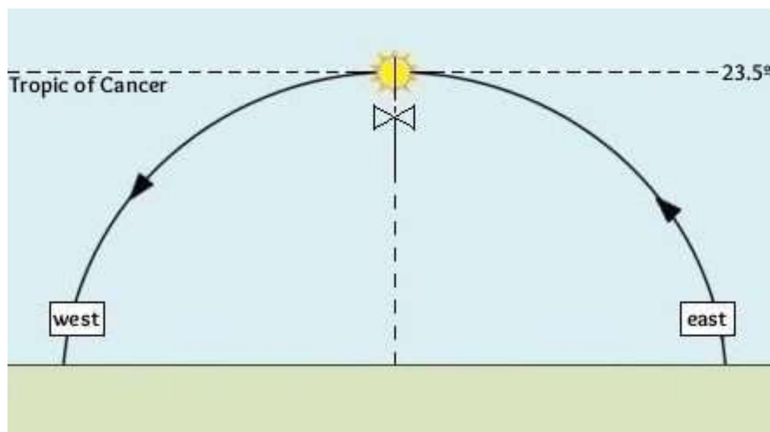
[13] Ib. p. 92.

[14] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 221.

[15] Frederick W. P. Jago, Ib. p. 75.

[16] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II. p. 152.
[16] Ib.
[17] Ib. p. 155.
[18] Ib.
[19] Ib. p. 160.
[20] Ib. p. 161.
[21] Ib. p. 155.
[22] Frederick W. P. Jago, Ib. 59..
[23] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 161.
[24] Frederick W. P. Jago, Ib. p. 184.
[25] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 23.
[26] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p.162.
[27] Ib.
[28] Ib. Tome III, p. 253.
[29] Ib.
[30] Ib. p. 469.
[31] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; Denbigh: Printed and publicshed by Thomas Gee, 1832, p. 8.
[32] Ib. pg. 37.
[33] Robert Williams, Ib. p.. 131.
[34] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, p. 528.
[35] Ib. p. 529.
[36] Ib. Tome III, p. 253.
[37] Ljubomir Kljakić, Protokulturni arealizam: Milan Budimir i problem Protoslovenskih Protoindoevroplja-na, Catena Mundi, Knjiga II, drugo izdanje, Catena mundi ðoo, Beograd, 2014, str. 842.

LETNJI SOLSTICIJ I SEKIRA LABRIS

Podne ljetnog solsticija.

Najraniji nalazi dvosekle sekire ili labrisa kao simbola nađeni su u Lidiji, Kariji, Kipru i Kapadokiji:

"U jednom od svojih Helenskih pitanja, Plutarh iznosi sedeći problem: ‘Zašto kip Zevsa Labradeusa u Kariji nosi uzdignutu dvostruku sekiru, a ne žezlo ili munju?’ Njegovo rešenje je sledeće: 'Zato što je Herkul ubio Hipolitiju, uzeo joj dvostruku sekiru zajedno s ostatkom oružja i dao je Omfalu. Kraljevi, koji su, nakon Omfala vladali Lidijom, nosili su to, primajući ga redosledom kao sveto nasleđe, sve dok ga Kandaules, prezirući to učiniti, nije dao jednom od svojih prijatelja da ga nosi. Ali kada se Giges odmetnuo od njega i zaratio protiv njega, Arselis je došao iz Milasa' sa silom da pomogne Gigesu i ubio Kandaulesa i njegovog prijatelja. Dvoseklu sekiru odnio je u Kariju zajedno s ostalim plenom. Napravio je kip Zevsa, stavio mu dvostruku sekiru u ruku i nazvao boga nazvao Labradeús — jer Lidijci dvostruku sekiru nazivaju labris.

Dakle, prema Plutarhu, dvostruka sekira pripadala je nasledno Amazonkama, Lidima i Karijcima." [1]

U ona daleka stara vremena svaki narod imao je svoje masone, svoje učene naučnike, mudrace koji su tajili nasleđene tajne svog narodog znanja i zato Plutarh nije znao pravo značenje duple sekire, nego kad Grci nešto ne znaju, pribegavaju mitologiji, koja nije ništa dugo do obična egzoterijska laža.

אר, AR. “Light, to become light, to ſhine, to enlighten, to inſtruct.”

Prim.

I.[1]

סמך SAMECH, SIGMA, or ESS.

Sumerski ideogram AR (preuzeto iz: Daniel Smith, Cuneorum Clavis: The Primitive Alphabet and Language of the Ancient ones of the Earht; Edited by H. W. Hemsforth. London: Printed for the Editor At The Chiswick Press, 1875, p. 96, 62).

Sumerski pictograf ▷◁ čita se AR i znači SVETLOST, SJATI, PROSVETLITI SE, PROSVETLENJE, UČENJE [2], Arheolozi i simbolozi nazivaju ga *dupla sekira*, *dvosekla sekira* ili *labris* i simbol je Sunca. Isti ovakav sumerski ideogram samo u vertikalnom položaju ima glasovnu vrednost glasa **S** [3].

Sumersko AR znači SLAVA [4], sumersko ARA je VREME [5], Sanskritsko ĀR znači ČAST, SLAVA [6]. Starokeltsko ARD znači BOG [7], ARS znači VATRA,

talijansko ARSO znači ZAPALJEN, tursko ARSLAN je LAV i on je od drevnih vremena simbol SUNCA:

"Ar, ili Ari, znači vatro-Sunce, na grčkom Ar-es, u Fenikiji i Judeji to je Ar, 'vatra' (Iar)…." [8]

Tračanski model dvosekle sekire od pečene gline (Jan G. P. Best and Nanny N. W. De Vries, Thracians and Mycenaeans, Joint Edition of E. J. Brill and Terra Antiqua Balcanica, Leiden • Sophia, 1989, p. 81).

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [9], dakle ima isto značenje kao sumersko sanskritsko AR jer ČAST je SLAVA:

"ARZOVAN, m ZAPALJEN, od tal. ARSO. Dolazi u jednoj pjesmi sremskoj pridjeveno svijeći kao subst. ZAPALJEN. Pa iznela sveću arzovana, p' ona čeka Rada gospodara. Nar. pjes. srem. 115." [10]

Sumerski ideogram ▷◁ u gotskim runama postaje runa DAGAZ i ima značenje slova **D** (gotsko *dagaz* znači DAN).

Sumerski ideogram ▷◁ sa značenjem AR uzet je za solarni simbol i po sličnosti prenio se na dvoseklu sekiru zvanu LABRIS ili LABARIS.

Po Lidiji, Kariji, Kipru i Kapadokiji bili su naseljeni

Tračani, dakle je LABRIS ili LABARIS tračanska, tj. keltska riječ:

1. LA + BRIS > LABRIS
2. LA + BAR + IS

Galsko LA znači SVETLO [11], galsko BRIS je OGREBOTINA, PARNICA, POSEKOTINA, REZ, SEK. Oblik BRIS takođe je sinonim galskom BRIG [13] sa značenjem VRH, SILA, MOĆ; KRAJNOST [14].

Galsko BRI znači:

- BAR = KOPLJE [15]
- BAR = BES, GNEV [16]
- BAR = VIS [17]
- BAR = GRANA [18]
- BAR = SIN [19]
- BAR = HRABROST, SILA, MOĆ [20]
- BAR = ŠTAP [21]

Značenje galskog IS je ZAKON; MESTO, PODRUČJE, ZONA [23].

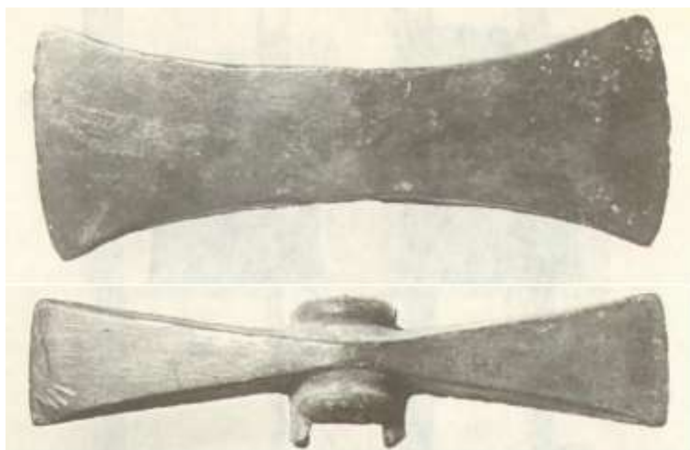
LABRIS je dvosekla, dupla SEKIRA: galsko SEC (**C** = = **K**) znači isto što i SAC, SIC, SUC sa značenjem BAL, SUNCE [24]:

a) SEC = SEK > SEKIRA
b) SIC = SIK > SIKIRA
c) SUK = SUK = TOLJAGA, BATINA; SUKNO = = TOPLOTA.

Galsko SECATEA je SUŠA [25].

I na kraju:

"Dakle, prema Plutarhu, dvostruka sekira nasledno je pripadala Amazonkama, Lidima i Karijcima. Naime, stalno se povezuje s Amazonkama i to u dva oblika — dvostruka sekira s parom oštrica (*labris*, *pélekis*, *amphipélekkon* (?), *bipennis*) i bojna sekira s jednom širokom oštricom i jednim šiljkom (ságaris, securis)." [26]

Tračanske bronzane dvosekle sekire (Jan G. P. Best and Nanny N. W. De Vries, Thracians and Mycenaeans, Joint Edition of E. J. Brill and Terra Antiqua Balcanica, Leiden • Sophia, 1989, p. 82).

Latinsko SAGARIS je od galskog SAG, koje je isto galskom SIG i SEG sa značenjem BAL, SUNCE [27]. To su srpsko SIK i SEK u ikavskom SIK(IRA) i SEK(IRA). Galsko SAG isto je srpskom SAK u srpskom SAKTI > CAKTI > CAKARI = ŽEŽE, BLEŠTI. Srpsko ŽIG(A) isto je galskom SIG.

CAK > CAKARI > SAKARI > SAGARI > SAGARIS

Latinsko SECURIS je od srpskog SEK i to je značenjem isto naprijed pomenutom galskom BRIS sa značenjem REZ, SEK.

LABRIS ili LABARIS ili DUPLA SEKIRA simbol je prvog dana leta, dana u kojem je Sunce najjače, podnevno Sunce proleća i Sunce leta: ▷◁.

P. S. Držeći se latinske reči SĀGA, koja je izvedena od keltskog SAG (u srpskom ZAGA, mudra žena, veštica), zbog svog neznanja i debilizma Iluminati su u obrnutom Horusovom trouglu (simbolu proleća i leta) labris odredili lezbejkama za njihov simbol pizde.

....

[1] Arthur Bernard Cook, Zeus: A study in Ancient Religion, Vol. II, Part I; Cambridge, University Press, 1925, p. 559-560.

[2] Daniel Smith, Cuneorum Clavis: The Primitive Alphabet and Language of the Ancient ones of the Earht; Edited by H. W. Hemsforth. London: Printed for the Editor At The Chiswick Press, 1875, p. 96.

[3] Ib. p. 62.

[4] C. J. Gadd, A Sumerian Reading-Book; Oxford, The Clarendon Press, 1924, p. 178.

[5] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 203.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 149.

[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 33.

[8] S. F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 7.

[9] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 52.

[10] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I; Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. 114.

[11] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 64.

[12] Ib. Tome II, p. 212.

[13] Ib.

[14] Ib. p. 210-211.

[15] Ib. p. 128.

[16-19] Ib. p. 129.

[20-22] Ib. p. 130.

[23] Ib. Tome III, p. 51.
[24] Ib. p. 346.
[25] Ib.
[26] Arthur Bernard Cook, Ib. p. 560.
[27] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 329.

TROUGLOVI-UŠI NA KUMIRIMA DVOVJERACA

U nekim srednjevijekovnim crkvama i razvalinama crkava otkrivene su ploče sa reljefnim portretima. Ne znajući šta bi to moglo biti, svetosavski arheolozi te portrete pripisaše likovima ktitora ili, možda, graditelja:

"На простору Старе Рашке током пет стотина година турске окупације, становништво је дуго успевало да очува своју духовност, па чак и да подигне знатан број цркава. Завидан број сакралних објеката овог подручја је седамдесетих година 20. века истражен и конзервиран и тада су на појединим црквама први пут забележени скулптурални портрети ктитора и мајстора. Рекогносцирањем терена током 2010. године, забележено је још неколико скулптуралних представа које се могу приписати ктиторима појединих цркава које су данас у рушевинама. Ради се о црквама у Бекови, Тврђеву и Сувом Долу. У Тврђеву је портрет урађен у пуном рељефу и са њим је нађена и плоча са натписом из 1594. године,

док су у Сувом Долу откривена два портрета. Овим се број скулптуралних портрета на црквама Старе Рашке, са раније забележеним два, у Црчеву и Митровој Реци, повећао на седам.” [1]

Dešava se da arheolozi ne znaju šta pojedini artefakti znače i kojem vremenu pripadaju, te tada svoju nesigurnost pokrivaju vjerovatnoćama koje kod neupućenih postaju istine, ali se takođe zbog i radi vladajuće državne ideologiji još češće namjerno laže kao na primjeru navedenog citata:

“…забележено је још неколико скулптуралних представа **које се могу приписати ктиторим**а појединих цркава које су данас у рушевинама.”

Šta kazuju riječi “**mogu se pripisati ktitorima**”? Kazuju da pomenuti arheolog nije siguran u to što govori, jer da je siguran, odmah bi rekao da su to skulpture ktitora, ali pošto nije siguran, ide linijom manjeg otpora i lažući radi zle svetosavske ideologije skulpture pripisuje ktitorima. Evo još jedan primjer iz uvodnog citata:

“Из времена турске окупације, на простору Старе Рашке регистровани су скулптурални портрети ктитора, **могуће** и мајстора градитеља.”

Vidimo da je arheolog nesiguran, dvoumi se o onome što govori, te kaže da je "moguće da su to skulpture ktitora”, a "možda i graditelja”? Odgovori tipa “moguće” i “možda” ništa sa sigurnošću ne tvrde, jer možda su ktitora, možda graditelja, a možda su i nešto treće?

Ovdje ćemo pokazati one skulpture koje sigurno nisu ni likovi ktitora ni graditelja, već su idoli dvovjernih krstjana, kumiri.

Pogledajte uši! Uši su trouglovi! Zar su u ljudi uši trouglovi? Ne nije to čovjek, nije to ktitor, niti je to čovjek graditelj! To su kumiri, antropomorfno Sunce, antropomorfni likovi boga Sunca sa ušima kao jasno naglašenim trouglovima:

“Trougao je svet jer predstavlja nebesa.” [2]

Sumerski pictograf ᐅᐊ čita se AR i znači SVETLOST, SJATI, PROSVETLITI SE, PROSVETLENJE, UČENJE [3].

אר, AR. “Light, to become light, to ſhine, to enlighten, to inſtruct.”

Trokutno uho (9. v., Petrova crkva, Novi Pazar).

Perun sa trokut-ušima (Petrova crkva, 9. v., Novi Pazar).

Trougao je simbol neba i u dva onakva položaja trouglovi označavaju kretanje Sunca u pravcu istok-zapad na dan ljetnog solsticija. U sredini između trouglova je glava, Sunce u sredini dana, u podne.

Stub studeničke izrade sa simbolima trokut- ušiju (Šefik Bešlagić, Stećci – kultura i umjetnost, Veselin Masleša, Sarajevo, 1982, str. 556).

Današnji pravoslavni Srbi zaista nemaju Istine u sebi i svaku istinu o sebi i svojim precima preziru i pljuju.

....

[1] Dragica M. Premović-Aleksić, Prilog proučavanju skulpturalnih portreta ktitora crkava u okolini Novog Pazara, Zbornik Narodnog muzeja u Beogradu, XX-1, arheologija, Beograd, 2011, str. 471.

[2] Albert Churchwad, The Arcana of Freemasonry, London, George Allen & Unwin Ltd, 1915, p. 46.

[3] Daniel Smith, Cuneorum Clavis: The Primitive Alphabet and Language of the Ancient ones of the Earht; Edited by H. W. Hemsforth. London: Printed for the Editor At The Chiswick Press, 1875, p. 96.

SVIJEĆNJAK KUMIR

"Svećnjak je napravljen u obliku zdepaste i pogurene ljudske figure nerazvijenih udova. Crte lica i kosa predstavljeni su svedeno, a oči su veoma naglašene. Na glavi ove figurine je trn na koji sa postavlje sveća, načinjen u obliku mača. Figurini je sigurno bio pridodat neki deo na koji se ona postavljala, jer sada ona nema oslonac i ne može da stoji. Ovaj element nije bio sastavni deo svećnjaka jer na njemu ne postoje oštećenja koja bi govorila da nešto nedostaje.

Jedinstven primer svećnjaka, čiji nalazi u Srbiji nisu ni česti ni obimni. Poznata su i tri viseća livena bronzana svećnjaka, fragmentovana figurina sa raširenim rukama, nekoliko čašica za sveću, ili drugi delovi složenih svećnjaka, sve proizvodi, kako se misli, flamanskih ili južnonemačkih radionica XV i XVI veka.

Ovoj figurini sa mačem na glavi gotovo je identičan jedan svećnjak iz Bugarske." [1]

Figurina je uobičajeni prikaz Boga Sunca na dan ljetnog solsticija. Lijeva ruka je spuštena i simbol je minulog vremena sunca proljeća, a desna ruka otvornog dlana je podignuta i to je znak mira i blagoslova. Grudi su ukrašene simbolima Sunca, a crveni isplaženi jezik

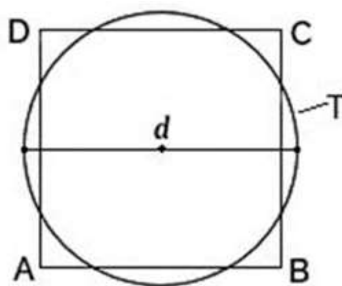
simbol je plamenih jezika ljetne sunčeve žege.

Sumnjam da je ovo XV-XVI vijek, jer još jedan takav u Bugarskoj mogli bi biti od starovjeraca, dakle mnogo stariji od 15-16. v., iz ranog srednjeg, iz rimskog ili pre-rimskog vremena. Da li slušajno naglašene oči pod-sjećaju na oči vinčanskih figurina?

Svijećnjak iz Novog Brda (livena bronza, visina 10.8 cm; Narodni muzej u Beogradu, inv. br. 26_5723).

Po zvaničnom podatku visina svijećnjaka je 10.8 cm [2] i zanimljiva je geometrija ove visine kad se kroz kod Velike piramide visina pretvori u mjere vremena.

Pogledajmo:

- **Pi** = 3.14159
- 5 x 3.14159 = 15.70795
- obim kvadrata **ABCDA** = 15.70795 jedinica,
- **AB** = 3.9269875 jedinica,
- površina kvadrata **ABCDA** = 15.42123083 kvadratnih jedinica = površina kruga **T**,
- **d** = 4.431132756 jedinica

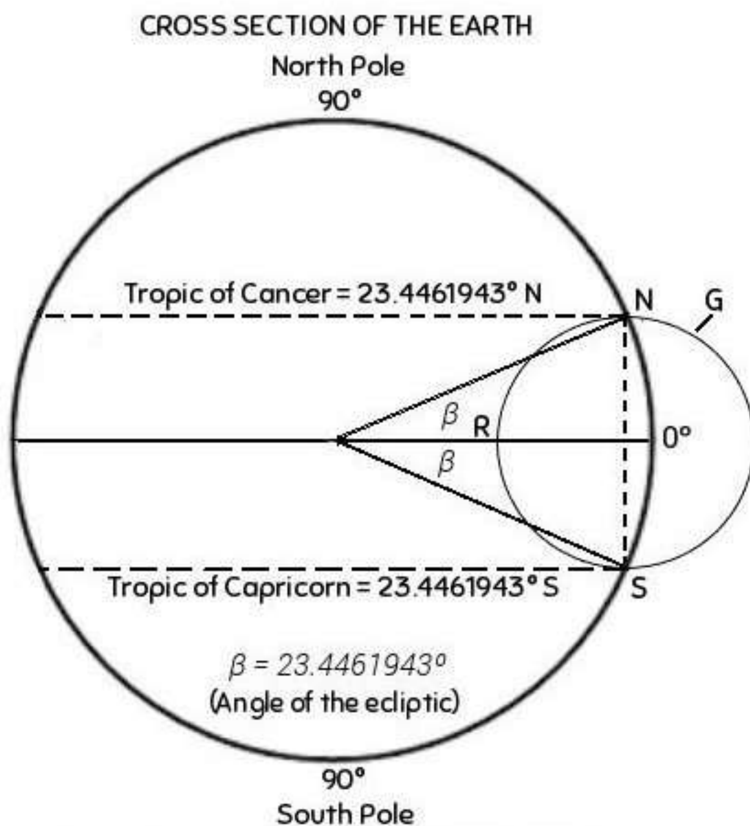
Po jednom Piramidinom kodu dužina se može kodirati u mjerama vremena (i obrnuto), tako to je 1 dan = = 2.466586509 cm. Ako ovih 4.431132756 jedinica uzmemo kao broj dana, onda imamo sljedeće:

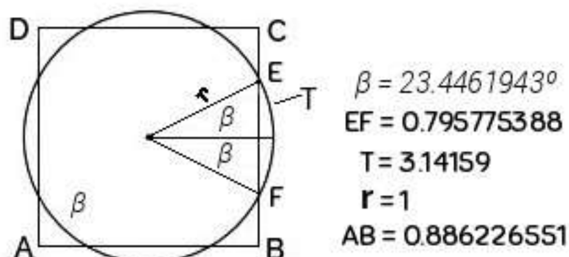
4.431132756 x 2.466586509 = 10.92977228 cm. To je samo 1.3 mm više od visine svijećnjaka.

....

[1] Branka Ivanić, Svećnjak u obliku ljudske figure sa mačem na glavi: Srpsko umetničko nasleđe na Kosovu i Metohiji, Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd, 2017. str. 274-275.

EKLIPTIKA, VIDOVDAN, ZEMLJA I PIRAMIDA

Poprečni presjek Zemlje i ugao ekliptike.

U odnosu na zvijezdu Sjevernjaču i nebeski ekvator u toku godišnjeg kruženja oko Sunca Zemljina osa se naginje 23.4461943° iznad i 23.4461943° ispod nebeskog ekvatora.

Kad se Zemljin ekvator izravna sa nebeskim ekvatorom, tada su dan i noć jednake dužine na obe Zemljine polulopte i to je ravnodnevnica. To se dešava na prvi dan proljeća i na prvi dan jeseni.

Kad je linija Zemljinog ekvatora 23.4461943° iznad nebeskog ekvatora, na sjevernoj Zemljinoj polulopti Sunce bude na svojoj najnižoj tački na južnom nebu i to se dogodi na prvi dan zime, na zimski solsticij (tad je na južnoj polulopti prvi dan ljeta).

Kad je pravac Zemljinog ekvatora 23.4461943° ispod nebeskog ekvatora, na sjevernoj polulopti Sunce dostiže svoju najvišu tačku na sjevernom nebu i to se zbiva na prvi dan ljeta, na ljetni solsticij (na južnoj polulopti tada je prvi dan zime).

Ovdje ćemo kroz svetu geometriju pokazati da je sve od Boga isplanirano i izmjereno, te realizovano na kreaciji i radićemo po mjerama koje svjedoči Velika piramida:

- dužina Zemljinog ekvatora = 40 077.27418 km,
- dužina Zemljinog ekvatorskog prečnika =
  = 12 757.00336 km;
- dužina Zemljinog poluprečnika (**R**) =
  = 6378.501681 km;
- ugao ekliptike (**β**) = 23.4461943º
- sinβ = 0.397887694
- tanβ = 0.433696198
- dužina **NS** = 5075.85465 km = prečnik kruga **G**;
- obim kruga **G** = 15 946.25421 km:

a) 6378.501681 x 2.5 = 15 946.25421 km;
b) 12 757.00336 x 1.25 = 15 946.25421 km;
c) 5075.85465 : 1.25 = 4060.68372 km;

d) 4060.68372 x 3.14159 = 12 757.00337 km;

f) 1.25 : 3.14159 = 0.397887694 = sinβ

g) 15 946.25421 - 12 757.00336 = 3189.25085 km = ¼ dužine Zemljinog prečnika = 21 600 Piramidinih visina (visina = 147.6505019 m);

e) 15 946.25421 : 0.397887694 = 40 077.27419 km.

Geometrija broja 3.14159 (Pi) i broja 1 (jedan):

- obim kruga **T** (slika u dnu) = 3.14159
- prečnik kruga **T** = 1
- ugao ekliptike (**β**) = 23.4461943°
- sinβ = 0.397887694
- tanβ = 0.433696198
- **EF** = 0.795775388

Veza ekvatorskog prečnika Zemlje i dužine NS je preko broja **1.25** i po tome slijedi:

a) 0.795775388 : 1.25 = 0.63662031 = tangent ugla sjevernog kanala Kraljeve odaje 32.48165854°);

b) 0.63662031 x 2 = 1.273240621 = tangens Piramidinog ugla uspona (ugao uspona: 51.85399754°);

c) 3.14159 x 0.795775388 = 2.5

d) 40 077.27418 x 0.795775388 = 31 892.5085 km = 10 dužina Zemljinog prečnika;

Geometrija 1 tropske godine:

- 1 tropska godina = 365.242 dana:

a) 365.242 : 2.5 =146.0968 dana;

b) 146.0968 x 0.795775388 = 116.2602377 dana;

c) 116.2602377 x 3.14159 = 365.242 dana.

Dakle je sve planski razmjereno, a ko je mjerač, ko je arhitekta? Bog Stvoritelj je mjerač i arhitekta, Kreator. Nauka je od Boga i svako novo naučno otkriće vezano za prirodu jeste dokaz Božijeg postojanja i to je VERA, drevna riječ koja znači ISTINA, TAČNOST. Svi koji se u svojoj religiji pozivaju na VERU, a dokaza za tačnost onoga što tvrde nemaju, jesu u zabludi i u laži.

APOLON BOZENÓS I ZEVS BOZIOK

Apolon Bozenós, tj. Apolon Božanski
(Arthur Bernard Cook, Zeus: A study in Ancient Religion, Vol. II, Part I; Cambridge, University Press, 1925, p. 568; Fig. 463).

Druga stela sa imenom (Arthur Bernard Cook, Zeus: A study in Ancient Religion, Vol. II, Part I; Cambridge, University Press, 1925, p. 568; Fig. 464).

“Brojne posvete bilježe božje ime u raznim oblicima - *Lairmenós* ili Apollon Lairmenós, Apollon *Larmenós*, Apollon *Larbenós*, Apollon *Leimenós*, Apollon Lurmenós‘, Helios Apollon *Lermenós*, Helios Apollon *Luermenós*. Mramorna stela koja spominje Apollon *Lurmenósa* je s reljefom u vrhu koji predstavlja dvosjeklu sjekiru. Zato, dakle, možemo mirne savjesti barem neke od frigijskih jahača smatrati likovima Lairbenosa ili Lairmenosa, koji se poistovjećuju i sa Apolonom i sa Heliosom. Ali ovdje moramo ići oprezno; jer zavjetna stela iz Koule prikazuje drugog sjekironošu na konju po imenu Apollon *Bozenós* (sl. 463) dok druga stela s istog nalazišta ima dvosjeklu sjekiru u reljefu kao simbol Apolona *Tarseusa* (sl. 464). Ova dva epiteta, oba lokalnog

Zevs Bozios (Arthur Bernard Cook, Zeus: A study in Ancient Religion, Vol. II, Part I; Cambridge, University Press, 1925, p. 570; Fig. 465).

karaktera, zaslužuju trenutak pažnje. *Bozenós* sugeriše mjesto **Bozís* ili **Bóza*. Sir W. M. Ramsay tvrdi da je **Bozís* ekvivalent (sa evropskom vikalizacijom) od *Bazis*. Naziv se odnosio na ostavštinu Zevsa *Asbamaîosa* u blizini Tuane u Kapadokiji. On dalje tvrdi da je *Bazís* za *Baghís,* da je to povezano, ne samo sa Zend *bagha*, 'bog', staroperzijskim *baga*, 'bog', i sanskristskim *bhaga*, 'gospodar', već takođe, - kako je A. Fick izjavio, sa frigijskim Zevsom *Bagaîosom*. Tako bi **Bozís* i *Bazís* označavali 'imanje božije; a uz njih bi se mogao svrstati i lidijski *Bágis*, grad u Katakekaumeni. I dalje, čini se da je epitet Apolona *Bozenósa* uporediv sa epitetom Zevsa *Abozenósa* na natpisu iz Nakoleje,

ako ne i sa epitetom Zevsa *Boziosa* na bakarnom novcu iz Hijerapolisa (sl. 465) ” [1]

"*Brit. Mus. Cat. Novci* Frigija str. Ixix, 234 pl. 30, 2 (= moja slika 465) od s. ii AD **ZEVC BΩZIOC**, Imhoof-Blumer *Monn. gr*. str. 401 br. 106a. **ZEVC BOZIOC**. Vidi takođe Rasche *Lex. Num.* i. 1580, xi. 1254, Glava *Hist. Num*. str. 676.” [2]

Oko 80% Grka porijeklom su grcizirani Tračani, te je i jezik Grka 80% tračanski sa mnogim korijenima u srpskom. Oko 80% današnjih Srba porijeklom su Tračani (resto su Skiti) i savremeni srpski jezik izvorno je tračanskosarmatski tj. kimerijskosarmatski. Pošto su Kelti porijeklom Kimeri, a Kimeri su bili isto što i Tračani [3], dakle u srpskom jeziku, tj. jeziku potomaka Kelta su osnove i korijeni mnogih grčkih riječi kojima lingvisti zvanične nauke ne smiju nalaziti etimolške korijene, jer bi time otkrili istinu o tračanskom porijeklu Grka.

Ako bismo objašnjavali porijekla imena pomenutih bogova u citatu ispod naslova ove teme, tema bi bila preduga, te ćemo samo o riječima BOZENÓS i BOZIOK (BΩZIOC, BOZIOC).

Pridjev BOZENOS je složenica od dvije riječi: **1.** BOS, **2.** ENOS.

Sa korijenom BOS likijski pridjev BOZENÓS morfološki veoma je blizak srpskom BOSENOS, BOSANSKI i BOZANSKI. Od BOS je postanjem srpsko BOSIOK, oblikom vrlo blisko likijskom BΩZIOC i BOZIOC:

BOS + ENOS > BOSENÓS

Gali su tračanski Brigi rasijani širom Evrope. Značenja galskog BOS poklapaju se sa značenjima riječi BAS, BES, BIS, BUS, koje znače BAL, tj. SUNCE [4]. Galsko BOS takođe je sinonim galskom BOC, BOG, OC, OG sa značenjemma ARU, koje je isto galskom CARU, GARU, SARU [5] sa značenjem ŽESTOK, SILAN, OŠTAR, NASILAN [6]. To su atributi VATRE

ljetnog sunca, jer galsko BOS bukvalno znači VATRA [7].

U likijskom ENÓS osnova je EN i ne slučajno galsko EN znači NEBO; VIS; VRH; GLAVA; U KUĆI; PEPEO; POLOVINA [8]. Galsko END je PRAVAC [9], a ENO i ENNOS znače MJESTO [10], baš kao i srpsko ENO.

Likijsko BOZENÓS znači VIS VATRE, VRH VATRE, GLAVA VATRE, U KUĆI VATRE, MJESTO VATRE, OŠTRINA VATRE, SILA VATRE. Na steli Apolon Bozenós nosi dvosjeklu sjekiru (*str. 177*), simbol smjene godišnjih doba, a nadimak VATRENI kazuje da je to sunce prvog dan ljeta, žestoko sunce ljetnog solsticija.

Ako uporedimo galsko BO i OG u galskom BOG sa značenjem VIS; BAL, tj. SUNCE [11] i galsko OG sa značenjem OKO [12], te srpsko BO i OG u BOG i srpsko OG u OGO (> OKO) i POGON, šta dobijemo kao poruku? Dobijemo OG > OGO > OKO = BOG BOGO > POGON. Šta je OKO svijeta? SUNCE je OKO SVIJETA. Gdje je BOG? U SUNCU JE BOG I BOG je OG, tj. OGANJ.

A sad o Zevsu sa nadimcima BΩZIOC i BOZIOC.

Petar Skok tvrdi da je srpsko BOSIOK postanjem od grčkog BASILIKON (βασιλικόν), BASILEUS (βασιλεύς) sa značenjem KRALJ [13]. To bi i moglo da bude, ali u grčkom nema riječi BAS ili VAS (βασ), nema je kao posebne grčke punoznačne riječi, jedino ima λεύς- λέως ili λαός sa značenjem NAROD [14]. Nema u grčkom ni riječi BOS ili VOS (βοσ) i tako pada svjetska laž da srpsko BOSIOK i englesko BASIL potiču od grčkog βασιλικόν i βασιλεύς jer galsko BAS znači ZANOS, EKSTAZA [15] (miris bosioka je ZANOS). Galsko BAS isto je galskom VAS i VOS [16] sa značenjem BAL, tj. SUNCE [17], a galsko BASIL znači GAJENJE BOSIOKA, gal-sko BASILIC znači BOSIOK, ali znači i ZMIJA, jer

je ZMIJA simbolikom vezana sa SUNCE. Tako i grčko BASILIKON po BAS + ILI – KON znači SUNCOSJAJNI, a grčko BASILEUS, kralj, bukvalno znači SJAJ NARODA, SUNCE NARODA. Od BAS je ime naroda BASKI, jer BAS je SUNCE, a BASKIA je SJAJNA ZEMLJA, jer je i srpsko BASKIJA kao duga ZRAKA kojom se ograđuje BAŠTA (BAS > BASTA > BAŠTA; BOS + UR > BOSUR > BOŽUR).

Tako Zevsovi epiteti BΩZIOC i BOZIOC znače isto kao i srpsko BOŽIJI, BOŽANSKI i BOSIOK, jer to izvorno znači ZEVS ZANOSANI, ZEVS SJAJNI.

....

[1] Arthur Bernard Cook, Zeus: A study in Ancient Religion, Vol. II, Part I; Cambridge, University Press, 1925, p. 568-570.

[2] Ib. p. 570.

[3] Strabo I, 3, 21; XIII, 1, 8.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 191.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 90.

[7] Ib. p. 191.

[8] Ib. p. 540.

[9] Ib. p. 541.

[10] Ib. p. 543.

[11] Ib. p. 184, 185.

[12] Ib. Tome III, p. 214.

[13] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 116.

[14] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 278.

[15] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 137.

[16] Ib.

[17] Ib. Tome III, p. 465.

BOŽUR

Gali su tračanski Brigi rasijani širom Evrope, a ovo su galske riječi:

1. BO = SAVIJENO, KRUŽNO; TOK; VATRA; ŽIVOT [1];

2. BOS = VATRA [2];

3. UR =AR = IR = ER = OR = BAL = SUNCE [3]

BOS + UR > BOSUR > BOŽUR = VATRA SUNCA.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 180.

[2] Ib. p. 191.

[3] Ib. Tome III, p. 475.

ŠUPAK

Da li ste se ikada zapitali šta znači i odakle potiče srpsko ŠUPAK? Riječ je prepotopska i zabilježena je na sumerskim pločicama: sumersko ŠUPLU znači OTVOR, RUPA, ŠUPLJINA [1].

Osnova ŠUP, kao metafora u smislu BUDALA [2] (šuplje glave), postoji kod kosovskih Srba:

ŠUP > ŠUPAK, ŠUPLJINA, ŠUPA

Znak sa palcem između kažiprsta i velikog prsta ne znači ŠIPAK, nego GOVNO IZ ŠUPKA.

MAKUŠA, MOKUŠA, MOKOŠ, MAKOŠ

Srpski etnolog Sreten Petrović kaže:

“Nejasna je ne samo etimologija, nego i ortografija imena Mokoše. Netočna je forma Mokoš; no ova je riječ povezana sa glagolom ‘moknuti’, ili, prema Aničkovu, sa finskim plemenem nazvanim ‘moksa’. Od ponuđene dve varijante: Mokoša i Makuša, Aničkov se opredeljuje za ime ‘Mokuš’, a N. M. Galkovski smatra da je ime Makoš – slično rusalkama, nešto kao ‘duh umrloga koji obitava u vodi, a ne na kopnu. Pa ipak. Makuš kao ime ostaje nejasno i neobjašnjivo.” [1]

Galsko MAC (čitaj: MAK) i MAG jesu sinonimi sa značenjem VELIK [2].Galsko MOG istog je značenja

kao i galsko BOG [3], VLAGA [4]; MEKO, PROBOJNO [5]. Persijsko KUS i arapsko rapsko KUSS znače znači VULVA, VAGINA, PIZDA, PIČKA (PITKA > PIČKA; englesko PIT je RUPA) [6]. Iza naziva KUS u bukvalnom smislu je VODA:

"**kúželj** m (16. v., Zoranie) »1° tok vode u paraboli bez žlijeba, 2° kolovrat, vrtlog (Belostenecl«. Denominali na *-ati kuželjati* (subjekt *voda*, Pavlinović, Šibenik) »vreti«, na *-iti kaželiti* (Mrnavić, 17. v.) »brzo teći*; …" [7]

Po perzijskom KUS i arapskom KUSS, preko oblika KUSEL dobijeno je dalmatinsko, KUŽELJ:

KUS > KUSEL > KUZEL > KUŽELJ

Od KUS je srpsko KUSATI. Perzijsko KUS i arapsko KUSS znače PIČKA, a KUŽELJ je TOK VODE, VRTLOG, BRZI TOK.

Srpsko MOGU postanjem je od MOG:

a) MOG > MOGU = MOĆ
b) MOG > MOK > MOKAR
c) MOG > MOK > MOČ > MOČVAR, UMOČITI
d) MAC = MAK = MAG = MOG = BOG = VELIKO, MOĆNO; MEKO, PROBOJNO, VLAGA:

1. MAK + KUS > MAKKUS > MAKUS = VELIKA PIČKA
2. MOG + KUS > MOGKUS > MOKUS > MOKUŠ

Ako svemu rečenom dodamo i perzijsko KOSHAB sa osnovom KOSH (KOŠ) i značenjem SOK, SIRUP [8], dobijemo MOKKOSH = MOKOŠ = VELIKI SOK.

U sanskritu KOŚA je DRŽAČ VODE; OBLAK; RIZNICA [9] i srodno je srpskom KOŠ, KOŠPA, KAŠA:

MAKUŠA, MOKUŠA, MAKOŚA, MAKUŠ, MOKUŠ, MOKOŠ = VELIKA BOGINJA VODE, VELIKA BOGINJA PLODNOSTI, VELIKA PITKA, tj. VELIKA PIČKA, VELIKA MATER. Izvorno značenje ovog imena nalazimo u narodnom sanskritu kannada (Canarese) jeziku

indijskih Dravida:

- MOKA, MOGA = LICE [10]
- MOGI = TOVAR VODE, DENJAK VODE [11]
- MOGE = TOVAR, MNOŠTVO VODE [12]
- MOGGA = MASA, MNOŠTVO [13]

I kao što se vidi: tu su korijeni MOK i MOG. Zatim slijedi riječ:

- KUSHA = KUŠA = VODA [14]

Eto imena MOGUŠA, MOKUŠA: LICE VODE, MNOŠTVO VODE, VELIKA VODA.

Kannada MÓKṢHA [15] ima skoro ista značenja kao i sanskritsko MOKSH i MOKSHA [16]: OSLOBOĐENJE, SLOBODA, ali kannada MÓKṢHA znači još NEBESA, SPASENJE, BLAŽENSTVO, DAVALAC, BOG, i, za razliku od vedskod sanskrita, nema značenje SMRTI.

Neko će, možda, zapitati:

“A kakve veze imaju Dravidi sa Slovenima?”

Ima, jer jezik Dravida je narodni sanskrit, a jezik Veda je pročišćeni, cenzurisani “sveti” jezik, te u narodnom sanskritu ima i onih srpskih riječi kojih u vedskom sanskritu nema.

Za potpunije razumijevanje ove teme treba da se podsjetimo na biblijsko stvaranje svijeta, jer su pisci Biblije od kraja 6. v. st. ere prepisivali ono što do tada već bilo napisano:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (*Postanak,1, 1-2*)

MOKOŠ je NEBESKA VODA, VELIKA MAJKA SVIJETA i to je ETAR (ETER), a zemljska voda je samo njena posebna agregatna forma tečne svjetlosti podnebesja.

....

[1] Sreten Petrović, Srpska mitologija u pet knjiga, Mitološke mape, Knjiga II; Prosveta, Niš, 2000, str 117.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 120.

[3] Ib. p. 171.

[4] Jean-Baptiste Bullet,Tome II; p. 184.

[5] William Shaw, A English and Galic Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[6] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p.1008.

[7] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 250.

[8] Francis Johnson, Ib. 1030.

[9] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1872. p 256.

[10] William Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and enlarged by Daniel Sanderson; Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 810.

[11] Ib. p. 811

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] Ib. p. 308.

[15] Ib. p. 816.

[16] Monier Monier-Williams, Ib. p. 797.

SOLDATI PARTIĆI

Detail of the Map of “Khatti” (Or Hittite) “Kassi” & “Barat” Place-Names in Phoenician Colonies in Mediterranean & N.W. Europe (Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots & Anglo-Saxons; London: Williams And Norgate, Ltd., 1924, between the pages 420-421).

Kimeri, Kelti, Tračani ili Iliri sa imenima PARSI, PERSI, PARTI, PARTHI, PARTICI ili SPORI, osnivači su Persije ili Parthije i porijeklom su sa Balkana i pleme su Briga, galskih Briga Tračana: *"Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i ne-ki kasniji, na jednan isti narod.”* [1]

1.2. Corazza, e Scudo dei Soldati Partici, scolpiti nella Colonna Antonina, ed altra insegna militare nella Colonna Trajana.

U Trajanovom pohodu na Dakiju od Rimljana zarobljena oprema vojnika Partića (Trajanov stup, 113. god., Rim).

U imenu PARTI ili PARSI, talijansko PARTICI ili PARTHINI, korijenska osnova je AR. Sumerski piktograf ▷◁ čita se AR i znači SVJETLOST, SJAJ, PROSVJETLENJE, ZNANJE [2]. Arheolozi i simbolozi nazivaju ga dupla sjekira, dvosjekla sjekira ili labris i simbol je Sunca. Isti ovakav sumerski ideogram u vertikalnom položaju ima vrijednost glasa **S** [3] (**S** = **C**). Ovo **C** (**S**) je hetski hijeroglif SI, stilizovano srpsko KRESIVO, OGNJILO ili OCILO i nalazi se na štitovima soldata

PARTIĆA prikazanih na reljefima Trajanovog stupa u Rimu. Krajem prvog i početkom drugog vijeka nove ere pod Partićima su se smatrali i Skiti, jer su Arjani jedan rod i već tada bili su jedan narod, od antičkih vremena poznati kao Kelto-Skiti.

Sanskritsko ĀR znači ČAST, SLAVA [4]. Starokeltsko ARD znači BOG [5], ARS znači VATRA, talijansko ARSO znači ZAPALJEN, tursko ARSLAN je LAV i on je od drevnih vremena simbol SUNCA:

“Ar, ili Ari, znači vatro-Sunce, na grčkom Ar-es, u Fenikiji i Judeji to je Ar, ‘vatra’ (Iar)….” [6]

"Al je naravno El ili AR ili RA, Sunce." [7]

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [8], dakle ima isto značenje kao sumersko i sanskritsko AR jer ČAST je SLAVA:

“ARZOVAN, m ZAPALJEN, od tal. ARSO. Dolazi u jednoj pjesmi sremskoj pridjeveno svijeći kao subst. ZAPALJEN. Pa iznela sveću arzovana, p’ ona čeka Rada gospodara. Nar. pjes. srem. 115.” [9]

Srpsko ARZOVAN nije od talijanskog ARSO, jer i kod Srba postoji vlastito ime ARSO i AR je u srpskim riječima DAR, ĆAR, ČAR. Osnova AR je u galskom PAR i značenjem je isto galskom PER, PIR, POR i PUR sa izvornom značenjem BAL [10] = BEL = BIL = SUNCE (sve ove osnove postoje i u srpskom).

Od keltskog PAR izvedeno je SPAR, od keltskog POR izvedeno je SPOR, dakle su SPAR i SPOR sinonimi, jer i AR i OR znače SUNCE:

a) SPOR = OGNJILO, KRESIVO, OCILO [11]
b) SPOR = KREMEN [12]

Uzmeš OGNJILO (OCILO ili KRESIVO) i jačim udarom SPARIŠ ga sa KREMENOM i eto VATRE. Keltsko i

Srbin sa četiri ***C*** *(detalj reljefa, Trajanov stup, Rim)*

srpsko SPOR bukvalno znači UDAR, SUDAR, BORBA,OKRŠAJ, SPORT [13] (čuvena je SPARTA sa svojim SPARTANCIMA).

PAR je u srpskom PAR (dvoje, kremen i ocilo). PARNICA je LINIJA, ZRAKA. U borbi se PARA i RASPARA.

Govoreći o porijeklu engleskog SPARK (varnica, iskra) Walter W. Skeat kaže:

“Teutonsko SPRAK odgovara arijskom SPRAG izvedeno je od SPAR, lupati, tresti. Sanskritsko *sphur*, tresti, sa sanskritskim *sphurj*, ‘grmiti’.” [14]

Englesko SPARK nije od teutonskog SPRAK, nego od srpskog PAR, jer PAR je SVJETLO, SUNCE: ZAR, ZER, SAR, SER, SIR, SOR, SUR i sve su to sinonimi u starim imenima Srba: PARTI, ZARBI, ZERBI, SARBI, SERBI, SIRBI, SORBU SURBI. Ime SERBA iz SUNCA ishodi.

....

[1] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15; August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, p. 135.

[2] Daniel Smith, Cuneorum Clavis: The Primitive Alphabet and Language of the Ancient ones of the Earht; Edited by H. W. Hemsforth. London: Printed for the Editor At The Chiswick Press, 1875, p. 96.

[3] Ib. p. 62.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 149.

[5] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 33.

[6] S. F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 7.

[7] James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. I; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 16.

[8] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 52.

[9] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I; Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. 114.

[10] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 234.

[11] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 886.

[12] Ib.

[13] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 879.

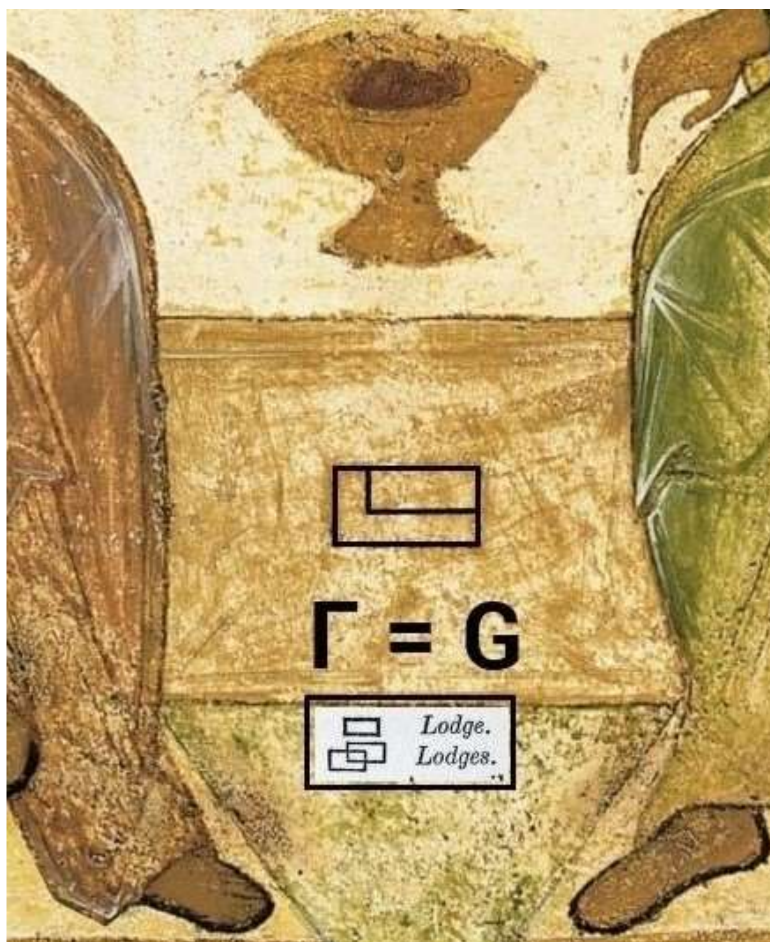
[14] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 578.

VELIKI MAGOVI I OSTALE VRSTE MASONA

Postoji više vrsta masona i nabrojaćemo ih po njihovom istorijskom redoslijedu i odlikama njihovog rada onako kako sam ih kroz literaturu i njihovu praksu upoznao:

1. Veliki magovi, graditelji zombija,
2. graditelji objekata i vještina ili operativni masoni,
3. nepismeni graditelji pohlepe ili feudalni masoni,
4. prosvjetno-trgovački spekulativni masoni,
5. Iluminati ili tehnokratski masoni Velikih magova

Prvi su Veliki magovi, graditelji ljudskog uma i to su magovi, vrači, čarobnjaci ili prvosveštenici koji su u najdavnija vremena ujedno bili i prvi porobljivači ne samo ljudskog razuma, nego i čovjekove fizičke slobode, slobode ljudi i naroda. Takvi su bili sumerski carevi,

Pravougaonik je masonski hijeroglif sa značenjem "Loža" (Albert G. Mackey, Encyclopedia of Freemasonry and kindred sciences, Vol. I; Toronto, New York, London; The Masonic History Company, 1929, str. 5). U znaku Lože je azbučno slovo Г, masonskom simbolikom isto latini-čnom G (detalj ikone "Trojstvo", 15. v. A. Rubljov. Značenje slova Г iz knjige: J. S. M. Ward, Freema-sonry And The Ancient Gods; London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent & Co. Ltd.; 1921, str. 75-79).

takvi su bili egipatski faraoni, takvi su bili rimski imperatori. Oni preko iz najpovjerljivijeg okruženja iniciranih i zakletih članova svog tajnog društva, u ovom slučaju sveštenika, oni u ime Boga, bogova i drugih sila ubijaju u čovjeku njegovu ličnu vezu sa natprirodnom silom naturajući svim ljudima istu ukalupljenu priču u moždani sklop i tako ubijajući individualnost pretvaraju ljude u svoje umnozombirane poslušne mase robova.

Sredinom 5. v. st. ere grupa Velikih magova Hetita Aškenaza stigla je iz Vavilona u Jerusalim i silom progona i mača počela da osniva judaizam. Druga grupa je otilša put Kine i Indije da osnivaju budizam i hinduizam, a nekoliko vijekova kasnije osnivaju hrišćanstvo, zatim islam. To su Veliki magovi, prva grupa masona graditelja zombija, graditelja lokalnih i velikih reseta.

Druga vrsta masona su izumitelji, graditelji i umjetnici. To su operativni, praktični masoni koji svojom umnim trudom razvijajući znanje i vještine, obogaćuju materijalni i kulturni razvoj čovječanstva.

Propašću stare masonerije mitraističkih Velikih magova Rimskog carstva, judejsko-hrišćanski Veliki magovi zadobijaju vlast nad narodom pod okriljem vojske feudalnih samodržaca. Tada dolazi do sprege Velikih magova i nepismenih feudalnih vladara. Oni jedni drugima štite, šire i utvrđuju pravo samovoljne i ropske vlasti u ime Boga.

Pošto su Veliki magovi su bili vladari na samom početku ljudskog društva, njihova želja za samovlašću nikad se nije gasila i podjela vlasti sa feudalnim vladarima polovila je njihove prihode i kavarila njihove planove. Zato su "radi zaštite svojih vjernika od nevjernika" sami počeli osnivati svoju vojsku.

Tako su pokrenuti krstaški ratovi u kojima su stvoreni Templari sa svim svojim ograncima, ali kad su se templarske vođe bogato osilile, Veliki magovi njih

lukavo posmicaju, preuzmu bogatstvo i komandu nad ostatkom Templara.

U isto vrijeme od najprobranijih svojih članova magovi osnivaju svoju tajnu službu nazvanu Jezuiti ili Isusovci, koji počinju da se infiltriraju u sve države institucije samodržaca i u njihova tajna društva radi tihog preuzimanja vlasti preko “demokratskih” izbora.

Iz hrama Velikih magova.

Treća grupa masona su graditelji političkog sistema demokratije, humanisti ili spekulativni masoni, trgovci, rodoljubi i intelektualci prosvjetitelji. To je vrlo mlada grana masonerije i počinje da razvija pri kraju feudalizma. Pomorskom kolonijalnom pljačkom obogaćeni trgovci sve više bacaju pogled na raskošne palate samodržaca. Tada se trgovci raznih religijskih grupacija zbližavanja i osnivaju svoje društvo u Londonu 1717., ali ni jezuiti u civilu ne ostaju izvan tih društava. Uključuje se u masone, skupljaju znanja i saznaju tajne koje im omogućuju da osnuju svoju vlastitu Ložu. Tako su 1776. stvoreni Iluminati, civilni jezuitski masoni Velikih

judeo-hrišćanskih aškenaskih vavilonskih magova.

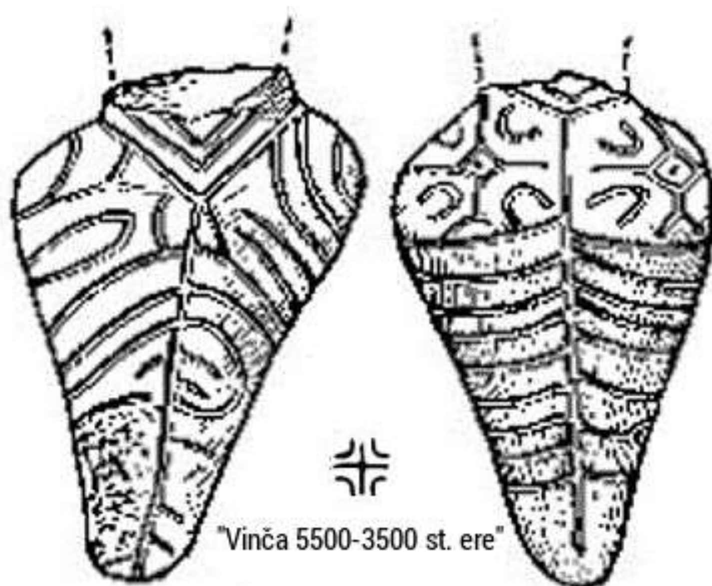
Počinju masonsko-iluminatske revolucije 1789. godine. Feudalni samodržci gube prestole, imanja i glave. Nestaju vijekovna kraljevstva i velike carevine pod krvavom masonskom parolom bratstva, jednakosti i slobode, dok Ilumianti usput eliminušu svoje ugledne saveznike među operativnim i spekulativnim masonima videći u njima humaniste i opozicionare, te Iluminati sami uskaću na sve rukovodne državne pozicije granajući se širom svijeta.

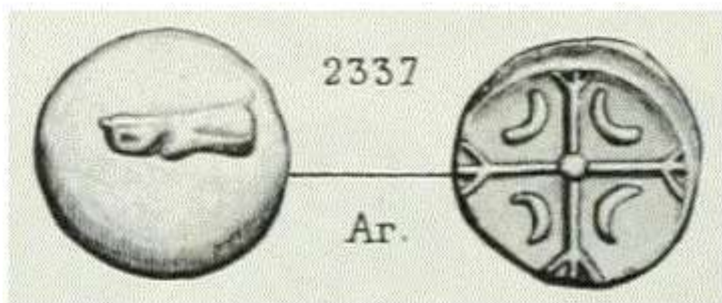
Po planu aškenaski Velikih judeo-hrišćanskih magova Iluminati osnivaju komunizam, evolucionizam, ekumenizam, transhumanizam. Prvi svjetski rat oni su planirali i izveli, Drugi svjetski rat oni su planirali i izveli, Sa svim svojim nacističko-komunističkim metodama Operacija Covid-19 od 2020. i eugenika otrovnim špricevima od njih je izvedenena, rat u Ukrajini njihovog je plana dio, velika inflacija, unšitenje ekonomije i poljoprivrede njihovo je djelo. Od kraja Drugog svj. rata izrasli u vojnu supersilu nazvanu Sjevernoatlantski savez, NATO ili OTAN.

Judeo-hrišćanski aškenaski Veliki magovi, služitelji Tame, žele kroz nacističko-komunistički Novi svjetski poredak, "Dobom razuma", da zavladaju cijelim svijetom. To je društvo Nimrodovo, društvo graditelja Vavilonske kule drevnog i modernog vremena. Oni su vladali na početku, oni žele vlast na kraju. Svog Velikog Arhitektu Isusa, lažnog "prvosveštenika po redu Melhisedekovom", oni su titulisali titulom “alfa i omega”, početak i svršetak, prvi i pošljednji.

Hoće li masoni Svjetlosti, razasuti po svim grupacijama masona i među istinoljubivim ljudima svijeta, uspjeti da se organizuju i odupru Velikim magovima, veliko je biti ili ne biti za opstanak ljudske vrste.

DOKAZI O FALSIFIKOVANJU ARHEOLOGIJE

*Ovo su dokazi kontinuiteta jednog naroda (krst sa četiri srpska **C** i ovo nije starije od 2300 st. ere, iako je vinčanski krst datovan na 5500-3500 st. ere, a tripoljsko-kukutenska boginja (Lencăuți, Moldova) na 4000-3000 st. ere. Kovanica Kelta Volkaja (Volosa, Vlaha) je s kraja stare ere (Henry de La Tour, Atlas de monnaies gauloises, Paris, 1963, Plate VIII, Nº 2337).*

Desno je figurina iz Starčeva za koju tvrde da je iz 6000-5000 st. ere, a pored nje je artefakt iz Troje, 1300-1100 st. ere. Idol iz Starčeva može biti stariji kojih par stotina godina, ne više!

Sredinom prve decenije 20. vijeka prva iskopavanja Vinče počeo je tada najugledniji srpski arheolog Miloje Vasić. Po Belom Brdu i okolnim lokacijama iskopavanja su u intervalima trajala sve do 1982. Evo kako je Vasić datovao Vinču:

"Dakle, Vasić je svojim stavom došao u sukob sa nemačkom školom. Fasciniran je antikom i klasičnom arheologijom u najužem smislu. Taj sukob sa nemačkom arheologijom se sve više zaoštrava i Vasić je energično protiv svih zastupnika nordijske teorije. Taj odnos, opravdano negativan, prema nordijskoj teoriji i ta fascinacija antikom delovali na njega da ode predaleko u svojim stavovima. Ako pratite njegovu evoluciju: Vinča je najprije bila neolitska, onda je postala bronzanodopska. U prvoj knjizi *Praistorijske Vinče*, Vinča se

vezuje za mikenski svet i za srednjoheladsku kulturu, za minijsku keramiku, i najzad dolazi teoruija o jonskoj koloniji. Čini mi se, s jedne strane, fasciniranost antikom i, s druge strane, otpor prema nordijskoj teoriji delovali na njega da on u ovome pravcu ode predaleko. Pored toga, bio je potpuno sam. Nije bilo nikoga pored njega sa kim je mogao da razmeni misli i ko bi mogao eventualno da deluje na njega da koriguje svoje stavove”. [1]

Dakle, u arheologiji postoje različite teorije, a teorija ne mora biti istina, čak može biti greška, zabluda namjerna ideološka podvala. Kao pristalica nordijske škole citirani srpski arheolog osuđuje Vasića kao pristalicu klasične arheoogije.

Šta je klasićni metod datovanje? Tu se vrše poređenja sa drevnim grčkim, etrurskim i rimskim ostavštinama i nalazima i po sličnosti nalaza, njihovih formi ornamenata vršilo se datovanje.

Nordijska teorija je iluminatska darvinistička (crkvena) teorija Bečko-berlinske škole, evolucionisti, i prvi njeni protagonist počinju da djeluju krajem prve polovine 19. vijeka. Vrhunac njihove samovolje je potpuna kontrola arheologije, jer nakon Drugog svj. rata arheolozi ne datuju svoje nalaze, nego probrane arftefakte šalju državnim ili od države plaćenim centrima za datovanje radiokarbonskim metodom C-14, i šta im otuda jave, to je je zvanično datiranje i mrdanja nema, a mogu javiti sve što im je po “partijskoj liniji”, tj. ideologiji sistema naređeno (uglavnom tako bude).

Citirani srpski arheolog reče da je Vasić u početku tvrdio da vinčanska kultura pripada neolitskoj kulturi, ali u Vasićevim člancima iz 1906. [2] o nalazima na Žutom brdu Vasić već tada govori o uticaju mikenske kulture u našim predjelima od početka neolitskog doba [3], te i mikenskom uticaju na nalaze na Žutom brdu. Vasić

govori o istim i srodnim kulturama i nalazima kao na Glasincu u Bosni, u Italiji, na Kavkazu, po Ugarskoj, Austriji, Češkoj; sličnost keramičkog posuđa Dunavske Doline sa posuđem u Troji, po Egeju, u Italiji, Šleskoj, Poznanjskoj, Lužici, pa i u Egiptu. Nigdje Vasić nije rekao da je mikenska kultura grčka, Vasić govori o mikenskoj kulturi koju povezuje sa trojanskom, i njenom uticaju na forme i ukrase nalaza sa Žutog i Belog brda, te susjednih nalazišta oko Dunava, navodeći da je grčka koonizacija Mikene izvršena tek u 8. i 7. v. st. ere [4]. Vasić spominje mogućnost postojanja grčkih kolonija od druge polovine 7. v. st. ere [5], pa i 9. I 10. v. i dalje [6], ali to je samo maska da bi se zaštitio od progona kakav je prije njega imao istoričar Miloš S. Milojević. Sve što je Vasić rekao dovoljno je da se iz konteksta izvede zaključak da sve što je mikensko, to je trojansko i sve na Žutom i Belom brdu i po nabrojanim teritorijama je kontinuitet jednog naroda, ali nije se usudio reći da su to bili Srbi.

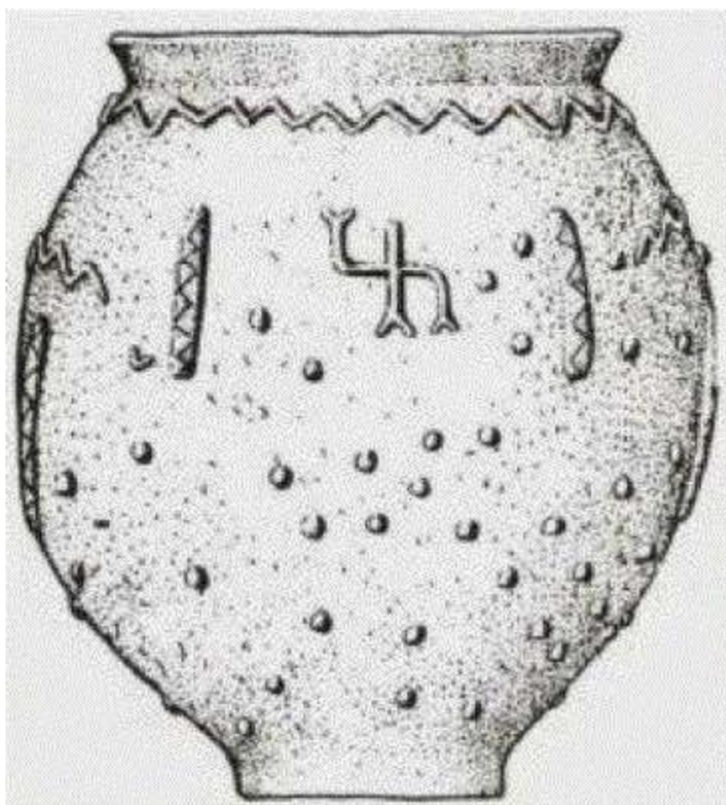
Da je bar za neke arheologe darvinizam imao ulogu u definiciji i kodifikaciji arheološke prakse u drugoj polovini 19. vijeka.” [7]

Datiranje kulturnih pojava u Dunavskoj Dolini Vasić je video u njenom kontinuitetu ka Troji i obratno:

“Nama je na ovom mestu najzgodnije obeležiti značaj Troje i njenih nalazaka naročito za datiranje pojedinih kulturnih pojava u Dunavskoj Dolini, je rod toga zavisi i pravilno shvatanje celokupne praistorijske kulture u našoj oblasti.” [8]

Ali, vinčanski kulturni slojevi su hronologija od prepotopske vinčanske kulture do gvozdenog doba:

“Na dubini od 4-5 metara ispod površine prvi put se pojavljuje specijalna ornamentalna tehnika, tzv. tzv. tehnika crvenog slikanja bez sjaja, koja u svemu odgovara istoj tehnici u Tesaliji iz bronzanog doba, koje je

Svastika na keramičkoj posudi kulture Starčeva datirana na 5800 – 5300 st. ere, a ispod feničanski ili filistejski novac iz Gaze sa istom svastikom jednostavnijeg prikaza (kovanica: Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots & Anglo-Saxons; London: Williamsand Norgate, Ltd., 1924, Fig. 50, p. 310).

prethodilo poslednjem odeljku najmlađe minonske periode (L. M. III). Moćnost ovog sloja u Vinči u kojem se pojavljuje ta tehnika iznosi oko 2 metra. Na dubini od 2·5 metra pojavljuju se već keramički fragmenti, koji u svemu odgovaraju keramici s ovde proučenih nalazišta. Takve keramičke ostatke nalazimo u celoj dubini sloja od 2·5-0 metra ispod površine.” [9]

Na Dan sv. Save 1938. Vasić piše ovako:

“Moje datovanje osnivanja Vinče u doba prelaza iz 7. U 6. vek pre Hr. naišlo je na opoziciju drugih naučnika. Ostajući pri svome datovanju Vinče, ja ne mogu na ovom mestu, zbog oskudice prostora diskutovati tako krupno i vano pitanje o datovanju preistorijskih kulturnih predmeta i pojava u Dunavskoj Dolini.” [10]

Na kraju krajeva: od površine prvi kulturni slojevi Vinče i jesu iz 7. I 6. vijeka st. ere. Najdublja prošlost u koju Vasić stavlja Vinču je 1600 st. ere:

“Kulturni sloj u Vinči, moćan 10,5 m., imaće se, prema tome, razdeliti, na osnovi karakterističnih odlika, u tanje slojeve kojima će odgovarati kraći vremenski periodi u vremenskom interval od oko 1600 godine pre Hr. do oko 6 godine po Hr.” [11]

Trava i lišće stvaraju humus. Na balkanskom podneblju kamen debljine 10-tak cm za oko 50 godina zarasta u travu. Prvih vijekova nakon potopa klima je bila hladnija i taj process tekao je malo sporije, ali za 4530 godina od potopa do prvih otkopavanja u Vinči u ciklusima 10 cm humusa za 50 godina, to je preko 9 m humusa.

Sve što je u humusnom na 4-5 m dubine, ili u još debljim neprekinutim slojevima humusa, u uvalama popunjenih humusom, u obrušenim obalama ili je dijelom u humusu iznad sedre, to pripada postpotopskom vremenu mlađem od 2625. st. ere. Sloj humusa iznad sedre, ma koliko na nekim mjestima bio debeo, nastao je

Iskopavanja u Vinči (foto: Miloje M. Vasić, Preistoriska Vinča I.; Beograd, 1932, Tabla VIII, Slika 20.).

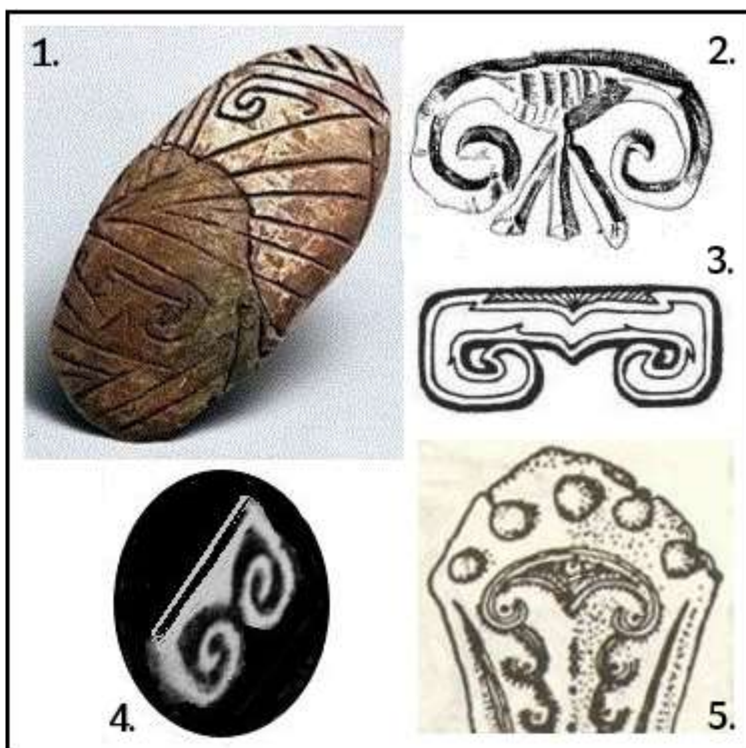
od trave i lišća nakon biblijskog potopa, a sloj sedre, ili sige, je otvrdli pijesak nanesen potopom.

Prvobitni i najstariji Vinčanci sa svojom kulturom nestali su oko 3500 st. ere. Po hronologiji Velike piramide i Biblije potop je počeo 1656 godina od Adama, ili 2626. St. ere. Od 1973. Neki autori tvrde da radiokarbonska datiranja pokazuju da tamno polirano posuđe vinčanskih naselja potiče iz oko 1000 godina prije Troje [11], dakle oko 2300-2000 st. ere. Tako, primjera radi, nalazište na Banjici je postpotopsko naselje Protosrba iz vremena 2300-1500 st. ere, a tu su došli nakon rušenja Vavilonske kule oko 2450. st. ere.

Sedra je od potopa, neneseno u potopu. Po kosom obodu brda moglo je biti kasnijih naselja, ali ispod debelog sloja sedre je prepotopski svijet. Shvativši da ova lokacija vremenska mapa svijeta, gazed svijeta, koje kroje zvaničnu evolucionističku laž, zaustavili su daljnja iskopavanja u Vinči i riješili da sve zatrpaju.

Vinča, lokalitet Belo brdo. Otkud sedra iznad nekadašnjeg prebivališta ljudi? Od potopa!

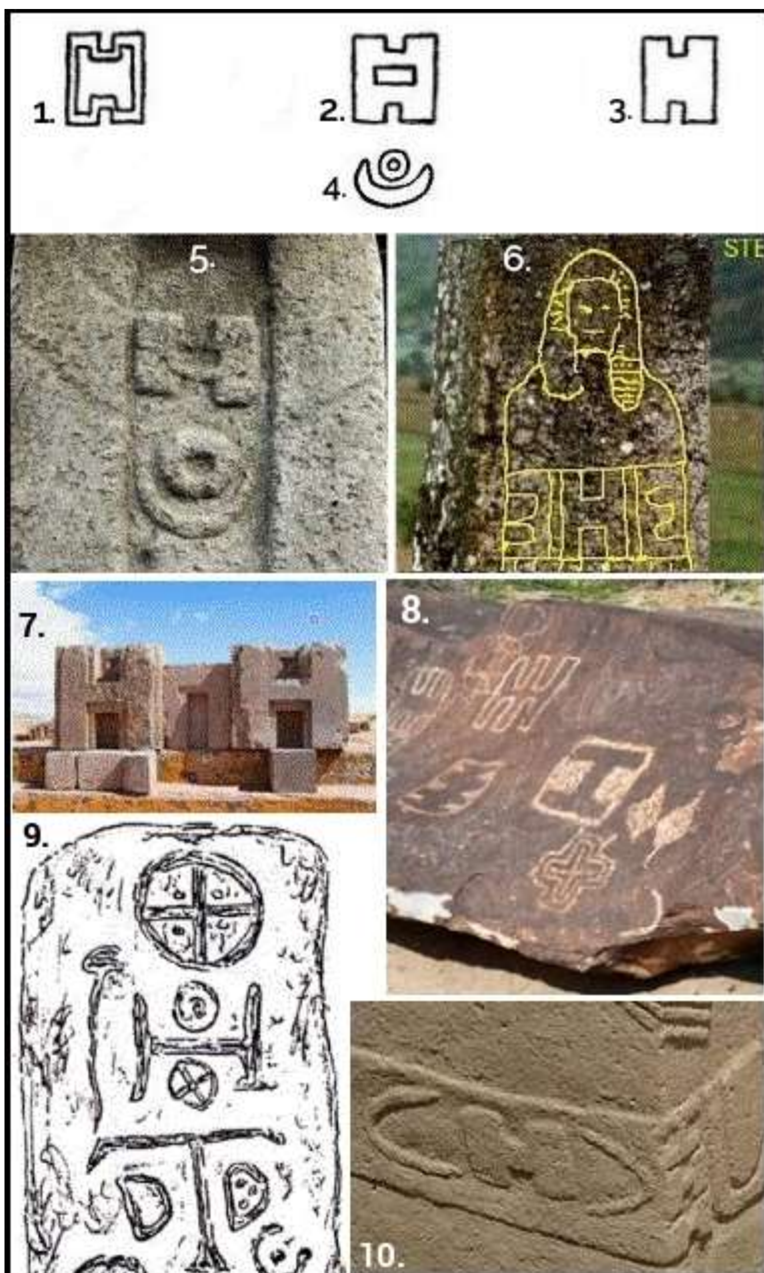

*Simbol Sunca, **C** (ognjilo, kresivo ili ocilo): **1.** Starčevo (tvrde da je oko 6000 st. ere), **2.** Krit (minojska kultura, oko 1800-1300), **3.** Kina (Zhou dinastija, od 1046 st. ere), **4.** Stećak (sred. vijek), **5.** Banat (bronzano doba).*

Ne lažu samo o starosti Vinče, nego lažu o starosti mnogih kultura. Tako za tablice iz Tartarije tvrde da potiču iz 5500–2750 st. ere, a na njima su sumerski, egipatski i hetski hijeroglifi, dok je na jednoj tablici jasno vidljiv simbol sličan kasnije osmišljenim kineskim logografima. Heti ili Kiti bili su dugo vladari velikog dijela sjeverne Kine, tkz. Kitaja, kitajske Tartarije. Tartarske tablice su postpotopski proizvod Arjana pristiglih iz Sumera nakon rušenja Vavilonske kule oko 2450. st. ere.

Tablice iz Tartarije: hetski hijeroglifi: 1, 3, 4, 5, 7, 9, 11 (Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hitti-tes, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 83, 220, 201, 143, 121, 62, 237, 238). Altajski hijeroglif: 8 (Cla-ude Reignier Conder, Altaic Hieroglyphs and Hittite Ins-criptions, Richard Bentley and Son, 1887, Pl. III). "Kineski" logografi: 2, 6; sumerski piktograf: 12.

Znak ***H****, kapija vremena, hetski hijeroglifi po svijetu.*

Svetilište Gobekli Tepe datuju na 9500-8000 st. ere, a to je hetsko svetilište između 2400-1000 st. ere. Dokaz tome su hetski hijeroglifi i način prikaza brkova na nekim kamenim glavama.

Na slici na 203. strani je hetski hijeroglif **H** (**1**, **2**, **3**) sa značenjem *"mi"*, kapija [12] i hijeroglif br. **4** kao "božanski simbol" [13], tj. "Sunčev simbol" je i sumerski "Šamaš", "Sunčev prestol" ili "sela", simbol ljetnog solsticija. To su simboli na kamenu u Gobekli Tepe (br. **5**), zatim simbol **H** (*kapija vremena*) na stećku u Bosni *(*br. **6**), u hramu Sunca Tiwanaku u Boliviji (br. **7**), na petroglifu sjevernoameričkih Indijanaca na lokaciji Grapevine Canyon, Nevada, USA (br. **8**); na keltskom kamenu, tkz. Foulscale Stone, Newton, Lancashire, Engleska (br. **9**) i još jedan simbol **H** (*Hor*, *Hora*, *Horus*, *Hors*, *Horshid*) u Gobekli Tepe, Turska (br. **10**).

Kod Isusa i Jovana Krstitelja brkovi polaze sa bočnih strana nozdrva (fasada manastira Dečani).

Brkovi ne idu ispod nosa, što je za ljude normalno, nego polaze sa bočnih strana nozdrva (Karahan Tepe, datovano kao starije od susjednog nalazišta na Gobekli Tepe), i motiv sa keltskog Gundestrupa kotla (br.2). Isti prikaz brkova je na liku Virakoče u hramu Tiwanaku u Andima prekolumbovske Južne Amerike.

Kon Tiki Virakoča sa brkovima sa strana nozdrva.

Hram Tiwanaku (Tiahuanaco), hram Sunca u zapadnoj Boliviji, građen oko 300 n. ere i pripada kulturi Inka, po nekima pre-Inka. Bilo kako bilo, ono što je zanimljivo jeste isti neobični i jedinstveni način prikazivanja brkova na reljefnom prikazu Isusa i Jovana Krstitelja na fasadi manastira Dečani, na kamenoj glavi svetilista Karahan Tepe, na glavi ketlskog boga na Gundestrup kotlu i na glavi Virakoče, boga Suna u hramu Tiwanaku: brkovi ne idu ispod nosa, što je za ljude normalno, nego polaze sa bočnih strana nozdrva. Šta to znači? To znači da su arhitekta Tiwanaku hrama, majstor Gundestrup kotla i arhitekta Dečana pripadali istoj mističnoj školi istog tajnog društva Arjana: Heta i Kimera.

Hetski hijerogligf **U** *na steli u Gobekli Tepe svjedoči da je ovo rad Hetita između 2400-1000 st. ere.*

Evo značenja hetskog hijeroglifa **U** *na steli svetilišta Gobekli Tepe:* ***1.*** *UT, UD, ROD, MATER;* ***2.****TATA, OTAC;* ***3.*** *SNAGA, ARMIJA (hetski hijeroglifi: Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 216, 174, 142). Gobekli Tepe je hetsko, 2400-1000 st. ere)*

ROD, RAĐANJE, MATER (Lepenski Vir).

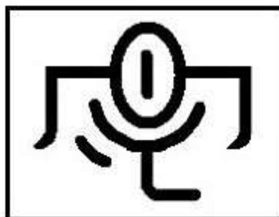
Na slici iznad je skulptura kulture Lepenskog Vira, prikaz Venere, Velike Matere, boginje rađanja. Na njenim rukama su po tri prsta i to su tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta. U tih šest mjeseci što rodi na zemlji, rodilo je, to je vrijeme rađanja. Vagina je predstavljena kao KUPA, simbol ljetnog solsticija, dana između proljeća i ljeta. Ista tema, isto vrijeme kao i Gobekli Tepe.

HIJEROGLIFI	
Hetitski	Lepenski vir

Hetski i hijeroglifi Lepenskog Vira (Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 214, 96, 153, 165,242, 217, 216, 206, 240, 106; hijeroglifi Lepenskog Vira: Dragoslav Srejović i Ljubinka Babović, Umetnost Lepenskog Vira; Beograd, Jugoslavija, 1983, Fig. 29 i 34). Kultura Lepenskog Vira iz istog je vremena kao i Gobekli Tepe: 2400- 1000. st. ere.

26. Орнамент на скулптури из ку-ће бр. 37 (ЛВ Іс).

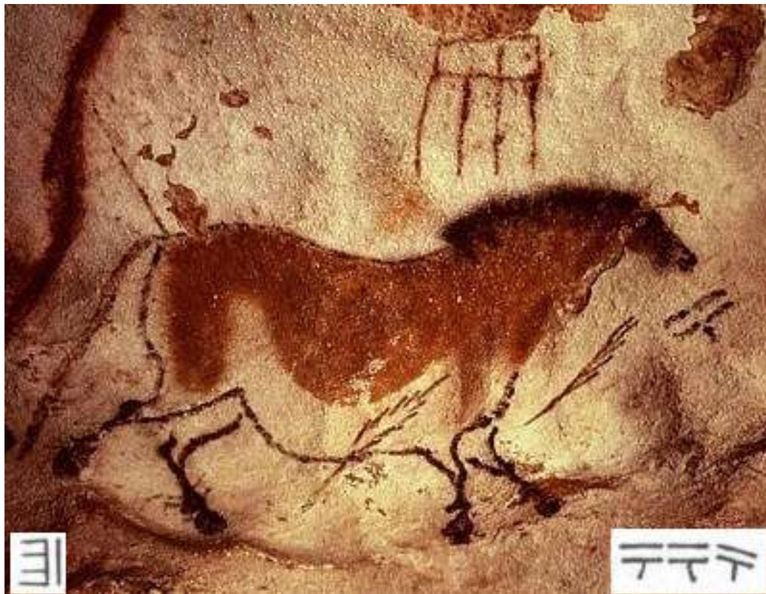

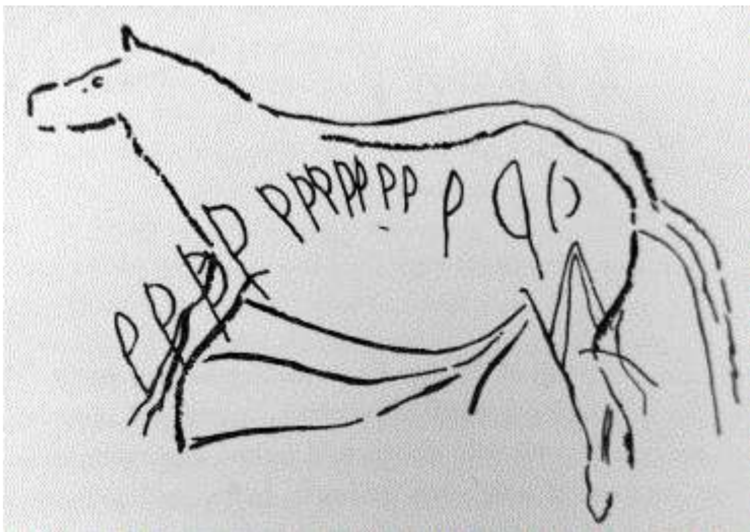
*Lepenski Vir i simbol ljetnog solsticija ukošen sjeveroistočno ka mjestu islaska Sunca na prvi dan ljeta (Dragoslav Srejović, Lepenski Vir, Srpska Književna zadruga, Beograd, 1969, str. 106). Ispod je keltski dvoglavi orao sa Juhora sa istim simbolom na grudima orla (u elipsi je hetski hijeroglif **I** = RA, tj. SUNCE (Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs II, The University of Chicago Press, Chicago, Illinois, June 1935, p. 25).*

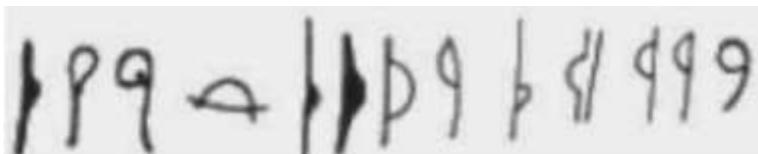
Pećinske crteže datiraju na 20.000-15.000 st. ere: na pećinskom crtežu bika je slovo **T**: **T** *= taur, Taurus.*

Pećinski crtež (Lascaux, France) i egipatsko: sumer-sko **E** *(lijevo) i rano sumersko i egipatsko* **A** *(desno).*

Na ovom pećinskom crtežu su slova PRP. Ova slova mogu biti ili imitiranje konjskog rzanja (PRRRRR), a moze biti da tu pise P(A)R(I)P (u srpskom PARIP je sinonim rijeci KONJ), jer u davna vremena samoglasnici nisu pisani (Grotte des Trois Frères, Ariège, France; Cave of Trois-Frères, France).

Varijante slova ***P*** *i* ***R*** *po preistorijskim pećinskim crtežima Španije i Francuske.*

RP	þ	þ Г°	þ	þ
	variante þ	ρ	ρ	

Slovo **R** *u bosanskoj cirilici (Ciro Truhelka, Bosancica; Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Knjiga IV, Godina I, Sarajevo, oktobar-decembar, 1889, str. 67.*

....

[1] Milutin Garašanin, razgovori o arheologiji. Razgovarali i priredili Staša Babić i Miodrag Tomović, Izdavač "3T" d.o.o., Beograd, 1996, str. 19.

[2] Miloje M. Vasić, Preistorijska votivna grivna i uticaji mikenske kulture u Srbiji; Starinar, Novog reda godina I, 1906, Prva Sveska, Beograd, Kraljevsko Srpska Državna Štamparija, 1906, str 1-35.

[3] Ib. str. 29-30.

[4] Ib. str. 33.

[5] Miloje M. Vasić, Žuto brdo; Starinar, Novog reda godina VI, 1911, Sveska Prva i Druga, Beograd, Kraljevsko Srpska Državna Štamparija, 1914, str. 36-37). str. 65,

[6] Ib. str. 66.

[7] Felix Riede, The Scandinavian Connection: The Roots of Darwinian Archaeology in 19th-Century Scandinavian Archaeology; Bulletin of the History of Archaeology, May 2006, Volume 16, Number I, p. 5.

[8, 9] Miloje M. Vasić, Žuto brdo; Starinar, Novog reda godina VI, 1911, str. 67, 72.

[10] Miloje Vasić, Dunavska Dolina i Italija u gvozdenom dobu; Starinar, Treća Serija, Knjiga XIII, Državna Štamparija Kraljevine Jugoslavije, Beograd, 1938, str. 30.

[11] Miloje M. Vasić, Preistoriska Vinča I.; Beograd, Izdanje Državne štamparije, 1932, str. 97.

[12] Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 83, 220, 201, 143, 121, 62, 237, 238, 129.

[13] Claude Reignier Conder, Altaic Hieroglyphs and Hittite Inscriptions, Richard Bentley and Son, 1887, Pl. III.

[14] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 265.

BOŽIJE ŽEZLO NA VIRAKOČI

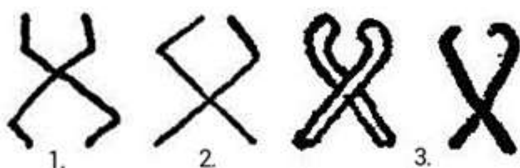

Con Tiki Viracocha izvorno je Kun Tiki Vira Koča, što znači SUNCE DRAGO ISTINODRŽATELJNO.

ANALEMA-SVASTIKA

Udruženi u svoje esnafe, bilo porodične, rodbinske, lokalne ili regionale, operativni masoni su s koljena na koljeno prenosili znanje o simbolima i njihovim značenjima. Uz simbole je išlo znanje izvorne narodne duhovnosti, koja je iz starine zračila kroz te simbole i sve dok je u narodu postojao tračak te vjere, sa nadgrobnika su simboli su svjedočili tu vjeru.

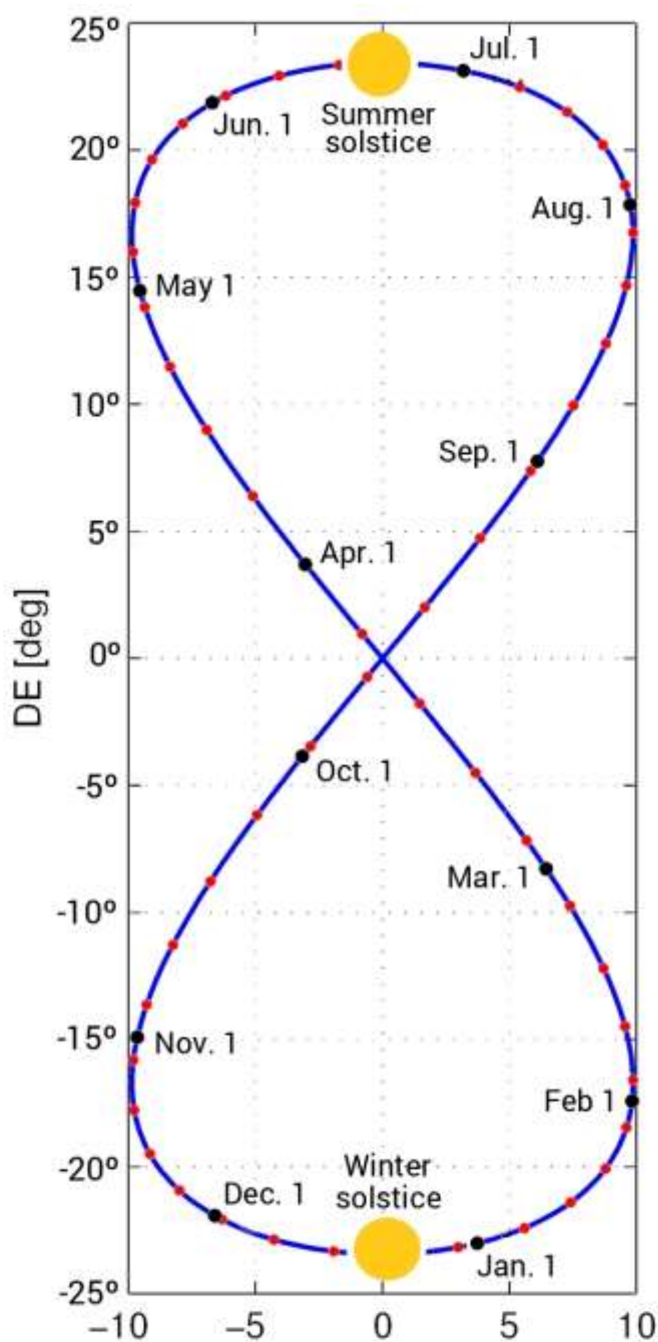
Sunčeva analema je linija godišnjeg puta Sunca od zimskog do ljetnog solsticija (jug-sjever) i obratno. U tom putu Sunce ne ide vertikalno pravolinijski, nego pravi dvije suprotne spirale u znaku latiničnog slova **S**, spirale koje kad se spoje daju simbol beskonačinosti u obliku broja **8**. Svastika u obliku analeme prvo se javlja u hetskim hijeroglifima (*slika na 217. str*.).

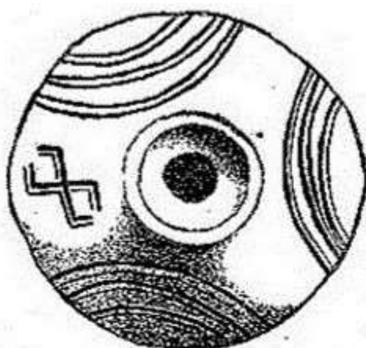

Hetski hijeroglifi dešifrovani kao: 1. "spajalica", 2. "(pre)stol", 3. "-sa" (uzvišeni). Tacno je sljedece: 1. zimski solsticij u dnu, proljece i ljeto u vrhu; 2-3. ljetni solsticij na vrhu,u podnozju jesen i i zima (Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 149, 156, 213).

Lijevo je analema-svastika zimskog solsticija (arjanski petroglif, Ladakh, Tibet, Indija).

25º
20º
15º
10º
5º
0º
-5º
-10º
-15º
-20º
-25º
DE [deg]
-10
-5
0
5
10
Jul. 1
Summer
solstice
Jun. 1
Aug. 1
May 1
Sep. 1
Apr. 1
Oct. 1
Mar. 1
Nov. 1
Feb 1
Winter
solstice
Dec. 1
Jan. 1

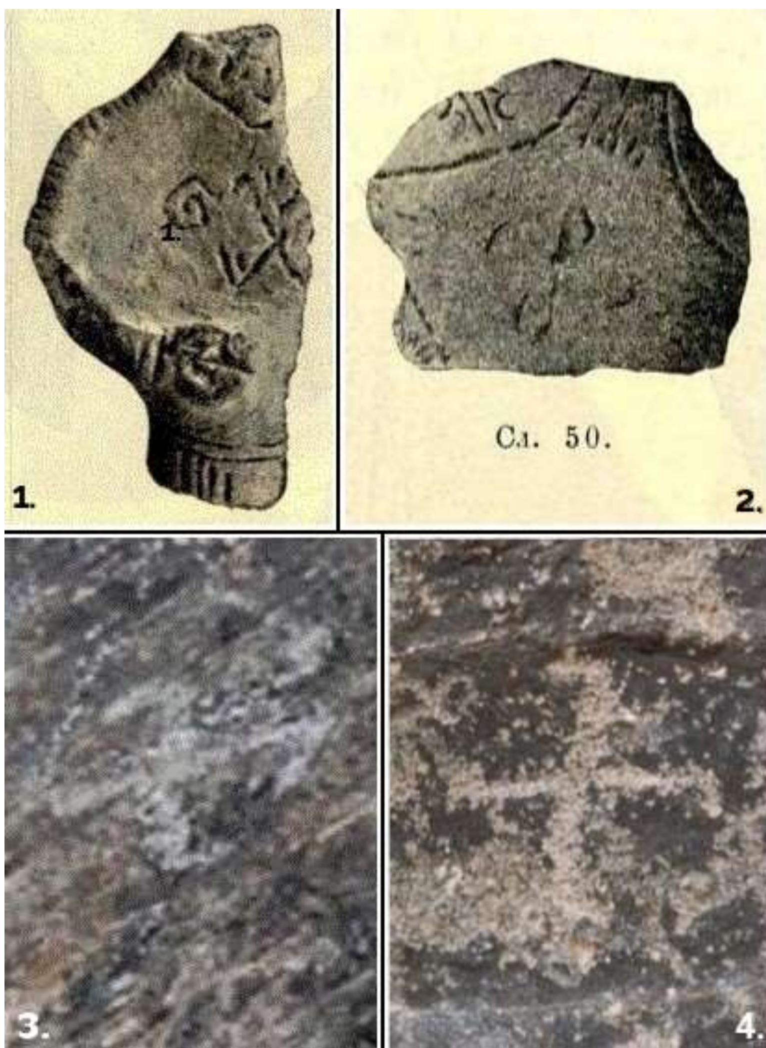
Analema-svastika iz Troje (Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, Fig. 1865).

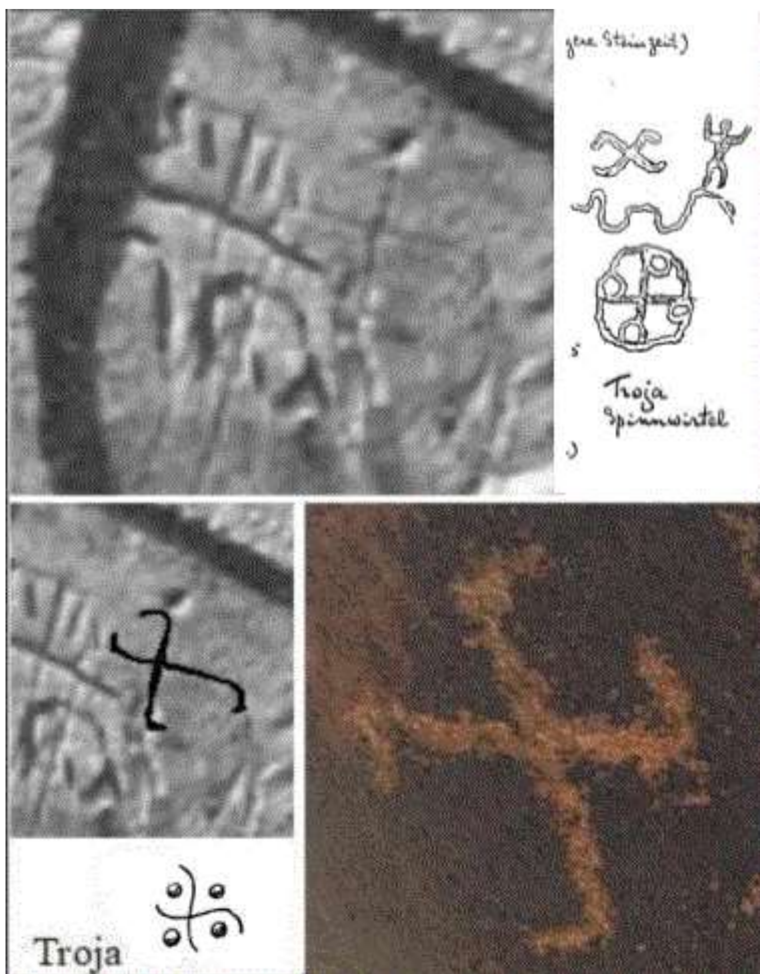
Analema-svastika iz Pečuja (Pécs Hungary).

Još od Jafeta preko Heta i Troje izvorni srpski masoni su koljena na koljeno čuvali vertikalno-rotirajuću analema-svastiku sve do druge polovine 19. vijeka (datalj sa antičke vaze: Thomas Wilson, The Swastika; Smithsonian Institution, Washington, 1896, Fig. 135, p. 837).

*Arjanske analema-svastike (**1**, **2.** Žuto brdo, 2400-1500 sr. ere, Miloje M. Vasić, Žuto brdo, Starinar, Novog reda godina II, 1907, Prva Sveska, Beograd, Kraljevsko Srpska Državna Štamparija, 1906, str. 9, 37); **3.** piktograf (Pisana stijena, Žlijeb, planina Dikava, Višegrad - Bajina Bašta); **4.** Ladakh, Tibet, Indija.*

Analema-svastika sa krakovima povijenim unutra na ploči bosanskog Kulina bana (12. v., lijevo); Dermel-Tal, Atlas, Sahara, Sjeverna Afrika (Herman Wirth, Was Heisst Deutsch, 2. Auflage; Eugen Diederichs Verlag in Jena, 1934, Tafel XV); trojanska analema-svastika i analema-svastika na petroglifu u Palestini (vjerovatno kimerska ili feničanska, oko 1000 st. ere).

U lijevo označenom dijelu je svastika sa krakovima povijenim unutra, analema-svastika (stećak, sredina 19. v., selo Rajac, Negotin).

BEZBOŽNOST CRKVENIH LUDAKA

Piše u Bibliji da je Bog ovako rekao Mojsiju:

Jer ja sam Gospod Bog vaš; zato se osvećujte i budite sveti, jer sam ja svet; i nemojte se skvrniti ničim što puže po zemlji.” (*3. Mojsijeva, 11, 44*)

Vidite li sta piše? Piše da je BOG za sebe rekao da je SVET.

Evo drugi primjer:

“Jer ja sam Gospod, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske da vam budem Bog; budite dakle sveti, jer sam ja svet.” (*3. Mojsijeva, 11, 45*)

Vidite li sta piše? I tu piše da je BOG SVET.

Evo treći primjer:

“Kaži svemu zboru sinova Izrailjevih, i reci im: budite sveti, jer sam ja svet, Gospod Bog vaš.” (*3. Mojsijeva,19, 2*)

I tu piše da je BOG SVET.

Evo i četvrti primjer:

“I vikahu jedan drugome govoreći: svet, svet, svet je Gospod nad vojskama; puna je sva zemlja slave njegove.” (Isaija, 6, 3)

Na četiri mjesta jasno je napisano da je BOG SVET.

Evo i peti primjer:

“A Isus reče narodu: ne možete služiti Gospodu, jer je svet Bog, Bog revnitelj, neće podnositi vaše nevjere i vaši grijeha.” (*Isus Navin, 24, 19*)

I u posljednjoj knjizi hrišćanske Biblije kroz usta anđela serafima dolazi svjedočenje da je BOG SVET:

“I svaka od četiri životinje imaše po šest krila naokolo, i unutra puna očiju, i mira ne imaju dan i noć govoreći: svet, svet, svet Gospod Bog svedržitelj, koji bješe, i koji jest, i koji će doći.” (*Otkrivenje, 4, 8*)

BOG je SVET i to Biblija svjedoči, al ii mimo toga i po logici zdravog ljudskog razuma BOG JE SVET.

U BIbliji ima i kakav je BOG, kako izgleda BOG i kakvog je BOG tijela:

“Nauči me tvoriti volju tvoju, jer si ti Bog moj; duh tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj.” (*Psalm, 143, 10*)

Psalmopjevac tvrdi da je BOG DUH. Evo u Novom zavjetu kroz usta Isusova svjedočenje da je BOG DUH:

“Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.” (*Jovan, 4, 24*)

BOG nema ovozemaljsko materijalno tijelo, BOG JE DUH, i pošto JEST I BOG I DUH, BOG JE SVETI DUH, zar ne? Zdrava logika zdravog ljudskog razuma zna:

“BOG JE BIĆE BEZ POĆETKA I KRAJA, ON JE DUH KOJI SE NE VIDI, ALI JE SVUDA PRISUTAN, SVE VIDI, SVE ZNA, SVE MOŽE, O SVEMU BRINE.” [1]

Da, to je BOG SVETI DUH. I jasno da jasnije ne može biti, ali su moćni ludaci u Crkvi osmislili svoju “istinu” da je BOG jedno, a SVETI DUH posebno i tvrde da su to DVA LICA, DVA LIKA, “DVA IPOSTASA jedne suštine.” To je umna i duševno nebuloza bezbožnog duha moćnih ludaka, ludaka čiji učenici, nasljednici i sljedbenici danas iz Crkve javno tvrde da u ovo današnje vrijeme Bog čini greške i muškim tijelima u matericama daje duše ženskih osoba, i obratno, te hirurzi kroz mnoge operacije treba da stvaraju tim dušama odgovarajuća tijela. Lažu služitelji Oca laži, lažu neprijatelji Božiji i neprijatelji roda ljudskog, lažu crkveni Iluminati.

……………………………

[1] Episkop Danilo, Episkop Amfilohije, Nema lepše vere od hrišćanske; Srpska pravoslavna Eparhija sremska, Sremski Karlovci, 1996.

EN, TEN, TINI

U našoj narodnoj dječjoj pjesmi nabrajalici ili razbrajalici sačuvna je uspomena iz vedskih vremena na ritualni običaj dočeka zore:

EN
TEN
TINI
SAVA
RAKA
DINI
SAVA
RAKA
TIKA
TAKA
BIJA
BAJA
BHUM

Riječi sanskrita:

- EN (ENA) = ON (SUNCE) ili ONA (ZORA) [1],

- TEN = TÉNA = TAMO, OTUDA [2],
- TINI = TINJA = SJAJI = DÍNA (san.) = DĬNĬ, DANI (SVIĆE) [3],
- SĀVÁ = SOMU PRINESI (vedski ritual u čast dana, mjeseca i godine) [4],
- RAKA = SUNČEV DRAGULJ, KRISTAL, SJAJ, BLJESAK = [5],
- DINI (< DÍNA, Slav. DĬNĬ) = DANI (SVIĆE) [6],
- SĀVA = SOMU (PODARI) [7],
- RAKA = SUNČEV DRAGULJ, BLJESAK, SJAJ [8],
- TIKA (< TĪK) = IDE [9],
- TAKA = (< TAK) = DARUJE, RADUJE [10],
- BHIYĀ (< BHĪ) = STRAVA [11],
- BHAYA = BAJA, OPASNOST [12]
- BHUM = BUM (PRSNU).

Nabrajalica u slobodnom prevodu:

ZORA
ON (ONA)
OTUDA
TINJA
SOMU (PRINESI)
SUNČEV BLJESAK
DANI
SOMU (PODARI)
SJAJ
IDE
RADUJE
STRAVA
OPASNA
BHUM

....

[1] Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 232.

[2] Ib. pg. 454.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 1210.
[5] Ib. p. 448.
[6] Ib. p. 478.
[7] Ib. p. 1210.
[8] Ib. p. 859.
[9] Ib. p. 478.
[10] Ib.,p. 431.
[11] Ib. p. 758.
[12] Ib.

KULA

Doktor lingvistike i, kako neko na Vikipediji napisa, "hrvatski jezikoslovac, jedan od najuglednijih svjetskih stručnjaka za onomastiku" Petar Skok ovako napisa o porijeklu srpske riječi KULA:

"kula f (Vuk) = *kula*, gen. *kule* (Kosmet) '1° toranj, 2' kaštio, 3° gradac, 4'- dvor, kuća od kamena (Hercegovina, Kosmet)', jedan od najranije potvrđenih turcizama i kao toponim od 1382. i 1326. i u Dušanovu zakoniku." [1]

Vidite li šta piše? Piše da je KULA turcizam u srpskom jeziku i to “jedan od najranije potvrđenih turcizama i kao toponim od 1382. i 1326. i u Dušanovu zakoniku." Turcizam čak i prije Turaka!? I to je zvanična “nauka” o srpskom jeziku i to se preko škola ubacuje Srbima u mozak, a svoju izrečenu laž Skok objašnjava ovako:

"Balkanski turcizam arapskog podrijetla (ar. *kulla* > tur. *kule*, varijanta od ar. *kal'a*) iz oblasti turskog utvrđivanja: rum. *culă*, bug. *kula*, arb. *ktillë*.ine. *culă* ‘tour, donjon, château’, ngr. κουλά. Ar. *kal'a*, koje je zastupljeno u španjolskoj toponomastici s arapskim članom at u *Alcalà*., zastupljeno je u Jugoslaviji sefardičkim prezimenom *Ãlkalaj* i nazivom *kalaj* ‘Zin’ (v.)." [2]

I na prvu laž prikači Skok još laži i sve je to “nauka” i

ko će se usuditi protiv doktora lingvistike i njegovog izvikanog naučnog autoriteta? Usudiće se istina, jer istina ne strahuje od laži, ma kroz čija usta laž rečena bila!

Preko lažne vjere i njenih od ljudi osmišljenih “istina” o Bogu, u ovom slučaju hrišćanske vjere, ljudski razum je postao rob laži i sve zvanično u ime Crkve i u ime nauke prihvata za istinu i stradaju ljudi i narodi od laži.

Ljudi ne shvataju da su od drugih ljudi propisane i naređene takozvane “istine” o Bogu samo ljudska filozofiranja, a ne stvarne istine, jer ljudi koji su osmislili te “istine” ne poznaju ni svoju vlastitu ljudsku suštinu, a kamo li da znaju istine o Bogu. Sve to o Bogu izmišlja ljudska gordost i interes vladara i to nije vjera, to je ideologija vladajuće oligarhije.

Vijekovno ljudsko robovanje vjerskim lažima deformisalo je ljudski razum i mnoge laži iz nauke ljudi i narodi prihvataju kao istinu, a na svoju vlastitu štetu. Tako po Bečko-berlinskoj judeo-hrišćanskoj lažnoj nauci stara srpska riječ KULA je “turcizam još iz vremena prije Turaka.” E, bogami, nije turcizam, nego je izvorna srpska riječ:

“Čitajući od ruba prema bazi i slijeva na desno, zatpis daje sljedeće: Asher tsu alka mata Sennakseriba sankatzu ka Assaragotane ne Sennaskeriba arte kaku kara mopi bebane sara sesena mane tsuka hasbane salara mata Maishga Tarako Sarara kula takekala.” [3]

Doslovni prevod na engleski glasi: “Assyria of powerful king Sennacherib succeeding son Esarhaddon to Sennacherib to hold memory brings two stone bowls, genuine manehs, containing truly pure silver, King Moschi Tarako Sarara City inhabiting.” [4]

“U natpisu koji se razmatra nalazi se jedna riječ koja se pojavljuje u mnogim drugim. To je ono što se čita kao *kula*, grad.” [5]

Doslovni prevod na srpski: “Asirije moćnom kralju Sennakseriba nasljednom sinu Assargotanu Sennakseribu da čuva uspomenu donosim dvije kamene posude prave mane, koje sadrže pravo čisto srebro, kralj Maišga Tarako Sarara kule stanovnika.”

Srpsko GRAD postalo je metatezom od starijeg GARD, zaštita. Svaki drevni GRAD bio je KULA. KULA je VIS, TVRĐAVA, tj. KULA. KULA je ZAŠTITA i KUĆA je ZAŠTITA, te su KULA i KUĆA sinonimi. Svaka kuća u Crnoj Gori zvala se KULA.

Kad tumače drevne natpise, državni etimolozi nikad to ne porede sa srpskim riječima, makar došli do potpuno jasnog smisla drevne riječi, neće da priznaju da je to srpska riječ, pogotovu ako te riječi nema u šiptarskom, baš kao već citirani autor:

“Tražeći porijeklo *kule*, treba imati na umu da je na gruzijskom kuća *sachli* i *okori*, a da Asteci i srodni američki dijalekti kuću nazivaju *kalli*, *kari*, *kaliki*. Ispitivanje hetskog jezika pokazuje vrlo jasan odnos između naziva za kuću i grad. Još se ne može dokazati da je drevna hetitska riječ za kuću bila *kula*, ali je sigurno da je prvi slog riječi bio *ku* ili *ko*, jer je to fonetska vrijednost hijeroglifa koji predstavlja kuću u nekoliko natpisa.” [6]

Sa oko 1000 m nadmorske visine, zapadno od Kakanja u srednjoj Bosni, vis iznad sela Viduše zove se KULEN; u 12. vijeku bosanski ban zvao se KULIN BAN.

Iako godinama dokazujem i pokazujem da su po Strabinim tvrdnjama, po tvrdnjama drugih autora i po dokazima etimologije, drevni Kimeri (kasniji Kelti) isto što i Tračani, ali zaludu svi dokazi, jer mojim riječima odupiru se čak i Srbi, jer su današnji Srbi postali umni judeo-hrišćanski zombiji kakvih među pređašnjim Srbima nikad ranije bilo nije.

Istorija ne krije da su Gali, Velšani i ostali Kelti zapravo tračanski Brigi pod raznim plemenskim imenima.

Galsko **C** u CUL čita se kao KUL [7]. To galsko CUL znači ČVRSTO, ZBIJENO, VITKO; GARD, GARDA, ZAŠTITA, ODBRANA, DRŽAČ, ČUVAR [8].

Gaelik CÙL znači isto kao i galsko CUL [9], a gaelik CÙLANACH je SIGURNOST, BEZBIJEDNOST [10]:

“Polećela dva vrana gavrana
Od Drobnjaka od plemena jaka,
Od Petnice, Božje zlosretnice!
Od krvave kule Karadžića.” *(Petar P. Njegoš, Kula Karadžića, Ogledalo srpsko)*

KULA je izvorna srpska riječ još od hetskih vremena. Nije čudo što neprijatelji Srba lažu o Srbima, ali je strašno što su Srbi toliko odlutali od zdravog razuma, stali uz neprijatelje Srpstva i bore se sami protiv sebe.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 229.

[2] Ib.

[3] John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co., 1890, p. 57.

[4] Ib.

[5] Ib. p. 60.

[6] Ib.

[7] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 240.

[8] Ib. p. 396.

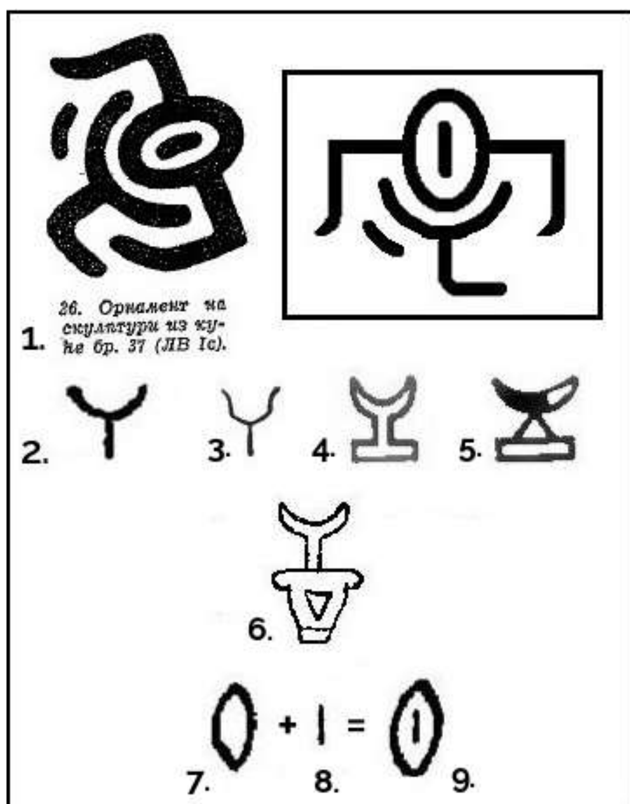
[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 297.

[10] Ib.

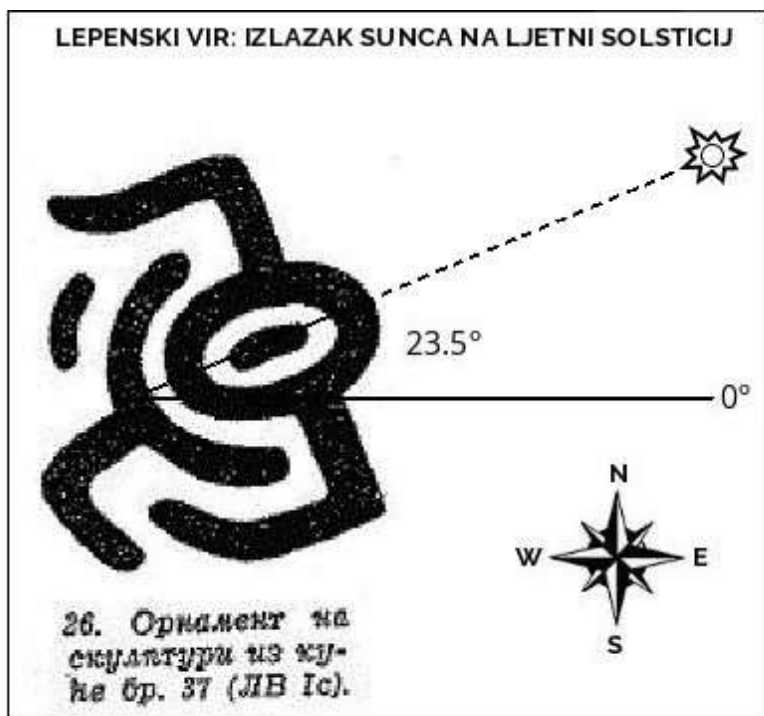
NATPIS IZ LEPENSKOG VIRA

Lepenski Vir i simbol ljetnog solsticija ukošen sjeveroistočno ka mjestu islaska Sunca na prvi dan ljeta (Dragoslav Srejović, Lepenski Vir, Srpska Književna zadruga, Beograd, 1969, str. 106). Ispod je keltski dvoglavi orao sa Juhora sa istim simbolom na grudima orla (u elipsi je hetski hijeroglif ***I*** *= RA, tj. SUNCE (Ignace J. Gelb, Hittite Hieroglyphs II, The University of Chicago Press, Chicago, Illinois, June 1935, p. 25).*

***1.** simbol ljetnog solsticija sa sculpture u u naselju Lepenski Vir ((Dragoslav Srejović, Lepenski Vir, Srpska Književna zadruga, Beograd, 1969, str. 106); **2.** hijeroroglif indijske Harapa civilizacije (G. R. Hunter, Script Of Harappa And Mohenjodaro And Its Connection With Other Scripts; London: Kegan Paul, Trench, and Co. Ltd., 1934, p. p. 87, 47); **3 – 5.** egipatski hijeroglif (E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, cxiii – 37, cxxxi, XVI – 11, 12); **6.** hetski hijeroglif (Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 138, Nº. 265); **7-9.** hijeroglif Harapa civilizacije (G. R. Hunter, Ib. p. 87.)*

Pravac simbola (hijeroglifa) tačno se poklapa sa mjestom izlaska Sunca na prvi dan ljeta: 23.5 stepeni sjeveroistočno od naselja Lepenski Vir.

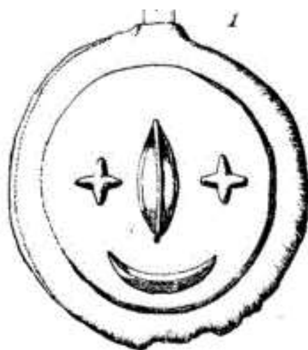
Po Dragoslavu Srejoviću, srpskom arheologu koji je od 1965. vršio iskopavanja na Lepenskom viru, predstava na skulpturi iz kuće br. 37 samo je ornament, ali to je mnogo više od toga, to je hijeroglif sa drevnim imenom Sunca ljeta.

Centralni dio lepenskog simbola je jajolik sa preko sredine upisanom kosom linijom paralelnom sa bočnim stranama "jajeta". Ovo "jaje" je stilizovana glava bika sa rogovima. Postolje ispod glave isto je prikazu zvanično nedešifrovanog hijeroglifa drevne indijske Harapa civilizacije, 2500-1900 st. ere (*br.* ***2****, str. 233*). Postolje ispod glave bika i hijeroglif iz Harape skoro su isti egipatskom hijeroglifu sa značenjima *"čin"*, *"čast"*,

“slava”, *“visoki položaj”* (*br.* ***3****, str, 233*). Slične forme su dva egipatska hijeroglifa sa značenjima “jastuk”, “počivalište glave”,“podizanje” (*br. 4, 5, str. 233*). Njima sličan je hetski hijeroglif dešifrovan kao *“minala”*, ali ne znaju šta to znači, te su u širem smislu to opisali kao *“sveti krst”*, *“nebo”* (*br. 6, str. 233*). Hetsko “*minala”* je “*mina la”*, u kojem je *“mina”* ikavski oblik srpskog “*mena”*, a *“la”* je “*svetlost*”, *“dan”*. Ljetni solsticij je dan *mine*, tj. *mene* ili *mijene* godišnjih doba i dan mine, tj. mene ili mijene dužine trajanja dana, jer od tog dana svjetlost (la) počinje da kraća. Da li je mitski Minotaur i njegov lavirint imaju veze sa Suncem i godišnjim dobima?

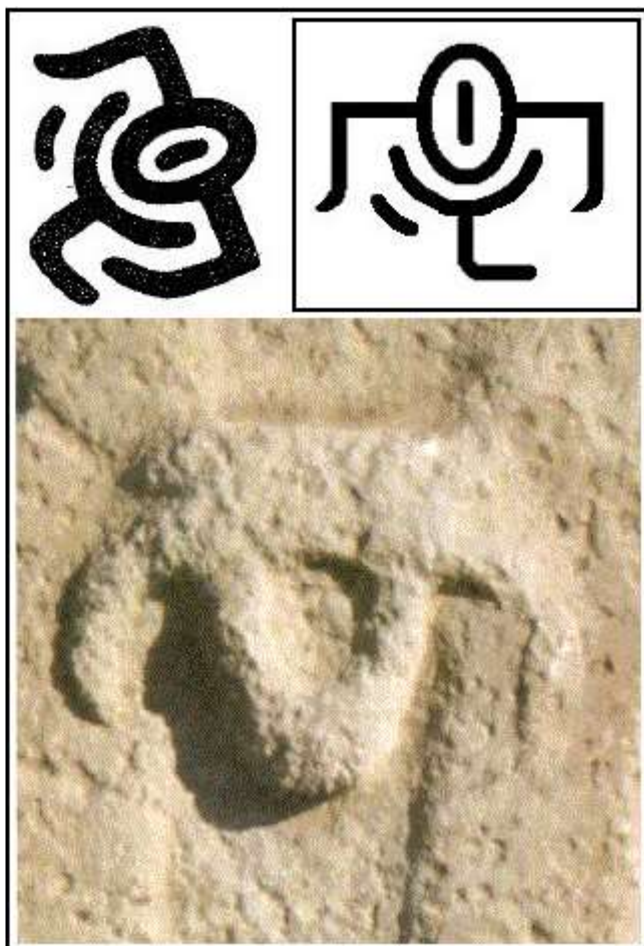

0 + I > 0I = OI = OJ

Znak ljetnog solsticija na rasenskom novcu (William Betham, Etruria-Celtica: Etruscan literature and antiquities investigated, Vol. II, Dublin: Printed by P. Dixon Hardy and Sons, 1842. Tab. IV, 1).

Ovi hijeroglifi su prestoli Sunca u kojima Sunce, kao car slave, sjedi i počiva na dan ljetnog solsticija kad dosegne svoju najveću snagu i najvišu godišnju tačku na zenitu sjevernog neba. I po ovoj sličnosti znamo da je Lepenski Vir iz postpotopskog vremena, 2500-1500 st. ere.

Stilizovana glava bika iz Lepenskog Vira i glava Cvijetonje (Brijezonje) iz Gobekli Tepe (2500-1500 st. ere.

Stilizovana glava bika na skulpturi Lepenskog Vira prikazana je sa vertikalnom crtom po sredini, dakle:

0 + I > 0I = OI = OJ

Sanskritsko OJ daje riječima značenje JAK, MOĆAN; RASTUĆI, ŽIVOTAN [1]. Bretonsko OI znači JAJE, a piše se i OY [2]. Bretonsko OIN je JAGNJE, koriško AGNUS [3], dakle je OI u OIN značenjem isto AG

u AGNI, vatra. Galsko OI, OIAN je DOBAR, LIJEP; JUNAČAN; JAJE; OVCA; galsko OIG je MLAD, JUN [4], OIDAN je LJUBAV, VOLJENJE, LJUBAZNOST [5].

Pomenuto OJ nalazi se u srpskom BOJ i to može biti VOJNA (bitka, rat), a može biti VISINA kao BOJ KUĆE, sprat. Srpsko POĆI izvedeno je od OJ preko POJTI, a stari oblik bio je POITI (slovo **J** izum je modernog vremena). U srpskom BOJA takođe je osnova OJ, kao i u POIMATI, POJITI, POJATI…

Stilizovana glava bika iz Lepenskog Vira i stilizovana glava bika u drevnom svetilištu arheološkog nalazišta Çatalhöyük (Çatal Höyük and Çatal Hüyük, building 77, Turkey).

Srpsko OJE je pracijep (**Y**), ruda kola, a OJIĆ su volujska KOLA. U Srbiji Vuk je zapisao riječ OJNAK, genitiv OJNAKA, “orah kojim se u igri biju gomilice oraha”, za koje Skok kaza da je balkanski turcizam od turskog *“oynamak”* koje znači *“igrati se”* [6]. Ali, nije to turcizam, jer i u Crnoj Gori igraju kolo uz povike OJ-HA.

Grčko **οἴα** ima dva značenja: **1.** ovčija koža, **2.** jarebika [7] (*ovčija koža* grije, *jarebika* je crvena, jarna). Jarebiku Grci zovu i **οἴη** [8], a *znojenje* je **οἰδάνω** [9]. Grčko **οἰᾱκίζω** je UPRAVLJATI, RUKOVODITI [10], **οἰφί** ili **οἶφί** je egipćanska MJERA [11]. I kao što vidimo, u svakoj riječi OJ pokazuje neku osobinu Sunca (grčko **ἰ** = jota = **j**).

Grčko **οἰκο-** znači KUĆNI, DOMAĆI, STOJEĆI [12] što odgovara srpskom STOJKO, STOJAN, STOJA.

Kod starih Srba ROD je SUNCE i BOG SUNCA. Osnova OJ u srpskom je SVOJ, SVOJTA (rod, rodbina), u grčkom je **οἰκειᾶκός**, **οἰκείωμα** [13]:

OI = OJ > SOJ = SUNČEV SOJ = ROD, PASMINA.

Soha je SOJA, DRŽAČ, SRG: **Y** = NEBESKA SOHA = RA = SUNCE. OJ > SOJ > SOJA > SOJENICA.

Ptica SOJKA je KREJA, a KREJA je od GREJA. I palidrvce šibice je KREJA, KRESIVO.

I u polinezijskim jezicima OJ ima značenja koja upućuju na Sunce. Tako havajsko OI znači PRVI, NAJBOLJI, OŠTAR; PUN OŠTRINA; NADMOĆ; VELIČANSTVENOST [14], OIA je ISTINA [15]. U tahićanskom OI je OKRET; OŠTRINA, IVICA, RUB; ZA VRIJEME, DOK [16].

Na oko 150 km sjevernozapadno od Atine je planina **Οἴτη**. Najljepša travnata visoravan na OITE planini zove se Livade (Λιβαδιές), njen najviši vis je pirgavi PIRGOS (Πύργος), a iza njega je GREBENIK (Γρεβενό). Zapadnom stranom ove planine protiče rijeka Bistrica

(Βίστριζα), dakle je ime planine, ma koliko nama danas bilo neobično, stara srpska riječ.

Izvorno OJ znači SJAJ, SUNCE i to je OJ u ŽUTOJ srpskoj PROJI, koju je najbolje sa kiselim mlijekom POJESTI.

OJTE, Srbi, i POJTE, jer **Οἰτόσυρος** (OJTOSUR-OS) je skitski BOG SUNCA, skitski Apolon [17]. U imenu **Οἰτόσυρος** su dvije riječi: **1. Οἰτό**, **2. συρος**. To znači SJANOSURI, SJAJNOSURGAVI.

Riječ OITI postoji i kod brazilskoh Indijanaca kao ime jestivog voća (*Licania tomentosa*, lat.).

OITI (Licania tomentosa, lat.).

Ono OI, tj. OJ sa lepenske skulpture je u crnogorskoj igri ORO: to je muških igrača poklik OJ-HA!. Havajsko HAA znači IGRA, PLES [18], te OJ-HA znači SJAJNA IGRA, SUNCA IGRA.

Zašto je OI, tj. OJ, BIK, zašto VO? Starokeltsko OI znači isto kao i AI [19]: SUPROTNO; UZROK; IMANJE; STADO, KRAVA; BJELINA; OVCA, LABUD [20].

Sunce stoji SUPROTNO zemlji, UZROK života, IMANJE, BJELINA, SJAJ, SVJETLOST, DAN, VID. Da je to znak Sunca svjedoci njegova pojava i na keltskom dvoglavom orlu sa Juhora, koji se čuva u Zavičanjom muzeju sela Izbenica kod Varvarina (*slika ispod naslova*)

Galsko OIG je PRVAK, AS, ŠAMPION [21], OIGH je DJEVICA [22], OIGHIR znači SNIJEG [23], OIDAN je LJUBAV , VOLA, VOLJENJE [24]. To je SUNCE, OI, OJ, POJ, POJANJE, SKOČI, KÓLO, DA SKOČIMO! OJ-HA!

Stilizovana glava vola kao sumerski piktograf sa značenjem VO (Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy; Paris: Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 273).

Egipatski simbol sjevernog neba i ljetnog solsticija (John E. Dove, On Geometrical and other Symbols; The Builder, Volume 21, April 4, 1863, p, 245).

Rog je simbol snage. DVA ROGA simbol su podneva ljetnog solsticija, vrijeme kad se Sunce oko podneva nađe tačno na graničnoj liniji između proljeća i ljeta: rog (snaga) sunca proljeća u istočnom je dijelu neba i rog sunca ljeta u zapadnom dijelu neba. To je znak **Y**, znak

RA, račve, raklje, rašlje, DVA ROGA (rogasti simbol na slikama iznad). Na

Da je kod Srba vo imao značajnu ulogu u solarnom kalendarskom ciklusu, svjedoči i običaj uvođenja vola u kuću kao prvog polaznika ranom zorom, nakon obavljenog porodičnog božićnjeg rituala:

"Ratar kad ulazi u kuću na Božić ujutru, uvodeći vola, kaže: "Dobro jutro i čestit vi Božić.' Tada volu dešnjaku iz jarma stave 'kolač od vola što je' na desni rog, a zatim se stavi pored kolača i zapaljena sveća. Volu se daje pored ognjišta bućuk ovsa da pozoblje. Kad vo pojede žito, vraća se u štalu pošto mu se skine sa roga sveća;…" [25]

Koliko je opisani običaj Srba Kosova trajao u ostalim srpskim krajevima, to ne znam, ali znam da je na Viduši kod Kaknja u Bosni u mom rodu običaj trajao sve do rata 1992. i progona Srba iz sela. Jedina razlika je što smo mi na Viduši i na Mali Božić 14. januara rano zorom u pojatu nosili kolač "kovrtan", čistu pogaču u sredini iskruženu na trokut, i stavljali je volu dešnjaku na desni rog.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 235.

[2] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 271.

[3] Ib.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 215.

[5] Ib.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str.

549.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1028.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib. p.

[12] Ib. p. 1029.

[13] Ib.

[14] Lorrin Andrews, A Dictionary of the Hawaiian Language; Honolulu, Pulbished by the Board, 1922, p. 477.

[15] Ib. p. 478.

[16] H. J. Davies (Herbert John), Tahitian and English Dictionary; London: Missionary Society's Press, 1851, p. 162.

[17] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 1037.

[18] Lorrin Andrews, Ib. p. 86.

[19] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 704.

[20] Ib. Vol. I, p. 9.

[21] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[22] Ib.

[23} Ib.

[24] Jean-Baptiste Bullet, Ib.

[25] Tatomir P. Vukanović, Tradicionalna kultura, život i običaji; Srbi na Kosovu, Knjiga 2, Nova Jugoslavija, Vranje, 1986, str. 360.

ZNAČENJE RIJEČI “SVASTIKA”

Ispod svastika u krugu dana sa 12 sati je Sunce sa svastikom (stećak, sredina 19. v., Rajac, Negotin).

Pošto još traju nejasnoće o izvornom značenju i porijeklu riječi SVASTIKA, vrijeme je i to da objasnimo:

"Svastika se nazivala različitim imenima u različitim zemljama, iako su gotovo sve zemlje u kasnijim godinama prihvatile drevno sanskritsko ime Svastika; i ovo ime se preporučuje kao najtačnije i najsigurnije, sada je najopširnije i, zaista, gotovo univerzalno. Ranije se pisalo s-v-a-s-t-i-k-a i s-u-a-s-t-i-k-a, ali kasniji način pisanja, i engleski i francuski, je s-w- a-s-t-i-k-a.” [1]

Jedni govore ovako:

"Etimologija: sanskrtska riječ koja označava uzitak, zadovoljtvo, srecu. Sastoji se od *Su* (ekvivalent grčkog ***εὐ***), 'dobro', i *asti*, 'biće', 'dobro biće', sa sufiksom *ka* (grčki *κα*, latinski *co*)." [2]

Drugi tvrde ovako:

"*Su*, radikalno, označava *dobro*, *zdravo*, *odlično*, ili *suvidas*, napredak.

Asti, treće lice, jednina, indikativni prezent glagola *as*, biti, što je *jest* na latinskom.

Ka, sufiks koji tvori imenicu." [3]

Treći razmišljaju ovako:

"Century Dictionary kaže. Swastika - [sanskrit, bukvalno "dobre sreće." Svasti (*su*, dobro, + *asti*, biće), blagostanje]. Isto kao kukasti krst." [4]

Četvrti imaju svoje mišljenje:

" Etnološki, svastika je izvedena od *svasti*, a svasti od *su*, 'dobro,' i *as*', 'biti.' *Svasti* se često pojavljuje u Vedama, i kao imenica u značenju sreće, i kao prilog u značenju 'dobro' ili 'zdravo!' Odgovara grčkom ***εὐστω***. Izvođenje *svastika* je kasnijeg datuma i uvijek znači povoljan znak, kakav se najčešće nalazi među budistima i džainistima." [5]

Postoji i ovakvo mišljenje:

"Monogramski znak od četiri grane, čiji su krajevi zakrivljeni (ili savijeni) pod pravim uglom, ime označava, doslovno, znak blagoslova ili dobrog predznaka." [6]

I na kraju citat sa zdravorazumskim zaključkom:

"*Znak* svastike je morao postojati mnogo prije nego što mu je dato ime. Mora da je postojao mnogo prije budističke religije ili sanskritskog jezika." [7]

Svastika je kolo nebeskog mlina, kolo vremena,

KOLO SUNCA, KOLO KRETANJA od najprostijeg atoma vodonika i do kretanja univerzuma: SVASTIKA je ZNAK BOGA (jedan krak svastike je azbučno **Γ** jednako masonskom latiničnom **G** = **BOG**).

Vidjeli smo da u određivanju etimologije i značenja imena SVASTIKA svi se hvataju za sanskritsko SU i sanskritsko AS i ASTI sa značenjem SRECA. Ne i ne!

To nije fundamentalno značenje SVASTIKE, jer evo zašto: skupa sa Vedama svastiku su u Indiju donijeli Arjani, dakle je izvorno značenje SVASTIKE u jeziku Arjana. Obratimo pažnju na prvu rečenicu citata pod brojem 3 sa prethone stranice:

"*Su*, radikalno, označava *dobro*, *zdravo*, *odlično*, ili *suvidas*, napredak."

Sanskritsko SU znači KRETANJE; PODSTICAJ; NADMOĆ; OPLODNJA, STVARANJE, RAĐANJE; DOBRO, ODLIČNO; ŽIVOTNO, LIJEPO, PRAVEDNO, MILOSNO, VOLJNO, BRZO [8]. Hetsko SU znaci VATRA [9] i to SU je u SUN, SUNCE Zatim slijedi druga rečenica pomenutog citata:

"Asti, treće lice, jednina, indikativni prezent glagola *as*, biti, što je *jest* na latinskom."

Ko je prvo JEST u univerzumu? BOG je JEST, AS, AZ. Prema tome slijedi:

SU + ASTI > SUASTI

Zatim posljednja rečenica tog citata:

"Ka, sufiks koji tvori imenicu."

Autor čiji citat rečenicu po rečenicu analiziramo je Albert Gallatin Mackey, mason 33 stepena, te on kao mason svim nižim stepenima masonerije i nemasonima ne smije kazati tajnu, a tajna je pravo značenje sanskritske riječi KA: PRAJĀPATI (OTAC NARODA); DUŠA; BLJESAK, SVJETLOST; GLAVA, SUNCE; VATRA; SREĆA, UŽIVANJE [10]. I sad imamo:

SUASTI + KA > SUASTIKA = SVASTIKA.

I kažu:

"Iznesene su mnoge teorije u vezi sa simbolikom svastike, njenim odnosom prema drevnim božanstvima i predstavljanjem njihovih određenih osobina. Prema procjeni određenih pisaca, to je bio amblem Zevsa, Bala, Sunca; boga sunca, kočija sunca, Agnija, boga vat-

re; Indre, boga kiše; boga Neba, boga neba i i konačno boga svih božanstava, Velikog Boga, Stvoritelja i Vladara univerzuma. Također se smatralo da simbolizira svjetlost ili boga svjetlosti i račvaste munje i vode. Neki vjeruju da je to bio najstariji arijevski simbol. Neki vjeruju da je bio najstariji arjanski simbol." [11]

Ako umjesto sanskritskog SU, koje znači DOBRO, i umjesto hetskog SU sa značenjem VATRA, uzmemo baskijsko SUA, saznajemo da i baskijsko SUA znači VATRA [12]. Svi znamo da je vatra i te kakvo dobro za čovjeka, naročito VATRA SUNCA kao dobro za život na Zemlji:

"SUA, vatra, gorenje. Ba. Postavljeni primjer je na baskijskom. *Suilha*, *Sulya*, gorjeti na bretonskom; *Sude*, svijetliti na irskom. Iz kombinacije ova tri dijalekta vidimo da je SU keltski izraz koji znači vatra." [13]

Evo još nekih jezika u kojima SU znači VATRA, GORENJE, SJAJ, SUNCE: SUB (sirijsko), SUD (etiopsko), SUT (arapsko), SUS (haldejsko), SUI (kineski), SUL (galsko i gaelik), [14], SUR (sanskritski), SURI, SUH (srpski), SUPRA (srpski), itd. Posebno je zanimljivo pojava korijena SU u imenu SVETOVIDA u latinskim zapisima: SUANTOUITUS, SUANTOUIT, SUANTUITHO, SUANTOUITUS, SUANTOUIT, SUANTUITHO, SUANTEVIt, ZUANTEVIT [15], u staroislandskom je SVANRAVIZ [16] i SVANTEVIZ [17], a na jadranskom otoku Braču jedna gora zove se SUTVID. Srpsko ŽUNA je od SUNA, od SUNCE.

Baskijskom SUA (*vatra*) odgovara SVA u srpskom SVANE, u engleskom SWAN (*labud*), u švedskom SVAN (*labud*). Prelaz **U** u **V** (i obratno), nije nepoznanica u jezicima. Tako je postalo ime njemačke pokrajine SVABIJE (SWABIA) na mjestu prve, Cezarove GERMANIE.

Tračansko GERMA je TOPLOTA, tj. VATRA i to značenje ima i naziv SWABIA. GERMANIA i SWABIA su riječi istog značenja, sinonimi, a SWABIA je postanjem od SUABIA [18] i tu je sanskritsko SU sa svim značenjma nabrojanim u citatu br. 8 (*str. 219*) Tu su hetitsko SU i baskijsko SUA sa značenjem VATRA. To SUA je u imenu SUABIA i to je dio LUSATIE Lužičkih Srba. Naziv LUSATIA je od galskog LUS, istog značenja kao i galsko LU, LUK i LUG [19]. To u izvornom smislu znači LUČ, VATRA, SJAJ [20]. LUSATIA je isti naziv kao i drevna LUSITANIA (Portugalija), a sve je povezano sa rasenskom boginjom sa imenoim LUSNA, *svjetlo*, *sjaj* [21], latinski LUSTRE (> luster).

Druga riječ u SVASTIKA je TIK:

SVA-S + TIK-A > SVASTIKA

Sanskritsko TĪK znači IĆI, PUTOVATI [22]. Primarno značenje kineskog TIK je JASNO, SVIJETLO, OČITO, STVARNO [23]. KON TIKI VIRAKOČA bio je BIJELI BOG SUNCA drevnih Inka.

Srpsko TIKVA JE postanjem od TIK. ona je OKRUGLA, njena riježva je LOZA i PENJE SE. Unutrašnjost ploda TIKVE je ŽUTA. Tu je i TIGANJ: TIK > TIG.

Uzmimo za primjer srpsko UTIKAČ: U + TIK-AČ. Ovdje je TIK sam CENTAR, ali se može reći UTAKNUTI i TAKNUTI. TIK, TAK i TIG su svjetlosna, energetska ili emotivna VEZA, SPOJ.

TIGANJ se na VATRU meće, a TIGAR je "živa vatra". Sve to podsjeća na TIK, na SUNCE. Kad ovome dodamo galsko TIG sa značenjem SUNCE [24] i TIGERN sa značenjem PRINC, KRALJ, VLADAR [25], te galsko TIGER sa značenjem BOG [26], jasno je da su TIG i TIK u tijesnoj etimološkoj vezi istog semantičkog značenja. Da li je TIG postanjem od TIK, ili je obrnuto, to ovdje nije važno, važno je da imaju isto značenje i to je VATRA, SJAJ, SUNCE. Kad se ovome doda galsko

TIKEMER sa značenjem GOSTOLJUBIVOST, te srpsko TICATI i TIČE (SE), koje je postanjem od TIKATI i TIKE, otpadaju sve sumnje da je TIG i TIK ne znače VATRA, SJAJ, SUNCE, BOG.

Oblicima SUASTIKA, SWASTIKA i SVASTIKA potpuno je ravnopravan oblik SVASTIGA, kao što piše u nekim njemačkim knjigama 19. vijeka [27]. Portugalci kažu SUÁSTIKA.

SUASTIKA, tj. SVASTIKA je VATRA SUNCA i ono je svemu živom na zemlji SREĆA I UŽITAK, ali to nije sve.

Pored svega rečenog, tu je SVAROG, BOG NEBA, STVORITELJ SVIJETA, OTAC SUNCA i OTAC BOGOVA SUNCA. U imenu SVAROGA je SVA iz SVANUTI i SVATOVI, te SWA iz engleskog SWAN i švedskog SVAN sa značenjem LABUD. Sanskritsko SVĀ je NEBO, NEBESA, SVJETLO, SUNCE [28] ili SVAR [29]. U srpskom SVAĐA značenje VATRA je u SVA.

I sad, Srbi, dobro otvorite uši: sanskritsko SVA (koje je u baskijskom SUA sa značenjem VATRA) u sanskritu znači SVOJ, ROD, RODBINA, ROĐACI [30]. U srpskom SVAK je sestrin muž i muževe sestre muž [31]. SVAK ili ŠURJAK ili ŠURA postanjem od SUR koje se nalazi u srpskom SURI (orao) i u sanskritskom SŪRYA sa značenjem SUNCE [32]. ŠURJAK i ŠURA su po Suncu duhovno srodstvo, SVOJTA, ROD, RODBINA.

Od SVA iz SVAROG postanjem je SVAST i to značenjem isto riječima ROD, RODBINA. SVAST je neodređenog roda, SVASTIKA je suprugina sestra, tj. ROD, RODBINA.

ROD je srpski BOG i vjera Srba u Boga Roda je nepobitno je zabilježena u literaturi:

“Kao što autor dokazuje, nebesko božanstvo je imalo različita imena: Rod, Svarog, Stribog, Svetovid, Jarovit, Dij, takođe, *Svetovid-Rod*.” [33]

O vjerovanju Srba u BOGA RODA etnolog Sreten Petrović navodi dokaz iz spisa Svetog Save u propisima za monahe:

"Navedimo ovde podatak (koji uzimam iz 'druge ruke') da je, na primer, prema propisu sv. Save za monahe (prepis iz 16. stol.) sveštenik morao od svojih ispovednika izvideti *'Я splutilajesi z babami bogomerskija bludy, li molila sia jesi wilam li rodu i roženicam i Perunu i Chor su i Mokoszi pila i jela: tri leta post z poklony'.* (vidi i: Mal, 1940:19). U slobodnijem prevodu: *'jes' li činila s babama (= vračarama) bogomrski blud, jesi li se molila vilama ili Rodu i Rožanicami, a Perunu i Horsu i Mokoši u čast pila i jela: (treba) da držiš post u poklonjenju tri godine."* [34]

ROD je BOG I BOG SUNCA, ROD je SUNCE, SUNCE je AR:

Gali su Brigi, Brigi su Tračani. Galsko AR znači GOREĆI, PLAMTEĆI, ŽAREĆI [35].

"Ar, ili Ari, znači vatro-Sunce, na grčkom Ar-es, u Fenikiji i Judeji to je Ar, 'vatra' (Iar)…." [36]

"Al je naravno El ili AR ili RA, Sunce." [37]

ROD je BOG I BOG SUNCA, SUNCE je AR, SUNCE je VATRA, u hetskom SU je VATRA, u sanskritu SU je DOBRO, u baskijskom VATRA je SUA i sve je SUNCE.

SU i SUA isto su što i SVA u SVAROG. Sanskritsko SVA je ROD, RODBINA, ROĐACI; sanskritsko SVĀ je NEBO, SJAJ, SVJETLOST, SUNCE. SVA je u srpskom SVÁK (sestrin muž i zaovin muž), SVA je u srpskom SVAST i SVASTIKA.

SVASTIKA je amblem Arjana, amblem SVAROGA, tj. BOGA RODA i MAJKE RODE, MAJKE RODINE, amblem arjanskog RODA I RODBINE.

…………………………

[1] Albert Gallatin Mackey, The History of Freemasonry, Vol. VII; The Masonic History Company, New York and London, 1906, p. 1788.

[2] Ib.

[3] Ib

[4] Ib.

[5] ib.

[6] Ib. p. 1789.

[7] Ib.

[8] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1219.

[9] John Campbell, The Hittites: their Inscriptions and their History, Vol. II; London: John C. Nimmo, 1891, p. 118.

[10] Monier Monier-Williams, Ib. p. 240.

[11] Albert Gallatin Mackey, Ib. p. 1789.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 381.

[13] Ib. p. 381-382.

[14] Ib. p. 382.

[15] Michał Łuczyński, Bogowie dawnych Słowian. Studium onomastyczne; Kielce: Kieleckie Towarzystwo Naukowe, 2020. str. 150. ISBN 978-83-60777-83-1.

[16] Alvarez-Pedroza, Juan Antonio, Sources of Slavic Pre-Christian Religion; Leiden: Koninklijke Brill, 2021, p. 448. ISBN 978-90-04-44138-5.

[17] Radoslav Katičić, Vidova gora in sveti Vid, Studia mythologica Slavica, Vol. 13, 15-32; The Institute of Slovenian Ethnology (Scientific Research Centre of the Slovenian Academy of Science and Arts (ZRC SAZU) and the University of Udine, 2010, p. 18.

[18] Richard Stephen Charnock, Local Etymology: A Derivative Dictionary of Geographical Names; London: Houlston and Wright, 1859, p. 260.

[19] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. III, p. 98.

[20] *Ib. p. 96, 90.*

[21] *Isaak Taylor, Etruscan Researches, London, Macmillan and Co., 1874, p. 289.*

[22] *Monier Monier-Williams, Ib. p. 448.*

[23] *Samuel Wells Williams, Tonic Dictionary of the Chinese Language in the Canton Dialect; Canton: The Office of the Chinese Repository, 1856, p. 515.*

[24] *Jean-Baptiste Bullet, Vol. III, p. 418.*

[25] *Ib.*

[26] *Ib.*

[27] *J. N. Reuter, Die altindischen nominalcomposita ihrer betonung nach untersucht, Erste Abtheilung; Helsingfors, 1891, p. 38.*

[28] *Monier Monier-Williams, Ib. p. 1282.*

[29] *Ib. 1281.*

[30] *Ib. p. 1275.*

[31] *Vladimir Mazuranic, Prinosi za hrvatski pravno-povjestni rjecnik; Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1908-1922, str. 1409.*

[32] *Monier Monier-Williams, Ib. p. 1243.*

[33] *Henryk Łowmiański, Religia Słowian i jej upadek (w. Vi-XII) Paпstwowe Wudawnictwo Naukowe, Warszawa, 1979, str. 76.*

[34] *Sreten Petrović, Srpska mitologija, Mitološke mape, Druga knjiga,* Prosveta - Niš, 2000, str. 19-20. ISBN 86-7455-415-6

[35] *Jean-Baptiste Bullet, Vol. II, p. 74.*

[36] *S. F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 7.*

[37] *James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. I; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 16.*

OBELISK

Lijevo je srednjovijekovni obelisk (11. vijek, Stapleford Cross, St. Helen's Church, Stapleford, Nottinghamshire, England) i obelisk u Bakićima, Olovo, Bosna.

Za naziv OBELISK (starofrancuski: *obelisque*, latinski: *obeliscum* postanjem od *obeliscus*) tvrde da je porijeklom od grčkog ὀβελίσκος, koje je postanjem od starijeg aeolskog i dorskog ὀβελός, sa bukvalnim značenjem *mali ražanj*. I kažu da je korijen pomenutog ὀβελός nepoznat [1].

Grčki nazivi BELONE, BELOS, BELONAS (βελόνη, βελός, βελόνας) sa bukvalnim su značenjima RAŽANJ, STOŽINA, IGLA, ŠILJAK, nešto tanko, vitko, visoko i šiljato [2]. Obelisk jeste takav, ali obelisci nisu podizani da bi stajali pred ljudima tanki, visoki i šiljati, nego zbog solarne simbolike, zbog nekog smisla vezanog za Sunce.

Grci nemaju riječ BELIS (Βελίσ) da bi od te riječi postalo OBELIS u grčkom OBELISKOS (ὀβελίσκος), ali imaju BELIKÓS ili VELIKÓS (Βελικός), sa značenjem OD KOPLJA, KOPLJA [3] i imaju BELÍTES ili VELÍTES (Βελίτης), neka vrsta TRSKE ZA PRAVLJENJE STRIJELA [4]. Sve to jeste VISOKO, jeste TANKO, IGLASTO i ŠILJATO, ali znamo da je smislom i svrhom gradnje OBELISK posvećen Suncu i Sunce je mnogo većeg značaja od oblika i uloge ražnja, stožine, koplja, igle, trske ili strijele.

U svakoj od nabrojanih grčkih riječi nalazi se srpsko BEL, grčki napisano ΒΕΛ, a BEL je postanjem od OB EL:

"U reformisanoj Kaldeji tada je Bel postao glavno božanstvo, iako, kao što su učeni znali, ali samo oni, njegovo je ime proizašlo iz starije vere, Ob-el, Zmija Bog. Povremeno je dobio imena kao što su Sar, Sir, i Gospod, ili Hlebar, ili Hlebodavac, koji vraća sećanje na još stariju veru Maha-Deve ili Totha, njega pred koga je jevrejski vođa stavio posudu s manom u znak zahvalnosti za hleb koji je kišio iz neba." [1]

Tvrdeći da OB znači GUJA (zmija), citirani autor pogrešno tumači reč OB: OB nije ZMIJA, nego OBLO TIJELO, OBRUČ, KOLO, KRUG; KUGLA. Nebo je KRUG, Sunce je KRUG, ciklusi su KRUG i sve je oblikomlom OB, OBLO, KOLO, KRUG, KUGLA, SUNCE. Prvi OB je SUNCE.

Sad osmotrimo riječ OBELIKS iz ugla srpskog jezika, njegove morfologije, etimologije i semantike:

OB-E-LISK.

1. OB = oblo, kolo, krug, Sunce;
2. E = infiks (umetak);
3. LISK = imenica muškiog roda ikavskog govora, a ženski rod je *liska*, *leska* ili *lijeska*.

LI je u LITO (leto, ljeto), LICE, LIMUN, LINIJA, LIP (lep, lijep):

a) LI > LIS > LIST;
b) LI > LIS > LISK > LISKA (ikavski) = LESKA = LIJE-SKA;
c) LI > LIS > LISK > LISKATI

Osnova u LISK je LI: LIP (lep, lijep), LITO (leto, ljeto), LICE, LIMUN, LINIJA.

U galskom LI znači KRALJ [5]. Osnovno značenje osnove LI je SUNCE i ono BLISKA:

OB - E + LISK > OBELISK = SUNCOLIST, ZRA-KAST.

OBELISK je SVEVREMENA ZRAKA SUNCA, četverostrana piramida u vrhu su četiri godišnja doba u četiri strane svijeta, dok je tačka u vrhu piramide SUNCE, GLAVA OD UGLA.

....

[1] James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. I; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 104.

[2] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 399.

[3] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 280.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 83.

FENIČANSKI BOG JES, HESUS I JESUS

Sunce sa zrakama i jež sa bodljama.

Prvo malo o velikoj JEZI i malom JEŽU, a za "jež" Skok kaže da je baltoslavensko, sveslavensko i praslavensko [1], dakle je riječ JEŽ tračanska, kimer-ska sarmatska, keltska, ilirska, možda i skitska, jer iz tog supstrata su svi Slaveni, odnosno Srbi.

Šta je zajedničko u značenje riječi JEZA i riječi JEŽ? Kad se u velikom u strahu neko ili nešto NAJEŽI, sve dlake na tijelu se nakostriješi kao bodlje JEŽA. Nazivi JEZA i JEŽ istog su postanja i skoro istog značenja: galsko IES znači PRAVAC, STAZA, PUT, TRAKA, dakle PRAVA LINIJA [2]. Ježeve bodlje su prave linije i tako se isprave dlake kad spopadne JEZA.

Šta je u davna praslovenska vremena inspirisalo drevne Srbe da osmisle riječi JEŽ i JEZA? Inspirisalo ih je Sunce, Sunce sa svojim zrakama: zrake su “bodlje” koje peckaju i peku.

JEŽ je postanjem od JES: JES > JEŽ. Da li se, možda, nekad u nekog naroda Sunce zvalo JES? Evo šta je o tome rekao arijevski episkop Eunomius (335 -394):

“Druidski bog Thau najvjerojatnije potiče od boga Thotha starih Egipćana; bog Belenus, kojemu su paljene Beal, Baal ili Bel vatre Bealtine, (ili dan Belanovih vatri), bio je kaldejski ili feničanski bog Baal, odnosno Sunce u znaku Bika; dok su boga Hesusa Druidi gotovo sigurno izveli iz feničkog boga IES ili JES, feničanskog Bakhusa ili Sunca u doba berbe i žetve.” [3]

Od JES je srpsko JE (istinito i tačno), i JESTI (svjetlost je u hrani). Bog JES bio je feničanski bog Sunca, kod Kelta pod imenom HESUS:

“Kao odgovor na pitanje gospodina Higginsa, sugerirsali bismo da riječ nije izvedena iz grčkog ni hebrejskog, već iz feničanske riječi *ies* ili *jes* koja je značila *Sunce* i ništa drugo. Koliko god bilo jako iskušenje da oduljimo ove komentare, moramo požuriti s njima. Otkrivamo, dakle, da je u vrijeme rimskih osvajanja Britanije, Njemačke i Galije, druidski bog Hesus bio veliki predmet štovanja u tim golemim regijama svijeta.” [4]

Feničanski JES kod Gala je HESUS. Sljedeće mišljenje pripisuje se Winfredu, poznatijem kao sveti Bonifacije (St. Boniface, 680-750):

“Međutim, mišljenja sam da Hesus nije bio toliko čovjek, koliko opšti naziv feničanskih štovalaca boga Sunca, kojeg su Grci zvali Bakhus, a Feničani Ies, Yes ili Jes, što je možda preoblikovano grčkim prenosom u Hesos ili latinskim prenosom u Hesus, kako su ime napisali ili izgovorili galski druidi.” [5]

Nakon toga dodaje:

“Dovoljno je znati da je hezusizam galskih druida u suštini bio izdanak istočnjačkih religija Indije i Fenikije, u kojima je Sunce, pod personifikacijama Krišne i Iesa, ili Jesa, bilo centralni predmet poštovanja.” [6]

Severus (465-538), patrijarh antiohijski i osnivač monofizita, znao je sve to i zato se opirao grčkom nametanju dogmata o Isusu kao Bogu:

“Važna je tačka svjedočanstva Severusovog duha kada nam govori da su u Antiohiji, sve do 513. godine n. e., a možda i do 538. godine, sirijski potomci Feničana i poštovaoci IES-a ili JES-a, boga sunca, ismijavali ideju da je Hesus Hristos Židov.” [7]

Zašto je IES isto što i JES? Zato što je u starini slovo “**I**”, grčko “jota”, služilo i kao “**J**”. I da ne idemo u širinu, da svedemo na glavno:

“Od prevare koja se ovdje vrši, bio je samo laki korak za promjenu feničanskog ‘Ies’ ili ‘Jes’ u ime Isus dodavanjem latinskog završetka ‘us’; ili, ako se pozivamo na druide nalazimo da nazivaju svog boga Hesus, čije je ime izvedeno iz feničanske riječi ‘Ies’ ili ‘Jes’ i značilo je personificirano sunce. Ako slovom ‘J’ zamijenimo ‘H’ u imenu Hesus, imamo riječ Jesus izvedenu iz još jednog izvora. Prolazeći u Indiju, nalazimo izvor imena Krist. Izvedeno je iz imena inkarniranog duha hinduističkog boga sunca Krišne, koje na grčkom jeziku postaje Kristos ili Hristos. Dakle, potrebno je samo poznavanje imena boga Sunca na različitim jezicima da bi se shvatilo odakle dolazi ime Isus Hristos.” [8]

Grčko ime ISUS glasi JESUS, grčki pisano Ἰησοῦς [9]. U imenu JESUS dvije su riječi: **1.** JES, **2.** US. Čuli smo da je IES ili JES bio feničanski BOG SUNCA. Rekli smo i to da galsko IES znači PRAVAC, STAZA, TRAKA, tj. PRAVA LINIJA i to smo povezali sa JES, od kojeg su izvedeni nazivi JEŽ i JEZA.

Galsko IES sa značenjima STAZA, TRAKA, PRAVAC, PRAVA LINIJA, te ježeve bodlje i nakostriješene dlake jeze nisu ništa drugo do na zemlju preslikano Sunce sa zrakama.

A šta je US u imenu JESUS (Ἰησοῦς). Ovo US nije latinski završetak US, nego je ovo galsko US koje se nalazi u imenu HESUS, galskog boga Sunca. Ovo galsko US na francuskom znači GIRON [10], na engleskom LAP, na srpskom SKUT. To je dugi rubni dio haljine: indoevropsko SKUTA znači VATRA [11], jer US je USIJANO. Pogledamo USNE: USNE su crvene, rumene, vatrene, jer US znači VATRA. Tako i JESUS znači SUNCE VATRA, tj. VATRENO SUNCE.

Takozvano "hebrejsko" ime JESUSA je JEŠUA, a galsko SUA znači VATRA [12]:

a) IES + SUA > IESSUA > IEŠUA
b) JES + SUA > JESSUA > JEŠUA

U istoriji čovječanstva tri su najvece svjetske prevare: Biblija sa njenim "religijama", plandemija kovid-19 i "ljekovite" vakcine protiv kovida. I sve tri prevare djelo su judeo-hrišćanskih Velikih magova radi njihovog svjetskog nacističko-komunističkog "Carstva razuma", tj. Novog svjetskog poretka.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 781.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 42.

[3] Jonathan M. Roberts, Antiquity Unveiled. Philadelphia: Oriental Publishing Co., 1912, p. 373.

[4] Ib. p. 374.

[5] Ib. p. 415.

[6] Ib. p. 416.

[7] Ib. p. 425.

[8] Ib. p. 597.

[9] Dr. William Smith, Dictionary of the Bible, Vol. II, New York, Published by Hurd and Houghton, 1869, p. 1346.

[10] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 477.

[11] Dr. Isaac Galland, The Indian Tribes of the West. Their Language, Religion and Traditions; Annals of Iowa, Edited by Sanford W. Huff, Vol. VII, April 1869, No. 2, Iowa City: State Historical Society; Davenport: Griggs, Watson & Day, 1869, p. 169.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 381.

PER, PERČIN I PERUN

Po vjerskim propisima Zakonopravila sv. Save, pod izgovorom "veće pobožnosti", Srbima je bilo zabranjeno da nose PERČIN [1], jer su PERČIN bili drevno prehrišćansko naslijeđe sljedbenika Sunca.

U riječi PERČIN osnova je PER, ista osnova koja je dala tračansko PERKUN i srpsko PERUN:

PER > PERU > PERUN = VATREN, SJAJAN, SUNČEVIT.

Korijenska osnova u riječi PER je PE koje se nalazi u srpskom PEĆ, mjesto VATRE:

PE > PEKЬ > PEĆ > PEĆI

Od srpskog PE postalo je i sanskritsko PERU sa značenjima VATRA, SJAJ, SUNCE; ZLATOGORA [2].

Perziju su osnovali ketski PERSI ili PARSI, isto keltsko pleme koje je osnovalo PARIZ. Perzijsko PAR

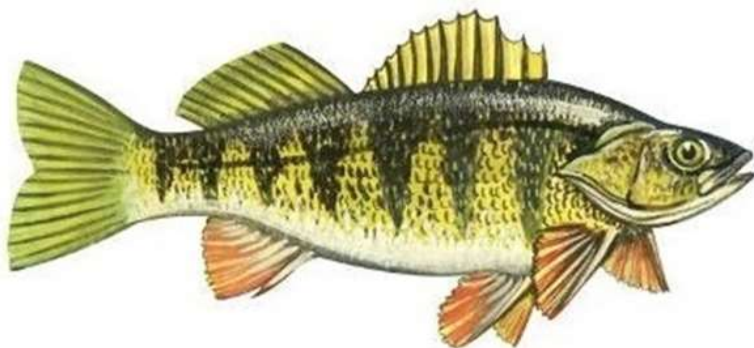

Aleksa Nenadović (1749-1804).

znači KRILO; PERO; SVJETLOST, ZRAKA [3], dakle su perzijsko PAR i srpsko PER u PERO i PERUN, te PER U PARNICA istoga značenja; PARNICA je LINIJA, ZRAKA. Perzijsko PĀRSĀ, PĀRSĪ znači ČIST, SVET, PERZIJANAC [4], PĀRSIYĀN ili PĀRSĪS je OBOŽAVATELJ VATRE [5].

Sumersko PÁR znači SJAJAN, BLJEŠTEĆI [6]. To isto znači i sumersko PIR [7]. U PAR osnova je PA sa značenjem SUNCE [8].

I sad pazimo: sumersko PA znači SUNCE. Sunce je DRŽAČ života, NOSAČ života. Ovo PA nalazi se u PAN (ilirski bog proljetne prirode), PA je u PANTO (ilirsko vlastito ime), PA je PANTLJIKA ili PATLJICA (nosač ploda voćka). Sinonim nazivu PANTLJIKA je PETELJKA, dakle su sumersko PA i srpsko PA i PE u starini bile iste riječi sa izvornim značenjem SUNCE i od PA i PE izvedenene su osnove PAR i PER.

πέρκη = perka = perch

Gali su bili Brigi, Brigi su bili Tračani, Tračani isto što i Srbi. Galsko PER sinonim je nazivima PAR, PIR,

POR, PUR sa značenjem BAL, SUNCE [9].

Galsko PERCA (čita se "perka"), PERCH (perč) je ŠIPKA, PRUTKA i riba SMUĐ [10] (*str. 265*). Galsko PERCHI (perči) je POČASTVOVAN, PROSLAVLJEN, SLAVAN [11]. Velško PERON znači UZROK POSTOJANJA, STVORITELJ, BOG [12].

PERČIN je simbol ZRAKE (glava je kao Sunce, PERČIN kao ZRAKA) i zato su Srbi nosili PERČINE i zato je Crkva preko sv. Save branila Srbima da nose perčine.

Koliko su Srbi postavali Savine naredbe, vidi se po perčinima koje Srbi nose početkom 19. vijeka, sve do Karađorđeve smrtne naredbe 1810. da svi Srbi, ama baš svi, ne samo vojnici, moraju odsjeći perčine, sa zvaničnim tumačenjem da “u bitkama Turci hvataju Srbe za porčine i lako ih ubijaju”. To je izgovor, jer su i mnogi Turci su nosili perčine, a ginulo se najviše od sablji i metaka, a najmanje od borbi hvatanjem u koštac. Ta naredba jedino je mogla doći iz vrha Crkve i niodakle drugo.

Srbi zapadno od Drine nosili su perčine u prvih par decenija 20. vijeka.

....

[1] Miodrag M. Petrović, Zakonopravilo Svetoga Save; Eparhija žička • manastir Žiča, 2004, str. 471.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 648.

[3] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p. 278.

[4] Ib. p. 273.

[5] Ib.

[6] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 287.

[7] Ib. p. 288.

[8] Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: Its Sumerian Origin and Real Chronology; London: Luzac & Co., 1930. p. 23, 25.

[9] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 250.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 416.

ZVIJEZDA VERGINA I SINOVI TAME

Zvijezda Vergina (Bergina): Sunce između četiri strane svijeta i godišnjim dobima sa po tri mjeseca trajanja.

Bergina ili Vergina je naselje oko 80 km jugozapadno od Soluna. Tu su su do 1922. živjeli Turci, a 1922. Između Grčke i Turske dolazi do razmjene stanovništva i ovi Turci bivaju iseljeni u Tursku, a tu su naseljeni

Grci. Lično mislim da su tu živjeli islamizirani Srbi zvani Makedonci, jer ime sela je tračansko, starosrpsko. Ime BERGINA (Βεργίνα) izvedeno je od BERG od kojeg je metatezom postalo kasnije srpsko BREG.

U Bergini je u jednom tumulusu iz 4. v. st. ere, za koji se pretpostavlja da pripada makedonskom kralju Filipu II (ocu kralja Aleksandra Makedonskog) ili Filipu III (Aleksandrovom polubratu), nađena zlatom okovana urna na čijem je poklopcu prikazano Sunce nazvano SUNCE VERGINE ili ZVIJEZDA VERGINA. I, kao što uvijek biva, to su proglasili grčkim naslijeđem, kao što je ista judeo-hrišćanska iluminatska ekipa lažova i oba Filipa i Aleksandra proglasila Grcima.

Grci nemaju riječ BERGINA (Βεργίνα) i riječ je keltska, tj. tračansko, odnosno srpska. Velško BER je ŠILJAK, VIS [1], a velško GIN znači ŠTIT [2]. Velško BERA je GROMILA, TUMULUS [3].

Galsko BER ima više značenja: ŠILJAK, VIS, VRH, GLAVA, BREG, BRIG; UZVIŠEN; BROŠ; DRŽAČ, NOSAČ; LIJEP, KRASAN; PLODAN, RODAN; IZVORIŠTE [4]. Galsko BER takođe smislom je isto galskom GER, MER, PER, VER, te značenju riječi BAL, tj. SUNCE [5]. Galsko BERG je VIS, BREG, BRIG (ikavski) [6], čak i današnji TURCI za VELIK kazu BERG [7].

I šta je BERGINA? To je sve što je rečeno da BER i BERG znače. Je li naziv VERGINA grčki? Nije grčki i nikad prije 1922. to nije bilo grčko.Dakle:

BER + GIN > BERGIN > BERGINA

Galsko GIN znači DREVAN; BIJEL, KRASAN; BAL, SUNCE [8].

Ništa se smislom ne mijenja ako grčko Βεργίνα čitamo VERGINA. U narodnom sanskritu indijskih Dravida VER u VERA znači ISTINA [9]. Osnova VER u latinskom VĒRUS znači ISTINA [10] i originalno značenje srpskog VERA je ISTINA. Galsko VERG značenjem je

isto pomenutom galskom BERG [11], a galsko a galsko VER isto je galskom VIR sa značenjem BAL, SUNCE [12].

SUNCE BERGINE, SUNCE VERGINE ili ZVIJEZDA VERGINE je SUNCE VISINE, SUNCE PROLJEĆA I LJETA, SUNCE ŽIVOTA, SUNCE ISTINE.

Nažalost, radi od Grka priznavanja iluminatske države zvane "Sjeverna Makedonija", makedonska masonerija svega se odrekla i svu srpsku istinu poklonila Grcima, a srpska svetosavska masonerija sa svojim glupim stadom popljuvaće i ovu temu, kao što su i sve preašđnje popljuvali (dok su sinovi Tame na vlasti, ni Srbima ni svijetu mira, pravde, istine i napretka nema).

....

[1] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 41.

[2] Ib., p. 142.

[3] Ib., p. 41.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 154-155.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 157.

[7] Ib.

[8] Ib. p. 637.

[9] Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 884.

[10] Francis Edward Jackson Valpy, Etimological Dictionary of the Latin language; London: printed by A. J. Valpi, 1828, p. 505.

[11] Jean-Baptiste Bullet, ib. Tome III, p. 468.

[12] Ib. p. 468, 471.

KO SU HAZARI

Kozlac (Arum maculatum).

Biljka KOZLAC na talijanskom je ARO, na španskom YARO, na latinskom ARUM, na grčkom ARON (*ἄρον*). Galsko ARON znači BAL i to je VATRA, SJAJ, SUNCE. Zašto je u srpskom KOZLAC, a nije neka riječ sa AR kao u navedenim primjerima? Da objasnimo!

Naziv KOZLAC je sinonim imenima ARO, YARO, ARUM i ARON, jer je i KOZLAC po riječi KOS, što je jedno od drevnih imena Sunca. Galsko COS (čita se: KOS) znači GLAVA; VATRA, SUNCE [1]. Biblija Starog zavjeta spominje boga sa imenom KOS ili KOZ kao boga Idumejaca u Edomu:

"...Kosnathan, sastavljeno od Kos, ili, kako ga Jozefus zove, Koze i nathan, davalac..." [2]

"Rođenjem Kostobarus bješe Idumejac i jedan od prvih dostojanstvenika među njima, i čiji je predak bio sveštenik od Koza, kojega su Idumejci [prije] cijenili kao boga..." [3]

Mnogo riječi u srpskom izvedenih od **KO** i **KOS**:

a) KO > KOS = ptica;

b) KO > KOS > KOST = nosač i drzač tijela kao što je SUNCE nosac i držač života;

c) KO > KOS > KOSA = glava je kao Sunce (KOS), KOSA oko glave je kao ARAKE oko Sunca;

d) KO > KOS > KOSMO > KOSMOS (jedan od svetih vrača je KOZMA);

e) KO > KOS > KOSA > KOZA.

Kakve veze KOZA ima sa Suncem? Koza se PENJE VISOKO i KOZA na glavi ima DVA ROGA kao DVIJE ZRAKE. Dlake po KOZI su KOSTRIJET. Isto kao što je od RA postalo englesko RAM (ovan), tako je od JAR (vatra) postalo JARAC, od KO, KOS (Sunce) postalo KOSA, KOZA i KOZLAC.

Prelaskom bezvučnog **K** u zvučno **G** od osnov **KO** dobija se **GO**. U tajnom znanju je KOD i KOD je ZNAK. U stablu drveta je GOD i to je znak KRUGA godišnjeg rasta. Na KOZI su ROGOVI kao ZNAK za dvije ZRA-KE, dvije TRAKE: **V** (četiri ovakva znaka sa vrhovima u centru daju KRST):

a) KO > GO = BEZ IČEGA NA SEBI, ČIST;

b) KO > KOD > GOD;

c) KO > KOVEDA > GOVEDA.

Sanskritsko GO znači GOVEDO; ZRAKE, SVJETLOST; SUNCE [4]. Čuvar nebeskog stada je GOVINDA i to ulogu imaju bogovi Krišna i Višnu [5]. U srpskom KO je dalo KOLO i ono se KOLUTA, OKREĆE, IDE. Od KO je englesko GO sa značenjem IĆI, u srpskom GONITI. Pogledajmo engleski:

KO > GO > GOAT = JARAC = KOZAC = KOZLAC.

Izostavljajući ono da je GO postalo od KO, etimolozi engleskog objašnjavaju da je GOAT postanjem je od srednjoengleskog GOOT, GOTE, dansko GED, švedsko GET, islandsko GEIT [6]. U gruzijskom JARAC je KAZARI [7].

I sad će neki da skoče i ljuto da viknu: HAZARI su Turkomani, nisu Slaveni nego su turskog porijekla! Danas svi narodi, pa i Srbi, od Hazara izvarani u laži žive, laži služe i lažima se kao Bogu mole. Hebrejsko HAZ u HAZAR znači VIDJELO, SJAJ, SVJETLOS [8]. Arapsko HAZAR znači UČEN, PROSVIJETLJEN [9], perzijsko KHAZĪR je VATRA [10]. Značenjem je HAZAR isto što i KOZAR, KOZAK, SLOVEN, GET, GOT, GED, GEDŽO, HET, HETIT tj. SERB ili SERBIN. Da je to tačno, svjedoči nam i sljedeće: u jeziku Lesga (grčki: ***Λῆχαι***, romanizirano: ***Lê̂chai***), koji i danas žive u kavkaskoj Albaniji i zakavkaskoj ravici u kojoj Strabo pominje SERBE, GEDE je ime Sunca [11]. Nisu li Poljaci takođe LESI bili su SERBI sve do hristijanizacije 965. kad mijenjaju ime u POLI [12] sa značenjem POLIRANI, SJAJNI, BLJEŠTEĆI, RASIJAVAJUĆI, latinski POLIRE.

GETI su HETI, KITI ili HATI. GET, HET ili HAT su

sinonimi. Hetsko KIT je SUNCE [13], srpski KITA je ZRAKA, sanskritsko HAṬ znači SJATI, BLJEŠTATI [14]. To su SKITI, jezgro kasnije formiranih Nijemaca, SKIRI sa kojima su izmiješani živjeli Kimeri, tj. Tračani ili Kelti.

HETI su Gomerovi AŠKENAZI. Njihovo tajno društvo 559. st. ere državnim udarom ruše Neo-vavilonsko carstvo i dovode na vlast kralja Kira. Nakon toga uz Kirovu punomoć njihovi emisari kao Kirovi generali uz podršku Kirove vojske odlaze na različite strane svijeta i osnivaju budizam, reformišu izvorni vedizam i stvaraju hinduizam, reformišu zoroastranizam i stvaraju zervanizam, a u Jerusalimu i okolini od kimersko-hetske smjese počinju da osnivaju judaizam i kroz judaizam da stvaraju Hebreje, tj. Judeje ili Jevreje (antički istoriografi prije Herodota i par vijekova od Herodota sredinom 5. v. st. preman novoj eri ne pominju Hebreje).

Ovi hetski Aškenazi kasnije osnivaju hrišćanstvo, islam, evolucionizam, komunizam, kolonijalizam, nacizam, rasizam, ekumenzam, globalizam, transhumanizam, genderizam, kovidizam... Biblija je njihova vavilonska ezoterijska prevara, a njihovo u Bibliji planirano globalno carstvo Novog svjetskog poretka realizuje se upravo u ovo naše vrijeme od početka kovidizma 2020.

Hazari su sve kraljevske i carske dinastije Evrope i zato svi imaju titule GOTTA. NATO je njihova oružana vojska, a masoni, koji su članovi njihovih religija, naročito Iluminati, njihova su civilna vojska, tj. peta kolona u svim narodima, religijama i državama.

....

[*1*] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 73-74.*

[2] Adolf Neubauer, On some newly-discovered Te-

manite and Nabatean Inscriptions; Studia Biblica, Oxford, The Clarendon Press, 1885, p. 224.

[3] Josephus Flavius, Antiquities, XV, VII, 9.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 363.

[5] Ib.

[6] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 238.

[7] John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co.,1890, p. 117.

[8] Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regency Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 338.

[9] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p. 471.

[10] Ib. p. 521.

[11] John Campbell, Ib. p. 86.

[12] Anton Tien, The origin, rise and progress of the Slav, Serb, and Slavonic races; The Illustrated Naval And Military Magazine Vol. IV, Published by W. H. Allen & Co., London, 1886, p. 19.

[13] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language, New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, p. 196.

[14] Monier Monier-Williams, Ib. p. 1287.

HVAR JE SUNCE

Avestanski jezik je najstariji iranski jezik i sveti tekstovi zoroastrizma napisani su ovim jezikom (zbirka je poznata kao “Avesta”). Avestansko HVAR znači SUNCE [1], sanskritsko SVAR [2]. Skiti su Heti, Hetiti, Keti, Kite, Kiti, Geti. I skitsko HVAR znači SUNCE.

U Jadranu je otok HVAR, grčki PAROS (**Πάρος**) i FAROS (**Φάρος**), romanizirano PHAROS, latinski PHARIA, talijanski LESINA.

I svi znamo da je Sunce SJAJ i SVJETLOST, svi znamo da se od Sunca pružaju ZRAKE kao LINIJE. I sad, narode, uključi mozak i prati šta ti se kazuje: grčko FAR (**φάρ**, **φᾶρος**) bukvalno znači isto što i latinsko FAR i englesko SPELT [3].

Englesko SPELT je žitarica latinskog naziva *Triticum spelta.* To je vrlo stara, možda i najstarija vrsta PŠENICE, a može biti da je FAR bio naziv za sve vrste PŠENICE. Kod nas je SPELTA poznata pod nazivima KRUPNIK ili PIR.

Pšenični klas je ovakav: **<<<<<<<<<<**. Znak **<** je kao vrh STRIJELE, PRAVAC DVIJU ZRAKA. Kad se klasu dodaju tanke OSIKE, to su kao ZRAKE sunca. Hebrejsko BAR je ZRNO, ŽITO [4] i ovo BAR je u srpskom i perzijskom AMBAR. Hebrejsko BAR u BARA znači ON STVORI [5], dakle BAR upućuje na Sunce i na Boga. Daničić pominje da je i u srpskom BAR bio naziv nekog ŽITA [6].

Idemo dalje: grčko **φάραγξ** je RASCJEP, KLANAC, KLISURA [7]; grčko **φᾶράω** je ORATI, BRAZDATI, ŠPARTATI [8]. Grčko **φᾶρος** i kasnije **φάρος** označava DUGI KOMAH PLATNA, njemački TRACHT postanjem od starijeg TRAG-EN [9]. Razumijete li o čemu se ovdje radi? Gle:

TRAG > TRAGEN > TRACHT = TRAG > TRAKA > TRAK >TRAČAN.

Uključite mozak, ako još niste, i ne budite tupavi, nego razumni: grčko **φᾶρ** i kasnije **φάρ** bukvalno znače TRAG, TRAKA, tj. BRAZDA, ZRAKA. BRAZDA je od BRAS koje je u srednjoengleskom značilo BRONZA (da bi to sakrili počeli su da pišu BRASS) [10]. U starošvedskom i švedskom BRASA je VATRA [11].

ZRAKE su DRŽAČI I NOSAČI SVJETLOSTI, VIDA I TOPLOTE, jer i grčko **φᾶρ** u **φᾶρέτρα** znači NOSAČ strijela [12]. Latinsko FERO znači DRŽAČ, NOSAČ i postanjem je od grčkog **φέρω** [13]. Hebrejsko PÁRA'H (prevodi se kao FARISEJ), latinsko PHARMACIA, starofrancusko FARMACIE jesu od grčkog **φάρ** [14], **φαρ** i **φερ** sa izvornim značenjem ZDRAVLJE, SJAJ, SUNCE.

Grčki oblici **φᾶρ**, **φάρ**, **φαρ** i **φερ** postanjem su od još starijih oblika PAR i PER sa značenjem DRŽAČ, NOSAČ, SVJETLOST, SUNCE: Ostrvo HVAR nazivano je i PAROS (**Πάρος**). Osnova PAR je u perzijskom PARS i to je originalno ime PERZIJE [15], PARSA znači ČIST, SVET [16], srpsko PER-SEJ i PERSA. Perzijanac je PARSI [17]. I evo nas kod prećutane istorije: Kelti PARISI osnivači su i PARSA (Perzije) i grada PARIZA:

"Paras-Aria je Arianin Persijanac ili Parisi." [18]

Sumersko PAR znači RASIJAVANJE, BLJEŠTA-NJE, ZRAČENJE [19].

"Sumerski piktograf **Ր** znak je pastirskog štapa za titulu *Bar* ili *Par*, "Gospodar," i ovaj sumerski znak-riječ vidjeli smo kao izvor egipatske titule *Faraon*; i takođe postoji u sumerskoj ugaonoj formi kao **Γ**." [20]

Sanskritsko PARI znači OKRUGLO, OBILNO [21]. Perzijsko PĀRSĀ je ČISTO, SVETO [22], PARTAW je ZRAKA, SVJETLOST [23], PAR je SJAJ, BLJESAK; srpsko PAROŽAK je jedan ZRAK, jedna ZRAKA.

Keltsko PARAS znači NEBO, RAJ [24]. Osnova PAR je u srpskom PARNICA i to je LINIJA, BRAZDA ZRAKA, TRAG, TRAKA. Osnova PAR je u PARITI, SPARITI, OPARITI u smislu OPLODITI.

Na Trajanovom stupu su trofejni štltovi sa OCILIMA od Trajana pobijeđenih PARTIĆA iz Dakije. PARTI su živjeli i u Iliriji južno od Skadra, a bili su čuveni PARTHI u Maloj Aziji i Perziji, poznati i pod imenom DAHI, DAHAJE, DAHIJE, DASE. DAH znači ŽIVOT. Sanskritsko DĀHA znači SJAJNI, PLAMTEĆI, BLJEŠTEĆI, VRELI, ŽIVOTNI [25] (sve su to sinonimi osnovi SER u SERAF, SERAFIM, SERABIS, SERAPIS):

"Istorijske tradicije Perzijanaca su hetitske; njihovo ime je zimritsko ili keltsko; njihov jezik je bio i jeste indoevropski. Prema zapisima koje su sačuvali Grci,

perzijska monarhija je započela sa Kirom”. [26]

“Kir je stvorio perzijsko carstvo arjanskog karaktera, ali u kojem nije postojala niti jedna arjanska provincija. Ime carstva izvedeno je od Pereshiti, Parsi ili Parisī, ogranka keltskih Zimra ili Kimra, a sastojalo se od Kelta i Hetita, sa velikim neistorijskim semitskim supstratom.” [27]

Zašto citirani autor kaže da su Kelti i Hetiti u Perziji bili skupa sa “neistorijskim semitskim supstratom”? Zato jer Sem kao čovjek i Semiti kao njegovi potomci ne postoje u istoriji, oni su nastali iz pera vavilonskih masona koji su od kraja 6. v. st. ere počeli izmišljati judaizam, Judeje i Bibliju. Čak i danas trpimo zlo dok se pred našim očima preko religija i njihovih ideologija od Srba stvaraju novi narodi kao Bošnjaci i Crnogorci, a judeo-crkvena masonerija od Srba i Vojvođane kao novi narod želi da stvori. Pogledajmo, izvarani narode:

“As, spojeno s Am, sunce, daje Semo, talijanski bog neba, Sam ili Sem, imena sunca hebrejskog patrijarha i perzijskog heroja. Šem je ime sunca. Šemes i Šemir su dobro poznata imena sunca, prema Rawlinsonu. Takođe nalazimo Šem.aiah, Šimei, Sam-ael, Ishm-ael i Sam-uel, u Bibliji, i G-eshem.” [28]

SAM, SIM, SEM, SEMO, SIMO ili ŠEM su kimerske, tj. keltske riječi i keltsko SAM, SEM, SOM, SUM znači BAL, BEL, SUNCE ili GEM [29]. SUMER je keltska, tj. tračanska, odnosno starosrpska riječ i znači SJAJAN, SUNČAN. Kimersko, tj keltsko GEM znači BISSER, SJAJ, SUNCE; englesko GEM je JEWEL, tj. SJAJ, DRAGULJ:

a) JEW + EL > JEWEL = SJAJ, BLJESAK;

b) JEW –S > JEWS > JEVREJI = SJAJNI, KRASNI, SLAVNI = GEMIRI = GIMIRI = KIMERI = HETI = GETI = TRAČANI = SLAVENI = SRBI.

Bukvalno rečeno: JEVREJI su judeiziranil SLAVENI

VENI i dijele se na dvije grupe AŠKENAZI i SEFARDI. AŠKENAZI znači NAROD VATRE, NAROD SJAJA, NAROD SLAVE, a SEFARDI su DRŽAČI VATRE, DRŽAČI SLAVE, NOSAČI SJAJA. Tako i AŠKENAZI i SEFARDI znači JEWS.

Na talijanskom HVAR je LESINA, a LESI su POLI, POLIRANI, POLACI, tj. POLJACI.

Srbi su mješavina Kimera (Tračana) i Skita. Skiti su Heti, Geti, Gete, Gede, Gedže. U skitskom HVAR je takođe značilo SVJETLOST, SLAVA, SUNCE (odatle i srpsko HVAL i HVALA).

Dakle, neuki i tvrdoglavi zombiji vavilonske masonerije, shvatite istinu koju oni od vas kriju: Kimeri, kasnije od Grka nazvani Kelti, još kasnije nazvani Gali, isto su što i Tračani, a ko vam i dalje laže da to nije isto, uzmite Strabinu Geografiju i pročitajte šta Strabo piše (*Strabo, I, 3, 21; XIII, 1, 8*).

....

[1] A. V. Williams Jackson, An Avesta Grammar in comparison with Sanskrit, Part I, Intruduction, xxxii; Stuttgart: W. Kohlhammer, 1892, p. 27.

[2] Ib.

[3] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1656.

[4] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 147.

[5] Ib.

[6] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str. 180.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib.

[8] Ib. p. 1656-1657.

[9] Ib. p. 1657.

[10] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 75.

[11] Ib.

[12] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 1657.

[13] Francis Edward Jackson Valpy, Ib.

[14] Walter William Skeat, Ib. p. 439.

[15] William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1176.

[16] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London: Printed by William Bulmer and Co., 1806, p. 212.

[17] Ib.

[18] Edward Balfour, Cyclopædia of India and of Eastern and Southern Asia, Second Edition, Vol. II; Madras: The Scotish and Foster Press, 1871, p. 539.

[19] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy, Paris: Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 233.

[20] Laurence Austine Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, p. 97.

[21] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 591.

[22] John Richardson and Charles Wilkins; A Dictionary, Persian, Arabic and English; London, Printed by J. L. Cox, 1829, p. 316.

[23] Ib. p. 324.

[24] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 278.

[25] Monier Monier-Williams, Ib. p. 477.

[26] John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume II; London: John C. Nimmo,

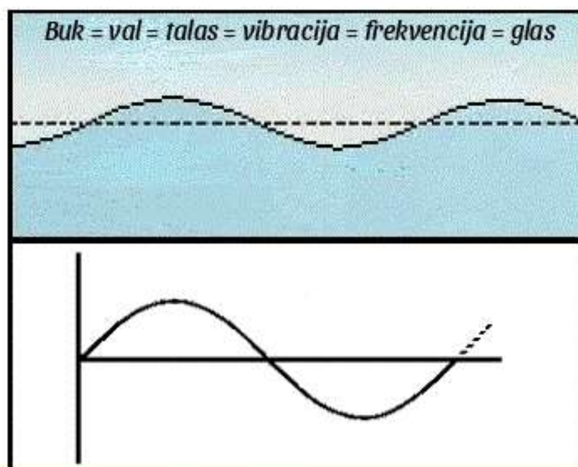
1890, p. 266.

[27] John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume I; London: John C. Nimmo, 1890. p. 304.

[28] Samuel F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 18.

[29] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 349.

BUK JE BOG I BOG JE BUK

Az Buk = Ja Bog

Na galskom JARAC je BUC [1]. Pošto u galskom slovo **C** ima vrijednost glasa **K** [2], dakle JARAC je BUK. JARAC je simbolikom uvijek povezan sa SUNCEM, pa tako i kod Gala, jer BUC je i riječ kojom su Gali imenovali BALA, BELA ili SUNCE [3].

U srpskom BUK je isto što i VAL ili TALAS. BUK pravi BUKU, a BUKA je TON, ZVUK ili GLAS i svaki GLAS sa smislom je RIJEČ. Ova istina da je BUK, tj. ZVUK ili GLAS isto što i RIJEČ pisac Jovanovog jevandjelja sročio je u sljedeću istinu:

"U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ." *(Jovan, 1, 1)*

Pa nastavlja o RIJEČI:

"Ona bješe u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze." *(Jovan, 1, 2-5)*

BUK, ZVUK ili GLAS je VAL, TALAS, VIBRACIJA, AMPLITUDA, FREKVENCIJA, ELEKTROMAGNETNI TALAS. Tako nevedene stihove Jovanovog jevanđelja sa potpunom istinom možemo napisati i ovako:

"U početku bješe buk, i buk bješe u Boga, i Bog bješe buk. On bješe u početku u Boga. Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo. U njemu bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze."

Šta je istina navedenih riječi? Istina glasi: BUK je BOG i BOG je BUK, ZVUK, VAL, TALAS, VIBRACIJA, FREKVENCIJA, ELEKTROMAGNETNI TALAS. Naša tijela i sva vidljiva i nevidljiva materija našeg svi-eta, našeg Sunčevog sistema i cijelog kosmosa jeste skup čestica koje se sastoje od elektromagnetskih energija, tj. bukova, valova ili talasa i sve je to dio Boga i mi u Bogu živimo. I sad, naperite dobro svje uši i slušajte davno napisanu istinu:

"Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, on budući gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenijem crkvama, niti prima ugađanja od ruku čovječijeh, kao da bi onome trebalo što koji sam daje svima život i dihanje i sve. I učinio je da od jedne krvi sav rod čovječij živi po svemu licu zemaljskome, i postavio je naprijed određena vremena i međe njihovoga življenja: da traže Gospoda, ne bi li ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednoga nas; Jer kroz njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vašijeh pjevača rekoše: jer smo i rod njegov." *(Djela, 17, 24-28)*

Pročitajmo još jednom prve stihove Jovanovog jevanđelja u kojima je umjesto RIJEČ napisano BUK:

"U početku bješe buk, i buk bješe u Boga, i Bog bješe buk. On bješe u početku u Boga. Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo. U njemu bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze."

Galsko BUC, tj. BUK, znači JARAC, ali znači i BAL, BEL, SUNCE i kreatori Crkve Sunce su zamijenili Isusom i to je Sveti Avgustin javno priznao napisavši:

"Ovo što se sad zove hrišćanska religija postojalo je među drevnima i nije bilo odsutno od ljudske rase do Hristovog dolaska od čijih vremena istinita religija, koja je već postojala, počinje da se zove hrišćanstvo." [4]

U hetskom BUK je isto što i BOG i sa prefikskom MA daje MABUK, MABOG [5], ali sa galskim MA [6], galsko BUK daje MABUK sa značenjem DOBRI GLAS, OBILNI GLAS, RODNI GLAS. MABUK je isto sto i MABOG:

"*Mabuk* je, možda, *Mabog*, što je postanjem od dva temeljna arjanska korijena, *ma*, 'mater', i *bog* (staropersijsko *baga*, srpsko *bog*, bogie), Bog." [7]

Srpska Azbuka počinje glasom A = AS > AZ:

1. AS = PRVI

2. BUK = VAL (< BAL)
3. BUK = BUKA = ZVUK = GLAS = RIJEČ = GOVOR [8] = LOGOS (grcki: λόγος) = LO, LOG, LOGA = BORAVIŠTE [9] = SVE VIDLJIVO I NEVIDLJIVO.

• AS + BUK > ASBUK > AZBUK = PRVI GLAS, PRVA RIJEČ.
• BUK = BOG [10]
• AS BUK = AS BOG = PRVI BOG
• AS BUK = AS BOG > AZ BOG = JESAM BOG

Dakle, ne budimo naivni i ne shvatajmo Boga u ljudskom liku kako nam ga pisci i tumači Biblije prikazuju, ne shvatajmo Boga kao tri čovjeka, crkvena Sveta Trojica, koji pod hrastom ispred Avramovog šatora jedu bijele pogače sa maslom, mlijekom i tek pečenom teletinom (*Postanak,18,1-8*). Bog je energija, duh, i sve što postoji, sve vidljivo i nevidljivo je u Bogu i od Boga sazdano:

"Jer kroz njega živimo, i mičemo se, i jesmo; kao što i neki od vašijeh pjevača rekoše: jer smo i rod njegov."
(Djela,17,28)

Čovjek 21. vijeka treba da se okani Biblije kao "nauke o Bogu" i kroz stvarnu nauku treba da spoznaje Stvoritelja neba i zemlje, svega vidljivog i nevidljivog. Veliki magovi Biblije, kao sljedbenici pisaca Biblije, nastoje da to spriječe i na sve moguće načine i svim "čudesnim" lažima i silom žele da zadrže vlast nad čovjekom, ljudima i narodima.

Čovjece, izađi iz matriksa Velikih magova u koji su te lažima, prevarom i strahom zarobili, jer im je krajnja namjera tvoja božanska i ljudska propast u "carstvu" njihovog "Mesije" Novog svj. poretka i mislim da ti znaš o kome ja pričam!

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin,

1759, p. 224.

[2] *Ib. p. 240.*

[3] *Ib. p. 224.*

[4] *Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity [Supplemental Harmonic Series, Vol. V], Chicago: Indo-American Book Company, 1911, p. 69.*

[5] *John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Vol. II; London: John C. Nimmo, 1891. p. 64.*

[6] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 119.*

[7] *George Rawlinson, The Seven Great Monarchies of The Ancient Eastern World, Vol. I; New York: John B. Alden, Publisher, 1885, p. 528.*

[8] *John Campbell, Ib.*

[9] *[9] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 88.*

[10] *John Campbell, Ib.*

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je 27. oktobra 1951. na Viduši kod Kaknja u Bosni. Osnovnu školu pohađao je Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Od muslimana, katolika i pravoslavaca protjeran iz Bosne od 1993. živi u Kanadi.

Beli Vid (brdo Glavica, selo Ljuljac, Novi Pazar; foto: Sava Kuzminac).

8/15/2023.